

Giới thiệu Đại Boss Có Quyền Ngược Em

Đại Boss Có Quyền Ngược Em - đang tiến hành - thuyetinh103

Giới thiệu truyện ngôn tình ngược hay sau:

Nội dung nói về tình yêu của đại boss với nữ chính ngày thơ lại bị nam chính ngược và tổn thương nhiều. Hoa Trạch Siêu là một người đàn ông hoàng kim nhưng cực kỳ lạnh lùng, tàn bạo. Anh có một người vợ trên danh nghĩa nhưng cô ta đã cầm súng anh khiến anh chán ghét tới cùng. Cô ta dựa vào mẹ anh để chiếm được tình cảm của anh nhưng điều đó càng khiến anh phản cảm hơn và chán ghét phụ nữ hơn.

Lâm Trương Y là một cô gái chính hiệu. Dễ tin người thường bị bắt nạt nhưng không nói gì. Bị anh hiểu nhầm là có mưu đồ bất chính nhưng thật ra cô rất sợ anh.

Nhưng số phận đã gắn hai người lại với nhau tuy vậy anh lại luôn bắt nạt cô.

Liệu tình yêu của hai người sẽ ra sao? Khi nhận ra bản thân yêu cô anh sẽ phải làm gì? Những âm mưu đang ngầm làm hại cô anh có thể bảo vệ được cô không?

Dưới đây là list truyện của mình. Mong mọi người ủng hộ, tuyển tập gồm nhiều ngôn tình (Tự viết), kể về Tứ Đại Nam Thần, 4 Đại boss siêu quyền lực và tình yêu của mỗi người

Phần 1: Lão Đại Hoa Trạch Siêu trong truyện (Đại Boss Có Quyền Ngược em) Siêu ngược. (Hoàn)

Phần 2: Lão tam Mộ Thiên Hàn trong truyện (Đại Boss có Quyền Sủng Em) Siêu ngọt (Hoàn)

Phần 3: Lão nhị Phong Thượng Đẳng (Đại Boss Có Quyền Ghét Em) Siêu ngược

Phần 4: Lão tứ Kinh Niệm Ngôn (Đại Boss có Quyền Yêu Em) Siêu Ngọt

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Hoa Trạch Siêu

Hoa Trạch Siêu là con trai duy nhất của Phàm Khiết Thần và Tịch Hạ Di trong bộ truyện Phàm thiếu anh thật là hư. Hắn là tổng giám đốc Tập đoàn bất động sản lớn nhất nước, ở thành phố Q không ai là không biết đến hắn, vì hắn nổi tiếng với tuyên bố bá đạo, trong thế giới của hắn thì hắn chính là tất cả, dù hắn sai cũng không được người nào dám bảo không đúng (quá đáng)..., hắn bá đạo lãnh khốc u ám và tàn ác, với gia thế khủng và thế lực hơn người cái tên Hoa Trạch Siêu là cái tên được nhiều người sợ hãi nhất, Báo chí muốn đưa tin về hắn còn phải dè chừng lo sợ...và...câu chuyện bắt đầu

Hoa Trạch Siêu ngồi ung dung trên ghế sofa mịn đất tiền ở khu vực VIP của nhà hàng We, trên cánh môi xinh đẹp nhả ra vài vòng khói mờ nhạt, hắn hơi nghiêng đầu ngả ra sau ghế sofa tận hưởng

_Trời ơi...Là Hoa Trạch Siêu...Là Boss lớn đó...tôi nguyện làm vợ bé của anh ấy...hức...

_Đẹp trai quá đi...hic...chỉ tiếc đã có người làm Hoa phu nhân

_Có vợ thì đã sao chứ? Hoa tổng còn quyền rũ hơn lúc chưa có vợ...

Mấy nhân viên ở khu vực tiếp tân cứ xuýt xoa lên lên nhìn hắn, mấy mỹ nữ tiếc rề vì không thể tiếp cận Hoa thiếu, người đàn ông quyền rũ nhất thành phố, bởi lẽ xung quanh hắn luôn bao bọc bởi hai vệ sĩ đeo kính đen trông rất khó gần tiếp theo là trợ lý đắc lực Hoắc Kiệt Nam

_Gạt tàn thuốc???

Hoa Trạch Siêu nhàn nhạt mở miệng, hắn hỏi gạt tàn thuốc đâu? Vì cái cũ đã bị hắn đập nát 5 phút trước, do cái tính bá đạo nóng nảy vì Giám đốc Đồng có hẹn với hắn thế mà cứ trì hoãn đến trễ nên hắn điên tiết muốn phá nát cái nhà hàng năm sao này luôn

_Gạt tàn thuốc...mau tìm...mau tìm...thay cái mới nhanh...

Hoắc Hào Nam hoảng hốt ra lệnh, lập tức bọn người ngoài kia luống cuống nghe lệnh, không ai là không sợ hắn, hắn vừa nhếch môi đã có thể tàn sát luôn khu vực này cho nên người nào đắc tội với hắn chắc là khó sống

_Đây...gạt tàn thuốc đây ạ...

Một giọng nói nhỏ nhẹ như con thỏ nhỏ quẫy đuôi trong rừng vang lên, Lâm Tương Y bước đến, cô rón rén bước nhẹ chân, đầu cúi xuống không dám nhìn thẳng vì cô cũng biết Hoa Trạch Siêu là người thế nào, nhưng xem ra hôm nay không phải ngày tốt của cô, do cô luống cuống, hoảng sợ hai chân run rẩy nên vấp phải chân ghế ngã nhào về phía trước, bao nhiêu gạt tàn đều bám đầy lên bắp đùi của hắn, cả cái quần tây sang trọng đều bị vấy bẩn, lúc cô ngã xuống cả người còn ôm lấy hắn, cả thân hình nhỏ nhắn ép chặt vào ngực hắn, khiến hắn có cảm giác như là cô đang dùng chiêu trò mời gọi hắn, da thịt con gái đúng là rất kích thích, so với mấy trò múa may thoát y nhằm chán mà hắn thường thức thì đây là trò mới mà hắn có chút cảm giác

_Ồi...Hoa tổng...???...ngài...

Hoắc Kiệt Nam há hốc mồm kinh hãi, mặt mày tái đi vội bước đến cạnh hắn

_Tôi xin lỗi...xin lỗi...thật sự xin lỗi...

Lâm Tương Y vội vã rút trong túi ra cái khăn nhỏ, cô chăm chú lau vết bẩn trên đùi hắn, cô cúi mặt, quỳ ở dưới ghế sofa chăm chú ra sức đẩy mấy vết tàn thuốc ra khỏi người hắn

_Nha đầu này muốn chết hả?

_Hự...

Hải Đan thẳng chân đạp cho cô một phát như trời giáng, ả ta là một vệ sĩ quyền rũ với võ thuật cao cường đi theo hắn đã lâu

_Hự..hự...

Lâm Tương Y sợ hãi ôm ngực ho, cô ho luôn ra máu, cô giật mình không phải vì nhìn thấy máu mà là cô nhìn thấy ở trước ngực áo có cái cúc áo bị cứ đạp lúc này làm cho bung ra lộ cả nội y

_Đến đây...

Hoa Trạch Siêu nhí nhảnh môi lưỡi biếng nói nhỏ, giọng nói khàn đục như ma quỷ chứ không hề trầm ấm nhỏ nhẹ, hắn nhìn cô gái bé nhỏ trước mặt, trông cô ngây dại cuốn hút lắm, bé nhỏ ngây thơ trong bộ váy màu trắng thoạt nhìn chỉ tầm 16

_....

Lâm Tương Y ngồi dưới sàn sợ hãi cúi mặt lắc đầu, cô vội cài lại cúc áo trong hoảng loạn

_Đừng để tôi lặp lại...

Hoa Trạch Siêu tỏ ra nguy hiểm đe dọa, hắn hơi nhíu mày nhìn cô gái bé nhỏ lần đầu tiên dám không nghe lời hắn

_Không...

Lâm Tương Y bất ngờ thét to, cô đứng dậy định chạy đi, Cô rất sợ người đàn ông 32 tuổi này, đã có vợ còn rất nham hiểm

_Á....

Hắn đứng dậy, một dáng vóc cao lớn bao phủ cô, hắn kéo tay một cái cô đã ngã dài xuống ghế sofa, lần này bao nhiêu cúc áo đều bị đứt ra hết, càng ngày càng gia tăng sợ hãi, cô vội dùng tay che đậy

_Cô chết tươi rồi...phù...

Hoắc Kiệt Nam dùng khăn lau mồ hôi trên trán, anh ta mỉa mai cô và còn một chút nhân tính anh ta cầu nguyện cho cô bình an hôm nay, vì vấp vào đại boss Hoa Trạch Siêu chắc là không có đường sống

_Bỏ tôi ra, làm cái gì vậy? Huhu...

Lâm Tương Y huơ tay loạn xạ, cô khóc ngất dấm lên ngực hắn, bàn tay yếu ớt phản xạ khản cự chỉ làm bản thân cô thêm thiệt thòi

_Từ trước đến giờ chưa ai dám động vào tôi

Hắn nhí nhảnh môi nở nụ cười cực kỳ nguy hiểm, một nụ cười chết chóc bao phủ lấy cô

_Hôm nay là ngày cuối cùng của cô rồi

Hoắc Kiệt Nam run giọng, tuy là thuộc hạ thân cận của hắn nhưng chính bản thân cũng bị đe dọa bởi boss lớn

_Đem cô ta đến phòng 3479 cho tôi

Hoa Trạch Siêu bình thần đứng dậy, hần thoải mái đi về lối phòng nghỉ nằm sâu trong khách sạn

_Đại boss đến đây chẳng phải để ăn tối hay sao?... Sao lại...

Hoắc Kiệt Nam khó hiểu nhìn đại thiếu gia u ám của mình, có Trời mới hiểu được tâm tư của hần

_Bỏ tôi ra, đồ bại hoại cặn bã, vợ anh đâu không đáp ứng cho anh à? Loại đàn ông có nhu cầu bệnh hoạn... mau bỏ tôi ra...bỏ ra...có ai không? Đến nhìn cho rõ Hoa Trạch Siêu tiếng tâm lý lừng lại đi cường hiếp trẻ vị thành niên

Lâm Tương Y gào lên đến chấn động cả một vùng, cái volum cực đại có khác, miệng mồm cũng ghê gớm lắm lắm sỡ và Hoa Trạch Siêu thì đầu phải dạng vừa, tất cả thuộc hạ của hần nghe xong đều rùng mình phát sốt hàng loạt, giới cho cô bé 16 tuổi dám mắng chửi đại boss 32 tuổi, Cô muốn tiết đường sống đây mà

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Chương 2: Người Giống Người

Lâm Tương Y bị không chế, Hoắc Kiệt Nam cô đưa vào một căn phòng sang trọng, bên trong không có đèn chỉ có vài ánh đèn nhỏ xíu từ cây đèn ngủ đặt trên bàn gỗ quý

_Hôm nay mặt trời không mọc hay sao mà Hoa chủ tịch lại đi thương thức con nha đầu này?

Hoắc Kiệt Nam nhiều chuyện tò mò tự hỏi bản thân, xưa nay hần đâu phải thể loại ăn tạp làm sao có thể nhắm đến cô được

_Cốp...

Hoa Trạch Siêu giận quá hươ ngay chai rượu vodka quăng mạnh vào trán thuộc hạ ngu dốt, ý hần là tên thuộc hạ theo hần bao nhiêu năm sao vẫn không khai mở được đầu óc mà đi suy nghĩ hần có hứng thú với cô vậy?

_Đến đây, ăn sạch tàn thuốc này cho tôi

Hoa Trạch quả nhiên là người tàn ác, hần chẳng khác gì loại người máu lạnh, còn vô tình ghi đầu cô vào cái gạt tàn thuốc đang cầm trên tay

_Huhu... Tôi biết lỗi rồi, là tôi không tốt tôi không nên dặt tội với Hoa tổng...huhu...

Lâm Tương Y nhận ra hôm nay đi làm part-time không coi ngày, nếu không muốn bỏ lỡ tiết kiểm tra trên lớp thì phải biết thân biết phận, vội ôm chân hần xin lỗi, cô tự biết bản thân không nên vấp vào cái tên máu lạnh này, chả hiểu người phụ nữ xấu số nào đã gả cho hần, có hay biết là hần ra ngoài ức hiếp một nữ sinh

_Không hiểu tiếng người hả? Ăn sạch tàn thuốc cho tôi

_Hức....

Lâm Tương Y không ngừng khóc, mặt mũi cô đã dính đầy tàn thuốc nặng mùi, thật sự cô không muốn ăn cái thứ này đâu, sao hần hung hăng ác độc quá

_Cho cô chừa cái thói bất cần...đáng đời

Hoắc Kiệt Nam ở một bên ôm cái trán sưng to cổ vũ, chỉ tội nghiệp cô run rẩy khóc rất nhiều..

_Huhu...

_Cô nghĩ dùng cách đó tiếp cận tôi thì tôi sẽ sùng cô trên giường à? Đồ ngu dốt..

Hoa Trạch Siêu thờ dãi đay nghiến, hần dùng cái gạt tàn thuốc đập mạnh xuống đất làm nó vỡ ra, tung toé dưới sàn, cô co rúm sợ hãi, hơi thở nghẹn lại như sắp mất hết không khí xung quanh

_Loại như cô tốt nhất cút khỏi mắt tôi và đừng bao giờ xuất hiện

Hần đứng dậy, sai mấy bước về phía cửa sổ, ánh mắt trầm tư nhìn ra xa, Hoa Trạch Siêu xưa nay rất ghét những kẻ ngu ngốc thích bày trò tiếp cận hần, thật ra mà nói hần không muốn chân tay bị bẩn nên không muốn nhay nhura với cô quá lâu, hần không thích tiếp xúc với những người có xuất thân thấp

như cô

_ Huhu...

Lâm Tương Y nghe tin được tự do còn vui mừng hơn cả trúng số, cô sợ nhất nếu cuộc đời này phải vấp vào hắn, lúc ấy có chết cũng không xong, mà sống thì chả yên, nên cách tốt nhất là đành ngậm ngùi nghe hắn mắng nhiếc vài câu rồi xem như mình bị xui xẻo một hôm vậy

Tập Đoàn Bất động sản Hoa Vũ là tập đoàn lớn mạnh với toà cao ốc nổi tiếng hoa lệ và cao nhất thành phố, nơi đây không phải ai muốn đặt chân đến cũng được và hôm nay...

_ Thưa Hoa chủ tịch, còn một người cuối cùng ạ

Hoắc Kiệt Nam cúi người nói nhỏ vào tai hắn, ở Tập đoàn có cuộc phỏng vấn thư ký và hắn là người đích thân tuyển chọn vì thế có rất nhiều mỹ nữ đủ lớn để được trúng tuyển, cái người nhận vật phẩm đủ lớn này không ai khác chính là Hoắc Kiệt Nam

_ Loại phụ nữ chỉ biết ở trên giường múa máy thoát y như kịch bản đặt sẵn thì tôi thấy nhiều rồi

Hoa Trạch Siêu nhấp ngụm nước suối, cuối đuôi mắt có vài nếp nhăn, ánh mắt nheo lại thể hiện sự không hài lòng

_ Ô...ơ...Hoa tổng yên tâm tôi không hề nhận bất cứ cuộc giao dịch nào từ nhiều tiểu thư đến đây ứng tuyển...hi hi...

Hoắc Kiệt Nam áp má cái vào má tinh mọng, hắn cố tỏ ra nghiêm túc trước mặt hắn

_ Nếu không hài lòng, ngài có thể tự chọn ngẫu nhiên ạ

_ Hôm nay đúng là xui xẻo mà... Bảo Mỹ tiểu thư tự về nhà xem lại nhan sắc đi...hừ...đến làm vợ bé cũng không xong

Hoắc Kiệt Nam lúng túng gọi cho một người hắn biết là kẻ hoạch nhận vật phẩm sau đó đưa người lên giường của Hoa Trạch Siêu đã thất bại, hắn đã quá ngao ngán chuyện phụ nữ tự tiện làm ấm giường cho hắn lắm rồi cho nên lần này hắn rất khó chịu và nghiêm cấm tất cả

Hoa Trạch Siêu cau mày nhìn cái danh sách dài dòng ghi đầy tên người ứng tuyển, hắn ngao ngán thờ dài vì biết chắc trong số bọn họ không ai là có đầu óc làm việc mấy năm nay bọn họ toàn đến đây cả cửa ngoài chuyện lấy lòng hắn thì không làm được gì nên hắn phải trực tiếp đứng ra ứng tuyển, thế rồi hắn chán nản chọn ngẫu nhiên một cái tên trong danh sách...

_ Lâm Tương An...

_ Cô gái hôm qua là Lâm Tương Y mà...đâu phải là Tương An???

_ Hừ...

Bị boss lớn liếc mắt ném cho cái nhìn chết chóc, tên thuộc hạ biết lỗi liền im miệng, hai tay chấp trước ngực cầu bình an vì sợ chỉ trong vài giây cái mồm ăn hại sẽ tàn phá tất cả công danh sự nghiệp đang vươn cao của mình, chỉ vì Hoắc Kiệt Nam nhắc đến tên cô thôi mà hắn gần như muốn ăn tươi nuốt sống anh ta luôn rồi

_ Xin chào Hoa tổng, Tôi tên là Lâm Tương An, người ứng tuyển số 4043 ở vị trí thư ký ạ

Màng chào hỏi kết thúc, Lâm Tương An ngẩng mặt lên cao, hắn nhìn ngắm cô gái trước mặt tất nhiên không phải người hôm qua làm tâm trạng hắn bức dọc rồi, cô gái này chẳng qua là trùng hợp giống tên thôi, khẽ chớp hàng mi đen tối, cái tên này làm hắn nhớ đến bộ dạng hôm qua của người gốc gác nào đó, phải ăn một bụng tàn thuốc đúng là rất bi thảm, hắn nhìn tàn thuốc trên tay rơi xuống sàn khẽ rùng mình, tàn thuốc có ngon như buổi ăn sáng thịnh soạn của hắn hay không? Hôm qua cô đã nuốt sạch không chừa một vết bụi, xem ra chi tiết nhỏ từ Tương Y làm hắn bận tâm, đang suy nghĩ xem là có nên cho gọi cô ăn thêm vài lần hay không, Hoa Trạch Siêu quả là người ngang ngược quái đàng. Đã muốn là phải thực hiện, kẻ nào chống đối

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Chương 3: Vợ Của Hoa Trạch Siêu

_ Cô có chị em gì tên Lâm Tương Y không? Sao tên nghe giống quá...

Vẫn là cái giọng hóng hót của Hoắc Kiệt Nam, anh ta ăn không ngồi rồi suốt ngày nói nhảm khiến hắn bức mình, nếu anh ta không được việc chắc là bị đuổi lâu rồi, trong khi Hoa Trạch Siêu chưa kịp phản ứng gì thì cô gái kia đã nhanh miệng

_Thưa đúng là tôi có một em gái tên Lâm Trương Y ạ, con bé vẫn còn đi học, hằng ngày vẫn đi làm thêm ở khách sạn 5 sao cách đây không xa

Lâm Trương An thành thật trả lời, còn Hoắc Kiệt Nam thì trở mặt ngạc nhiên

_Cô nói...

_Hải Đan...kết thúc buổi phỏng vấn đi, lưu lại hồ sơ chờ duyệt

Hoa Trạch Siêu mệt mỏi vươn vai đứng dậy, hần kéo ghế bước ra ngoài tiếp đó là hai vệ sĩ đi theo cùng, cái dáng vẻ cao ngạo ấy khiến nhiều người khiếp sợ

_Hoa tổng...đây chẳng khác gì kế hoạch của Lâm Trương Y bày ra cô ta vẫn còn chưa hiểu được vị trí của mình ở đâu, có thể cô ta là người của công ty nhỏ bé nào đó gọi đến cũng không chừng, chắc là muốn khai thác thông tin cơ mật của tập đoàn chúng ta đây mà, ghê gớm...ghê gớm thật...

Vẫn là cái tên Hoắc Kiệt Nam vợ va vợ vẫn nói bừa, phen này cuộc sống của cô bắt đầu đen tối rồi

_Hoa chủ tịch à...mời...

Hoắc Kiệt Nam mở cửa chiếc siêu xe BMW bóng loáng màu đen đợi hần lên xe, khi hần đã yên vị ngồi ở ghế sau, cái tên này vẫn chưa chịu thôi điệp khúc

_Lâm Trương Y này chắc chắn có âm mưu to lớn muốn trà trộn vào tập đoàn đây mà, chị cô ta nếu trở thành người của Tập Đoàn thì dễ xử rồi, còn cô ta cứ nhón nhơ thế kia biết ngày nào gây họa đây?

Thần sắc Hoa Trạch Siêu có chút biến động hần đang nhắm mắt an tịnh liền chớp hàng mi lạnh nhạt chú ý

_Phiền phức...câm mồm đi

Hoa Trạch Siêu quát lên, quá ồn ào hần ghét như thế với hần nếu đã phục tùng hần thì phải biết tính khó đặt biệt của hần thế nào

_Ấy...ấy...Hoa tổng đừng nổi giận, tôi chỉ là lo xa chứ thật ra loại như cô ta thì làm sao là đối thủ trên thương trường đâu với ngài được

_Biết làm thế nào rồi chứ?

Hoa Trạch Siêu gọi cho thuộc hạ thứ hai đó là Hải Đan, cô là người thông minh làm việc rất chính xác nên rất được trọng dụng

....

_Thật sao ạ? Tôi thành thật cảm ơn...

Lâm Trương An vui mừng rồi rít cảm ơn một nhân viên hướng dẫn giấy tờ cho cô vì có vẻ như cô là ứng cử viên sáng giá nhất ngày hôm nay cô vui vẻ ra về và trước khi ra về cô bị chặn lại bởi một người đó là Hải Đan

_Cô là Lâm tiểu thư chị gái của Lâm Trương Y?

_Ồ...lúc này phỏng vấn tôi đã nói rồi ạ, trên giấy tờ là thế thật ra thì tiểu Y là con của bác tôi do hai bác tôi gặp tai nạn xe qua đời nên bố mẹ tôi đem em ấy về nuôi

_Vậy sao? Có một tin tốt và một tin xấu cô muốn nghe cái nào trước?

_Tin...tin tốt ạ

_Đó là cô sẽ được nhận làm thư ký, chắc cô cũng biết Tập Đoàn này không phải ai ai cũng có thể vào và chắc cô cũng biết một tháng lương ở đây tương ứng với bao nhiêu vật chất cô muốn có

Hải Đan nheo mắt nhìn Trương An, cô ta gian xảo cười nhẹ

_Chuyện xấu đó là....

Hải Đan nói nhỏ vào tai Lâm Trương An, và rồi buổi sáng hôm sau đã xảy ra chuyện với Trương An

Ngày hôm sau...

Bệnh viện...

Lâm Trương Y hối hả đội mưa gió vào bệnh viện nhận người thân, cô nghe nói chị cô tự tử bằng dao lam dùng rạch tay ở nhà vệ sinh của nhà hàng xóm, cho nên vừa nhận được tin cô đã run rẩy đi tìm chị mình

_Chị ơi...Chị ơi...huhu...chị làm sao vậy? Sao chị đại đột thế?

Lâm Tương Y chưa xót nhìn chị mình thất thần không thiết sống nằm trên giường bệnh, tuy đã qua cơn nguy kịch nhưng tinh thần của Tương An rất bất ổn

_Tại sao em lại đi gây chuyện với Hoa chủ tịch hả? Họ nói em có kế hoạch đưa chị vào Tập Đoàn làm giám đốc nên đã hủy hồ sơ của chị bằng một chấm đen, em có biết cái chấm đó là gì không? Là sau này đi đến đâu đều không ai nhận, bao nhiêu năm học hành của chị, bao nhiêu hoài bão mong đợi của bố mẹ, ước mơ của chị chỉ đơn giản là làm ở Tập Đoàn Hoa Vũ thôi, sao mọi thứ sụp đổ quay lưng hết với chuyện vậy? tiểu Y em nói xem...có phải em ghen tị với chị vì chuyện chị được bố mẹ cho ăn học tốt hơn em nên em đối xử như thế với chị?

_Chị ơi...em không có huhu...

Lâm Tương Y nghẹn ngào không biết phải giải thích ra sao, cô rất yêu quý chị của mình hôm nay chị ấy xảy ra chuyện đến nỗi tự tử bản thân cô không thể chấp nhận được nên đã suy nghĩ đến một chuyện...dù phải hy sinh bản thân hay quỳ xuống cầu xin tên quỷ dữ đó cô vẫn sẽ làm

_Chị ơi em sẽ đi cầu xin anh ta...hic...

_Chỉ còn cách em lên giường...

_Cái gì?

Lâm Tương Y nín khóc bất ngờ, sao chị cô có thể nói như vậy?

_Chị Tương An, chị thừa biết anh ta có vợ rồi mà, một kẻ đi ra ngoài ngoại tình tốt nhất chúng ta đừng nên vướng vào, em không làm chuyện phá hoại hạnh phúc người khác đâu, cương quyết không...hừc...

_Trời ơi...vậy để tôi chết đi, xem nó nói chuyện kìa...em nghĩ ai cũng có thể tiếp cận Hoa tổng hay sao?

Lâm Tương An làm âm lên, chị cô mắng nhiếc còn vờ dùng dao tìm cái chết

Biệt thự Lam Tư....

Vừa thấy bóng dáng lịch lãm bước ra từ siêu xe đẳng cấp, theo sau là một loạt thuộc hạ vây quanh, An Thuận Hy đơn đã ra đón chồng mình. Hoa Trạch Siêu vừa nhìn thấy đã phát tay bảo thuộc hạ cấm cô ta đến gần

_Kẻ nào mở cửa cho cô ta vào?

Hoa Trạch Siêu rút súng chỉ vào mặt từng người làm trong biệt thự, ánh mắt đục ngầu tìm kiếm

_A Siêu...đừng mà anh, là mẹ mở cửa cho em

_Câm miệng lại, loại phụ nữ như cô dám lấy mẹ tôi chống lưng sao? Cút khỏi đây nhanh lên

Hoa Trạch Siêu phỉ báng người vợ mình từng yêu thương chiều chuộng, An Thuận Hy chạnh lòng mím môi

_A Siêu, Hy nhi đang mang thai sao con nặng lời vậy? Là mẹ bảo con bé đến, đã lâu rồi con không về, bố mẹ rất nhớ con, mẹ đến tận đây chẳng lẽ con muốn đuổi mẹ về?

Phạm phu nhân nhỏ giọng, bà cười hiền nhiên đưa con trai có tính cách quá giống bố

_Tiền hàng tháng tôi chu cấp cho cô nuôi cái thai hoang đó không đủ hay sao? Đợi cô sinh xong xét nghiệm ADN, lúc đó xử một lúc cũng chẳng muộn

Hoa Trạch Siêu nghiêm giọng nói lớn, khẩu súng trên tay thu lại, đợi ngày bắn chết tên đảng ông đã cùng An Thuận Hy hoang ái ngay tại biệt thự của hắn, nếu để hắn bắt được thì đừng trách ngay cả xác anh ta cũng đừng mong toàn thay, một sự sỉ nhục quá lớn làm hắn từ một người đảng ông sinh trưởng trong gia đình đầm ấm bên bố mẹ tính khí ôn nhu ngọt ngào cung sủng vợ vô độ bỗng trở nên tàn độc khô khốc mất cả xúc cảm với phụ nữ, nghĩ đến việc bị phản bội thôi là hận đến tận xương tủy, ngày xưa Hoa Trạch Siêu nghe kể bố mẹ có cuộc tình rất đẹp nào ngờ hắn không thể làm được như bố mẹ càng ngày tình yêu càng xa vời hắn hận...rất hận

_Oan quá mà, sao anh tin lời Đường Vũ Phùng mà không tin em? Tên bạn của anh đã nhìn thấy em ân ái với người khác khi nào chứ? Hừc...huhu...cốt nhục này thật đáng thương, dù anh nói gì đi nữa em vẫn sẽ đợi ngày anh xin lỗi em, đường đường rước em về nhà...hừc...

An Thuận Hy nghe đến việc hắn sẽ truy cứu đến cùng chuyện này thì rung mình chột dạ, hai mắt đảo liên tục có phần hơi hoảng nhưng vội che giấu cố gắng nhỏ nước mắt oan uổng giải bày

_Đừng để tôi mạnh tay, cút đi...

Hoa Trạch Siêu hất mạnh sắp đơn loại đơn phương ly hôn trước mặt An Thuận Hy, hấn sắp mất kiên nhẫn con giận mà ập đến thì khùng khiếp lắm

_A Siêu...đừng nặng lời mà, có trách thì trách mẹ đi chính mẹ đã chọn Hy nhi cho con

Phạm phu nhân nắm tay An Thuận Hy an ủi, lòng tốt của bà đã bị tiện nhân lợi dụng, chỉ tiếc đêm hôm đó Đường Vũ Phùng không chụp được mặt tên nhân tình của ả

_Mẹ...đã làm mẹ mệt mỏi, sau này mong mẹ đừng nhắc đến chuyện tình cảm, từ hôm nay con không có hứng thú nữa rồi, người đâu mau đưa Phạm phu nhân về

Hoa Trạch Siêu thờ dài bỏ vào trong, bản thân đã không còn tha thiết muốn yêu, và cũng chẳng thể tin bất cứ người phụ nữ nào nữa

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Chương 4: Quyết Định Khó Khăn

Vì chị của Lâm Tương Y tuyệt thực, cứ nghĩ đến cái chết một hai buộc cô phải lấy lòng Hoa Trạch Siêu để mình được hưởng vinh hoa phú quý, hô mưa gọi gió ở Tập đoàn, Lâm Tương Y không thể để chị mình tìm cái chết lại thêm áp lực từ bố mẹ nuôi, cô đành nuốt nước mắt đi cầu xin ai kia

_Xin giúp đỡ tôi, tôi sẽ hứa sẽ trả anh số tiền hoa hồng như đã hứa mà...hic...

Lâm Tương Y tìm đến nhà của Hoắc Kiệt Nam, cô nài nỉ mong hắn có thể giúp đỡ cô

_Lấy cái gì đảm bảo tôi có tiền đây?

_Tôi lấy bản thân ra cược, nếu tôi không đưa đủ số tiền hoa hồng đó anh có thể bán tôi vào nhà chứa, tôi hứa...đây là khế ước

_Giỏi cho cô đã chuẩn bị sẵn luôn khế ước, nhớ đó không có tiền tôi bán cô đi cho cô biết

Người nhận khế ước của cô là Hải Đan, hai tên thuộc hạ này là bạn thời trung học nên khá thân với nhau, Lâm Tương Y đã quyết định nhờ vả Hoắc Kiệt Nam đưa mình lên giường của Hoa Trạch Siêu, cô hứa sẽ trả cho anh ta số tiền anh ta muốn cùng khế ước đã ký, cô đã hết cách rồi, vì chị cô cô sẽ làm tất cả

_Anh ta đã có vợ, mình đang quyến rũ anh ta...huhu...mình thật bỉ ổi, hức...

_Cô vừa nói gì đó?

Cả Hải Đan và Hoắc Kiệt Nam đều sững người nhìn lại, gương mặt mà họ cho là ngốc hết chỗ nói của cô làm họ trẻ môi khinh bỉ

_Vợ...vợ cái gì? Trước mặt Hoa tổng không được nhắc đến nghe chưa? Cô là người đầu tiên chúng tôi đưa đến cho Hoa tổng thưởng thức sau khi hôn nhân đổ vỡ đó, liệu mà làm cho tốt

Hoắc Kiệt Nam đẩy cô lên xe đưa đi, anh ta đưa cô đến một khách sạn rộng lớn rồi dặn dò

_Hãy uống cái này, nó sẽ giúp cô, khi tỉnh dậy cũng không còn nhớ chuyện cũ, tỉnh thần cô sẽ ổn hơn

Hoắc Kiệt Nam dúm vào tay cô viên thuốc nhỏ và thò nhỏ ngón tin ngay đó là viên thuốc đúng như lời anh ta nói, khi tỉnh dậy cô cũng không muốn nhớ chuyện đã xảy ra với Hoa Trạch Siêu nữa

_Cám...on...

_Lâm Tương Y ngu ngốc còn cảm ơn tôi nữa đấy

Khi Hoắc Kiệt Nam đi ra anh ta còn cười cợt nói với Hải Đan như thế

Cô một mình đi vào căn phòng duy nhất ở sâu trong khách sạn sang trọng này, một đêm ở đây bằng mấy tháng lương cô nai lưng làm việc ở quán ăn, Tương Y khóc rất nhiều vì cô biết vài phút nữa thôi tâm hồn trong sáng này sẽ thuộc về quỷ dữ, càng nghĩ càng rùng mình đau đớn nước mắt làm nhoe cả mặt, thế nên cô mím môi nhắm mắt uống nhanh viên thuốc trên tay

Hoa Trạch Siêu không hề biết là thuộc hạ của hắn đưa cô đến khách sạn riêng của hắn, hắn ung dung ngâm mình vào nước nóng trong phòng tắm, nhắm mắt hưởng thụ nước ấm một lúc, hắn đứng dậy bước khỏi làn nước, đưa tay với lấy cái khăn lau khô mấy giọt nước trên khuôn ngực rắn chắc khoát áo

ngủ lưa màu trắng mang dép lông từ từ bước ra ngoài

_Hức...

Lâm Tương Y ôm cổ không ngừng nôn mửa, cô muốn tống cái thứ thuốc ghê sợ này ra khỏi cổ họng, nó sặc mùi khó chịu, vị thuốc xộc thẳng tận não càng cố nôn ra đặt tính của loại thuốc ghê gớm càng gia tăng tác dụng làm cô choáng váng, cả người thì nóng rang, đầu óc quay cuồng mất tỉnh táo, cô không còn ý thức được bản thân là ai, đang ở đâu và đang làm cái gì...

_Hự hự...

Lâm Tương Y ho sặc sụa, nằm trên giường đau nhói, cả người châm chích khó chịu, hai bàn tay có bao nhiêu móng tay đều muốn cào nát quần áo trên người, cứ thế vấy áo bị cô nhàu cho nhăn nhúm đến đứt hết cúc áo, cơ thể trắng mịn dần dần hiện ra

_Ai đưa cô ta đến đây? Hoắc Kiệt Nam... mau vào đây

Hoa Trạch Siêu đã nhận ra cô có mặt ở phòng của hắn, hắn nhớ thông tin hắn đến đây nghỉ dưỡng chỉ có Hoắc Kiệt Nam mới biết cho nên việc này chỉ có mình anh ta bày ra, cho nên hắn đang rất tức giận vì tên thuốc hạ to gan này, hắn đã nói hắn cực kỳ dị ứng với thể loại ở trên giường hắn uốn éo thoát y còn gì, hắn sẽ ngay lập tức tống cô ra ngoài và khẩu vị của hắn không thấp kém như cô hắn muốn khinh mà không muốn ăn

_Cút ngay cho tôi...

Hắn hung bạo quát tháo, cặp mắt đầy căm thù muốn bóp chết cô, do là thuốc đã ngấm đến độ cao nhất bây giờ hắn có nói gì cô cũng không thể nhận thức được, cho nên hắn rất rất phát tiết, hắn nheo mắt, mặt mày u ám, trên trán chảy nhiều vạch đen đánh cúi người bỗng cô lên ném ra ngoài cửa

_Đừng đi...huhu...đừng...

Lâm Tương Y khóc lóc lâm nhâm, giọng nói không giống như kêu gào mà giống đang mè nheo làm nũng, cái đầu ương bướng còn vùi vào ngực hắn, hai tay ôm chặt cổ hắn không chịu buông, hắn đứng chân trước cửa vì hành động này, một loại xúc cảm dâng trào, cô không giống với những người phụ nữ từng làm ấm giường cho hắn, trông cô chân thực và đáng yêu lắm, hắn nhận nhận liếc mắt cúi xuống nhìn cô, nơi quần áo xộc xệch chỗ ẩn chỗ hiện da thịt nõn nà, nhất là nơi đang áp chặt vào ngực hắn, chỉ thoáng nhìn thôi bụng dưới của hắn đã kêu gào...

_Cút ra cho tôi...

Hắn gạt mọi cảm xúc vớ vẩn chột đến đó ra khỏi tâm trí, hắn cho rằng bản thân cao ngạo không phải là người dễ bị dục vọng khơi dậy, hắn vẫn giữ quyết định ném cô ra ngoài, đến lúc chuẩn bị buông tay thả lỏng cho cô rơi tự do thì...thỏ nhỏ vô thức ngán cao đầu hôn lên môi hắn, cô trong tình trạng này không biết mình đang làm gì nên cứ thế vụng về hôn hắn, vụng về ngậm lấy cánh môi lạnh lùng không muốn phối hợp đây, phía dưới bàn tay nhỏ của cô còn có ý kéo áo ngủ của hắn xuống, sau đó còn từ môi hắn dịch xuống cắn nhẹ lên bờ vai cường tráng, loại kích thích này...chưa người phụ nữ nào làm hắn hứng thú như thế...ngay cả An Thuận Hy là vợ hắn cũng không được như vậy, có lẽ cuộc hôn nhân vừa rồi chỉ là gượng ép

Tiếp theo Chap 5 Không ý thức được việc mình làm

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Chương 5: Không Ý Thức Được Việc Mình Làm

Hoa Trạch Siêu thay đổi quyết định, hắn bỗng cô trở lại giường, cô vẫn cuộn lấy hắn không chịu rời, không một tiếng động nào phát ra, tay cô còn bạo dạn cởi áo ngủ của hắn, cô cúi người hôn nhẹ trên khuôn ngực rộng cường tráng, đôi môi nhỏ để lại nụ hôn ngán, hắn đẩy cô xuống giường, vuốt mấy ngọn tóc trên gò má nhìn cho rõ gương mặt dễ thương

_Xem như cô gặp may

Hoa Trạch Siêu cong môi thêu thảo, hắn cúi người hôn lên môi cô, Lâm Tương Y mang trong mình hàng trăm ngọn lửa thù đốt nên vô ý hoà mình vào nhịp thở với hắn, khi cô tỉnh dậy nhất định sẽ rất đau khổ đến muốn tìm cái chết vì hành động không tự chủ của bản thân, đã quá gan dạ bán mình cho quỷ dữ

Hắn ngậm lấy khoe môi đỏ từ từ tách ra sau đó tiếp tục tiến lưỡi thần khóc, cô ôm lấy hắn hai tay cào nhẹ lên lưng hắn đón nhận, hắn một tay xé toạt áo của cô, chỉ trong phút chốc cô lộ thể trước mặt hắn, hắn ngắm nhìn cơ thể xinh đẹp không một tí vết, đã lâu lắm rồi mới có người khơi dậy cảm xúc của hắn, máu huyết cứ thế sôi sục trong người, cái vật cứng nhắc kia cũng sắp nổ tung vì cơ thể mềm mại này, cộng thêm việc cô cứ nhúc nhích hưởng ứng...nói làm sao hắn không hứng thú cao trào?

_Ừm..

Lâm Tương Y khẽ nghẹn ngào trong cổ họng, cô phát ra âm thanh vô nghĩa khi hàm răng sắt bén đó cắn một cái để lại dấu trên ngực cô

_Đừng đi...

Cô quỳn rũ mời gọi, thứ thuốc này thực sự có công dụng quá mạnh, cô cứ quẩn lầy hấn không rời, còn cả gan ôm chặt hấn, cảm giác mờ ảo tuy không biết người đang ông này là ai nhưng lại không rời ra được

_Rất có kinh nghiệm...là lần thứ mấy rồi?

Hoa Trạch Siêu nheo mắt hỏi, tay vuốt mồ hôi trên trán cô, hấn đoán cô là người của một nhà chứa nào đó trong thành phố, cô lắc đầu hai mắt nhắm nghiền không trả lời, hấn kéo hai chân cô ra xa, để cho hoa huyết hiện rõ, nghĩ là cô đã quá quen với việc phục vụ khách cho nên hấn cứ thế một đường thẳng từ lưng trở xuống mạnh bạo xâm nhập, đưa khúc thịt cương to mạnh bạo đẩy vào không cần nhẹ nhàng thương tiếc, chỉ cần hấn muốn có thể thỏa thích cưỡng tiên trên người cô

_A...hic...um...

Lâm Tương Y nhòm người, hai tay nắm chặt tấm lưng rắn chắc của hấn, cô ôm lấy hấn thở dốc vì đau, thỏ nhỏ đáng thương đến nỗi không biết được là bản thân đã mất đi sự thuần khiết vốn có, cô chỉ biết có cảm giác đau nhói từ bụng dưới truyền xuống và chỉ biết tựa vào người đang ông ở trước mặt cho quên cái đau cực độ, ngày mai đây khi cô nhận thức mình đã không còn hồn nhiên trong sáng thì cõi lòng tan nát vì đã vô tình thuộc về một tên quý dữ như hấn mà không phải người cô yêu

_Thì ra là chưa lần nào

Hoa Trạch Siêu như nổ tung vì phần dưới nóng rang thoi thốc, hấn có chút bất ngờ, hấn nhìn lõm máu dưới gra giường, cô gái này cũng thật khác lạ, tuy đau đớn nhưng rất kiên cường một lời kêu đau cũng không có, tận trong tâm hồn thanh khiết của cô sẽ đau buồn vì ngay trong đêm đầu tiên đã trao thân cho một người máu lạnh, cô mãi mãi thuộc về hấn dù không hề mong muốn, ngày mai tỉnh dậy cô sẽ không còn kiên cường như hôm nay

_Bao nhiêu tuổi rồi? Mới vào nghề à?

Hấn đẩy người nhàn rồi để cơ thể mềm mại dịu bớt cơn đau, đây không phải lần đầu hấn lấy đi xử nữ, nhưng xem ra cô gái này khá đặc biệt, trông lúc dâng hiến rất chân thật ngốc nghếch, đáng thương tội nghiệp vì ngây ngô

_Mười...mười sáu...hức...

Lâm Tương Y to mắt nhìn hấn trả lời, hai tay ôm rất chặt hấn tìm chỗ dựa bình yên, phở thác thân thể cho người đang ông xa lạ khi cô đã thuộc về, đôi mắt ngập nước bị thương vẫn không hề rưng rưng

_16???

Hoa Trạch Siêu há hốc mồm, động tác có phần chậm lại vì cô, hấn đã thịt một cô bé chỉ mới 16, thật là không thể ngờ, khẩu vị này quá nặng

_Á...á...

Lâm Tương Y gào lên trong hoang dại, khi bên dưới bị kẹp chặt thúc người, từng động tác như vũ bão xé tan cảm xúc của cô, chìm sâu vào mơ màng không nhận thức

_Hừm...rất ngoan

Hoa Trạch Siêu ngao mạng đẩy mạnh khúc thịt to khỏe đi sâu vào hoa huyết vừa bị khai phá, động tác vì khoái cảm trào dâng nên hành động rất nhanh, đã lâu rồi hấn không có thể hiện bản lĩnh đang ông với ai, không ngờ lại bị cô bé 16 quyết tử

Hoa Trạch Siêu sau khi thỏa mãn hấn thoải mái đi vào nhà tắm bỏ lại mình cô vẫn không biết gì đang nhắm nghiền mắt ngủ say vì thứ thuốc tà mị

Sáng hôm sau...

_A...ui da...

Lâm Tương Y tỉnh dậy, cô khó nhọc ngồi dậy, nhìn xung quanh phòng khách sạn đã thấy có rất nhiều tiền bay khắp phòng, cô nhìn thấy bộ quần áo mới trên đầu giường vội vã mặc vào sau đó hốt hải nhặt tiền

_A...ui da...

Lâm Tương Y quỳ xuống ôm bụng vì đau, từ bụng dưới trở xuống cô cảm thấy rất đau, nhìn gra giường trắng tinh còn lưu lại một vệt đỏ thắm, cô nghẹn ngào cho số phận bi thảm, vội vàng chạy vào toilet, cô nhìn thấy trên ngực có dấu răng to, đau khổ tui nhục cô oà khóc

_Hu hu...huhu...

_Mình không còn là Trương Y nữa rồi..

Cô khóc ngất trong tuyệt vọng đến nỗi cô ngã xuống sàn trắng đập vào thành bồn rửa mặt bầm đen

_Hu hu...thì ra bản thân mình thật không đáng được coi trọng

Cô ghen ngào bấu chặt mấy vết bầm xanh trên người, cô không muốn nhìn mình trong gương chút nào, vì xấu hổ đau đớn và nhục nhã, khi cô ý thức được chuyện đêm qua cũng là lúc cô xót xa nhất, cô đã không thể cười tươi như hôm qua được nữa rồi. Nụ cười hồn nhiên của cô đã bị quý dữ lấy mất rồi.

_Tiền của anh

Lâm Trương Y giữ đúng lời hứa, cô đến nhà Hoắc Kiệt Nam đưa tiền, trông thần sắc nhợt nhạt kém cỏi của cô thật sự rất khó coi, sáng sớm mà nhìn thấy cô chắc không ai muốn bắt chuyện nhất là hai hốc mắt thâm sâu tối tăm

_Cô thấy thế nào? Hoa tổng quá hào phóng phải không? Chị cô không những là thư ký mà còn được trả lương cực cao, trường học của cô cũng được tài trợ số tiền lớn...cô rất may mắn đó nha...

_Chị tôi thật sự không sao rồi chứ?

Nghe đến chị mình, cô liền hỏi, cuối cùng bản thân cô hy sinh cũng được đền đáp rồi, cô quyết định một mình ôm đau đớn để chị cô được hạnh phúc có như thế cô mới yên lòng

Tiếp theo Chap 6 Một tuần trôi

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Chương 6: Một Tuần Trôi

Một tuần trôi qua trong bình yên, mỗi ngày được nhìn thấy chị mình đi làm vui vẻ, với Lâm Trương Y như thế đã rất hạnh phúc, cô vẫn đến lớp học sau đó đi làm thêm như bình thường

Lại nói đến chuyện ở Tập đoàn..

_Hoắc Kiệt Nam, anh chia cho tôi 3, 7 là sao, trong khi Lâm Trương Y đưa anh không thiếu một đồng?

Trên sân thượng có hai con người đang cãi nhau một nam một nữ hành động mờ ám rất đáng nghi

_Tôi chia như thế là quá công bằng rồi, cô giữ khế ước của Lâm Trương Y thì việc gì tôi phải chia đồng ăn điều với cô chứ?

Hoắc Kiệt Nam cho rằng mình phân chia như thế là hợp lý nên nhất quyết không đưa thêm bất cứ số tiền nào cho Hải Đan cả và rồi...cô vệ sĩ ghê gớm này cũng không vừa...

Hải Đan đi đến một căn phòng, trên cao đèn tím bản bóng loáng...Phòng Tổng Tài

Hoa Trạch Siêu ngồi trên ghế tựa đầu vào thành ghế mắt nhắm hờ, hai tay đan vào nhau

_Có chuyện gì?

_Thưa Hoa tổng đây là khế ước bản thân của Lâm Trương Y, còn một chuyện nữa...

Hải Đan nói nhỏ vào tai hắn về cái việc xảy ra hôm qua, do cô ầm ứ chuyện số tiền mình không được nhận xứng đáng

_Cô theo tôi bao lâu rồi Hải Đan?

Hoa Trạch Siêu cúi người nâng cằm Hải Đan lên hỏi, đôi mắt quỳnh rừ nhưng chứa đầy sự lãnh khốc

_Đem trả mấy thứ này cho Lâm Tương Y đi, nên sông phẳng, chị cô ta được nhận đổi lại cô ta qua một đêm ngoài ra đừng có lằng nhằng

Hắn hất mạnh tờ khế ước của cô xuống bàn, với hắn tình một đêm sẽ không có lần thứ hai, cái tính dứt khoát quyết đoán của hắn sắc bén như lưỡi dao, từ trước đến giờ chưa có ai làm hắn thay đổi tính cách

Ở lớp, có một bài tập toán cô không hiểu nên sau giờ học cô tìm thầy Phong Tước nhờ thầy giảng hộ, thầy là bạn học của chị cô nên thầy rất quý cô vì cô ngoan ngoãn và chăm học

_Tương Y, em tìm thầy à? Lại có bài tập không hiểu hay sao?

_Đúng ạ...bài này em không hiểu

_Ngồi xuống trước đây, thầy có cái này cho em

Phong Tước lấy trong túi ra cây bút màu đỏ, anh tặng cô, cô vừa thấy cây bút đã rất vui mừng

_Cây bút đẹp quá

_Em thích là được rồi, đưa thầy xem...bài nào em không hiểu

Phong Tước rất nhỏ nhẹ với cô, anh và cô thân quen với nhau nên rất tự nhiên, anh đối với cô là thần tượng, là người cô rất ngưỡng mộ

Hết giờ học, cô đến Tập Hoa Vũ đón chị Tương An, thật ra thì cô không hề muốn đến cái nơi này nên cô thường đứng ở ngã ba đầu đường đợi chị mình

_Chị Tương An...

Thấy có bóng người thấp thoáng sau ngọn cây cô đoán là chị mình nên vui vẻ gọi không ngờ là nhầm người, cô nhận ra người này từng đập cô một cái, đó là Hải Đan

_Ơ...cô...cô muốn gì? Hãy nói với Hoa Trạch Siêu là tôi và anh ta không còn gì nữa, bảo người đằng ông đó đừng có hành xử như trẻ con như thế, tôi khinh...

Hải Đan chưa kịp nói gì, Lâm Y đã nói một tràng dài, vừa nhìn thấy thuộc hạ của hắn cô đã có linh cảm không tốt, trong mắt cô kẻ xấu xa này rất nguy hiểm

_Hải Đan, con bé này là ai? Mặt mũi rất xinh nhưng có vẻ rất nặng lời với A Siêu???

Phạm phu nhân đến Tập Đoàn Hoa Vũ thăm con trai, vừa lúc bà nhìn thấy có người to tiếng nói về con trai mình, sau cuộc hôn nhân đó bà đang ra sức tìm cho Hoa Trạch Siêu một người vợ khác

_Thưa Phạm phu nhân đã làm phiền người rồi, mời đi lối này Phạm chủ tịch đang đợi ạ

Hải Đan khéo léo tươi cười nắm tay mẹ hắn mời vào trong, không để bà phát hiện ra chuyện qua lại của hắn

_Người đó là Phạm phu nhân? Bà ấy đẹp và hiền quá sao lại sinh ra một tên biến thái như hắn, thật vô phúc

Lâm Tương Y ảm ức lắm lắm, vừa nhìn mẹ hắn đã rất có cảm tình chỉ tiếc hắn quá hung hăng, nghĩ đến chuyện xảy ra cô biết do mình tự tìm đến nhưng vẫn không kìm được nước mắt ghen ngào vì nghèo nên phải hủy hoại thân thể trong tay hắn

_Chát...

Hải Đan nghe cô nói xong thì ngay và liền cho cô một cái tát rõ đau vì tội dám ăn nói hồ đồ trước mặt Phạm phu nhân cao quý, Phạm phu nhân giật mình vội chạy đến ôm lấy Lâm Tương Y, trông thấy cô nhỏ nhắn trong bộ đồng phục đến trường rất đáng yêu sao lại tát cô một cái ửng đỏ làm xấu gương mặt dễ thương

_Con có sao không? Thuộc hạ của A Siêu thật quá đáng, cái thằng nhóc này tính khí cũng thật ngang ngược, được bố nó dung túng mãi nên bá đạo, ức hiếp tiểu nha đầu thật giống bố nó năm xưa

Phạm phu nhân phân trần, bà an ủi, sấm soi rất kỹ vết đỏ trên mặt Tương Y, cô chỉ biết cúi mặt khóc nức nở vì ê chề

_Phạm phu nhân, Phạm chủ tịch đang đợi

Một thuộc hạ thân cận cúi người thông báo, vì không có thời gian nên bà chỉ kịp để cho cô cái khăn mùi xoa rồi bỏ đi

_Hừ...Hoa tổng có ý tốt muốn trả khế ước này...hôm nay có lẽ...cô ta quá ngu dốt cho hành động này...

Hải Đan biểu diễn nhún vai nhìn cô, cô ta thầm khen cho sự gan dạ của cô

_Đầu cô không có não à?

Hải Đan tiến gần về phía cô hỏi, cô run rẩy lùi về phía sau

_Tôi chưa bao giờ thấy Hoa tông như vậy...

Hải Đan cứ thế xướng đến lần ác cô, cô cứ thế mất đà lùi dần về phía sau đến khi cả cái lưng của cô đập vào một vật cứng, cô xoay người về phía sau, đó là chiếc siêu xe màu trắng hiện đại, trên xe cô thấy rõ Hoa Trạch Siêu đang từ từ bước xuống xe, cái dáng người cao hơn cô rất nhiều đang dần dần tiến về phía cô, vẻ lịch lãm trong bộ vest đen đang bao phủ cô, như đoán trước được tình hình nên hắn đã bày sẵn một kế hoạch

_Hoa...Hoa...

Đến bây giờ cô vẫn còn rất ngượng khi gặp lại hắn, tuy là cô không nhớ rõ nội dung ngày hôm đó, nhưng cứ tưởng tượng cô gần gũi người này là cả người cô run lên, run đến độ lắp bắp không nói nên lời

_Cô có muốn thấy phim nóng của chị gái cô và thầy giáo cô ngưỡng mộ ra sao không?

Hải Đan mở cho cô xem màn hình máy tính bảng chiếu cảnh thầy giáo Phong Tước đang đón chị cô đi làm về, hắn đã cho thuộc hạ nói với chị cô rằng cô bận việc nên nhờ thầy Phong Tước đón chị cô giúp, còn bây giờ hắn đứng đây trước mặt cô để trừng phạt cô vì đã nghĩ hắn xấu xa, nếu lúc đầu cô im lặng nghe hết chuyện trả khế ước từ Hải Đan thì đã không có chuyện quái gở này xảy ra rồi

_Anh...

Tiếp theo Chap 7 Nỗi đau chất chứa

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Chương 7: Nỗi Đau Chất Chứa

Hoa Trạch Siêu đến gần cô, một tay nâng cằm cô lên bóp mạnh, cô nhăn nhó nắm lấy cánh tay đầy lực đó, ánh mắt sợ hãi bị cặp mắt lạnh tựa băng dưới hồ nuốt trọn

_Có gì đau bằng nhìn thấy cảnh này lặp lại trên người chị cô và cùng với tên thầy giáo cô quý trọng

Lông mày kiếm nhíu lại, hắn nhìn cô gái nhỏ bé trước mặt, một tay của hắn cũng có thể khiến cô chết ngạt

_Bỏ...tôi ra...huhu...không được làm hại chị tôi...không được động đến thầy giáo của tôi...tư cách của anh còn không bằng một góc của thầy

_Cái gì?

_Ax...

Hoắc Kiệt Nam há hốc mồm, anh ta kiểu như bị đóng băng và hạ hán lời với cô, cả Hải Đan cũng phải loay hoay tìm thuốc trợ tim vì khiếp sợ, chưa một ai từng nghĩ chứ đừng nói gì đến chuyện sẽ phát ngôn như thế với hắn, có cô...đúng là tuổi trẻ tài cao

_Không bằng một góc???

_Hự...

Hắn tức quá liền buông tay đẩy cô một cái ngã ra đất, từ lúc sinh ra đến bây giờ chưa có kẻ nào đi so sánh hắn với ai vậy mà cô...đây đúng là một đòn mạnh đánh về phía hắn

_Hoắc Kiệt Nam, tôi muốn tối nay phải có những bức ảnh nóng bỏng của Lâm Tương An và Phong Tước, ngày mai cứ bost đây ở trường học và tập đoàn

Hắn lạnh lùng ra lệnh, xem như lần này cô chọc giận hắn thực sự rồi, tàn băng trên mặt hắn khó mà phá tan ra được, bây giờ cô biết cách tốt nhất không phải là đối đầu với hắn mà là nhẫn nhịn khuất phục vì những người thương yêu của cô

_ Hoa tổng...đừng làm hại chị tôi...xin đừng, thầy Phong Tước càng không liên quan huhu...

Cô ôm lấy chân hắn cầu xin, cô tha thiết hai hàng nước mắt ngắn dài ngược đôi mắt long lanh nhìn hắn, hắn khó chịu trong lòng nhìn cô gái đeo theo hắn dai dẳng

_ Xin anh...là tôi sai...là tôi sai...xin anh...

Cô vẫn kiên nhẫn cầu xin hắn, hắn không nhìn đến cô, chân hất mạnh mặc kệ cô, hắn bỏ lên xe, tàn băng ngàn năm đứng là người khó lòng

_ Đưa cô ta đến khách sạn Tư Tư cho tôi

Hoa Trạch Siêu lái xe bỏ đi, vậy là cô biết số phận mình ra sao rồi, cô khóc hận không thể đem hắn ra xử tử, ngẫm nghĩ thấy số cô đen đui quá, chộc giận ai không chộc lại nhảm vào bos lớn của thành phố

Khách sạn Tư Tư, phòng cao cấp nhất trên sân thượng tầng 10

Hoa Trạch Siêu ngồi trên giường nhăn nhó, hắn cởi áo vest, nới lỏng cà vạt, như trút bỏ khối bụi ngoài đường, hắn cởi hai cúc áo trước ngực để lộ cơ ngực chuẩn thu hút

_ Hôm đó cô thế nào? Hôm nay cứ như thế

Thoáng nhìn thấy cô được thuộc hạ hắn đẩy vào bên trong, hắn ngã người ra phía sau chống hai tay lên giường ra lệnh

_ Làm như hôm đó là thế nào? Hức...

Lâm Tương Y ngây thơ như không hiểu chuyện, cô gạt nước mắt một mình đứng nép bên cửa sổ không dám đến gần người đằng ông kia, quá cộc cằn thô lỗ, người ta mới mắng có một câu đã âm thầm đề bụng, nhỏ mọn thật...

_ Chết tiệt...

Hắn ném chai rượu xuống sàn, chai rượu nổ tung, thứ nước có nồng độ cao văng lên mặt cô, cô giật mình run rẩy không dám lên tiếng, hắn quá hùng hăng, bản chất còn rất nóng nảy, nếu có chọc giận chắc có lẽ cái thân người nhỏ bé của cô cũng chẳng còn nguyên vẹn

_ Cô không biết, vậy chị cô biết có đúng không? Đem Lâm Tương An đến đây...

Hoa Trạch Siêu đứng dậy, hắn vòng tay từ từ cởi từng cúc áo sơ mi, sau đó mở điều hoà đến lạnh hết cỡ, với hắn ngay bây giờ thời tiết rất nóng, nóng đến nỗi hắn muốn tàn sát tất cả

_ Đừng mà...đừng động đến chị tôi, cầu xin anh, huhu...

Cô sợ quá chạy đến gần hắn, không còn cách nào khác cô ôm lấy hắn cầu xin

_ Đồ ngu ngốc

Hắn nắn cô, càng ngày càng tức giận, hắn ghét nhất phải nói nhiều, mà nếu nói ít thì cô lại không hiểu, thoáng nghĩ đại boss như ta mà có ngày gặp phải loại người chậm tiêu như cô sao? Chỉ nghĩ thôi lồng ngực hắn tức đến tột đỉnh

_ Tôi sai rồi...xin anh...bỏ qua cho tôi...huhu...chị tôi không có liên quan, thầy Phong Tước lại càng không

_ Lúc này cô nói tôi không bằng một góc của tên chết tiệt đó, vậy theo cô một góc cô nói là bao nhiêu? Hà???

Hắn đẩy cô xuống giường, hắn cúi người chống hai tay xuống giường vòng qua eo cô, hơi thờ nặng nề tản ra khí chất đáng sợ, Tương Y run rẩy, hai cánh môi tái đi, đôi mắt long lanh nhìn hắn cầu xin, ánh mắt này nghẹn ngào, uất ức...và làm người khác phải suy nghĩ, có chút quan tâm thoáng qua...

_ Là tôi sai...tôi không nên ăn nói như vậy...hic...

Lâm Tương Y thật sự rất muốn sĩ vào mặt hắn rằng...anh là loại còn thua cả cảm thú...mãi mãi không bằng được với thầy giáo...nhưng rốt cuộc cô phải ngậm đắng nuốt cay nan nỉ hắn...để hắn tha cho những người cô thương yêu, chỉ là cô nói lên suy nghĩ của mình nào ngờ hắn cao ngạo không chấp nhận, xưa nay quen nghe những lời ca tụng, nay gặp phải một nữ sinh nắn mình thậm tệ, Hoa Trạch Siêu đứng làm mờ rộng tầm mắt

Cô dám quên hết chuyện hôm đó à?

Hoa Trạch Siêu đẩy cô nằm xuống giường, hắn kẻ sát cô hỏi, gương mặt góc cạnh nghiêng đầu đẹp mê hồn nhìn cô, cô thất vọng lại nghĩ....trên đời này có loại người tính tình ti lệ nghịch với sắc đẹp như vậy sao? Anh ta là một ví dụ điển hình.

_ Tôi...tôi thật sự không nhớ...và cũng không muốn nhớ...huhu...

Cô khóc nức nghẹn ngào, hai chân cố nhúc nhích thoát khỏi hắn, hắn như ma quỷ thăm khốc làm sao cô có thiện cảm và đủ kiên nhẫn để nhớ đến chuyện

hôm đó được, đó chẳng khác nào con ác mộng

_ Nếu mình biết chuyện hấn trả lại khế ước cho mình thì đã không có chuyện như hôm nay xảy ra huhu...

Lâm Tương Y suy nghĩ tự cho thấy bản thân quá đại dốt, nhìn hấn bây giờ chẳng khác gì thú dữ muốn ăn thịt người, hấn đã tóm lấy cô rồi, còn rất gần cô nữa, thế nào dục vọng cũng nổi lên muốn cô

Tiếp theo Chap 8 Nỗi đau chất chứa 2

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Chương 8: Nỗi Đau Chất Chứa 2

_ Xin anh...tha cho tôi đi, anh đã nói là không thích loại con gái như tôi hay sao? Tôi quê mùa đâu có bằng tiểu thư quyền quý, xin anh...nghĩ lại đi huhu...

Lâm Tương Y rút người vào chần nói nhỏ, cầu mong hấn nghĩ lại rồi tha cho cô, một lần với cô là quá đủ đau thương đó cô vẫn chưa quên

_ Cô nói đúng, loại như cô không phải khẩu vị của tôi, nhạt nhẽo

Hoa Trạch Siêu bỏ tay cô ra hấn đứng dậy, mặc lại áo sơ mi nhưng không cài cúc, hấn ngồi trên ghế ung dung châm điếu thuốc hút...

_ Vậy tôi có thể về được chưa?

Cô đến gần hấn, cúi người hỏi, cô muốn về nhà, nãy giờ bị hấn dọa đúng là rất sợ rồi, nhìn cô gái đầu tóc rối bời hai mắt thất thần đúng là làm hấn mất hết cả hứng thú

_ Muốn về sao? Chưa có ai dám đem tôi ra so sánh, vậy cô nghĩ cô thể nào đây?

Hoa Trạch Siêu đúng là người thù dai, cô có nói làm sao hấn cũng không tha cho cô, thế là xong bao nhiêu tia hy vọng của cô bị dập tắt

_ Nhưng mà...

_ Ôi...

Cô chưa kịp nói đã bị hấn kéo vào ngực, cô mất đà cái mông đặt lên hai bắp đùi hấn, hấn thấy tư thế này của cô khiến hấn cực kỳ hài lòng

_ Hoa tổng..Hoa...huhu...

_ Ngậm miệng lại...

Hấn máu lạnh nhét điếu thuốc vào mồm cô làm cô ho sặc sụa, cô gầy dựa càng bị hấn nhét sâu hơn

_ Huhu...ặc...tha...tha cho tôi...

_ Tôi rất ghét phụ nữ nói nhiều

_ Hải Đan...

Hấn vừa gọi thuộc hạ của hấn đã xuất hiện, cô ta cực kỳ bất ngờ vì vừa trông thấy cảnh tượng boss lớn của cô quần áo chỉnh tề, cả Lâm Tương Y cũng không sút mề chỗ nào...chẳng lẽ chỉ ăn bánh uống nước trà trò chuyện thôi à? Quái đàng...Hải Đan không tin được với tính tình như ma quỷ của hấn có thể bỏ qua cho cô sao? Hay hôm nay hấn không ăn mặn???

_ Tôi muốn tắm nước nóng, sau đó mới từ từ suy nghĩ xử cô ta như thế nào

_ Vâng ạ, tôi hiểu rồi

Hải Đan hiểu ý, liền đi chuẩn bị nước nóng, đó là phòng tắm rộng hơn ngôi nhà của cô nữa, bên ngoài toàn kính thủy tinh, bên trong có một bể tắm bằng đá hoa cương tinh xảo, dưới làn nước ấm còn có rất nhiều hoa hồng, hấn thư giãn cởi bỏ áo khoả lụa dài, từ từ ngâm mình vào nước ấm, rất thoải mái

_ Chà lưng cho tôi

_ Vào trong đi

Hắn ra lệnh, Hải Đan đẩy cô vào trong, cô hoảng hốt không muốn bước vào

_ Không...không...tôi không muốn nhìn...

_ Cô không được lựa chọn

Hải Đan mạnh tay đẩy cô vào trong, bên trong trơn trượt cô ngã nhào xuống bể tắm, nước ấm trong bể bị cô làm khuấy động rất mạnh...

_ A...Ừp...

Cô lúống cuống úp mặt xuống bể uống nước rất nhiều, đã vậy tay chân vụng về còn hươ loạng xọ, và nguy hiểm nhất là trong lúc mất đà cô đã nắm trúng bắp đùi hắn, hắn kéo tay cô dậy, vì cô tiếp xúc trực tiếp với da thịt hắn làm hắn có chút cảm giác rạo rực, phần thịt ấy còn rất gần cái kia...

_ Tôi xin lỗi...

_ Đầu cô toàn bã đậu hay sao?

Hắn nhíu mày nghiêng răng nhìn cô, nhìn cơ thể yếu ớt bị nước làm cho ước cả bộ váy dính chặt vào người, chỗ nào không cần phơi bày bây giờ dần phơi bày, hắn phiền não thờ dài sao cô không thể như cái đêm đó cứ cuốn lấy hắn chứ? Thật là mất hứng

_ A....a....

Lâm Tương Y thét vào mặt hắn, cô hoảng loạn vì bây giờ dưới làn nước mỏng cô đang ngồi trên đùi hắn, cô tiếp xúc với người đàn ông không mảnh vải che thân còn rất...rất gần, mà phải nói Lâm Tương Y khá là ngỡ ngàng trước cơ thể đẹp đến cuồng dại của hắn, đúng là đại thiếu gia có khác, biết là cô đã nhận thức ra được hắn cười khẩy đặt tay trên cái nơi phật phồng của cô rất tự nhiên mà nhào nặng

_ Thế nào? To hơn cô ao ước à... Vừa lòng cô không?

_ Bỏ tay...bỏ tay...

Cô ngượng đỏ mặt, lỗ mũi cay cay vì nước, liền bảo vệ cái phần bị hắn chiếm lấy, bàn tay ôm chặt trước ngực bảo vệ

_ Cô ngăn được tôi hay sao?

Hoa Trạch Siêu siết mạnh tay, hai mắt nhìn cô đến độ ánh mắt đó có thể xuyên qua lớp vải mỏng nhìn vào tận bên trong, lại là loại xúc cảm thoáng qua, người hắn bắt đầu nóng lên

_ Mau...còn không biết làm gì à?

_ Hức...hức...

Lâm Tương Y âm ức vì phải tiếp xúc với hắn trong trường hợp này, loại đàn ông không biết ngượng, còn tỏ ra dâm dăng thích thú...cô hận...rất hận

_ Có phải do tính cách anh quá lỗ mãng, khô khốc thiếu tình cảm cho nên vợ anh mới ra ngoài tìm người khác? Có ai muốn sống với một người như vậy?

Lâm Tương Y nghẹn ngào nói nhỏ, cô chỉ là hiểu kỳ mới vô tư hỏi nào ngờ hắn hung bạo giận đỏ cả mặt, còn cho rằng cô tự dung chạm vào vết thương lòng của hắn

_ Cô dám hỏi???

Hoa Trạch Siêu đúng là rất thô bạo, một người đàn ông nguy hiểm nhất thành phố lại bị vợ cấm sừng thử hỏi có điên tiết tàn sát hay không? Lại còn bị cô bé hỷ mũi chưa sạch bàn tán hắn đưa tay bóp cổ cô kéo đến gần đe dọa nạt

_ Hôm nay tôi cho cô chết....

Hoa Trạch Siêu không giữ được bình tĩnh, hắn kéo học tử trong phòng tắm rút súng lên còi chia vào trán cô

_ Bắn đi, để mọi người ngoài kia nhìn thấy Hoa tổng thích trút giận lên người khác như thế nào? Bất cứ ai hỏi đến đều bị bắn chết, tôi không tin khẩu súng của anh che được miệng đời

Lâm Tương Y nhìn sâu vào đáy mắt tổn thương của hắn tuy lạnh lùng vô độ nhưng không giấu nổi sự cô đơn thất vọng, trái tim ấm trong lòng ngực đóng băng sẽ mãi bị vùi lấp

_ Đoàng....

Tiếng nổ lớn vang lên trong phòng tắm, bên ngoài cả một đoàn thuộc hạ thờ dài chờ lệnh, có lẽ ai cũng biết cô gái trẻ đã chết dưới tay hắn, bên trong đầu ai biết hắn đã thu súng lại, phang mạnh lên tấm gương trước mặt biểu lộ tức giận, cô nói đúng miệng đời không che hết được, hắn sẽ nhả nài một lần điều tra sau đó kết liễu kẻ cầm súng hắn cũng chưa muộn

_ Tất cả phụ nữ tôi gặp qua đều lãng loạn, cô cũng có khác gì? Ở trường đã ngủ với bao nhiêu người rồi???

Chap 9 Quả dâu đỏ

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Chương 9: Quả Dâu Đỏ

Sau lời nói của cô làm hắn khó chịu, từ hôm nay hắn sẽ chăm chỉ chau chuốt hành hạ cô hơn, là 1 người đẻ bụng hắn sẽ không bỏ qua cho cô vì dám nhận xét về hôn nhân của hắn, thường ngày đã mất lòng tin và ghét bỏ phụ nữ nay sẽ chuyển hết tất cả bức bối lên đầu cô dồn sức ức hiếp

Lâm Tương Y ngồi trước mặt hắn, cô lấy cái bông tắm nhẹ nhàng áp trước khuôn ngực rắn chắc của người nào đó, từ từ lên xuống như nô lệ phải phục tùng khi hắn tắm, nếu không nuốt nước mắt im lặng thì đây là lần cuối cùng cô còn giữ được hơi thở

_ Mạnh tay lên

Hắn nhắm mắt tận hưởng, bàn tay nhỏ cố gắng dùng sức lau mạnh hơn, hắn thấy thoải mái hơn rồi, rất thích cái kiểu bàn tay mềm mại chà trên ngực hắn, cô vẫn thế không ngừng khóc, cho đến khi giọt nước mắt lãng xuống ngực hắn, nóng bỏng hắn mới phát hiện cô đang khóc, hắn trừng mắt dọa cô ý nói là...

_ Không phải ai muốn đến gần nhìn body chuẩn của ông cũng được đâu, đồ ngu dốt

Trong đầu hắn mắng chửi thậm tệ như thế đấy, hắn còn có ý định phải dạy dỗ cô nhiều hơn nữa, sô cô khổ khi không đất tị với người như hắn

_ Huhu...

Cô cực kỳ khó chịu và ngượng ngùng khi phải ở cùng hắn gần gũi kiểu này, cô muốn thoát khỏi chỗ này nhưng không làm sao chạy được

Bỗng động tác cô dừng lại, hắn từ từ mở mắt xem cô giờ trò gì đây, thì ra do cô ngủ quên, cô chớp mắt còn ngã vào ngực hắn nữa

_ Thế này cũng ngủ được hay sao?

Hắn thở mạnh một cái, nhìn cái đầu có mớ tóc lộn xộn tựa vào ngực hắn ngủ rất thoải mái, hắn im lặng không nói hai tay bế cô dậy, đặt trên thành bể tắm

_ Hơ...

Cô mở mắt, nhìn xung quanh đã thấy mình bị hắn bế lên khỏi mặt nước, cô bất gặp ánh mắt gian tà của người nào đó đang nhìn cô kêu gào...muốn cô rời đó...

_ Không...

Cô thét lên, thì bị hắn giữ chặt, hắn nhanh chóng xé toạt cái váy mỏng của cô, không ngần ngại cứ gián mắt vào cặp đùi thon của cô, cô lắc đầu không muốn để hắn đạt được mục đích, cô nhắm mắt không dám nhìn cái vật khủng khiếp ở trước mặt, hôm trước bắt đất đi là bị thuốc điều khiển, còn bây giờ cô không muốn bị hắn đem ra làm trò vui nữa đâu

_ Thư giãn đi, vì cô cả gan hỏi đến vợ cũ của tôi cho nên tôi ban tặng cô cái này

Hoa Trạch Siêu nói xong, liền đến gần tủ lạnh mở cửa lấy ra một đĩa dâu đỏ ngọt lịm, cánh môi mở ra cắn một cái, vị dâu thật tươi mát

_ Cô cũng thử đi, rất ngọt

Lâm Tương Y nhú mày nhìn ngó, con người hắn quái đăng đến vậy sao? Bỗng dưng ăn dâu còn lịch sự mời cô??? Nào ngờ... nhìn thấy biết là hắn muốn nhét nó vào huyệt đạo của cô, cô lắc đầu xua tay miệng ú ớ ý bảo hắn đừng đòi xử với cô như vậy, chỉ là cô lỡ lời sao hắn ngang ngược quá vậy? Nhưng hắn đâu màng, hắn tóm tóc cô kéo xuống sàn tay cầm quả dâu đỏ nhét mạnh vào huyệt đạo nhỏ, do cô mới 16, huyệt đạo còn rất nhỏ chưa giãn nở, lúc hắn đẩy quả dâu vào cô cảm môi cúi mặt đau đớn, một cái đau thấu xương tủy, rất rát, hắn còn thô lỗ đẩy quả dâu rất nhanh và mạnh như một trò đùa thả mắt, trông thấy cô chịu không nổi quả dâu vừa lạnh vừa đau buốt hắn cười sán khoái hưởng thụ thú vui, Lâm Tương Y như chết đi sống lại nắm chặt

cổ tay hần yếu ớt cầu xin hần hãy dừng lại, bên trong cô bị khai phá một cách tàn bạo, huyết đạo bị quả dậu cọt sát đau đớn khủng khiếp, mỗi lần đẩy vào như sẽ rách ra, cô rã rời xanh mặt, hơi thở yếu dần như sắp chết

_Phụ nữ dâm dăng như cô phải có kết cục này

Hoa Trạch Siêu cầm bảo bối to lớn cứng cáp nhòm lưng hất vào miệng cô, hần ra lệnh cho cô phải chăm sóc nó, thấy cô cắn môi đến chảy máu chứ không chịu ngậm lấy bảo bối làm hài lòng hần, hần càng quyết liệt đẩy quả dậu mạnh và nhanh hơn bao giờ hết, chủ yếu muốn cô nhún nhường khuất phục, Lâm Tương Y nắm chặt cổ tay hần khấn cầu, ánh mắt đau thương chan hoà nước mắt trắng xóa như màu máu vô hình đang chảy trong tim, cô mong hần nghĩ lại xin dừng hành hạ cô nữa, hần nhần tâm không để ý, cứ như thế nắm tóc cô kéo về phía bảo bối đang vương cao, cô đau đến toát mồ hôi hột, run rẩy cả thân thể mềm nhũn kiệt sức, cô không ngờ hần lại độc ác với cô như vậy, cô nhắm mắt cơ hồ sắp ngất đi, mặt mày tái xanh tái nhợt cũng không còn chịu được nữa, như không để cô yên bình hần rút quả dậu ra ngoài, hừ lạnh rồi nhét khúc thịt cương to vào trong huyết đạo đau rát đã bị vật cứng làm cho tổn thương

_Um..

Cô nắm chặt cái đằm rách rưới thống khổ cắn lưỡi đau điếng, bên dưới đã không còn chịu được nữa, cô thấy từ phần bụng trở xuống như mất cảm giác, cô nghĩ rằng mình đã chết trong đau đớn hần ban tặng, riêng về hần thì cực kỳ vui vẻ, trò này mỹ nữ nào cũng thích và hần cho rằng cô cũng không ngoại lệ

Tiếp theo Chap 10 Ra điều kiện

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 10: Chương 10: Ra Điều Kiện

Sau khi mọi thứ xong xuôi, hần bế cô lên giường, nhẹ nhàng đặt cô xuống, hần ngắm nhìn cô hồi lâu, cô không thích ánh mắt gian tà đó nên vội liếc mắt sang nơi khác, hần cứ nhìn da thịt phơi bày, trên người cô bây giờ chỉ toàn vết tích của hần, cô liền dùng tay che đậy, vì đến cả váy áo hần vẫn chưa chịu trả cho cô

_Tôi lạnh...huhu

Lâm Tương Y ngẹn ngào vì bị ức hiếp vẫn không thể làm gì, chỉ biết khóc thật nhiều, hần chớp hàng mi đen cong vút khẽ cười lấy cái chăn quấn quanh người cô, hần ở đối diện cô buộc cô nhìn hần mà không được lơ đãng nhìn về nơi khác

_Hoắc Kiệt Nam..

Hần búng tay, lập tức thuộc hạ xuất hiện, cô hoảng sợ vì bộ dạng bây giờ nên vội rút người kéo cái chăn lên cao nép sau người hần

_Hắc chủ tịch...có chuyện gì ạ?

Hoắc Kiệt Nam nhìn đồng chăn gối lộn xộn cũng đoán được chuyện gì xảy ra, anh ta cười tươi vui vẻ, tâm trạng của boss lớn đang vui vẻ xem ra mọi thứ bắt đầu thay đổi rồi

_Lần đầu tiên nhìn thấy Hoa tổng cười đầy ả, cô gái này rất có tìm năng

Hải Đan biết nói lời ngon ngọt xu nịnh nhưng không lộ liễu như Hoắc Kiệt Nam, anh ta thì lại cho rằng Lâm Tương Y không có khả năng đó, đâu ai biết rằng giữa hai người đã rất kịch liệt

_Cô ta thì có là gì?

_Là do anh ta bắt tôi viết khế ước bán thân, còn bắt tôi trả tiền hoa hồng rất cao...cho nên mới xảy ra chuyện hôm nay, tôi muốn về nhà...tôi muốn về nhà...

Lâm Tương Y ở trong chăn làm loạn nói khê, giọng nói ảm áp rất lọt lỗ tai hần

_Thiếu gia...cái này oan quá...

Hoắc Kiệt Nam sợ hãi nhìn hần, anh nhìn ra mức độ sát thương cao khi động đến cô, vì bây giờ có vẻ sau hai đêm xxx, vị trí của cô đã lên cấp rất nhanh, đã nhiều lần Hoắc Kiệt Nam đem phụ nữ đến cho hần nhưng chẳng ai có thể vượt qua được như Lâm Tương Y

_Có thật như vậy?

Hoa Trạch Siêu khoát tay qua cái cục chặn trắng toát bên cạnh, hần vui vẻ tâm trạng rất tốt

_Không phải..không phải...Lâm tiểu thư cô ăn nói cho cẩn thận, là hoạ sát thân đấy

_Đem 100 tờ chi phiếu đến nhà Lâm Tương Y, muốn đền bao nhiêu tùy ý, sắp xếp cho Lâm Tương An phòng làm việc tốt một chút...

Hoa Trạch Siêu ra lệnh, hần ngồi trên giường, thành thoi bấm điện thoại, gương mặt toả ra ánh sáng ảm áp mà xưa giờ chưa bao giờ như thế, hành hạ người ta thì vui vẻ lắm, hần có biết cô tui thân cỡ nào chỉ muốn dùng đĩa dầu kia nhét đầy mồm hần

_Vâng ạ

_Số của Lâm Tương Y thật tốt

Hoắc Kiệt Nam chép miệng tiếc rẻ, sau đó hần bảo tất cả thuộc hạ lui xuống, khi chỉ còn có hần và cô hần kéo cái chặn xuống

_Tôi muốn về nhà, mau trả váy áo đây

_Phiền phức...

Hần cau mày kéo ngăn tủ lấy ra bộ váy đưa cho cô, hần kiên nhẫn đợi cô thay váy

Hần ngồi trên ghế, hai tay mở laptop xem lô đất ở khu B, cô thay xong bộ váy bước ra ngoài nhưng không dám bước đến chỗ hần đang ngồi

_Đến đây...

_Ồ tôi...

_Mau đến đây

Hoa Trạch Siêu hất cái laptop xuống sàn, tính khí hần bao giờ cũng thế nóng nảy bá đạo, cô không muốn chọc giận hần vì còn muốn về nhà cho nên đành rón rén đến gần

_Huhu...

Hần kéo cô ngồi trên đùi hần, sẵn tiện hần vòng tay ôm ngang eo cô

_Người em là nước mắt à, cứ động đến là khóc?

Hần lau nước mắt trên mặt cô, nhỏ nhẹ mềm mỏng, đối xử rất khác với cô

_Sau này ở đây làm tôi vui vẻ, tôi trả em sống tiền cao nhất em muốn

Hần véo nhẹ lên gò má cô, thích thú giữ cô trong ngực, mùi tóc của cô làm hần rất dễ chịu, hần đem hơi thở nam tính phả vào cổ cô, đúng hơn là làm cô rùng mình

_Làm cho anh vui vẻ? Tôi không làm chuyện đó, tôi còn đang đi học, sau khi học xong tôi tự kiếm ra tiền không cần phải làm cái chuyện ám giương như anh nói, tôi không cần

Lâm Tương Y bức xúc đứng dậy, cô nói to khí thế, cương quyết không lệ thuộc hần, hai mắt còn rất căm ghét nhìn hần

_Nói lại xem...

Hần đứng dậy, thân người cao lớn làm cô hơi run sợ, hần lén ác cô, hần nghiêng răng hỏi lại, tâm tư rồi bởi sao cô không thể như những người phụ nữ kia đều sẵn lòng phục vụ hần, cô làm hần tức quá nếu cô không khuất phục thì hần giết cô mất

_Ồ tôi...

Cô định gân cổ lên cãi nhưng nhớ lại mấy ngày qua rất tệ hại nên không dám, cô đành dùng kế trì hoãn để đánh lạc hướng vậy

_Cho tôi...cho tôi hai ngày suy nghĩ

_Hai ngày? Quá lâu...không được

Hần bắt bỏ ý kiến của cô, biết tính khí ngang ngược nói là sẽ hành động của hần nên cô đành dỗ ngọt

_Xin anh...Tôi vẫn còn học ở trường, phải sắp xếp thời gian...

Lâm Tương Y nắm tay hần nài nỉ, bàn tay mềm mại nhỏ nhắn không rời hần, ánh mắt còn đáng thương tội nghiệp hần làm sao đành lòng bắt nạt cô, ngay khi tâm trạng đang tốt nên hần có thể cho qua

_Em có hai ngày

Nói là hai ngày thật ra là để cô suy nghĩ cho vui, đã trở thành tâm điểm của hần thì cô cố chạy đâu cũng không thoát, Lâm Tương Y khốn khổ chỉ còn hai ngày để tự do, trước khi cô trở thành tình nhân ngày đêm bị hần vùi dập dưới thân

Trước khi để cô về hần còn bá đạo cưỡng hôn cô, miệng đắng lưỡi khô bị hần càn quét đến mất hết không khí, bàn tay quấy nhiễu còn cho vào áo cô sờ soạn lung tung làm cô đứng không vững nhún vai sợ hãi

_Anh ta còn muốn mình bao nhiêu lần đây? Hức...ác quý...

Hần ôm lấy cô, hai bàn tay ấm áp giữ chặt cô, đầu nghiêng sang phải chớp hàng mi rậm, hần trong tư trang áo sơ mi đen quần tây đẹp hút hồn nếu tính tình hần không quá xấu chắc có lẽ cô đã liều xiêu trước vẻ đẹp này rồi.

_À khoan đã....

Khi cô đã ra đến cửa chuẩn bị tung bay như con chim sổ lồng về với tự do thì bị giọng nói ma quỷ kéo lại...

Có... chuyện gì?

_Nhìn xem, cái nào đẹp?

Hoa Trạch Siêu mở một cái tủ lớn cao đến đụng trần nhà, trong tủ có rất rất nhiều con dấu bằng vàng, nhìn kỹ cô nhận ra tất cả đều mang tên hần nhưng có nhiều kiểu khác nhau

_Cái...cái nào cũng đẹp, mà để làm gì?

_Để đóng lên người em, dù cho em có muốn trốn, thì đồ thằng đàn ông nào vạch áo em ra mà không nhìn thấy tên tôi

Hoa Trạch Siêu thật sự rất cao tay, hần đã có chút nghi ngờ nên mạnh bạo kéo cô xuống giường giật cúc áo cô ra sau đó đóng mạnh ba chữ Hoa Trạch Siêu lên ngực trái cô, vết mực đen mãi mãi không xóa đi được...lâu lắm mới có 1 người làm hần có hứng còn lâu mới để mất

_Hu hu...anh làm gì vậy? Hức...

Cô đau khổ vì sắp trở thành tình nhân bị hần hàng đêm bày trò mua vui, dù lòng không muốn nhưng sao thoát được, hần đã nhắm đến cô rồi thì một loạt kế hoạch đã định sẵn

_Em chịu khó đợi đi tôi không sử dụng em quá một tháng đâu, lo mà hầu hạ tôi cho tốt

Hoa Trạch Siêu mở lời khẳng định, có cuộc tình nào kéo dài lâu hơn một tháng đâu? Ngay cả vợ cũ của hần cũng chỉ được 20 ngày...

Tiếp theo chap 11 Cô muốn bỏ trốn

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Chương 11: Cô Muốn Bỏ Trốn

_Hoa chủ tịch, đi vui về ạ...

Hoắc Kiệt Nam dùng tay che trước mặt cản gió trên đường bay, anh ta tiễn hần đi công tác, Hoa Trạch Siêu lên máy bay riêng, một mình đi xử lý công việc ở khu B, cách thành phố cũng khá xa

_Theo dõi Lâm Tương Y

Hần đeo kính râm, đen tối dận dỏ, thuộc hạ tất nhiên vâng vâng dạ dạ, không dám sai lời

Ở Khách sạn X, Hoắc Kiệt Nam vừa tạm biệt boss lớn đã quên ngay nhiệm vụ lớn hần giao, đi theo dõi cô, sở dĩ hần dám cả gan lơ là vì một lý do đó là

_ Lúc đầu anh còn nghĩ em và cái tên thầy giáo ấy yêu nhau chứ? Thật là làm người ta lo muốn chết

Hoắc Kiệt Nam hôn nhẹ lên trán Lâm Tương An đang nằm bên cạnh, ve vuốt âu yếm

_ Em chỉ có mình anh thôi

Lâm Tương An trút bỏ váy áo quuyền rũ kia ôm eo anh ta hạnh phúc, cuộc tình bí mật này chỉ vừa mới bắt đầu

Hoắc Kiệt Nam đang âm thầm hẹn hò cùng Lâm Tương An, cho nên anh ta khá là chủ quan về chuyện theo dõi Lâm Tương Y, trước hết cứ ở đây tận hưởng cùng người đẹp đi đã

Ở ngọn núi sau trường học...

Có hai người lén lút gặp nhau, một nam một nữ, là Lâm Tương Y và thầy giáo Phong Tước

Cô nước mắt ngắn dài cùng Mộ Phong Tước đứng trên cây cầu nhỏ

_ Cảm ơn thầy đã nghe em tâm sự, thật sự phiền thầy quá, mong thầy giữ bí mật chuyện này, hãy giúp em bảo vệ chăm sóc chị Tương An, khi em đi rồi, Hoa Trạch Siêu không tìm được em, chán nản cũng sẽ bỏ cuộc, có thầy ở bên chị em, em cảm thấy yên tâm hơn, để mọi chuyện qua đi sau đó sẽ không sao nữa, không có em hần ta cũng không có cơ đên ép chị em nữa.

Cô có ý định bỏ trốn, cô đã lên kế hoạch sau khi học xong buổi chiều cô sẽ một mình bắt xe ra đi, cô nhờ Mộ Phong Tước chăm sóc chị cô giúp, cô ngại thơ nghĩ nếu cô đi rồi, khi tìm không ra cô hần cũng không có cơ gì đên ép chị cô với lại có thầy giáo che chở cho chị cô cô cảm thấy yên tâm hơn

_ Tương Y, để thầy đưa em đi

_ Không cần đâu, không cần phiền thầy

_ Nếu em không đồng ý thì thầy không giúp em đâu

_ Nhưng mà thầy ơi...

Cô ái ngại nhìn thầy giáo, cô chỉ sợ liên lụy đến thầy, nhưng Mộ Phong Tước vẫn giữ quyết định muốn đưa cô bỏ trốn

_ Vậy chúng ta về gặp chị em ngay đi thầy

Ở nhà cô, trong buổi cơm tối, chị cô đợi cô về cùng ăn cơm

_ Cái gì? Em nói sao?

Lâm Tương An hoảng hốt buống dữa khi nghe cô nói, vừa đi học về chưa kịp thay quần áo cô đã cho chị mình một tin bất ngờ

_ Chị ơi, em không có thời gian, chị ở lại bình yên, những gì cần nói em đã nói hết, sau một thời gian mọi chuyện qua đi, lúc đó mọi thứ sẽ ổn

Lâm Tương Y nói ngắn gọn sau đó cô không lấy bất cứ quần áo hay vật dụng cá nhân nào cả vì sợ bị nghi ngờ

_ Hãy làm theo những gì em nói, chị cứ giả vờ không biết gì hết, mọi chuyện không sao đâu...huhu...em sẽ nhớ chị lắm

Lâm Tương Y vội vã ra đi, cô đau đớn tạm biệt người chị mình yêu thương nhất, cô đâu biết khi cô vừa đi chị cô đã gọi cho một người thông báo

_ Alô...Hoắc Kiệt Nam, là em đây

_ Có chuyện gì vậy em yêu?

_ Tiểu Y nó bỏ trốn....

Hoắc Kiệt Nam nghe xong đã chết đứng, khắp người đóng băng đến bất động, anh ta biết nếu không tìm ra cô thì ngày mai anh ta vĩnh viễn không còn thấy bình minh, cũng may anh ta có người báo tin, Lâm Tương Y sẽ rất đau đớn khi phát hiện chính chị cô là người thông báo tin tức này

Khu B....cách thành phố 3h đi đường...

Dưới bãi biển cát trắng cùng hoàng hôn nhẹ xuống núi tạo nên khung cảnh tuyệt đẹp, ở resort cao cấp giáp biển, Hoa Trạch Siêu nằm trên ghế gỗ hướng mắt ra biển ngắm mặt trời lặn, bên cạnh hần còn có hai mỹ nữ mặc bikini phục vụ

_ Khu resort này rất tìm năng, có điều giám đốc Chu đưa ra cái giá quá thét...

Hải Đan đưa hần sắp tài liệu, vẫn là nữ vệ sĩ này là người khôn ngoan hần tín nhiệm nhất

_Đại thiếu gia, anh đến đây quả là lựa chọn tuyệt vời

Nhu tiểu thư là người mặc bộ bikini màu đỏ quyến rũ ngồi cạnh hần, cô nàng ve vuốt khuôn ngực đẹp mê mẩn của hần ra sức lấy lòng, vừa nghe tin hần đến đây công tác nữ trong resort này đã bắt đầu tranh giành mong được tiếp cận

_Hoa tổng..Hoa tổng..

Hoắc Kiệt Nam từ xa rống gọi, anh ta bắt chuyến xe nhanh nhất đến tìm hần, vừa nghe tiếng gọi ở đằng sau hần nhủ mày tháo kính râm ra

Thuộc hạ đến tận đây tìm tất nhiên là có chuyện xảy ra, hần đoán được như thế, trong lòng bất an nhưng chưa có phản ứng

_Lâm Tương Y...bỏ trốn rồi ạ....

Tiếp theo Chap12 Hạnh Phúc của cô

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Chương 12: Hạnh Phúc Của Cô

_Thuộc hạ vô dụng, Lâm...Lâm Tương Y bỏ trốn rồi ạ

Hoắc Kiệt Nam nói xong mà nghe trong lòng tan vỡ, hai chân run rẩy không biết sau chuyện này mình có còn nguyên vẹn

_Cái quãng thời gian chạy đến đây thì đã đi tìm cô ta ra rồi...ngu dốt...vô dụng

Hoa Trạch Siêu bật dậy, hần ném sắp tài liệu xuống biển, cả lòng ngực tức giận muốn nổ tung, càng nghĩ càng điên tiết Lâm Tương Y, một con chó nhỏ được nuông chiều không muốn lại muốn bỏ trốn chộc tức hần

_Nội trong đêm nay phải tìm ra Lâm Tương Y...rõ chưa?

Hoa Trạch Siêu đá chân vào cái ghế khiến cả bọn khiếp sợ, nhất là khuôn mặt méo mó của hần, trắng bệch, hai mắt đầy lửa đỏ thù đốt

_Hoa tổng bớt giận muốn tìm ra Lâm Tương Y không khó, chỉ cần để Hoắc Kiệt Nam dụ ngọt chị gái cô ta, rồi sẽ biết ngay tung tích của cô ta, chẳng lẽ Lâm Tương Y lại không liên lạc với chị mình?

Hải Đan nhò nhẹ bày mưu, hần vẫn còn giận lắm, cả người tản ra sự giận dữ, hầu kết lên xuống tức nghẹn, nếu tìm ra cô thì nhất định cuộc đời cô xem như khép lại

_Đừng ạ...đừng ạ, chúng ta có thể dùng chị cô ta để uy hiếp

Hoắc Kiệt Nam chấp tay trước ngực cầu bình an, nói thì khẩu khí hay lắm đến lúc đối diện trước cái tức giận của hần thì không dám làm gì

_Không cần uy hiếp chị cô ta, hai người chỉ cần tìm chính xác vị trí của Lâm Tương Y là được rồi

Hần nhìn xa xăm, trong đầu óc đen tối nghĩ ra một chuyện, bất kể ai động đến hần đều có kết cục không tốt, kể cả cô cũng không ngoại lệ, thần sắc u ám của hần rồi đây sẽ bao phủ và giết chết tâm hồn trong sáng của cô

_Tôi có nên nói ra chuyện Lâm Tương Y bỏ trốn còn có một người đang ông đi theo hay không?

Hoắc Kiệt Nam nói nhỏ vào tai Hải Đan, anh ta nói rất nhỏ kiểu như sợ hần nghe thấy, anh ta không muốn cái miệng ăn hại của mình hại đến tiền đồ của mình

_Nếu anh muốn mất mạng thì cứ thoải mái nói

Hải Đan giẫm vào chân Hoắc Kiệt Nam, cô thờ dài bỏ đi, trước tiên phải tìm ra địa điểm Lâm Tương Y đang đến...

Một ngày mới bắt đầu, Lâm Tương Y thức dậy ở một nơi xa, cô bình an thoải mái, cuối cùng cũng có thể cười tươi hạnh phúc sống một cuộc sống

không lo âu nghĩ ngợi

_Thầy ơi...ở đây rất an toàn, thầy đã cùng em đi suốt một ngày rồi, cũng nên quay lại, lớp học cần có thầy, với lại em cũng lo cho chị Trương An lắm

Cô cùng Mộ Phong Tước tản bộ trên con đường nhỏ, một nơi vắng vẻ yên tĩnh, ở đây cô rất an tâm

_Thầy sẽ quay về nhưng mà...em hứa một chuyện có được không?

Mộ Phong Tước bắt ngờ ôm lấy cô, anh siết chặt tay, anh muốn gần gũi cô, được ôm cô trong ngực là hạnh phúc trọn vẹn

_Thầy...thầy nói đi...

_Sau khi em học xong chúng ta hẹn hò được không?

Mộ Phong Tước nắm tay cô, ánh mắt xúc động tỏ tình, thật ra anh thích cô học trò này lâu rồi

_Em...em sao? Em không xứng đâu

Cô ái ngại rút tay về, có hàng nước mắt lãnh trên khuôn mặt buồn, cô đau lòng, nếu như không bị cái tên ác quỷ đó cường quyền cường ép chắc là cô đã không ngần ngại đồng ý rồi, Phong Tước là người tốt và cô cũng thích thầy giáo của mình từ lâu

_Em chỉ xem tôi như thầy giáo của mình thôi sao?

Phong Tước thất vọng tràn trề, vẻ mặt chuyển sắc mặt tươi vui

_Đừng nói vậy...

Cô đặt ngón tay lên môi anh ngăn lời nói khiến cô đau lòng, vì với cô anh là tình yêu trong sáng nho nhã nhất chỉ là do cô không xứng

_Vậy em có yêu tôi không?

Mộ Phong Tước giữ chặt hai tay cô, cô giật mình nghe tim đập mạnh, cô cười khẽ gật đầu hạnh phúc, anh là người cô tôn trọng và quý mến

_Với em không người đáng ông nào tuyệt vời như thầy

Lâm Trương Y vừa dứt câu, anh đã đặt lên môi cô nụ hôn nhẹ, ngượng ngùng xen lẫn bồi hồi, cô đón nhận ảm áp từ anh, anh bây giờ là tất cả với cô

_Anh sẽ đến thăm em thường xuyên, anh không để em một mình đâu

_Em sẽ đợi thầy

Cô nói khẽ, cô nắm tay anh cùng anh đi dạo một vòng tận hưởng tình yêu giản dị, cô yêu anh vì anh luôn coi trọng cô dù cô ở bất cứ hoàn cảnh nào, anh không bao giờ chà đạp xem thường cô như người nào đó.

Tiếp theo Chap 13 Niềm vui nỗi buồn

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Chương 13: Niềm Vui Nỗi Buồn

Lâm Trương Y cùng Phong Tước đi dạo một lát nữa thì...ở đâu xuất hiện một đám người bao vây cô và hấn ta, nhìn kỹ họ ăn mặc rất chỉnh tề lịch sự không giống như là kẻ lưu manh gian xảo

_Ồ...các người...

_Cô là Lâm Trương Y

_Ồ đúng là tôi

_Chúng tôi đến từ văn phòng tìm người, gia đình cô nói cô bị một kẻ lạ mặt bắt đi đã hai ngày, nên họ lo lắng nhờ đến chúng tôi, bằng nghiệp vụ chuyên

môn may mắn chúng tôi đã tìm ra cô, còn người tình nghi này có phải là thầy giáo của cô, anh đã đang bị điều tra nghi vấn cố ý lạm dụng chức quyền dụ dỗ nữ sinh bắt đi, là một tên thầy giáo gian xảo...trước sau cũng bị xử phạt, mời cô theo chúng tôi

_Không phải, mấy người hiểu lầm rồi

Lâm Tương Y xua tay, cô cố giải thích cho họ hiểu mối quan hệ giữa cô và Mộ Phong Tước là gì

_Không hiểu lắm gì cả, mời cô về nơi an toàn trước khi được đưa về nhà, còn tên này cần phải giao cho cảnh sát

_Không...mấy người không được động đến thầy giáo của tôi

Lâm Tương Y bức xúc thét lên, cô nắm chặt tay Phong Tước không để bọn người kia đưa anh đi

_Lâm Tương An có phải là chị của cô

_Đúng...

_Đây là giấy tờ chứng minh Lâm tiểu thư đến văn phòng chúng tôi, vậy đã quá rõ cô đừng chống đối ngu muội, loại người này muốn dụ ngọt bắt cóc cô đây

_Tôi không phải loại bị ỉm đó, chúng tôi yêu nhau, mấy người đừng quá đáng

Mộ Phong Tước ôm chặt Lâm Tương Y anh cũng không để bọn người kia đưa cô đi đâu cả, muốn đi chỉ có anh mới được quyền đưa cô đi

_Cái gì? Tại sao lại là chị Tương An?

Cô bàn hoàng nghe như sét đánh bên tai, cứ nghĩ cô đau đớn đợi một đêm vì không muốn chị mình bị hủy hoại ngược lại chị ấy nói giáo cho giấc quay đầu với cô, trong lòng cô như có hàng trăm mũi dao đâm vào tim

_Mấy người muốn sao đây?

Lâm Tương Y tuyệt vọng hỏi, cô đã đau thương rất nhiều

_Cô cần được đưa về nhà, còn tên này...chắc chắn bị tống vào ngục vì tội bắt cóc

Cô run rẩy, hai chân đứng không vững muốn ngã đi, nếu có chuyện gì xảy ra với anh chắc cô không sống nổi

_Phong Tước, em xin lỗi...huhu...là do em...em nhất định không để anh bị oan, nhất định không để người nào hủy đi phẩm chất của anh đâu, đợi em..

Lâm Tương Y nhói lòng nói với anh, cô an ủi, trong lòng xót xa cảm thấy có lỗi vô cùng vì liên lụy đến anh

_Tương Y, em đang nói gì vậy?

_Đợi em...em sẽ nghĩ ra cách

Lâm Tương Y bị bọn người kia đưa đi, cả Phong Tước cũng bị đưa đi nhưng khác với cô anh bị đưa và có lịch quảng thúc tại nhà chờ xét xử, Lâm Tương Y được đưa về khách sạn ở địa phương nghỉ dưỡng để lấy lại tin thần và đây chính là khu B cách thành phố 3h đi đường.

....

Cô thất thần dạo trên biển, từng bước chân nặng nhọc lê bước, cô không nghĩ ra được tại sao chị mình lại làm thế

_Tại sao chị Tương An lại làm vậy? Anh Phong Tước đâu có ác cảm với chị ấy...huhu...

_Nếu anh ấy vào tù thì công danh, sự nghiệp thế nào, phẩm chất của một thầy giáo?...huhu...mình hại anh ấy rồi

Cô đau khổ ngã xuống bãi cát trắng, mặt trời trên cao chói lóa quá, càng nhìn càng chói mắt cũng như tâm trạng của cô càng nghĩ càng đau...

Thất thoàng cô thấy một người đi về phía cô, nhưng là hướng ở trên đường lớn cách cả hàng cây rậm xuống bờ cát

_Hoa...Hoa Trạch Siêu???

Lâm Tương Y hoảng hốt thất thần, gương mặt méo mó sợ hãi, loay hoay một lúc cô phát hiện...hắn trông thấy cô nhưng không phản ứng, đôi mắt chìm ung hướng thẳng tiếp tục tản bộ, cô nhận ra một điều...

_Anh ta không truy đuổi mình?

Cô đứng người đứng dậy, ánh mắt lúc nào cũng hướng lên đường lớn cách bãi biển cũng không xa quan sát

_Đừng rồi...chỉ có anh ta mới giúp được mình trong lúc này...

Nghĩ là làm cô đuổi theo con người đang lên xe đi mất, cô chạy đến hụt hơi, cát bụi làm cay khoé mắt, cô khó nhọc ngược chiều gió đi lên đường lớn, có chạy thế nào cũng không đuổi kịp chiếc xe sang trọng..

_Lâm Tương Y đuổi theo ạ...

Hải Đan quan sát từ đằng sau, nhìn vóc dáng nhỏ bé đuổi theo đến tội nghiệp

_...

Nghe thuộc hạ báo một tin không liên quan, hấn lờm một cái nhìn đi nơi khác không quan tâm, Hải Đan hiểu chuyện chỉ đành im lặng không nói nữa, khoẻ môi cong có hơi tiếc nuối cho cô gái ngốc nghếch cố sức lấy trứng chọi với đá

Chiếc xe bóng loáng của Hoa Trạch Siêu đỗ trước Trung tâm ReD, hấn đến đây tham dự hội nghị về việc đầu thầu vài khu resort, cửa xe vừa mở đã có người cúi đầu chờ sẵn, là boss lớn có khác, hấn chỉ cần cao ngạo ngẩng cao đầu bước xuống xe

_Hoa tổng...Mùi nhi giúp gì được cho ngài ạ?

Một mỹ nữ dáng vẻ thon thả trong chiếc đầm body dính chặt vào người từng đường cong quyến rũ hiện ra mời gọi

_Phiền Mùi tiểu thư tránh sang một bên

Hải Đan đẩy vị tiểu thư kia sang một bên, tiếp đến cô hai vệ sĩ ở phía trên mở đường, còn có hai vệ sĩ ở phía sau bảo vệ, hấn đến liếc nhìn mỹ nữ quyến rũ một cái cũng không cần, lạnh nhạt dập tan hy vọng của người ta mà bước đi, chân vừa đặt lên bậc thang đầu tiên đã nghe đằng sau có tiếng gọi

_Hoa...tổng...

Lâm Tương Y mặt nhọc vuốt mồ hôi khẽ gọi, con thỏ nhỏ này kiên nhẫn thật, chạy bộ đến tận đây

Tiếp theo chap 14 Đối mặt với ác quỷ

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Chương 14: Đối Mặt Với Ác Quỷ

Lâm Tương Y cố gắng đuổi theo đến cùng, cuối cùng cô cũng đuổi kịp hấn

_Trời ạ...cô đuổi theo đến tận đây sao?

Hoắc Kiệt Nam ngạc nhiên, trong lòng thầm khen ngợi cô gái bé nhỏ nhưng kiên trì nhẫn nại

_Hụ...hụ..

Thoạt đầu, người nào đó cao ngạo không nhìn đến khi nghe cô ôm cổ ho mấy cái đã ngẩn đầu nhìn lại, biểu cảm đầu tiên của người đàn ông khó chịu này là nhũ mày đen tối, trông sắc mặt cô xem đến gặp boss lớn mà như thế à? Mặt mày kém sắc, yếu ớt cánh môi còn run rẩy, ở trên trán còn đổ mồ hôi mặt nhọc...tất cả gom lại đều là làm hấn phiền não

_Tôi quen biết cô hay sao?

Hoa Trạch Siêu vô tư nói, trong con người đen đúng là tỏ ra không quen biết, hai thuộc hạ của hấn nghe qua đã thấy lạnh hết xương sống, đúng là tuyệt tình số một, phen này cô hết giá trị rồi, xem ra nên rút lui sớm, tất cả bây giờ thu lại bằng câu nói "tôi quen biết cô hay sao?" nghe thật chua chát, Lâm Tương Y có cảm tưởng như bị tạt gáo nước lạnh vào mặt dù gì cô cũng đã biết trước tình hình, đây chẳng phải kết quả cô mong muốn hay sao? Có điều không biết trong đầu hấn còn toan tính chuyện gì.

_Vậy chuyện lúc trước ở trên giường cũng xem như không quen biết hả?

_Cái gì?

Cả đám người nháo nhào bàn tán, Hoa Trạch Siêu luôn là vấn đề nóng mà nhiều người tò mò, bây giờ còn có cô gái lạ đến ăn vạ, tin tức này thật sự rất xộp dèo, nhiều gương mặt méo mó, hiếu kỳ đổ dồn về phía cô, cô gái lợi hại đám khiêu khích boss lớn, hần lần này xoay người lại bước đến bên cô vài bước, dừng lại và chưa hành động gì

_ Thật ngại quá, mời mọi người vào trong, tắt hết điện thoại và dụng cụ quay phim chụp ảnh đi ạ...

Hoắc Kiệt Nam trong vài phút phải giải tán cái đám đông hiếu kỳ kia, việc này cũng không khó, mà nếu có người nào cả gan không nghe theo chắc là ngày mai chuẩn bị đóng cửa sự nghiệp là vừa

_ Ừm...

Hoa Trạch Siêu đến gần đưa tay bóp mạnh cằm cô, hần dùng sức siết chặt, cô nhăn nhó sợ hãi, đau nhói nơi cửa miệng không mở ra được, đến nỗi nơi đuôi mắt cô nhăn lại ếp ra nước mắt lãnh dãi, cô không muốn khóc trước mặt hần đâu, vì hần là ác quỷ có bao giờ thấu hiểu cho nước mắt của cô

_ Cút đi...

Hần nhìn cô chăm chú, gương mặt lúc nào cũng khốc lốc khiến hần ngao ngán nhưng trong lòng lại phức tạp mỗi lần nghĩ đến, cuối cùng nhả ra hai chữ lạnh lùng

_ Đối với Hoa tổng cô không còn giá trị

Hải Đan nhỏ nhẹ nói với cô, cô ghen ngào uất hận nhìn hần

_ Tên ác quỷ không có tính người, chính anh bị ỏi bày ra chuyện này chứ không ai khác...tên khốn nạn

Cô ám ức chỉ biết rủa chửi trong lòng chứ không dám nói trước mặt hần cuộc đời cô đã đủ thâm trầm rồi cô không muốn có thêm phiền phức và việc quan trọng bây giờ là phải tìm cách cứu Mộ Phong Tước, nhưng mà cái mồm ăn hại ức chế quá đã quát lên, bao nhiêu từ ngữ chói tay đều lọt đầy vào tai hần

_ Quá tài giỏi rồi...dám cả gan mắng chửi boss lớn?

Hoắc Kiệt Nam được một mảng mở rộng tầm mắt, anh ta không khỏi kinh ngạc khi cô dám làm cái chuyện kinh khủng đó

_ Tôi sẽ ở đây đợi, cho đến khi nào Hoa tổng nhớ ra Lâm Tương Y này

Cô mạnh miệng nói to, cô cứng đầu ở lại đợi hần, hần cứ thế bỏ vào bên trong, một cái nhìn cũng không ném cho cô, là do công việc đang gấp nên hần không màng đến cô, đợi hần xử lý xong công việc đã

Bên trong Trung tâm hội nghị...

_ Ông xã...em đợi anh đã lâu

Hần nheo mắt nhìn An Thuần Hy, nhờ vào miệng mềm lạnh lợi, suốt ngày khốc lốc nói rằng mình bị hãm oan nên suy sụp dẫn đến thai yếu làm mẹ hần động lòng thương xót cộng thêm việc vẫn chưa biết được đứa bé có phải là cốt nhục của Hoa Trạch Siêu hay không cho nên mẹ hần đã cho phép An Thuần Hy ở lại Phạm gia cho đến lúc sinh con, vì việc này nên hần đã không về nhà sống cùng bố mẹ nữa tuy nhiên bố mẹ hần có thể đến thăm hần ở biệt thự riêng nhưng tuyệt đối hần không trở về nhà vì không muốn nhìn thấy con người bản thủ là An Thuần Hy, chỉ tiếc lúc Đường Vũ Phùng phát hiện ả ta đang ăn ải lại không nhìn được mặt tên đốn mạt kia và cũng không có chứng cứ xác thực

_ Cút đi, tôi không đánh phụ nữ...nên đừng ở đó dài dòng...

Hoa Trạch Siêu thờ dãi nói, hai bàn tay đan vào nhau nắm chặt khởi động...

_ Ông xã, cùng em về nhà đi mà, mẹ rất mong chúng ta hạnh phúc trở lại

_ Oái...phen này gây cản đây...

Hải Đan liếc nhìn An Thuần Hy trong lo sợ, bên ngoài có tiểu mật đang đợi bên trong thì có vợ cũ nín kẻo

_ A Siêu... về nhà đi, chúng ta cùng đánh cờ...không nhớ hay sao?

Đường Vũ Phùng nhấp điều thuốc trên môi, anh là bạn thân của hần, rất mong hần về nhà đợi 9 tháng sau sẽ rõ kết quả thai mà

_ Nếu không, phải mạo phạm rồi

Dứt lời, Đường Vũ Phùng kéo ra một khúc cây, anh là thầy giáo võ thuật cho nên trong người luôn thủ sẵn rất nhiều dụng cụ chuyên môn

_ Bớt diễn đi, chúng ta sẽ đánh cờ sau...nhưng không phải là trở về

Hoa Trạch Siêu quay lưng bỏ đi, ngay lập tức Đường Vũ Phùng giờ khúc cây lên cao tiếp giáp vào lưng hắn, đây chỉ là động tác múa riu qua mắt thợ vì bản thân Đường Vũ Phùng cũng biết với khả năng của hắn, khúc cây đó lập tức bị một cước của hắn đá bay đi

_Giữ chặt đại thiếu gia

Cả đám người mặt vest đen bao phủ hắn, tất cả đều nhằm mục đích giữ hắn lại

_A Siêu à, chúng ta xem đây như thoả hiệp đi về nhà thăm mẹ cậu một lần đi, nếu không tôi phải thất lễ động tay động chân rồi

_Bỏ ra...Hoa Trạch Siêu này không nói đến lần thứ hai...

Trên khuôn mặt lạnh lùng thu hẹp, vô cảm để dọa, một thứ nguy hiểm toả ra bao phủ đám người đó, tất cả cúi mặt run sợ nhưng vì nhiệm vụ vẫn không chịu bỏ tay ra

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Chương 15: Ngoài Trời Có Mưa

Buổi chiều dằng buông xuống, Lâm Tương Y đã đứng ngoài mưa đợi rất lâu, rất lâu đến nỗi hai chân đã bắt đầu cứng đờ mất cảm giác...

Hoa Trạch Siêu từ bên trong Trung Tâm phóng nhanh ra ngoài, trên người bê bết máu, vừa ra cửa đã nhìn thấy cô vẫn còn đứng đợi, hắn rất ngạc nhiên cô kiên trì đến vậy à?

_Đuổi...đuổi theo...không được để huyệt...

Đường Vũ Phùng đuổi theo, vừa thờ dốc vừa ôm cánh tay run rẩy bị thương, hắn nghe tiếng hô hoán đằng sau, theo phản xạ nắm tay cô bỏ chạy...

_Con bé đó trông giống học sinh của mình quá???

Đường Vũ Phùng nhìn bóng dáng bé nhỏ được hắn che chở liên nghi hoặc

_Ông xã biết đến phụ nữ rồi à? Loại nắm lùn đó???

An Thuần Hy vừa nắm cánh tay mỗi như vừa nhú mảy tò mò, ả mà phát hiện hắn có tiểu mật bên ngoài sẽ không để yên

Hoa Trạch Siêu cùng cô chạy đến một đoạn đường vắng, hắn thờ dốc buông tay cô ra, cô hoảng sợ nhìn trên người hắn có rất nhiều máu, ngoài trời mưa gió ướt át hoen nhoè máu trên ngực áo trắng

_Hoa tổng...anh làm sao vậy? Người anh nhiều máu quá, bị thương chỗ nào? Có đau không?...anh ổn chứ? Ở đây cũng có máu...sao vậy? Làm sao vậy?

Lâm Tương Y liên tục hỏi, cô chăm chú nhìn hắn, cô nhìn xem hắn bị thương chỗ nào, hắn cũng nhìn cô trong lòng đang bức tức vì bọn người kia, bây giờ còn gặp cô dài dòng nên cái bức tức gia tăng gấp bội, hai mắt đỏ ngầu sôi sục...

_Nhìn tôi giống loại bị thương lắm à? Vớ vẩn...cút ngay cho tôi

Hắn ta làm sao vậy? Đầu cô thoáng nghĩ, cô biết hắn xấu tính cường quyền áp bức cô nhưng khi nhìn thấy người hắn bê bết máu cô vẫn nhẫn nhịn quan tâm, hắn là thuộc loại người gì vậy? Điên mất...

Hắn cởi cái áo dính đầy máu quăng xuống đường, cô nhìn kỹ thì ra là hắn đâu có bị thương, trên cơ thể chuẩn mực đó không một tí vết gì đừng nói đến thương tích

_Thì ra anh ta đánh người ta đến sắp mất mạng...đồ ác quỷ...hic...

Lâm Tương Y run rẩy biết mình đã ngu ngốc lo lắng cho cái tên không cần thiết, hắn là loại máu lạnh chuyên đi bắt ép người khác thì cô cần gì lo lắng, cô âm ức nhìn siêu xe của thuộc hạ hắn đến đón

Bên trong xe là một không khí hết sức nặng nề...

_Còn không mau lên xe muốn bọn người lúc này đến đưa đi à?

Hoa Trạch Siêu quát lớn, Hoắc Kiệt Nam lái xe cũng phải run tay, vừa lúc này là ai vừa bảo cô cút đi, còn bây giờ thì gọi lên xe, cô biết thân biết phận

nên vội lên xe ngồi cạnh hắn

_ Hoa tổng, không sao chứ ạ? Làm chúng tôi lo quá

Hải Đan cẩn thận đưa hắn cái áo sơ mi mới, hắn thô bạo hăm hực đón lấy, khoát vào người

_ Tại sao lại cho cô ta lên xe, có phải là sợ bọn người kia phiền đến Lâm Tương Y?

Hoắc Kiệt Nam liếc mắt nhìn Hải Đan tò mò, Hải Đan nghe xong câu hỏi liền nhìn ra hai ghế sau, không khí u ám quá một người mặt mày lạnh tanh không chút mùa xuân, còn một người co rúm sợ hãi im lặng..

_ Lâm Tương Y thật tốt dù biết Hoa thiếu làm khó mình, vẫn tốt bụng hỏi thăm vết thương

Hải Đan đáp lại nói nhỏ, hai người to nhỏ bàn tán rất vui vẻ

_ Nghĩ mà xem nếu Phạm gia tóm được Lâm Tương Y, có phải là gián một đòn vào Hoa tổng? Chưa nói đến việc An tiểu thư đó ghen tuông hành hạ cô ta...ôì Trời....

_ Vợ va vớ vắn, cô ta làm gì quan trọng thế, chỉ là Hoa thiếu dùng cô ta trị ầm ỹ trong lòng thôi

Hai con người tha hồ bàn tán, thoải mái ly kỳ về vấn đề nóng hổi và cực kỳ tò mò về hành động của hắn

_ Cái xe này là đài truyền hình trực tiếp à? Dừng xe...

Hoa Trạch Siêu khó chịu nắm tay lên cửa kính, khuôn mặt đánh thép gom nhặt tức giận, lúc nào cũng là phát tiết động tay động chân, Lâm Tương Y ngồi một bên tưởng tượng nếu cô mà làm trái ý hắn chắc bản thân cũng như tấm kính này chịu khổ, cô bước xuống xe lùi thối ra về, không nói không rằng, cũng không ai đuổi cô cả, hắn cũng thấm mệt vì nhiều chuyện vừa qua, không thêm màng đến cô cứ thế mặc kệ cô bỏ đi

Lâm Tương Y thu xếp quần áo ở khách sạn, cô quyết định về lại thành phố để tìm cách cứu Mộ Phong Tước, vì không được gặp mặt anh nên cô chỉ có thể gọi điện thoại

_ Phong Tước...anh khỏe không... huhu...đừng lo...em sẽ tìm ra cách...

_ Tiểu Y...anh không sao...ngày mai đến ngày họ đưa anh đi lấy lời khai... nhưng không sao đâu...anh ổn...em phải giữ sức khỏe không được bất an...

_ Em sẽ làm mọi cách để giúp anh...

Cô cúp máy, cô mím môi suy nghĩ, chuyện này có phải do hắn gây ra...sao mấy ngày nay hắn không có động tĩnh gì cả ngay cả khi đối mặt cũng không hề đề cập đến chuyện này, Hoa Trạch Siêu thật sự quá khó hiểu

Tiếp theo chap 16 Nội tâm khó soi

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Chương 16: Nội Tâm Khó Soi

Hoa Trạch Siêu về biệt thự riêng ngay sau khi chuyến bay dài cùng nhiều chuyện phiền não ở Khu B về lại thành phố, hắn mệt mỏi, chỉ muốn đi ngủ, biệt thự này chỉ có mình hắn, trống rỗng cô đơn đến rùng rợn

_ Hazzz...

Hoa Trạch Siêu cởi áo vest quăng sang một bên, hắn mở vài cúc áo trước ngực, mệt mỏi nằm xuống giường khép hàng mi, không muốn nghĩ ngợi về gia đình

_ Kéttt...

Hắn nhúu mày vừa mở mắt vừa liếc nhìn cái nơi tạo nên tiếng động, hắn đã nói không tiếp ai hết sao còn có kẻ làm phiền? Hắn hướng mắt về phía phòng tắm nơi vừa tạo ra tiếng động làm hắn chộp mắt không yên

_Hức...

Là Lâm Tương Y, cô mặt ủ mảy chau từ phòng tắm bước ra, trên người không một mảnh vải che thân, cô đến gần chỗ hắn, ôm cổ hắn nói nhỏ, hắn sẵn trong người đang bức mình nóng nẩy, có thể sẽ trút hết lên người cô

_Tôi không có bỏ trốn, Hoa tổng tôi đồng ý ở đây để anh vui vẻ

Hoa Trạch Siêu nhũn mảy nhìn động tác của cô, cô ôm lấy hắn da thịt mềm mại cuốn lấy hắn nhất là cơ thể trắng ngần chỉ để một mình hắn tận hưởng từng đường cong hiện ra, tấm lưng trần mềm mịn quyến rũ

_Hức...

Cô mím môi không dám khóc, cô bây giờ cõi lòng tan nát, bản thân xấu xa còn tạo ra cái trò này mua vui thật sự rất xấu hổ đến muốn chết đi nhưng nghĩ lại nếu không làm thế sẽ không lấy lòng hắn được

_Em bỏ trốn bây giờ chịu về rồi à?

Hoa Trạch Siêu kéo tay cô ra khỏi người mình, cơ mặt giãn ra hắn đặt cô ngồi trên đùi thoải mái tra hỏi

_Tôi..Tôi không có bỏ trốn...không có, hôm đó chỉ là tôi ra biển chơi rồi vô tình gặp anh...Tôi làm sao dám bỏ trốn...Tôi đồng ý đồng ý mà...mà nếu tôi bỏ trốn thì đã bị thuộc hạ của anh bắt lại rồi còn gì?

Lâm Tương Y nghẹn ngào giải thích, cơ mặt cố tỏ ra tự nhiên nhất để không bị hắn nghi ngờ

_Haha...

Hoa Trạch Siêu vuốt ve dọc quanh cầm cô, hắn nâng khuôn mặt cô lên cao cười lớn đáng sợ, cảm giác biết người đó nói dối nhưng vẫn nghe rất thú vị, từ tâm trạng bức dọc khuôn mặt hắn thu lại sự giận dữ để xem cô ăn nói thế nào, có hài lòng hắn hay không

_Em không bỏ trốn...chuyện đó tôi bỏ qua...em đồng ý làm tôi vui vẻ...tốt... tôi duyệt...từ bây giờ em nên biết lấy lòng tôi không dễ đâu

Hắn kẻ sát lỗ tai cô nói nhỏ, còn phả một luồng hơi nam tính khiến cô rợn người nhún vai ghê tởm, chỉ muốn mau mau thoát khỏi hắn thôi, da thịt mềm mại còn bị hắn ôm chặt nữa

_Ai bảo em rượu mời không uống muốn uống rượu phạt

Hoa Trạch Siêu nghĩ thầm trong lòng, sau mấy ngày chuyện này như chấm dầu vào lửa làm rực cháy bức tức trong lòng hắn từ nay hắn nhất định sẽ khiến cô phải cầu xin hắn tha cho cô

_Rất biết nói ngọt

Hoa Trạch Siêu hài lòng vỗ vào bắp đùi mịn của cô, cả người hắn nóng ran, cô và hắn tiếp xúc rất gần với nhau da thịt cô còn rất kích thích, giữa cái mông của cô và bắp đùi của hắn hoàn toàn áp sát vào nhau, con thú trong người hắn cũng muốn trồi dậy nuốt trọn cô, nhân lúc tâm tình hắn đang tốt hắn sẽ cưng chiều cô

_Hoa tổng...anh...nói thật?

Lâm Tương Y mừng rỡ gạt nước mắt, gương mặt ngây thơ như thiên sứ chờ đợi, nếu thuận tiện như vậy cô tiếp tục sẽ đề cập đến chuyện của Phong Tước

_Tôi không nuốt lời, có phải em tiếp tục là muốn nói đến chuyện cầu xin cho tên thầy giáo?

Hắn kéo cô nằm xuống giường, một tay kéo cái chăn lớn che phủ khắp người cô, hắn cúi người trầm tư nhìn cô

_Hơ??? Làm sao anh biết? Có phải...anh là người đứng sau chuyện này?

Cô ngạc nhiên, xôm người ngồi dậy lùi xa hắn, hai tay giữ chặt cái chăn quấn quanh người, hắn đã vô tình nói ra bí mật lớn, cuối cùng mới nghi hoặc trong lòng cô được giải, hắn chính là người đứng sau mọi chuyện

_Reeng..

Chuông điện thoại hắn reo lên, lông mày lay động nhũn lại, hắn rút từ trong túi ra cái điện thoại hạng sang, trên màn hình hiện tên: Hoắc Kiệt Nam

_Có chuyện gì?

_Thưa...Tôi đã điều tra, cái tên thầy giáo đó và Lâm Tương Y hiện là người yêu còn tự mình đính ước nữa ạ

_Âm..

Hoa Trạch Siêu đứng dậy hấn dùng sức ném điện thoại vào tường, cái điện thoại đáng thương vỡ ra, méo mó đến biến dạng, hấn xoay sang cô, gương mặt hung ác thấy rõ...

_Có phải chính anh bày ra mọi chuyện? Boss lớn như anh có biết bao nhiêu tiểu thư danh giá xếp hàng chờ đợi không ngờ lại bị ổi chơi sau lưng tôi...thử hỏi có đáng khinh không?

Lâm Tương Y đến gần hấn, cô đâm lên ngực hấn trút bỏ bức tức, cô khóc cô uất ức khi nghĩ đến Mộ Phong Tước

_Cô nghĩ Hoa Trạch Siêu này ghen tuông với cái tên thầy giáo đó hay sao? Sai lầm..

Hoa Trạch Siêu đến cạnh bàn, hấn nâng ly rượu mạnh uống một ngụm, sáng khoái hạ bớt cơn giận, con người quái đản với tâm trạng phức tạp này rất nguy hiểm, khó mà tìm ra điểm yếu của hấn, lúc vui cũng ít khi nào nở nụ cười, lúc bức tức có khi lại nở nụ cười...mà quý tàn khóc, chẳng phải theo kịch bản hấn sẽ ghen với tên đảng ông đó rồi hành hạ cô một trận hay sao...trong đầu hấn chẳng lẽ đang suy tính cái khác

Tiếp theo Chap 17 + 18 (H)

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Chương 17

Hoa Trạch Siêu đến gần kéo cô ngã xuống giường, ánh mắt cao trào độc chiếm

_Tôi muốn em phải cầu xin tôi muốn em

_Anh..

Cô sợ hãi tránh xa hấn, hấn đứng là quái đản khó hiểu mà

_Hay là em muốn thấy tôi và tên thầy giáo đó vui vẻ đây?

Hấn lạnh nhạt nhìn sâu vào mắt cô, là khi chất gì đây, không giận không tức cũng không vui không cười, cơ mặt từ đầu đến cuối đều rất bình thường khó đoán

_Anh...Hoa tổng...anh đang hoảng chút đi

Cô lắc đầu khàn cự vì hấn giữ chặt hai tay cô, không ngờ boss lớn như hấn lại quái đản như thế

_Tôi thích cái nam tính của thầy giáo đó, vì vậy...em tránh xa người đảng ông đó một chút thì tốt hơn

Hoa Trạch Siêu siết mạnh hai tay cô giữ chặt dưới giường đe dọa, những tưởng hấn không cho cô tiếp xúc với đảng ông nào ngờ...hấn bị làm sao vậy? Cô bị hấn mềm mỏng dọa sợ rồi

_Hay em muốn tranh giành với tôi?

Hấn khẩy ngón tay trước ngực cô làm cho cái chăn vạt qua một bên, hai mắt dán chặt vào cơ thể cô, hấn nhếch môi nhìn cô

_Tất nhiên tôi không để hấn ở trong tù rồi, người đảng ông đặt biệt

Hấn nháy mắt với cô, hấn nhòm người, hai đầu gối chống giữa người cô thẳng lưng ngăn người còi từng cục áo, gương mặt như thú dữ sắp ăn thịt con mồi, trong lòng mắt bị băng đóng kín trên trán còn có mây đen kéo đến, nói hấn không tức giận mới lạ, nhưng con người này rất biết xoay chuyển tình hình

_Anh ta chính là người bày ra mọi chuyện, để mình mắc bẫy còn ung dung đợi mình ngốc nghếch rồi trí chạy đến tìm...xảo huyết...anh ta đúng là ác quỷ mất nhân tính...mình không phải đối thủ

Lâm Tương Y bây giờ nhận ra mọi chuyện, cô mím môi đau khổ, là hấn muốn cô thì cô phải ngoan ngoãn nghe theo, nếu cô không bỏ trốn thì có lẽ mọi chuyện không phức tạp đến vậy

_Nếu em ngoan ngoãn ngay từ đầu thì đã không cần hối tiếc rồi

Hắn cúi người hôn môi cô, cánh môi từ từ mím nhẹ thưởng thức mật ngọt, hắn bị cô gái bé nhỏ kích thích, một ánh mắt ngây thơ thoáng qua cũng làm hắn nóng rang, bây giờ có nước cũng không dập tắt được, chỉ hận nếu không là cô thì không ai khơi dậy trong lòng hắn xúc cảm này...

Hắn ngậm lấy môi cô, tha hồ dày vò, mím mạnh còn đẩy lưỡi tiến sâu một chút cử động cũng không cho phép, cắn mạnh ức hiếp, tất cả là để trừng trị cái tội ương bướng bỏ trốn của người nào đó

_Đừng...

Nghe khoe môi rất buốt cô đẩy hắn ra, hắn thô bạo cắn lên môi cô đến sắp chảy máu

_Có muốn truyền hình trực tiếp cho tên thầy giáo đó xem không?

Hắn túm tóc cô đe dọa, lửa giận ủa đến, trong người phát tiết kêu gào...ông đây muốn cô sao cô bướng quá vậy?

_Đừng...Tôi hôn...Tôi hôn..huhu..

Cô ôm cổ hắn, vụng về ngậm lấy cánh môi hung hăng, thuận tay đẩy cô một cái để cô yên vị nằm xuống, hắn vẫn còn rất giận, trên khuôn mặt ửng đỏ kêu gào, chân mày nhíu lại bất mãn

_Em đang trả bài trên lớp đấy à? Không có cảm xúc?

Hắn cắn lên môi cô đe dọa, vì cô cứ thụ động, còn bày ra gương mặt thâm sâu, vừa nhìn đã mất hứng

_Coi nó...

Hắn ra lệnh, mạnh tay kéo tay cô xuống dưới phía bụng, bảo cô coi cho hắn

_Huhu...kinh tởm...

Cô làm nhảm khóc ngất khó chịu cái sự điên cuồng của hắn

_Hừ...chết tiệt...

Hắn rửa chửi, khi mấy ngón tay thon dài vừa chạm đến bụng hắn đã muốn nổ tung mồm tí đã không kìm chế được, cô còn hơn cả hỏa ngục nữa, bụng dưới liên tục muốn ma sát chống đẩy với cô

_Xoẹt...

Lâm Tương Y cởi nút quần tây của hắn, cô kéo dây kéo sau đó hoảng sợ rút tay về không muốn động đến cái vật to lớn đang cứng lên bên trong lớp quần mỏng

Một loạt động tác gấp rút diễn ra, hắn trút bỏ toàn bộ những thứ vương vãi trên người, sau đó ôm lấy cô hôn cuồng nhiệt, từ khoe môi hắn dịch chuyển xuống dưới một chút và dừng lại ở nơi đang nhô cao mời gọi, cô sợ quá liền dùng tay xấu hổ che đậy

_Đừng...xin anh..đừng...

Cô nước mắt ngấn dài van xin, cô khóc hai tay run rẩy cầu xin, thật sự rất sợ cô không muốn bị hắn đem ra ăn sạch đầu

_Chết tiệt...

Hắn hất hai tay cô ra, cúi người ngậm lấy thưởng thức, hắn rất thích cảm giác mềm mại này...thật tuyệt...

_Không...

Cô đẩy hắn ra, động tác yếu ớt chẳng làm gì được, cô càng khàn cự hắn càng hung hăng ngậm lấy, đưa lưỡi một vòng hài lòng hắn hôn nhẹ lên trên đỉnh ngọc...

_Hức...

Cô nhòm người về phía trước tìm cách tránh xa nào ngờ động tác này như ưỡn ra mời gọi làm hắn nghĩ cô muốn hắn tiến sâu hơn

_Kích thích đúng không?

Hắn tham lam đưa lưỡi vài vòng dạo chơi hai mắt mà mị nhìn cô gái phía dưới không kìm chế được phải cong người hưởng ứng, tâm tình hắn sẽ tốt nếu cô trở nên hiểu chuyện

_Không...Tôi không phải...loại...

Lâm Tương Y dùng hết sức lực cuối cùng thanh minh, cô không muốn hành động xấu xa che mờ lý trí muốn phản kháng của mình, cô khó khăn lắm mới chống đối với hần thành công không thể để hần được nước làm tới

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Chương 18

Hoa Trạch Siêu cực kỳ thoải mái với loại cảm xúc này, cả lồng ngực như mùa xuân thoáng qua, pháp phòng ham muốn, nhìn ngực trần vì hần trở nên sẵn cứng chia thẳng, hần thỏa mắt chiêm ngưỡng chuẩn bị chiếm đoạt. Nhẹ đặt tay lên ngực cô, gương mặt thanh tú nghiêng về bên trái hôn lên tai cô, vòng vòng cắn nhẹ...

_Hức...quá đáng...

Cô thầm rửa chữ, hết hôn đến dầy vò, điệu bộ nắm lấy viên ngọc nhỏ của cô xoa nhẹ, bàn tay thích thú cảm nhận, hai nơi nhạy cảm này mỗi như ứng đồ đến một môi, cô tự hỏi bao giờ hần buông cô ra đây, dai dẳng

_Tốt...

Gương mặt đẹp hút hồn với ánh mắt gọi tình mà biết bao người phụ nữ đều ao ước ấy bây giờ rất tốt, còn cong môi đỏ cười tươi hài lòng

Tiếp tục dùng hai tay xoa nắn chạm khẽ lay động, khoe môi nhàn rồi tìm môi cô hoà nhịp, không để cô giữ nhịp thở yên bình, hần ép chặt, cạy hết răng lưỡi cô lên để hưởng ứng cái hồng rực mùi tình này

_Hức...

Cô ngăn người chủ yếu để tìm chút không khí thì hần lại bá đạo

_Tôi chính là không khí

Hần đẩy lưỡi, nằm sâu trong khoan miệng cô, bàn tay cũng nhanh một chút da diết bóp mạnh....cả hai tay đều đầy lực, cô bất khả kháng phải chịu đựng nụ hôn đầy ma lực

_Um...

Cô cong người, muốn thoải mái một chút, hần gần như lấy hết không gian của cô, sau ba giây cho cái động tác nhóm người đó cô thất vọng hối hận, vì khi như thế đùi cô vừa áp sát vào vật kinh khủng phía trên, khiến con người hần đã hưng hăng giờ còn bá đạo hơn

_Á....

Đúng như dự đoán của cô, hần bị cô kích tình đến chịu không nổi liền thẳng người tiến quân vào bên trong cô rồi

_Đừng...

Cô đẩy cái thứ vật bất trị cứng nhắc kia ra, có nói làm sao thì cũng không ngăn được hành động sức mùi dục vọng lúc này, hần đẩy hai chân cô lên cao thuận tiện nhấp một cái rất mạnh, vì cô gồng mình hai chân muốn khép lại nên khúc thịt cứng vừa chạm huyết đạo đã không đẩy được sâu nên hần khá là mạnh bạo

_Đau...nhẹ một chút...

Cô cắn môi, mặt nhăn nhó chịu đựng, cái kia của hần đúng là rất to, cô rất đau rất không một chút gì là thoải mái cả

_Im lặng...

Hần hôn lên môi cô không để cô nhàn rồi nói chuyện, hai tay cũng hoạt động trên ngực cô, tiếp tục đẩy người rất nhanh

Cô ôm chặt hần, tấm lưng trần được bao phủ bởi lớp mỡ hôi mỏng, cả hai đều thấy rất nóng nực vì thế càng nhấp người nhanh thì hần cảm thấy thoải mái hơn, bụng dưới co thắt dữ dội vì cô gái này, hoa huyết nhỏ mơn trớn nuốt trọn bảo bối mỗi nhịp ra vào đều chặt hẹp ma sát rất rõ, hần hưng hực sức lực đẩy người với khoái cảm cực độ

_Haxx...

Hắn thở dài, cảm thấy sau một lúc vật lộn bây giờ mọi thứ ổn định hơn, không còn khó khăn như lúc đầu, bây giờ nhịp thở của hắn tăng lên rất nhanh nhưng lại cực kỳ thoải mái tiến quân.

Vẫn là khó sở cho cô, không quen cảm giác này nên nhăn nhó khóc suốt, chỉ có hắn là thoải mái thích nghi, thân người to lớn như con tuấn mã hăng say chiến đấu, hắn ôm chặt cô áp sát vai cô gọi thầm tên cô trong sung sướng, lâu lắm rồi không có người để hắn sủng mà tạo cho hắn xúc cảm hiếm hoi này

_ Uhm...Tòì...

Cô nhòm người thờ dốc nói trong đứt quãng, hai tay cào lên lưng hắn không muốn rời, cô đã bị ngọn lửa mãnh liệt của hắn cuốn theo, trong cổ chỉ có thể yếu ớt rên khẽ chứ không thể khản cự được nữa

_ Uhh.....

Mái tóc mềm mại của cô xõa trên vai hắn, cô ôm chặt hắn mím môi, nhìn gương mặt ngây thơ chỉ biết nương tựa vì từng cái nhấp người quá mạnh bạo của hắn, hắn nhìn hài lòng càng muốn ra sức sủng cô hơn

Cơ thể cường tráng giữ nhịp rất lâu, đến lúc cô thấm mệt rồi hắn vẫn chưa muốn dừng, hắn nghiêng người, ôm cô trong ngực vẫn thẳng lưng nhấp người, hắn cúi đầu ngậm lấy phần mềm mại bị lực tác động nhấp nhô lên xuống dữ dội

_ Ahh...ahh...

Cô lắc đầu chịu đựng, hai bên đùi mỗi nhừ, khắp người muốn rã rời vì vết tích của hắn rất nhiều, ngược lại rất thoải mái không muốn rời, cảm giác sung sướng từ trong máu huyết không muốn dừng chỉ trách người đang ông này quá phong lưu, rong ruổi...

_ Thích thể này không?

Hắn hôn lên mắt cô, cô nhú mày không đáp trả, chỉ biết hứng chịu từng nhịp từng nhịp chuẩn xác làm trái tim cô loạn nhịp, cô chìm trong hoan ái hai tay vô thức xoa nhẹ ngực hắn véo mấy cái, hắn cười mím ôm chặt cô hơn, để bảo bối nóng rực ra vào nhanh hơn, hoa huyết nhỏ rất biết phối hợp, chúng cứ e ấp ôm lấy hắn co thắt, cô hỗn hển, nhịp thở gấp gấp càng làm hắn phát điên, quá uỷ mị dịu ngọt

_ Uhhh...u...

_ Reng...

_ Reng...

Trên laptop hắn có người gọi đến, tiếng chuông đổ dồn làm cô bừng tỉnh vội thu cảm xúc lại, cô cần bình tĩnh phải đấu tranh với những gì hắn làm với cô chứ không phải là hưởng ứng, cô cắn ghệt bản thân mình quạ

_ Reng...

_ Reng...

_ Hoa tổng..ngừng lại...

Cô đẩy hắn ra, ý bảo hắn đi xử lý công việc đi, nhưng hắn lại phiền não không muốn rời cô, hắn cau mày đe dọa cô sợ quá vội im lặng...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Chương 19: Đưa Cô Đi Học

Reng...

Trên laptop đồ chuông liên tục hắn đành ngừng lại, buông cô ra, cô mừng thầm thờ dốc nằm trên giường mệt mỏi, Hoa Trạch Siêu thật sự quá dừng mãnh

_ Cốp...

Hắn chẳng những không xử lý công việc mà còn dẹp luôn laptop vào sọt rác, vì âm thanh vừa rồi là mail từ An Thuần Hy gửi đến, làm hắn mất hứng, tâm trạng hắn đang rất tốt cơ mà, khẽ chớp hàng mi đen tối bước về phía cô đang nằm trên giường

Một tay bế xốc cô lên, hấn chưa có ý định tha cho cô, hai mắt ảm áp đưa tình nhìn cô gái lơ lửng trong ngực lòng cực kỳ phấn khởi

_ Hoa tổng...anh...vừa nãy mới...

_ Tôi muốn...

_ Ầm...

Hấn một tay quét sạch mọi thứ trên bàn làm việc, trong đầu nghĩ ra rất thích thể hiện thứ dục vọng này ở những nơi mới lạ

_ Đừng...quái đàng...Tôi không muốn...

_ Á...đừng...

Cô chưa kịp dứt câu đã bị hấn một phát đẩy vào, do lúc nãy đã...nên lần này rất thuận lợi, hấn ôm cô trong ngực, để cô tựa vào hấn, hấn chống hai tay lên bàn bao quanh cô từ từ nhấp người

_ Tôi mệt...đau...

Cô không thể chịu nổi tính khí tàn bạo này của hấn, cô đã rất rất mệt, sao hấn không chịu hiểu cho cô mà cứ điên cuồng ham muốn

_ Em làm quen là vừa

Hấn vuốt tóc cô, động tác nhàn rãi tận hưởng, một tay nâng cằm cô lên đặt vào đó một nụ hôn nhẹ, hôm nay với hấn là một ngày tốt, cứ thông thả hành sự thoải thích, cô lờ mờ cái bản mặt thoải mãn kia, bao nhiêu cũng không đủ, trong lúc nhấp người còn bày trên mặt một loạt xúc cảm thoải mãn khiến cô không khỏi rung mình nổi da gà, hôm nay hấn đã đòi cô hai lần liên tiếp cô có sức khỏe to lớn cũng không thể chịu được, càng nghĩ càng ghét hấn

_ Đáng ghét...hức...

Một lát sau, cứ như là buổi ăn tối no nê kết thúc, hấn thoải mái vờn vai đi vào phòng tắm rửa sạch sẽ

Hôm sau...sáng sớm ngủ dậy cô mừng rỡ vì không nhìn thấy hấn bên cạnh, vội vàng chạy vào toilet tắm rửa, hôm nay cô phải đến lớp sau mấy ngày vắng không phép, và còn phải giải quyết cái việc của Phong Tước nữa

_ Tên ác quỷ đội lớp người

Lâm Tương Y đau khổ nhìn mấy vết bầm lớn trước ngực, cô cay đắng nghĩ ngợi nếu không vì Phong Tước đang bị giam giữ thì cô đã không phản bội anh như thế cứ nghĩ cô lại cảm thấy bản thân không xứng đáng, nhưng nếu không hy sinh thì tương lai Phong Tước sẽ bị hủy cô thật sự không còn sự lựa chọn

Sau khi tắm rửa, thay đồng phục, cô rón rén nhẹ nhàng bước ra ngoài, trong lòng yên tâm hơn vì không có hấn ở đây

_ Đi đâu?

Cái giọng nói quen thuộc kéo cô về hiện thực khi cô vừa đặt chân đến phòng làm việc của hấn, hấn ngồi trên ghế, mặt lạnh đọc báo không ngó sang cô nhưng nhất cử nhất động của cô đều phát hiện ra

_ Tôi...đi học...

_ Tôi đưa em đến trường

Hấn đến gần cô, đưa đôi mắt ngàn năm đóng băng nhìn đồng phục trên người cô, môi mỏng cong lên ý dè bỉu cô mặc trông không giống ai

_ Cái gì? Không...không cần...

Lâm Tương Y nghe xong đã mặt mày tái mét, ai cản hấn đưa đến trường, cô cứ nghĩ giao dịch xong hấn để lại tiền sau đó vĩnh viễn không gặp cô nữa chứ, nào ngờ hấn muốn gì nữa đây sao bám lấy cô dai dẳng thế này

_ Tôi nói "cần"

Hấn nhấn mạnh, cô nuốt nước bọt cầm nín, đành im lặng nghe theo

_ Đi học ỏn chứ? Thật sự không còn đau?

Hoa Trạch Siêu đưa một tay sờ hông cô kéo đến gần buộc cô áp sát hấn, cô nhỏ bé chỉ đứng tầm ngang ngực hấn, hấn bá đạo thuận tay vén váy cô lên

_Cẩn ngôn...

Cô mắng hấn, hai má ửng đỏ ngượng ngùng, một câu hỏi mang tính đều đặn cô không thích, hấn hôm qua thừa biết cô bị hấn dập cho toi bời hoa lá họ còn giả vờ hỏi thăm kiểu đó, cô nuốt cục tức này không trôi

_Nhìn tôi...

Hấn đẩy cô đứng nép vào tường, sau đó cúi người chống hai tay lên tường, cô xịu mặt nhìn hấn, cô bị cái dáng vẻ cao thanh mảnh cuốn hút, hấn vừa cúi người từng đường nét hiện ra từ khuôn ngực đến cơ bụng được giấu trong lớp áo sơ mi đen lồi cuốn, khuôn mặt thanh tú cùng ánh mắt sắc chết người đẹp mê mẩn, bởi mới nói mỹ nữ chao đảo vì hấn, hấn sinh ra như để thừa hưởng tất cả, ngay cả cô còn rung động nhưng cứ nghĩ đến những chuyện xấu của hấn thì cô thu ngay cảm xúc lại

_Là của tôi, đi đâu làm gì đều phải hỏi ý, tôi không cho liến không được cãi lại, tuyệt đối tuân thủ, muốn giao du cười nói với ai đều phải trình báo

Hấn cúi mặt kề sát môi cô dạn dò, đôi môi mê hoặc thiếu điều muốn nuốt luôn khuôn mặt bé nhỏ đang ửng đỏ

_K..h.ô...

_Sao...nói lại xem??

Hấn vừa nghe cô nói, chưa cần dứt câu đã mở mồm đe dọa, chỉ cần anh mắt đen tối kéo bão là cô vội thu lời nói lại vì không muốn chuốc họa vào thân

_Hiểu rồi..

_Ngoan...

Hấn hôn môi cô, mút một cái đã muốn hôn mãi không ngừng tha hồ chiếm lấy làm của riêng, hai tay dò tìm còi cúc áo cô ra, vội vội vàng vàng tham chiếm bên trong, cứ nhìn thấy cô ngây thơ đứng trước mặt là hấn không kìm nổi cảm xúc

_Ừm...Hoa tổng anh đang hoảng, tôi phải đi học

Cô đẩy hấn ra, lập tức cài lại cúc áo không để cái lửa hùng hục của hấn bùng cháy

Tiếp theo Chap 20 Đánh 1 trận lớn

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Chương 20: Đánh Một Trận Lớn

_Hoa tổng...mời ngài...mời ngài...

Lâm Tương Y trở mắt nhìn Hà hiệu trưởng ra đến tận cổng chào đón hấn, cái tên chết tiệt này muốn cô đào lỗ tự chôn vì xấu hổ à?

_Không ngờ ngài là phụ huynh của Lâm Tương Y, thật ngại quá...thất lễ thất lễ

_Em thấy đó, em ngoan ngoãn một chút thì không ai dám động đến em

Hoa Trạch Siêu tóm lấy ba lô của cô kéo lại, hấn nói nhỏ vào tai cô, dáng vẻ ung dung cho tay vào túi rất cao ngạo

_Tôi không cần, tôi không muốn bán thân đổi lấy danh vọng, anh lầm rồi, tôi không giống như vợ cũ của anh sai lầm va vào anh.

Cô hất tay hấn ra khó chịu bày tỏ, hấn xịu mặt đe dọa nhìn cô

_Đầu óc toàn bã đậu, có cần khai thông tại chỗ không?

...

_Trời ạ, tên ác quỷ đó không cần đi làm hay sao? Ở lì trong trường làm cái gì? Tức chết được mà...muốn giam cầm mình mọi lúc mọi nơi hay sao?

Trong giờ học, cô cẩn bút suy nghĩ, tâm trạng bất an không tập trung nổi, hấn cứ ngồi lì trong phòng hiệu trưởng, từng giờ học trôi qua với cô rất nặng nề,

nếu không phải hôm nay có hai tiết toán đầu giờ của Mộ Phong Tước thì cô đã mất sức sống sớm xin giấy đi về rồi

_ Cũng may anh Phong Tước đã được tự do, mình nhớ anh ấy quá...cái tên Hoa Trạch Siêu này thật sự quá đáng

Cô thờ dài lòi trong cặp ra tấm ảnh chụp chung cùng Phong Tước, cô ngắm nhìn nghĩ ngợi

_ Chào các em, thầy tên là Ngôn Từ, giáo viên dạy toán cũng là giáo viên mới của các em

_ Cái gì? Còn...còn thầy Phong Tước đâu ạ?

Lâm Trương Y bức xúc rời khỏi chỗ ngồi chạy đến bục giảng hỏi, nhìn vị thầy giáo mới này mà lòng đau khổ muốn rớt nước mắt

_ Thầy Phong Tước đang làm thủ tục chuyển trường, thôi các em ổn định chỗ ngồi...chúng ta bắt đầu về đồ thị hàm số

Thế là hết tất cả sự đổ đổ trước mắt cô, từ nay cô không còn được nhìn thấy anh nữa, lòng uất nghẹn nghĩ đến hần, tên ác quỷ không muốn đội trời chung

Hết giờ học, cô thu dọn sách vở thật nhanh, gấp rút ra về, cô cứ nghĩ đơn giản, mặt kệ hần đi cô về nhà cô, mấy ngày rồi không được gặp chị cô, với lại còn phải chạy đi gặp Phong Tước nữa, trước khi anh đi khỏi cô phải tạm biệt anh

_ Lâm tiểu thư, mau ra xe đi ạ, Hoa đang đợi

Mọi dự định của cô đều bị thuộc hạ của hần dập tắt, đúng là từ hôm tay nhất cử nhất động của cô đều nằm trong tay hần, cô muốn thờ mạnh mẽ là cũng rất khó, quá mất tự do, hần đang có ý uốn nắn cô theo suy nghĩ của hần đây, cô thì rất ghét cái kiểu bá đạo của hần

_ Tôi không đi

Lâm Trương Y chạy đi, mặc kệ Hoắc Kiệt Nam ở đằng sau gọi với theo

_ Chết...chết...Lâm tiểu thư cô làm vậy là hại tôi đấy...hic...

_ Mộ Phong Tước...

_ Phong Tước...

Cô ra chỗ hẹn cũ, vẫn ngọn núi sau trường tìm Phong Tước, thoáng thấy cô cũng là lúc mình nhận được một cuộc điện thoại, màn hình sáng lên ba chữ An Thuận Hy

_ Lại là cô à? Gọi mãi thế? Phá cái thai chưa?

_ Cũng vì anh nên cuộc sống sung sướng của tôi bị đe dọa, đồ cặn bã

An Thuận Hy ở đầu dây bên kia mắng mỏ, Mộ Phong Tước từng có mối tình thời đại học với Thuận Hy, sau này vì ham vật chất nên An Thuận Hy tìm cách lấy lòng Phàm phu nhân để bà tác hợp cho à và Hoa Trạch Siêu, hần là người hiểu thuận cho nên cuộc hôn nhân do mẹ sắp đặt liền không có ý kiến

_ Cô không dám đăng thi tôi dụ dỗ được à? Nhưng mà bây giờ tôi đang có chuyện rất vui, cô cũng đừng quá lo lắng, để tôi dạy dỗ Hoa Trạch Siêu giúp cô haha...

Mộ Phong Tước cười lớn, An Thuận Hy hiện đang mang thai con của hần ta còn Lâm Trương Y là con thỏ nhỏ ngây thơ sắp rơi vào tai hần ta. Mộ Phong Tước cảm thấy huênh hoang khi lần lượt cướp được phụ nữ của Hoa Trạch Siêu, đợi ngày Hoa Trạch Siêu biết được thì một trận đại chiến tàn khốc sẽ diễn ra....

Mộ Phong Tước cúp máy, Lâm Trương Y xúc động nhìn bóng dáng thân quen đang đợi mình, đau khổ chạy đến ôm chặt lấy anh, như cảnh chia ly ở trong phim, cả hai đều rất đau

_ Trương Y...

_ Huhu...Tước...tha lỗi cho em...là em không xứng

_ Đừng nói ngốc...anh hiểu hết...

Anh cẩn thận hôn lên tóc cô, lần cuối cổ gom nhặt mùi hương này mang theo, anh sẽ ghi nhớ, mãi mãi yêu thương người con gái này

_ Hay lắm...tuyệt...

Hoa Trạch Siêu từ xa bước đến, hần nhếch môi cười còn khen cảnh đẹp người diễn giỏi, cô sợ quá đứng nép sau lưng Phong Tước liền bị Hải Đan kéo sang một bên giữ chặt, một bước với đến Phong Tước cũng rất khó khăn

_ Bỏ tôi ra...huhu...

_Tương Y...

Mộ Phong Tức bức xúc lao về phía cô, anh bị hấn xướng đến giữ lại còn ngay lập tức cho một cước quỵ xuống đất

_Tức...đừng...đừng đánh anh ấy huhu...

Hoa Trạch Siêu hận cái ánh mắt ngọt ngào cô dành cho Phong Tức mà chưa bao giờ dành cho hấn, rất căm ghét, trên mặt chảy đầy vạch đen, xung quanh mây mờ kéo đến

_Đứng lên...

Hấn kéo tay anh đứng dậy, về mặt tỏ ra quan tâm một xí hời hang

_Không sao chứ? Anh yêu Lâm Tương Y hay sao?

Hoa Trạch Siêu dồn lực lên tay trái siết chặt cổ anh, ánh mắt ghen tị kèm theo nỗi giận phát tiết

_Không phải mình tôi yêu cô ấy, mà là chúng tôi yêu nhau

Mộ Phong Tức khẳng định, càng làm con giận trong hấn ngút lên cao, hấn lắc đầu, tay rút trong túi ra điều thuốc chân lửa hút, từ từ chậm rãi nhả ra vòng khói xinh đẹp, hấn lùi lại phía cô, khoát tay lên vai cô, cô ghê tởm muốn tránh xa con người nguy hiểm này

_Yêu nhau sao? Để tôi nói cho anh biết cô ta làm ấm giường tôi hàng đêm thì có sao không?

Lời hấn nói chẳng khác gì lưỡi dao lớn đâm sâu vào lồng ngực Mộ Phong Tức, anh không thể tin cô là loại như vậy, khi thấy biểu cảm đau khổ của tình địch hấn vui không tả nổi, hấn cười trên đầu đón của cô, vì thế cô cực kỳ hận hấn

_Đồ bỉ ổi...

Lâm Tương Y tức đến nghẹn ngào, cô thét lớn sau đó quá kích động cô ngất đi, khắp nơi chỉ còn là màu đen bao phủ, cô ngã trong vòng tay hấn bất tỉnh không còn nhận thức nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Chương 21: Không Ngừng Mắng Chửi

_Đồ bỉ ổi...

Lâm Tương Y tức đến nghẹn ngào, hấn ở trước mặt người cô yêu tùy tiện nói ra chuyện xấu xa đó, cô còn mặt mũi nào nhìn Phong Tức nữa thật là quá đáng lòng cô thất lại chua xót

_Khốn nạn...

Mộ Phong Tức tức giận thay cho cô, làm sao anh để người con gái anh yêu bị chà đạp như thế, anh lao về phía hấn đâm cho hấn một cái, chưa gì đã bị thuộc hạ hấn cản lại giữ chặt hai tay, còn bị hấn đánh một trận thừa sống thiếu chết

_Tha cho anh ấy đi...huhu...

Cô thét lớn sau đó quá kích động cô ngất đi, khắp nơi chỉ còn là màu đen bao phủ, cô ngã trong vòng tay hấn bất tỉnh không còn nhận thức nữa

_Hoa Trạch Siêu mày đợi đó, tao cướp vợ mày được thì Lâm Tương Y cũng thuộc về tao thôi, không sớm thì muộn

Mộ Phong Tức ôm mặt mày bầm tím nghiền ngẫm, anh ta nhất định tìm cách lợi dụng cái ngây thơ của cô để đối đầu với Hoa Trạch Siêu, chỉ đáng thương cho cô không biết bộ mặt thật của Mộ Phong Tức suốt ngày cứ nghĩ là do lỗi của mình

_Còn không mau đứng dậy? Ở đó mạnh mẽ lắm, A Siêu mà biết chuyện thì cả tôi và anh mất mạng đó

An Thuận Hy đi tìm Mộ Phong Tức, thì vô tình nhìn thấy anh ta bị đánh một trận, lại không nhìn rõ xem Hoa Trạch Siêu có tiểu mật mới là người nào? Và cũng không bận tâm lắm vì trong danh sách của hấn có rất nhiều phụ nữ mua vui, chỉ là ả chưa biết ông xã cũ của ả đang rất sùng ái cô

Lâm tiểu thư chỉ là bị choáng ngất đi, Tòì kê vài toa thuốc bỏ rồi, một lát cô ấy tỉnh dậy không có gì đâu

Bác sĩ Hạ trấn an, bắt mạch kê thuốc xong thì ra về

_Hải Đan tiễn bác sĩ Hạ...

Hắn khép cửa phòng, chậm rãi bước đến cạnh giường, phiền não ngồi xuống nhìn cô trầm tư, cô gái nhỏ này làm hắn phiền chết đi được, cơ thể còn yếu ớt không chịu được kích động nữa

Hắn vuốt tóc cô, nhẹ nhàng đắp chăn cho cô, hắn nhìn cô đáng vẻ thơ ngây khi ngủ cũng quyến rũ làm hắn rất muốn...nhưng mà lúc này không cho phép, cơ thể cô hiện giờ còn rất yếu

_Hự..hự...nước...khát nước...

Cô nhú mồm đòi uống nước, cổ họng đã khô khốc thiếu nước kêu gào, hắn ngay lập tức đích thân xuống bếp lấy nước cho cô

_Đại thiếu gia cần gì ạ?

Tú Chi thoáng nhìn thấy hắn loay hoay trong bếp thì hỏi, xưa nay hắn có bao giờ quen thuộc cái bếp này đâu

_Nước...

_Lâm tiểu thư trong người không khỏe cần uống nước ấm ạ

_Dài dòng quá ở đâu?

Hắn giẫm chân giẫm cẳng cẳng thẳng tìm nước, đáng vẻ luống cuống thấy rõ

_Nóng lắm để tôi rót ra ạ

_Tránh ra đi..

Hắn ức chế đẩy Tú Chi sang một bên, hắn tự tay rót nước đem lên lầu cho cô, tuy là rất nóng nhưng hắn kiên trì không buông tay, còn mức từng ngụm nhỏ cẩn thận thổi cho bớt nóng

_Hoa tổng cẩn thận..

Hoắc Kiệt Nam đau tim nhìn đại thiếu gia từ nhỏ chưa động cái móng tay bây giờ rót rít vì một cô gái, hắn và Hải Đan được mở rộng tầm nhìn nên hiểu kỳ đi theo hắn lên phòng

_Uhm...nước...

_Đây...

Hắn đỡ cô dậy, để cô dựa vào hắn từ từ uống nước nếu không rất dễ bị sặc

_Cẩn thận...từ từ...

Hắn nhẹ nhàng vuốt lưng cô, chăm chút từng động tác một cực kỳ mềm mại để cô thoải mái uống nước

_Uống từ từ...

_Á...ác quý...???

Lâm Tương Y lơ mơ mở mắt, cô vừa nhìn thấy hắn đã hốt hoảng gào thét chói tai, lời nói mất tình cảm quá người ta rót nước cho cô mà cô thét lên muốn thùng màng nhĩ...

_Hạ lưu...

Lâm Tương Y nhớ đến chuyện đau lòng lúc này cô giành lấy ly nước từ tay hắn sau đó mạnh dạn hất vào mặt hắn không cần suy nghĩ. (Cái này không trách cô được vì cô không hề biết Mộ Phong Tước là người xấu xa và ngay cả Hoa Trạch Siêu cũng không biết Mộ Phong Tước là người qua lại với An Thuần Hy) vì vậy hắn và cô thường xuyên xảy ra hiểu lầm

_What???

Hoắc Kiệt Nam và Hải Đan khiếp sợ nhìn đại boss bị xối nước mặt này đang méo mó chuyển sang tức giận, mấy ngón tay vuốt nước trên mặt với sự tức tối

_Chết...chết chắc...

Hải Đan dự đoán kết quả là vậy, Trời ạ, cô dám sĩ nhục hắn bằng cách này, cô nên tìm một chỗ tốt để chôn thay đi là vừa

Hắn nghiêng răng nghiêng lợi nhìn về phía cô, hầu kết nghen ngào lên xuống, bị cô mắng là hạ lưu sao? Nghe thật chói tai, cô lợi hại lắm

_Hai người cút ra ngoài đi, khóa cửa cẩn thận

Hoa Trạch Siêu dẫn dò, thế là trong đầu Hoắc Kiệt Nam xây dựng ra một loạt hình ảnh nóng bỏng của hai người nào đó

Hắn âm ức trong lòng, cảm thấy thất vọng lắm, cô gần gũi hắn đến phút này mà vẫn không khuất phục hắn? Còn muốn hắn nhồi nhét tư tưởng bằng cách nào đây, một trận kịch liệt ở trên giường cô mới biết sợ đây mà, hắn đứng đây, hai tay chống hông ngẫm nghĩ cục tức này rõ ràng không nuốt trôi được

_Tại sao anh ngăn cách tôi và Phong Tước chứ hả? Anh muốn quản lý cuộc sống của tôi hay sao? Được lắm, anh chuyển thầy dạy toán nào đến tôi đều có tình cảm đặc biệt với thầy ấy thử xem anh còn giờ trò cường quyền dùng thể lực hay không? Đồ lưu manh...

Lâm Tương Y ngồi ở trên giường mắng chửi, cô quăng cái gối về phía hắn căm ghét, cô không muốn nhìn thấy hắn chút nào

_Em dám tạt nước vào mặt tôi à? còn dám vỗ ngực khẳng định? Em là loại để mua vui, đừng được nước làm tói, cao giá lắm hay sao? Không đáng...chỉ là người để tôi hạ dưới thân...muốn làm loạn hay sao?

_Anh muốn làm gì đừng qua đây?

Lâm Tương Y hỏi hận cho hành động vừa rồi, chọc giận hắn thật rồi, hắn bây giờ mặt mày đen tối biến sắc, một nụ cười cũng không có tâm trạng cực kỳ nóng giận.

Tiếp theo Chap 22 Giữa ban ngày ban mặt anh muốn cái gì?

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Chương 22: Giữa Ban Ngày Ban Mặt Anh Muốn Cái Gì

_Giữa ban ngày ban mặt anh muốn cái gì? Không được qua đây

Lâm Tương Y leo xuống giường cô dùng một cái gối giữ trước ngực đề phòng, nhìn ánh mắt đó là đang muốn vồ lấy con mồi ăn thịt

_Qua đây...

_Àm..

Hắn kéo cô về phía cửa sổ thủy tinh hướng mắt ra bên hông vườn cây dưới tầng lầu, quá tức giận hắn nắm tay lên kính, chúng vỡ ra làm cô sợ hãi

_Huhu...

_Muốn khản cự hay sao?

Hoa Trạch Siêu bị mây mù che phủ, trong lòng mưa bão dữ dội, rất tức giận hai mắt đục ngầu nham hiểm, nhìn cô như xa lạ muốn xuống ta

_Không...huhu...

Hắn bóp cổ cô đẩy cô vào cửa kính, cô sợ quá run rẩy cầu xin bây giờ mới thấy hắn nổi giận thật sự quá đáng sợ, gương mặt lãnh khốc lạnh lùng

_Còn khóc nữa tôi giết em..

Hắn thét lên thô bạo ra lệnh, cô ngậm miệng, đau khổ dùng tay gạt nước mắt, vậy mà hai khóe mắt không nghe lời cứ tiết nước, hắn nhìn thấy đã không vui, thần thái nguy hiểm ngày một đen tối, gương mặt cau có nhìn vào không một chút lưu tình

_Hức...

Lâm Tương Y cố gắng thu dọn hết nước mắt trên mặt, cổ họng nghẹn cứng vì bị hấn bóp chặt, mặt mày hấn quá hung tợn, hăng hộc, sự thô bạo này cô không dám khơi dậy lần nào nữa

_Phục tùng sau đó cầm miệng nghe lời

Hấn tiếp tục đe dọa, cơ mặt vẫn giữ nguyên sắc thái thâm khốc, cô không muốn nhìn nhưng không làm sao tránh được, hấn cứ dùng ánh mắt sát thủ máu lạnh đối xử với cô

_Chính vì ban ngày ban mặt mới hứng thú

Hấn hôn môi cô, dày vò nút mạnh, một hơi cũng không cho cô rảnh rỗi, hấn buộc cô phải hôn hấn, hấn ngậm lấy cánh môi trên nghiền đầu đưa lưỡi vào khoan miệng, sau dịch xuống một tí lại ngậm lấy cánh môi dưới mút một cái, hôn nhẹ lên môi cô muốn nói chuyện cũng không thể, chỉ biết mình phải chịu đựng bị hấn hôn đến không thương tiếc

Hoa Trạch Siêu gian ác cho tay vào lớp váy, đi vào bên trong quần lót cô dò tìm

_Kiểu này mà nói không cần tôi sao?

Hấn cho phép môi cô nghỉ ngơi một phút để trả lời, hấn nhìn xuống bên dưới chỗ nhạy cảm bị bàn tay hấn làm căng, cô chỉ là nhúc nhích khản cự hấn đang nghĩ cô muốn hấn, thật làm cô tức chết

_Lưu manh...đáng ghét...

Cô ghen ngào nói nhỏ, cũng vì hấn nên mới như vậy, chỉ là phản ứng của cơ thể chứ cô nào muốn vậy?

_Nếu nó được tác động thì chắc em sẽ kêu lên...em không biết à?

Hấn nhếch môi cười, nụ cười đẹp mê hồn với cái răng khểnh đáng yêu nhưng mà, hấn là ác quỷ không đáng để yêu, còn nói chuyện khiến cô ngượng đỏ mặt, dứt lời hai ngón tay kẹp vào hạt dẻ khảy một cái, nhẹ nhàng kích thích

_Cởi áo tôi ra...

Hấn ra lệnh ngón tay vẫn không quên ma sát với nơi tư mật có hai cánh hoa e ấp, từ từ vuốt ve lên xuống, đôi mắt gian tà đang quan sát xem cô bị kích thích đến cỡ nào, hấn không tin cô kìm nén nổi

_Không...uhhh

Cô ái ngại không muốn hòa theo cái trò xấu xa kia, không hiểu sao khắp người cứ rợn lên rạo rứt, khó có thể bình tĩnh lại được, lòng mày nhú mại nhắm mắt không dám nhìn hấn

_Cởi..

_Ahhh...a...

Ngón tay ác độc khảy nhanh bên ngoài, nhàn rỗi lên xuống chăm chọc hạt dẻ, cương quyết không chịu đi vào nơi sâu làm cô giật mình nảy người, cơ thể cô càng tiến sâu hơn vào cái ngón đen tối của hấn muốn được mạnh hơn rồi, cô rút nước mắt vì phản ứng của cơ thể làm mình quá thất vọng

_Em thích...

Hấn cười gian nhìn cô, cô xấu hổ không mở lời, từ bây giờ phải cố gắng tiết chế cảm xúc nếu không sẽ bị hấn cười cợt, khi mà hai ba ngón tay cứ thi nhau sờ vuốt, ấn mạnh vào hai cánh hoa mỏng không che đậy được nơi sâu, hạt dẻ đã bắt đầu co thắt, ngón tay hấn cảm nhận được rất rõ, rất hài lòng vì cô sắp bị hấn chinh phục

_Cởi áo

Hấn nghiêng răng, một hai bảo cô cởi áo cho hấn, cô bắt đất dĩ run tay phải cởi từng cúc áo sơ mi màu xanh biển trong khó nhọc, hơi thở gấp gấp bùn rùn

_Cơ thể này chỉ có mình em tiếp cận không thích à?

Hấn rút tay ra khỏi người cô, cô ngã nhào ôm cổ hấn dựa dẫm, đổi tư thế hấn bế cô lên đưa lên giường

_Đủ...đủ... rồi mà..hức...

Hoa Trạch Siêu chậm rãi đặt cô xuống giường, trên người cô bây giờ không còn thứ gì để che đậy trước con mắt nhìn xuyên thấu của hấn, cô đỏ mặt ngượng ngập, lúc nào hấn cũng biến cô thành con người thể hiện những biểu cảm bắt đất dĩ run để mua vui

Hắn biết cô bị hắn hành hạ uốn éo đến cái lưng muốn cụp xương sống là do hắn vì thế lần này hắn có phần dịu nhẹ hơn

_Em rất xinh đẹp, chỉ được là phụ nữ của tôi

Hắn hôn nhẹ giữa đường hõm từ cổ trở xuống, đến giữa hai quả đào đẹp mê mẩn, hắn dừng lại chau chuốt nắm lấy, siết nhẹ, cực kỳ nhẹ, thích thú nâng đỡ

_Umm..

Cô nằm gra giường, nhắm mắt không muốn nhìn, động tác quái đăng của hắn làm cô không tự chủ được nhe răng phát ra âm thanh, uyển chuyển mê hoặc hắn, cô không thể nào kìm mình được nữa

_Sẽ cưng chiều em

Hắn tiếp tục xoa nắn nơi nhạy cảm, véo nhẹ trên đầu, mặt ngọt từ khoe môi hắn đang chiếm giữ mang đến cho hắn cái mê khó tả mà không thể lặp lại ở người thứ hai, ngày càng mê mẩn cô không muốn rời

Tiếp theo Chap 23 Thích dày vò cô

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Chương 23: Thích Dày Vò Cô

Hoa Trạch Siêu dịch tay xuống bụng cô, vuốt nhẹ một cái, cánh môi hôn lên bụng cô hít thở hương thơm

_Um..

_Khó chịu đúng không?

Hắn nháy mắt nhìn cô, cơ mặt bây giờ sáng chói ngập tràn hạnh phúc chứ không còn hung hăng như lúc nãy, biết cô bị mình trên ghẹo đến rùng mình nổi da gà hắn vẫn muốn kích tình, hai tay dang rộng bập đúi cô ra xa để nhìn cho rõ huyết đạo đỏ thắm đang hiện ra bên ngoài còn e ấp che đậy bởi hai cánh hồng ẩm ướt, hắn cúi người xuống thấp ngậm lấy huyết đạo hôn sâu, mút mạnh lấy hạt dẻ nhỏ đang khiêu khích ở giữa hai cánh hồng

_Uhhhh...

Lâm Trương Y thần thốt thở mạnh lập tức hai vật thấp thỏm kia cũng theo nhịp thở của cô đung đưa, cô phải kêu lên mới thỏa lấp được ngon lửa trong lòng, một chút hưng phấn bắt đầu lan tăng như sóng tình ồ ạt

Hắn đẩy lưỡi tách hai cánh bướm chặt hẹp ra từ từ uống lưỡi đầy sâu vào huyết đạo liếm dọc đi lên, cô cắn răng chịu đựng dòng điện nóng chạy mạnh qua người làm tim đập nhanh đến thở hổn hển, lần đầu tiên chỗ huyết đạo non nớt kia bị đàn ông hôn hít, lần đầu của cô chỉ có thể dành cho hắn

_Hoa tổng...um..

Hắn đưa cái lưỡi uốn éo rê nhẹ trên hạt dẻ mềm khoái trá chọc tức, ngón tay giữa còn vuốt ve hai cánh bướm mỏng, một loại động tác thật mạnh mẽ lên huyết đạo, cô nhú mày không dám mở mắt, hai chân có phần mở rộng tằm lưng cố ý trường xuống dưới muốn được sâu hơn, hắn đảo mắt lên trên hiểu được cô đã bị hắn làm cho đắm chìm, hắn còn vô tình cắn lên hạt dẻ đang co thắt, cô uốn người hai tay run rẩy trợn mắt, cảm giác hưng phấn quá mức mỗi lần hạt dẻ bị kích thích

_Em muốn đến vậy rồi sao?

Hoa Trạch Siêu đứng dậy, hắn quệt mặt dịch từ bên trong ra ngoài nhìn ngắm, hắn để mặt dịch lưu lại trên đầu nhũ hoa hồng đỏ, chúng trơn trượt mời gọi, cô mím môi vì không thể mở miệng trả lời, cơ bụng vẫn đang co thắt không ngừng vì hắn, cô chỉ là cô gái non nớt lần đầu được hắn trao cho kích thích nóng bỏng làm sao tránh khỏi dụ dỗ từ hắn

Nhẹ nhàng hôn lên ngực cô, nhẹ nhàng mút không quá mạnh tay như những ngày đầu thô bạo chỉ biết cuồng dã muốn cô, bây giờ cảm giác từ từ tận hưởng, cô thở mạnh lập tức hai vật thấp thỏm kia cũng theo nhịp thở của cô đung đưa, hắn ngậm lấy âm áp hôn, bàn tay luồn qua eo nâng đỡ, từ từ dặt dàng chân cô đi vào, để cô không giật mình hốt hoảng muốn tránh xa hắn nữa

Hừ...

Có nhẹ nhàng thế nào cô vẫn phát hiện ra, cô đẩy hắn ra xa, có chút khó khăn bắt đầu, chỉ vì cô quá nhạy cảm, hắn nheo mắt kéo hai tay cô ra xa bắt đầu nhòm người

_ah...ah..

Cô làm nhảm, hắn là người bằng xương bằng thịt hay là cỗ máy mãi không tìm thấy điểm dừng, vì hắn cô không còn lý trí chối từ được nữa, cơ thể để mặc cho hắn, chỉ mong hắn đừng bỏ đi

_Tại sao lại cuốn hút quá vậy?

Hoa Trạch Siêu không tiếc lời cung sủng, ở cô gái này xuất phát một cảm rất tốt, chỉ có cô có thể khiến hắn cảm thấy thoải mái, triền miên cuốn lấy, ngọt ngào hoà quyện, cơ thể tràn đầy sức sống thừa sức thúc vật sung tẩy ra vào kịch liệt, bên trong cô bó sát chặt hẹp, còn ngoan ngoãn đón lấy chịu đựng

_Ừm..ahhh..

Cô cắn môi, lắc đầu khẳng định không bao giờ chấp nhận cái chuyện kinh tởm của hắn, trên mặt cô luôn động lại hàng nước mắt bi thương, đã cố gắng cự tuyệt vẫn bị hắn cường quyền ép buộc còn bị hắn làm cho thất kinh hồn vía kêu gào hòa hợp, lý trí và hành động trái ngược rất khó xử

Tiếp theo chap 24 Tâm tình cực tốt

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 24: Chương 24: Tâm Tình Cực Tốt

Hoa Trạch Siêu hôn lên ngực cô, khoe môi mát lạnh, bao nhiêu xúc cảm đều đang tuông trào, bên dưới cũng không khá hơn, hắn đẩy người hòa một nhịp thì nhau gia tăng cái khó chịu trong cô

_Áhhh...hhh

Cô vẫn là bị hắn làm cho mờ hết lý trí, cô cảm thấy khoái cảm tràn trề, thật sự tự trách bản thân nhưng phản xạ bình thường của cơ thể cô không ngăn được và cũng không phải lỗi của cô nhưng cô vẫn tự trách mình xấu xa tội cùng

Hắn hôn cô, bàn tay kích thích trước ngực siết mạnh, ở dưới phần bụng còn nhấp nhô tiếp xúc với cô, cô co thắt bên dưới nóng nực bức bối

_Ừm...mm..

Cô cào lên lưng hắn, muốn tìm sự thoải mái nương tựa, vì cả người đang rất khó chịu, chân mày nhíu lại khổ sở, trong thấy cô hắn nở nụ cười nhẹ...là thô nhò đã bị khuất phục còn tự nhom người lên xuống liên tục

_Tôi lập tức làm em thoải mái...

_Hoa tổng....nhẹ...uhhhh

Cô nói khẽ giọng nói mềm mại quyến rũ rót vào tai hắn, hắn ôm cô nhấp người cực kỳ nhanh, từng động tác như nước đập tắt lửa trong người cô rất thoải mái cô không muốn xa nguồn nước này cô bám chặt vào hắn, hai chân kẹp chặt không rời, hắn bị cô lan truyền khoái cảm lạ lùng, cả người sản khoái yêu thích

_Thỏ nhò...ngoan...lập tức cung chiều em hết mực...

Con người tràn đầy khí phách cả người tán ra sự yêu thích lạ lắm, càng ôm cô trong ngực càng bình yên muốn hơn thế nữa, hắn hôn lên cổ cô, để cô bớt căng thẳng, hắn chưa muốn dừng vào lúc này, tâm lung trần đều nhịp ra vào

Người đàn ông lạnh lùng này trút bỏ cái vô cảm, từ từ tận hưởng sự mềm mại lan toả, hắn mãnh liệt hết sức sùng ái, cô mang đến cho hắn cảm xúc chân thực mà hắn từng nghĩ sẽ không bao giờ có người phụ nữ nào đem đến được

Cô chịu không nổi sự ma sát ác liệt này, lắc đầu thở dốc, nhấn nhó đứt quãng trong lời nói

_Uccc.....Tôi..

Hắn ôm lấy cơ thể nhỏ bé bị hắn chiếm giữ đến độ mệt nhọc khổ sở, hắn đã dày vò cô một thời gian khá dài, cô uỷ mị tựa đầu vào ngực hắn nói nhỏ,

nước mắt nóng ẩm lãng trên ngực hần, có chút thương tiếc hần gạt nước mắt đỏ hôn lên trắng cô

_ Một lát nữa...

Hoa Trạch Siêu không muốn dừng lại ngay lúc hần đang khoái cảm thế này, một cảm giác nóng nảy, gấp rút, căng thẳng tột độ, một cảm giác thoáng qua thôi thúc bức rức, những biểu cảm đó mỗi khi tiếp cận cô đều hóa ra sung sướng mãnh liệt, lúc nào cũng muốn ngang tàn chiếm lấy cô.

_ Để xem em làm sao tránh thai???

Sự hòa hợp ngọt ngào dâng trào đến mức độ nồng nàn nhất định, thỏa mãn với trận kích tình vừa rồi, hần mím môi thờ dốc ngã người nằm trên người cô phóng mạnh chất dịch lỏng bên trong cô, cô giật mình sau khi nghe hần nói, tên bỉ ổi này, cô chỉ mới học cấp 3 hần có phải quá đáng rồi không? Còn cố tình lưu lại nồng nặc?

_ Anh... thần kinh

Cô bị hần đè bẹp giữ chặt, âm ức nói nhỏ, mức độ chiếm đoạt gia tăng rất nhanh. Xong việc, lần này hần không bỏ cô một mình ở trên giường sau trận vui dập của hần nữa, hần đưa cô vào trong phòng tắm cùng hần ngâm mình tắm nước nóng

_ Làm... làm gì vậy? Tôi... Tôi...

Lâm Tương Y cảm thấy quá nguy hiểm, cô mà không mảnh vải che thân ở gần hần thế nào cũng bị một lần nữa đem ra ăn sạch

_ Ra ngoài đi, Tôi mệt... Tôi không muốn...

Cô dùng một tay che trước ngực, tay còn lại cô hất nước vào ngực hần, hần nắm tay cô kéo cô vào người, để cô ngồi lên bắp đùi, bây giờ còn tiếp xúc gần hơn với cái đó

_ Không...rất không tự nhiên

Cô trượt xuống dưới nước không muốn ngồi lên cái vật kia, hần vẫn khur khur giữ nguyên tư thế

_ Em bị điên à? nghĩ tôi là tên cuồng dâm hay sao? Mau tắm nhanh cảm lạnh bây giờ

Hần vòng tay ôm eo cô, cẩn thật buộc tóc cô lên cao

_ Ồ tôi...nhưng...Tôi không thoải mái..

Cô nhăn nhó nói nhỏ, thấy cô thất vọng không phản ứng nữa hần cười nhẹ

_ Sẽ quen...

Hần xối nước lên người cô, tay còn ôm chặt cô không muốn rời

_ Nhưng tôi không muốn làm cái chuyện kỳ cục này...huhu...

Lâm Tương Y muốn chối từ, cô gãy nẫy muốn thoát ra, quá ngượng dù là đã nhìn thấy cái kia của hần nhưng hần buộc cô tự nhiên thế này thì cô không chịu được

_ Ý em là sao?

Hần tối mặt lờm cô, sắc mặt chuẩn bị chuyển sang khó coi, cô nhớ vừa nãy hần đã giận dữ rất đáng sợ cho nên cần phải mềm mỏng với hần mới được

_ Tôi...có nói gì đâu

Hần trông vẻ mặt ngây thơ của cô rất thích thú, bàn tay ngao mạn từ dưới làn nước ngoi lên sờ lên cái phần phía trước cô đang cố che đậy

_ Đùng...đau...nó bị anh làm cho rất đau đó

Cô phát cáu hất tay hần ra, hần cười tâm tình cực tốt muốn trêu ghẹo cô

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Chương 25: Nhớ Tôi À?

Hoa Trạch Siêu hôn lên tóc cô, nhìn cô ngủ say ở trên giường, giờ là quá buổi sáng trời chuyển sang buổi trưa, hẳn có cuộc họp cổ đông nên phải đến tập đoàn làm việc vì biệt thự riêng cách tập đoàn khá xa

_Đề cô ấy ngủ, không được làm phiền

Hắn dặn dò Tú Chi không được làm gì quá mạnh gây tiếng ồn ảnh hưởng đến giấc ngủ của cô, nhìn cô cuộn người trong chăn ngủ say xinh đẹp khiến hắn xao xuyến không muốn rời, nếu không phải cuộc họp này quan trọng thì hẳn đã ở nhà cùng cô

_Lâm tiểu thư, cô dậy rồi, có muốn ăn uống cái gì không?

_Hả?

Lâm Tương Y nhũn mảy, cái tên chết bầm kia cho biết bao nhiêu người trấn giữ ngoài cửa phòng, đã vậy còn để người hầu của hắn canh cô ngủ dậy nữa, vừa mở mắt chưa kịp định hình đã bị vây quanh đến ngộp thở

_À tôi...tôi không muốn ăn gì đâu, tôi phải về nhà

_Không được đâu Lâm tiểu thư, đại thiếu gia không cho phép đâu ạ

Tú Chi hốt hoảng nhìn cô, cô đang chải lại tóc và chuẩn bị về nhà

_Có thể giúp tôi gọi điện cho tên lưu manh...à Hoa tổng được không?

Cô hai mắt long lanh ngập nước, ghét cái tên bá đạo chiếm giữ cô xem là của riêng

_Được ạ

Tú Chi lấy điện thoại, ấn số của hắn...

_Có chuyện gì? Hải Đan đâu sao không xử lý công việc? Gọi thẳng đến đây làm gì? Phiền chết được, tôi đang bận lắm...mấy người muốn bị đuổi việc hay sao? Cút hết đi...

Lâm Tương Y hoảng sợ nghe muốn thùng lỗ tai, hắn ta lúc nào cũng cộc cằn thô lỗ kiểu này hay sao? Người giúp việc của hắn đúng là có sức bền bỉ chịu đựng

_...là tôi

Cô run giọng nhỏ xiu lắp bắp hắn nghe ra giọng nói ngọt ngào đó biết mình đã dọa cô sợ, hắn thu lại cảm xúc bức dọc nhỏ giọng hỏi

_Là em??? Có chuyện gì?

_Bao...bao giờ Hoa tổng đi làm về?

Nghe thở nhỏ gọi điện quan tâm, tâm trạng khô khốc này trở nên mềm mại vui tươi, khuôn mặt đóng băng ngàn năm bây giờ tan chảy có gió mùa xuân thoảng qua thật ấm áp

_Nhớ tôi à?

_Cái...vớ vẩn...ai nhớ anh? Hừ hừ...

Cô oan uổng đỏ mặt, uất ức không cách nào đập tan cái tính cao ngạo của người nào đó, tôi mà nhớ anh? Còn lâu...

_Sao hả?...

Hắn nghe đầu dây bên kia im lặng mất kiên nhẫn nhũn mảy, cô mà dám đập máy thì tối nay cô chết chắc

_À..ừm...Hoa tổng à...bao giờ anh về?

_Tận khuya, đừng chờ...khi về nhất định "sùng" em

Hoa Trạch Siêu nhấn mạnh, nếu cô mà có ở đây thì hẳn đã không kìm chế được lao đến ăn thịt cô rồi, chỉ nghĩ đến cô thôi tâm tình đã thật tốt

_Vậy tôi cúp máy được chưa?

Cô sờn da gà đưa cái điện thoại ra xa, tên này thật quá nguy hiểm, cô cầu Trời tối nay ở Tập đoàn có việc đột xuất đi để hẩn thôi cái ý đồ xấu xa trong đầu, cô cúp máy sau đó rón rén mở cửa, cửa vừa mở đã nhìn thấy bàn mặt Hoắc Kiệt Nam đáng ghét đang vênh vao

_Lâm tiểu thư cô cần gì?

_À...Hoa tổng cho phép tôi ra ngoài ăn tối với chị tôi

_Vậy à? Để tôi gọi...

Hoắc Kiệt Nam nghi ngờ rút điện thoại ra định gọi, liền bị cô ngăn lại

_Ồ...không cần gọi, giờ này Hoa tổng đang họp...nếu anh không muốn mang hoạ thì đừng gọi

_Cũng phải...thôi cô để tôi đưa cô đi

Cô thở phào nhẹ nhõm, thôi thì có thuộc hạ của hẩn đi cùng nhưng đã qua mắt được là mừng lắm rồi

Trung Tâm thương mại...

The Sun là trung tâm thương mại lớn nhất thành phố thuộc sở hữu của Hoa Trạch Siêu, nơi đây sầm uất, nhiều khu mua sắm và rộng khủng khiếp, ban đêm được thấp rất nhiều đèn đủ màu đẹp lung linh

_Chị...

Cô thoáng thấy chị mình đến chỗ hẹn vui vẻ vẫy tay gọi

_Tiểu Y...mau ngồi xuống...em thích ăn gì cứ gọi, bây giờ cả trung tâm thương mại này thuộc về em rồi, muốn hô mưa gọi gió cứ thoả thích, để xem những người từng coi thường chị em mình còn dám lên tiếng không? Em bây giờ được Hoa tổng sủng hơn cả trứng vàng, còn hơn lúc xưa nhiều... thật tốt cho nhà họ Lâm chúng ta

Lâm Trương An nói lớn, cô là người cầu toàn cho nên việc em gái được đại boss như hẩn sủng đem lại rất nhiều lợi thế cho cô

_Chị nhỏ tiếng thôi, chị nói cái gì vậy? Có người nghe thì sao? Em không có thích Hoa tổng, càng không muốn đem bản thân đánh đổi lấy thứ này, em có tay chân tự dùng sức lao động kiếm tiền

Lâm Trương Y ảm ức, cô ghét cái kiểu hẩn đòi hỏi cô trở thành phụ nữ của hẩn sau đó mới ban phát vật chất, kèm theo đó là lấy mất tự do vốn có của cô.

Tiếp theo Chap 26 Cương quyết từ chối

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Chương 26: Cương Quyết Từ Chối

_Đồ ngốc...em được sủng, rồi có tiền có tất cả...quá hạnh phúc rồi, cô mà nắm bắt đừng buông bình làm Hoa thiếu chán ghét...lúc đó không chỉ mình em mà còn liên lụy đến chị, chỉ có 1 tháng em cố gắng vợ vét đi

Lâm Trương An cốc vào đầu cô đe dọa, chị cô không những không thấu hiểu cho chưa xót ê chề trong lòng cô mà còn tán thành khích lệ

_Nếu em biết chị là người muốn được đòi hơn thế này thì lúc đầu đã không chịu nhục bán đứng bản thân vì chị...hức...còn liên lụy đến cả Phong Tước...em đã không bảo vệ được tình yêu của mình...

Cô cúi mặt, nghĩ đến Phong Tước mà trong lòng không yên, cô nhớ thương anh và cảm thấy có lỗi nhiều lắm

_Xì...nếu đổi lại ngày hôm đó thì chị không để em đến gặp Hoa thiếu đâu, mà chính chị sẽ đi thì bây giờ chị đã là Phu nhân danh vọng rồi...à còn cái tên thầy giáo quen đó nữa, em làm ơn đừng nhắc đến...mất cả tiền đồ vô dụng...

Lâm Trương An vuốt mấy móng tay thon dài được đính đá ti mị, dạo gần đây cô xài tiền rất phí vì lúc nào cũng ý lại đã có em gái nhờ vả, càng ngày càng chạy theo nhiều thứ xa hoa

_Chị không được xúc phạm anh Phong Tước...cũng nhờ anh ấy chỉ bảo nên chị mới đỗ đại học điểm cao, bây giờ thì sao....hic...

Cô buồn bã, nghĩ đến anh là rất đau, không biết bây giờ anh thế nào rồi, chắc ăn buồn vì cô lắm, cô luôn cảm thấy ray rứt

Vừa lúc cuộc nói chuyện đến lúc gây cấn thì cái tên hóng hớt Hoắc Kiệt Nam có điện thoại vì thế anh ta không nghe được cuộc đầu khẩu của hai chị em

_Ai gọi đúng lúc này đây?

Màn hình sáng lên hiện dòng chữ Đại boss, anh ta nhún vai vội vàng bắt máy.

_Hoa chủ tịch có gì dặn dò ạ? Cứ yên tâm đi ạ, tôi luôn theo sát Lâm tiểu thư, cô ấy hiện giờ đang ở Trung Tâm thương mại The Sun, cùng chị gái ăn com...

Như đoán được chuyện kỳ lạ, hẳn biết không thể nào không có lý do mà cô mạnh dạng gọi điện cho hắn trước, đúng là cá nhỏ to gan, dám qua mặt hắn

_Tiếp tục theo cô ấy, đừng nói cho Lâm Tương Y biết là tôi vừa gọi

Lại tiếp tục trở về câu chuyện của Lâm Tương Y và chị gái...

_Chị ơi...em xin chị đưa cái này cho Phong Tước...nói với anh ấy em xin lỗi

Cô lấy trên kệ chai còn sát trùng, cùng một số dụng cụ rửa vết thương, cô ghen ngào nhăn nhu

_Biết rồi...biết rồi...

_Bây giờ em phải về, nếu không Hoa tổng lại nổi cáu

Lâm Tương Y về biệt thự, nhìn đồng hồ cũng đã điểm 10h, cô mệt mỏi lên giường đi ngủ, giọng điệu mang nỗi buồn than thở...không biết bao giờ mới thoát khỏi tay hắn, khi cô đã say giấc còn bắt đầu mơ giấc mơ đẹp cùng Phong Tước hạnh phúc bên nhau thì hắn đi làm về, hắn mở cửa phòng nhẹ nhàng đến gần cô

_Ngủ rồi?

Hắn cau mày khó chịu, cơ bản thừa biết cô vừa ở Trung tâm thương mại về mà bây giờ đã ở trên giường nằm ngủ ngon lành, có phải là diễn quá sâu? Hắn bực dọc trách móc trong lòng, có phải cô được nước làm tới?

Hắn nhìn cô rất lâu, trông cô ngủ say sưa ngây thơ như con sóc nhỏ, gương mặt ngây ngô đáng yêu áp sát gối mịn say mê ngủ, hắn nhìn cô mà kim lòng không được, một xúc cảm mãnh liệt, cô quá đáng yêu, hắn cúi người hôn lên môi cô mát nhẹ, hai tay gấp gáp cởi cúc áo cô ra, nhanh chóng đặt lên hai thứ tròn trịa xoa xoa

_Hic...

Đang ngủ say, bỗng không khí trong phòng bị kìm hãm, nhất là ở giữa ngực, bỗng dưng bị bóp chặt, cô ngộp thở bừng tỉnh thì ra là do hắn

_Hoa tổng...đừng...mai tôi còn đi học

Cô đẩy hắn ra, cô cài lại cúc áo, cả thân người cũng tránh xa hắn một chút

_Đến đây...

_Á...

Cả người đang phấn chấn hưng hực ham muốn đầu thế nào vì câu nói của cô mà dừng lại, hắn mạnh mẽ kéo tay cô một cái, cánh tay tội nghiệp kia cũng muốn trật khớp vì sự thô bạo, cô ngã vào ngực hắn mất thăng bằng, cô nhăn nhó hai tay giữ chặt cổ áo

_Lúc sáng đã xong rồi...đừng bá đạo như vậy...

_Mặc kệ...

Hắn giữ chặt hai tay cô, cánh môi hung hãn cắn trước ngực cô

_Bỏ ra...mai tôi còn đi học nữa...hức...

_Em ngoan ngoan tôi chỉ hôn...

Hắn dỗ ngọt, hai tay luồn qua eo cô ôm lấy, cô ở trong ngực hắn đầu thế nào khản cự, chỉ biết sức lực nhỏ nhoi bị hắn đánh gục, hắn thỏa mãn hôn lên đỉnh ngực, còn cắn một cái mới hài lòng

_Không...

Cô cương quyết ngăn hấn lại, vì sau khi hôn, cần một lúc cảm xúc bị đẩy lên đỉnh điểm, khoái lạc ngập tràn hấn nhất định sẽ đòi hơn mà không chịu dừng lại

_Em được nước làm tới là sao? Tôi còn chưa hỏi tội em dám cả gan đến trung tâm thương mại

Hấn siết mạnh hai cổ tay cô trên giường, hấn ngăn người nhìn cô dọa nạt, ánh mắt bắt đầu chuyển màu

Chap 27 Nước mắt của cô

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Chương 27: Nước Mắt Của Cô

_Thì ra anh luôn theo sát tôi? Còn giả vờ không biết?

Lâm Tương Y bất ngờ nhìn hấn, cô ngỡ ngàng thì ra hấn biết nhưng luôn giả vờ không biết, bị cô nhìn trúng tâm tư hấn bực tức quát lên

_Đừng có bướng, em chán sống hả?

Hấn đem cái thể lực của bản thân tha hồ dọa nạt, hấn có chút bối rối khi bị cô nhìn ra tâm tư

_Anh đã sai còn lớn tiếng nữa hay sao? Tôi cơ bản là đồ chơi của anh mà, vì thế không bao giờ tôi khuất phục đâu, anh không bao giờ thấu hiểu được cảm xúc của người khác...huhu...

Lâm Tương Y oà khóc như đứa trẻ, cô âm ức, kéo áo che đi mấy vết bầm do hấn gây ra, quá oan uổng cho cô

Nhìn thấy cô khóc cô vì hấn mà ức đến độ mệt mỏi, hấn nhận ra do hấn dọa nạt, dùng thái độ cứng nhắc đối xử cô nên cô mới cau có khó chịu

_Ngoan...nín khóc

Hấn kéo cô đến gần, ôm cô trong ngực đỡ dành, mấy giọt nước mắt này phiền quá, chúng như hạt pha lê làm hấn tan chảy, thật không muốn cô khóc

_Huhu

Hấn gạt nước mắt trên mặt cô, cái da thịt mềm mại đang ma sát trước ngực hấn thật quá sức chịu đựng, bụng dưới của hấn nóng rang kêu gào, hấn nhịn đi từ từ đỡ dành cô trước đã

_Ngoan...

Trong lòng hấn luôn sợ cảm giác bị cô quay lưng cô quan tâm đến kẻ khác mà không phải là hấn nên lúc nào cũng chỉ muốn dán chặt cô bên cạnh để tâm tư cô không nghĩ đến ai được nữa

_Ừm...

Hấn nâng cầm cô lên, không thể nhịn lâu hơn, hấn cau mày khó chịu áp lên môi cô nụ hôn nóng bỏng, hấn thường dùng hành động thô bạo tiếp xúc với cô càng làm cô ngao ngán khổ sở, chỉ vì cô quá quyến rũ hấn nhìn thấy không kìm chế được, càng ngày càng muốn chiếm hữu nên không bao giờ nhìn thấy cảm xúc của cô thế nào

_Tôi sẽ nhỏ nhẹ...

Hấn trấn an, sau đó hôn nhẹ lên môi cô, nụ hôn dứt quân say mê, cô run rẩy đặt tay lên ngực hấn trách móc, hấn vẫn chứng nào tật nấy, cô đã nói là không muốn, hấn là loại sỏi đá không nhìn ra cảm xúc của người khác

Hấn kéo vội áo sơ mi của cô xuống, hai tay nâng hai quả anh đào lên ngắm nhìn, nhìn lâu cơ thể sẽ bị tan chảy, cô quá mê hoặc

_Đừng nhìn...

Cô cúi đầu vào ngực hắn đỏ mặt, hắn nhếch môi cười ôm chặt cô hơn, cánh môi giữ chặt trên môi cô, không một chút ưu tư cứ hôn cô mãnh liệt, tình cảm lúc này dâng trào như sóng ngoài khơi nhìn động tác của hắn cô biết người đang ôm cô lúc này mạnh mẽ động tác say mê đến mức nào

_Đủ rồi...đã hứa chỉ hôn thôi mà??

Cô ngáp dài ngáp ngắn thừa cơ hội hắn bận rộn cởi cúc áo liền tránh xa cuộn người trong chăn

_Em...

Hắn mất hứng nhìn cô bó chặt cơ thể trong chăn như sợ hắn tấn công, trong mắt hắn đen tối hệt hắc

_Tôi đáng sợ lắm hay sao?

_Tôi muốn ngủ

_Đợi tôi tắm đã...

Hắn đi làm về cả ngày vẫn chưa đi tắm, vừa về đã lao đến cạnh cô sủng ái, bây giờ mới sực nhớ mình chưa tắm, liền ôm cô trong ngực đưa vào phòng tắm

_Anh tự tắm không được à? Tôi không muốn...không thích mà hic

Cô thét lớn, hắn cực kỳ quái đăng, đi tắm vẫn muốn dính chặt lấy cô, cô ứa nước mắt vì bị hắn dọa sợ

_Phải tắm...

Hắn đưa cô vào phòng tắm, đặt cô xuống bể nước, nhìn cô loay hoay dưới nước rất tức cười

_Cởi cúc áo

Hắn ôm eo cô bắt cô cởi cúc áo sơ mi cho hắn, cái thân hình chuẩn sáu múi cuốn lấy cô, cô chớp mắt ái ngại không dám nhìn, mỹ nam tuyệt sắc có khác, cứ như thiên sứ dưới bể nước

_Yêu tôi rồi à?

Hắn kề sát cô rất gần, gần đến nỗi hai bờ môi sắp chạm nhau, bỗng dừng lại hỏi, nghe mà khiếp sợ lắm sao cô yêu rồi hắn

_Không...

_Tôi cũng không bao giờ yêu em...giữa chúng ta là giao dịch có giới hạn...hiểu...??

Nghe hắn nói mà cô mừng không kịp, hắn mà yêu cô thì khổ cho cô lắm, cô không muốn bị phụ nữ của hắn ghen ghét hành hạ đâu, còn về phần hắn miệng nói nhưng cõi lòng cố che giấu cảm xúc, hành động đã quá rõ ràng quan tâm người ta vẫn cương quyết cho rằng chỉ vì muốn độc chiếm làm ấm giường nên mới như thế, lý trí hay trái tim sẽ thắng đây?

Trong khi cô còn đang bất ngờ thì hắn tách hai cánh môi đang run lên của cô ra, hôn nhẹ đe dọa, hắn luôn là thể lạnh lùng bất cần đến lúc nói buông chắc chắn không nín kéo, vẫn chưa hết một tháng cứ từ từ thưởng thức sau đó đã cô đi tìm người khác vẫn chưa muộn

_Còn đợi gì nữa? Muốn để tôi lạnh chết à?

Hắn thét lên, còn hắt nước vào mặt cô, cô mơ mơ màng màng chớp mắt vội dùng bông tắm cọ sát khuôn ngực của hắn

_Có muốn chăm sóc cái kia?

Hắn bất ngờ kéo tay cô xuống làn nước lạnh, còn trêu ghẹo thoải chí cười đùa

_Không...không...

Một lúc sau, khi tắm xong, cô yên vị trên giường ngủ, cứ nghĩ hắn xong chuyện sẽ đi ra ngoài như mấy lần trước, hôm nay tuy là không có xx nhưng mà chắc là hắn cũng đi ngoài để cô ngủ, nào ngờ hắn tắt đèn leo lên giường nằm cạnh cô

_Hơ...Hoa tổng? Làm gì vậy?

_Làm gì là làm sao? Mau ngủ đi, lộn xộn

Hắn véo má cô, kéo cô vào ngực cung nựng ôm chặt như cái gối ôm

_Tôi...

_Em bớt lời, cảm ý kiến, ngủ đi

Tiếp theo Chap 28 Không thể chịu nổi

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Chương 28: Không Thể Chịu Nổi

_Tôi không quen ngủ cùng người lạ

Lâm Trương Y biết là hần có ý đồ nên không muốn hần xuất hiện trên giường của cô, hần bỏ qua xúc cảm của cô liền tắt đèn không nói không rằng đẩy cô nằm xuống

_Bây giờ quen

Hần bá đạo ngang ngược, sau khi tắm xong thư thái cả người, nước mắt rất sáng khoải, trong lòng phần chấn kèm thêm động tình này giờ trong phòng tắm hần thật sự tiếc nếu hôm nay để cô yên bình, ngoài kia bên cửa sổ gió còn rít nhẹ rất lãng mạn

_Um...đau quá...

Nhanh như chớp, hần xoay người cô lại, luồn tay qua hông cô kéo đầm ngủ cô xuống, đột ngột cảm khúc thịt to nhấp vào, hoa huyết bất ngờ bị ép mở ra, đau rất kinh khủng, hần luôn bất ngờ làm cô khóc thét, nước mắt đầm đìa trên gối, lần này cô không nói vì có nói cũng bằng thừa, cô im lặng cay đắng chịu đựng, cái thứ hần cho là thoả mãn dục vọng của riêng hần

Màn đêm yên tĩnh, hần ôm tấm lưng trần ve vuốt cả người vận động không ngừng, đặt biệt chuyện âm giường này cho hần cảm giác rất tốt, trong đêm tối không đèn không nhìn thấy nước mắt ghen đáng vì thế cư nhiên như hổ báo lâm trận, cô hứng chịu từng trận rất buốt khắp người

Hần cắn lên vai cô tận hưởng, bên trong cô siết chặt tuyệt hảo, hần ra vào tiến quân nhiều lần và lần nào cũng đều là một cảm giác khác nhau đa số đều hoàn hảo

_Lần nào cũng khóc? Xem tôi là kẻ cuồng dâm à? Đừng trách...

Cánh môi nam tính chạm đến khoeo mắt đã nghe vị rất mặn, biết cô khóc hần không vui cho lắm

_Hức...anh không đúng là loại đó (nghĩ thầm)

Cô nhòm người lác đầu, vì sau lời day nghiêng ấy là một cái thúc người đến sâu thăm tâm can

_Đau...

Cô véo vào cơ ngực rắn chắc khẽ nói, hần lúc nào cũng mạnh bạo lướt trên cơ thể mềm yếu không biết tiếc thương cánh hoa mỏng, cứ tiến người vùi dập, thăm khốc khiến cô đau xiết khắp người...

_Vậy muốn dừng...

Hần rút người chậm rãi trì hoãn trò chơi này do hần điều khiển nên rất thích thú, trong ngực nóng này nhìn cô gái nhỏ đang khó chịu

_Tôi nói em biết, không có thằng đàn ông nào thỏa mãn em được như tôi đâu...

Hần si nhục cô, đầu óc cô đang quay cuồng vì hần, đau đớn muốn cất giọng chửi rủa

_Để tôi yên...

_Đùa thôi, tất nhiên phải cưng chiều em

Hoa Trạch Siêu nháy mắt, trong đêm vẫn có thể nhìn rõ gương mặt tuấn tú mỹ nam đó, hần đem khí chất hùng hổ phong thần càng quét cô nhiều hơn

Để cô ôm cổ hần, hần nhắc cô ngồi trên người hần, hần ôm lấy cô nhưng không đẩy khúc thịt to vào trong mà để nó Ma sát lên xuống bên ngoài giữa hai cánh hoa để cô mất đi đau đớn do hần quá phấn khích làm căng, hần mạnh mẽ lôi cuốn cô ra khỏi khuôn khổ muốn chống cự, từ trong đau đớn cô bắt

đầu cảm thấy có lượng nhiệt khác lan toả...là hòa hợp

_ Hoa tổng...để tôi ngủ...mai phải đi học..

Dùng sức lực cuối cùng yếu ớt với hắn, trên mắt còn long lanh động nước, cô sức nhớ hắn thích mình nói ngọt nên cố gắng dùng chịu cuối cùng có thể hắn sẽ để cô yên

_ Đáng yêu...Là tôi không hiểu đã làm em đau, chúng ta bắt đầu lại

Hắn nghe giọng nói nhỏ nhẹ truyền cảm ấy là lần đầu càng muốn cưng chiều cô nhiều hơn, nhiệt độ cơ thể tăng cao, hắn khí thể đưa ma sát bảo bối qua hai nhụy hoa mạnh hơn như bão tố kéo đến, cô ừ ừ, thể thâm nhập trong ngực hắn chịu sự hăng say của hắn,

_ Á...á...

Cô mở mắt nhìn hắn, xúc cảm trong cô cũng rất lớn, cơ thể cự quây cuốn lấy hắn, nhẹ nhàng chịu đựng, như bông hoa nhỏ nép mình sau trận mưa rào, bây giờ rất muốn được đi sâu, hắn ma sát mãi thế này cô chết mất, quá khó chịu, bây giờ trên người cô đã bắt đầu chủ động nhòm người đẩy khúc thịt đi vào, yếu mềm nhòm người lên xuống trên đùi hắn

_ umm...umm..

Sau khi một lúc khí thể tán công, chấn gối bị đá lộn xộn trong đêm hai tiếng kêu khẽ hoà hợp, dữ dội ôm lấy nhau gấp gáp dồn dập một hồi lâu mới yên tĩnh trở lại

6h sáng...

_ Hơ...sao hôm nay hắn còn chưa đi nữa?

Lâm Tương Y tỉnh giấc cô phát hiện trên người không có mặc quần áo, cả hắn cũng thế, hắn nằm cạnh cô, chặn đắp qua eo, xoay về hướng cửa sổ ngủ say, cô nhìn kỹ cái tên vương giả này từ nhỏ đã sống trong sung sướng, muốn gì được đó, ngay từ khi biết đi đã được những chuyên gia hàng đầu dạy dỗ, cái gì cũng tinh thông cực giỏi chỉ tiếc con người quá kêu căng bá đạo, cô ngẫm nghĩ đã có lần nói rằng sẽ động lòng với hắn nếu như hắn không xấu xa đến vậy, thích cường quyền ép buộc, lại nói về vẻ đẹp trời cho, khuôn mặt góc cạnh cùng chân mày rậm thu hút, khi cười là đón tim thiếu nữ ngoài kia, mặt mũi còn trắng hồng hơn cả con gái càng nhìn càng thôn thức, cái cánh môi ấy, mọng nước chín đỏ như Jerry ngọt ngào...

_ Nhìn đủ chưa?...

Hắn mở mắt, mồm bá đạo hỏi cô, biết cô nhìn trộm mình từ lâu, hắn cười ngồi dậy kéo cô ngồi trên đùi

_ Tránh ra...

Cô rất ghét kiểu này, gần gũi quá đáng da thịt không được bao bọc rất dễ ma sát tạo ra loại tình cảm gì gì đó...

_ Nhìn lên tôi, hôm qua gọi tôi là Yết?

Hắn véo má cô, ngay lập tức đề cô xuống giường cường hôn, cái kia vô tình ép chặt vào đùi cô, cô hoảng sợ nhăn nhó

_ Làm...làm gì có? Để tôi yên, tôi phải đi học..

_ Không cho đi

Hắn hôn cô, miệng lưỡi không rời khuôn mặt nhỏ nhắn

Tiếp theo chap 28 Trèo tường

By thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Chương 29: Trèo Tường

_ Đến giờ đi học rồi để tôi yên

Cô đẩy hắn ra, đi nhanh vào phòng tắm chuẩn bị đi học, cô cẩn thận khóa cửa để phòng hắn xông vào

1 tiếng sau, khi cô bước ra từ phòng tắm vẫn còn nhìn thấy hắn ngồi trên giường chờ đợi, cả cơ thể không một mảnh vải che thân, đã vậy còn rất tự nhiên khoe của

_Sao anh...???

Lâm Tương Y tái xanh như tàu lá, cái thể loại ban ngày ban mặt vương đầu đón nắng ban mai này cô không thích ứng được, ban đêm có thể châm chước, còn bắt cô nhìn trực diện như không có chuyện gì thì phải xem lại thần kinh của hắn

_Đợi em chọn quần áo, còn mặc cho tôi nữa

Hoa Trạch Siêu đến gần cô, nhìn đồng phục của cô, tay còn đưa ra sau mông cô sờ soạn, cố ý dè sát chỗ kia khiêu khích

_Oai...chết tiết...anh đang hoảng đi, lúc nào cũng bá đạo hết vậy? Hức...

Cô nở nụ cười, méo mó giả tạo thân thiện, trong lòng hậm hực muốn phát tiết, hắn ta là bã kẹo cao su hay sao dai quá, cô đau khổ cài cúc áo cho hắn, còn phải chải tóc cho hắn

_Nó thuộc về em, tùy ý em ve vuốt

_Anh??? Vuốt nó giờ này chẳng khác tự giết bản thân, tôi còn phải đi học

...

Hoa Trạch Siêu ngồi trên bàn ăn sáng, hắn kéo ghế để cô ngồi bên cạnh

_Hôm nay em cũng không cần chờ, đến ngày mai tôi mới về.

Hắn phui tay chỉ uống ly cà phê đã đứng dậy rửa tay không muốn ăn sáng

_Thật sao?

Cô nghe hắn nói ngày mai mới về thì cực kỳ vui, vì cũng có một ngày cô được nhàn rồi ngủ yên, không bị quấy rối giấc ngủ

_Cái gì vậy? Vui lắm hay sao?

Hắn đen tối đến gần hỏi, hắn không hài lòng về thái độ của cô rồi, cô biết mình vui mừng thái quá vội nuốt mẩu bánh mì xuống cổ họng bình tĩnh đáp

_Không...không có

Hắn đưa cô đến trường, sau đó đến Tập Đoàn, cô quan sát chiếc xe bóng loáng màu đen vừa đi khỏi, Hoắc Kiệt Nam cũng đang mê mẩn tán dóc với mấy nữ sinh trong trường, cô lên đi ra phía sau trường

_Cố lên, mình sẽ gặp được anh Phong Tước

Cô nhìn bức tường cao phía trước, nếu cô leo qua được bức tường này thì ngay lập tức cố thể đi gặp Phong Tước được rồi vì bức tường này là tấm ngăn cách với con đường bên ngoài

_Híc...cố lên

Cô tự cổ vũ bản thân, sau đó nhìn xung quanh tìm xem có vật gì để đứng lên lấy đà hay không, cô thoáng nhìn thấy cái thùng rác ở gần đó, thế là...

_Hự...cố lên...

Bất chấp bộ áo trắng váy kẻ sọc trên người, cô cố gắng bám chặt vào tường, từ từ đưa chân sang bên kia

_Sắp được rồi...

_Lâm tiểu thư cô làm gì vậy?

Khi cô gần leo xuống bên kia được rồi thì nghe đằng sau là tiếng của Hoắc Kiệt Nam, anh ta hốt hoảng ôm đầu nhìn cô

_Mau leo xuống đi, cô đứng là không biết sợ phải không? Cô làm vậy liên lụy đến tôi đó híc...

Cô mặc kệ cái tên thuộc hạ đáng chết kia, cô vẫn kiên trì đạt được mục đích của mình, Hoắc Kiệt Nam vội vã chạy ra bên ngoài mong là đuổi kịp cô

_A...

Cô la thất thanh độ cao này quá nguy hiểm với những người lần đầu trèo tường như cô

Lâm Tương Y rơi tự do xuống đất, cô ngã một cái rất rất đau, chân trái cọ sát mặt đường làm lớp da ở đầu gối bong ra ghim chặt hòn sỏi nhỏ bên trong, trán cô đập xuống đất bất tỉnh

_Lâm tiểu thư...Lâm tiểu thư...cô hại tôi rồi hic....

Hoắc Kiệt Nam vội đưa cô vào phòng y tế trường, trên trán cô chảy nhiều máu cả đầu gối cũng thế, mặt mày xanh ngắt có lay thế nào cũng không tỉnh..

Tập Đoàn Hoa Vũ...

Một số lạ gọi đến điện thoại bàn reo liên tục, hần không mản đến đang chăm chú cho đề án mới cho nên Hải Đan phải nghe điện thoại

_Alô...

_Là trường học gọi đến ạ...

Hải Đan nói khẽ, hần đứng dậy rời ghế, chân mày nhú lại khó chịu, nếu là trường học gọi thì chắc chắn là chuyện chẳng lành về cô, hần đón lấy điện thoại đầu dây bên kia là tiếng của hiệu trưởng

_Hoa tổng, ngại quá...là học sinh Lâm Tương Y không hiểu sáng nay bị làm sao bướng bỉnh leo tường trèo ra ngoài, bị ngã bất tỉnh vẫn chưa phục hồi...

_Tít...tít...

Hoa Trạch Siêu vòng tay thành nắm đấm bẻ gãy cây bút trong tay, hai mắt ảm lên tia đỏ hung dữ, lúc sáng còn cười nói bây giờ đã bất tỉnh, không biết tự chăm sóc làm hần không yên tâm chút nào

_Đến trường học

Hần ra lệnh, lập tức bảo thuộc hạ cho xe đến trường học với tốc độ nhanh nhất, hần vừa xuất hiện ở phòng y tế, Hoắc Kiệt Nam đã toát mồ hôi run rẩy, vội vàng bảo chữa trong sợ hãi

_Hoa tổng..là do Lâm tiểu thư bướng bỉnh tôi có nói thế nào cũng không được...hức...oan uôn...

Hần lạnh nhạt không quan tâm, trên mặt là cả núi băng nặng nề, còn u ám đen tối bước đến chỗ cô đang nằm, nhìn thấy trên trán cô sưng một cục to, còn bị băng lại chảy máu, ở dưới chân cũng vậy, một cục băng to tướng còn thấm máu

_Điều tra xem chuyện gì xảy ra

Hần liếc mắt một cái thuộc hạ đã sợ hãi hiểu lệnh, vừa đi thi hành Hoắc Kiệt Nam vừa oán trách

_Lâm Tương Y có phúc không biết hưởng, suốt ngày bày trò liên lụy đến mình hic....mình đi theo Hoa tổng bao nhiêu năm sao không được sủng? Cô ta vừa đến đã được cưng chiều hức...công bằng ở đâu chứ?

Tiếp theo Chap 30 Dịu dàng

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Chương 30: Dịu Dàng

_Phong Tước

Lâm Tương Y chớp mắt, hạnh phúc nhận ra bàn tay ấm áp của anh áp trên gò má, hiền hoà êm dịu, rốt cuộc cũng có một ngày được bình yên ở bên anh, cô nắm bàn tay đó miệng nhoen cười mãn nguyện

_Tĩnh rồi à?

_Hơ???

Cô trở mắt bị kéo về hiện thực, cái tên chết bầm này đập tắt mọi mơ mộng của cô, là tay hấn chạm vào người cô chứ không phải Phong Tước

_Mới gọi tên ai đó? Vì sao ra nông nỗi này?

Hấn dùng ánh mắt thâm sâu hỏi tội, Cô đứng hòng qua mặt được hấn

_Ồ tôi...đau...

Cô đánh trống lảng ôm trán, nhìn cô đau vì mấy vết thương hấn bực tức trong lòng thoáng bất an, sao cô gái bé nhỏ này cứ làm hấn lo lắng bận tâm

_Nói xem, trèo tường làm cái gì?

Hấn đỡ cô dậy, rót cho cô cốc nước, bắt cô uống nếu trái ý hấn đem cô ra xử bắn ngay

_Không khát mà hic...

_Nói...

Hấn cau có, bàn tay thô bạo siết chặt cổ tay cô, đừng để hấn chờ đợi hấn thật sự rất dễ cáu gắt

_Tôi...có con sâu nhỏ trên tường, tôi muốn nó...vì nó nở thành bướm rất đẹp

_Cái gì?

Cơ mặt cô chút giãn ra, hấn hơi tức cười sau cổ tỏ ra nghiêm túc hỏi lại, thật sự hấn mà biết cô trèo tường vì ai ai đó thì...

_Lâm tiểu thư không có bất sâu...Lâm tiểu thư muốn trèo tường gặp...

Hoắc Kiệt Nam to tiếng phân trần, anh ta không có thiện cảm với cô nên bất chấp muốn nói ra...

_Hoa tổng, anh có thấy là thuốc hạ của anh mệt mỏi vì theo tôi nên cần "nghĩ ngơi" hay không?

Cô chặn họng Hoắc Kiệt Nam, liền áp tay lên ngực hấn vuốt ve lấy lòng, lần đầu sóc nhỏ xin anh một điều còn rất giản dị mà hành động lại quá ngọt ngào xem như cô có chút phát triển, hấn hài lòng cưng chiều gật đầu ngay

_Hoắc Kiệt Nam có cần nghĩ ngơi không?

_Hoa tổng đừng mà...là tôi lẩm lõi bỏ qua cho tôi...hức...

_Ra ngoài đi

Hấn đuổi thuốc hạ ra ngoài, sau đó khép cửa, còn kéo rèm lại, cô hiểu ra hấn đang muốn làm gì nên đề phòng liền nói

_Đây là trường học anh đừng có...

_Ừm...

Chưa kịp nói đã bị hấn mạnh bạo cưỡng hôn, cô phản ứng không kịp bị hấn đẩy một cái mặt ngấn lên đón nhận cái hôn sâu đậm, hấn mút, hấn cắn...hấn ép chặt cánh môi cô, mọi cảm xúc đều muốn hôn cô một cái thật sâu

_Buông...buông ra....ức hiếp...quá đáng đây là trường học...

Cô giằng co kịch liệt với hấn, cô đẩy hấn ra vô tình làm rơi cặp sách vở, bên trong văng ra vài thuốc...

_Trà đây...

Hoa Trạch Siêu nhặt vài thuốc lên, không có gì xa lạ hấn nhận ra đó là thuốc tránh thai

_Tại sao không uống? Muốn sinh cho tôi một đứa à? Tôi ghét trẻ con...em làm sai sẽ phải chịu trừng phạt...

Hấn bóp cằm cô đe dọa, cô đau đón nhãn mặt, quanh khoan miệng đau nhứt không mở ra nổi

_Tốt nhất không nên chọc giận hấn để hấn biết chuyện mình trèo tường vì Phong Tước thì nguy

Cô roi nước mắt mím môi im lặng, cầu mong chuyện này qua đi đừng để hấn nghi ngờ

Hắn đưa cô về biệt thự riêng, từ giây phút này không lúc nào rời khỏi cô

_ Thông báo cho Thăng tổng biết tôi không đến tập đoàn vài hôm

Hoa Trạch Siêu dặn dò, vậy là hắn sắp xếp công việc ở nhà với cô, cô vừa nghe đã tái xanh mặt mày, đầu óc choáng váng muốn ngất đi lần nữa

_ Tôi...không sao...không cần Hoa tổng phải chăm sóc...

Cô xua tay nhăn nhó, cầu mong hắn nghỉ lại, thời gian cô được tự do đã ít bây giờ còn bị kìm hãm kiểu này thì cuộc sống xem như găng chặt với cái tên Hoa Trạch Siêu

_ Ngồi xuống đi

Hắn nhẹ nhàng kéo cô ngồi xuống ghế, rồi cẩn thận tháo cái băng trên trán cô xuống, chậm rãi dùng bông gòn thấm cồn sát trùng chấm trên trán cô

_ A...đau...đừng...

Cô cuộn quýt, hai tay nắm chặt than đau, vai còn nhún lại nữa.

_ Lúc trèo tường có nghĩ ngã xuống bị thương thế này hay không?

Hắn luồn tay sau gáy cô, kéo cô đến gần ưu tư hỏi, cô nhìn trong đáy mắt thâm thúy đó không dám than nữa chỉ biết im lặng chịu đựng

_ Đưa tay ra xem

Ở khuỷu tay cô cũng có một vết trầy lớn, cũng đau không kém gì hai vết thương còn lại, cô khóc lóc meo meo, nhìn mặt cô mà hắn không nhịn được cười

_ Đau lắm phải không?

Hắn kéo đầu cô vào ngực hắn, ôm lấy cô dỗ dành, chưa bao giờ hắn đối xử với người phụ nữ nào đặt biệt như cô

_ Hôm nay đừng có...đừng có...như vậy với tôi nha? Người tôi rất ê ẩm

_ Em???

Nói tới nói lui một lúc cũng là cô từ chối hắn, hắn bực tức nhưng mà nhìn mấy vết thương của cô thì thật sự rất đáng thương.

_ Đến đây

Hoa Trạch Siêu đeo vào cổ cô sợi dây chuyền bạch kim, nó ngắn chỉ vừa với cổ cô, không có gì đặc biệt lắm nhưng nó là sợi đắt nhất và có giới hạn về số lượng

_ Cho...cho tôi sao?

Cô ngẩn người, nhìn sợi dây chuyền sáng bóng thích thú, nó thật sự rất đẹp

_ Để sau này đi đâu tôi đều biết

Hắn nhìn kỹ cái lục lạc nhỏ xíu trên sợi dây chuyền, nó xem như cái mặt dây, mỗi lần cô cử động sẽ vang lên tiếng kêu

_ Đáng ghét, xem mình là gì?

Cô hậm hực bị hắn xem như thú cưng sở hữu, càng ngày càng thắt chặt gò bó.

Tiếp theo chap 31 Con người đen tối

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Chương 31: Con Người Đen Tối

Lâm Trương Y dậy thật sớm để chuẩn bị đi học, lúc cô ở trong phòng tắm, cô phát hiện hân đã đi từ sớm, trong lòng không khỏi mừng thầm, thế là được yên thân đi học, do là tính cô đa nghi nên khi đi xuống cầu thang vẫn nhìn trước nhìn sau cẩn thận để ý

_May quá...tên ác quỷ đó đi làm rồi

Cô khom người nhón chân, rón rén đi xuống cầu một cách nhẹ nhàng

_Lén lút làm gì?

_Bụp...

Cô mím môi đau khổ, giật mình vì giọng nói lãnh đạm sau lưng, điều khôn khổ nhất khiến cô nhớ nhất giật bắn người đó là hân còn ngang ngược đưa tay bóp mạnh hông cô dày vò

_Hoa tổng...đừng...

Cô vương đôi mắt ngập nước nhìn hân, hân quá là thô bạo, tính khí còn kỳ quái đáng sợ, cô bây giờ co rúm sợ hãi như con hồ ly nhỏ bị thu phục

_Đừng cái gì? Trường học cho nghỉ phép tại sao còn đi học? Hử...

Hân day nghiêng, mặt mày như quỷ ám, hung hăng còn đe dọa bằng cách xoay cô về phía trước đối diện với mình, tay còn lại kéo hông cô áp sát vào hân, vậy cô bị tốc cao do hân sờ soạn quá mạnh bạo

_Hic...tôi khỏe rồi, có thể đi học...Tôi không muốn bị mất bài

Người cô dâng lên cảm giác ớn lạnh từng cơn, người mềm nhũn như vũng nước, yếu mềm khản cự đại boss nhìn tâm đem cô ra hành hạ mà không để cô đi học yên thân

_Đừng qua mặt tôi

Hân lồng lộn phát tiết, bàn tay to mở ra bóp sau gáy cô đau đến toát mồ hôi, cô nhìn người đang ông to lớn đang chiếm ngự mình, tràn ngập mùi vị nguy hiểm đáng sợ, hân u khuất tĩnh lặng như mặt hồ nhưng thật ra lúc nào cũng ẩn chứa bão tố sẵn sàng càn quét cô mọi lúc

_Tôi nói thật, sau giờ học tôi còn phải về nhà

_Làm gì? Ai cho đi?

Hân buông bàn tay giữ sau gáy cô ra, lập tức cô ngã ngửa xuống cầu thang, hông đập xuống sàn ê ẩm

_Ây da...tên..ác...

_Cái gì?

Hân cúi người, tay vòng to bóp chặt quả anh đào qua lớp áo mỏng, đen tối nhú chân mày hỏi lại...

_Không...không có gì...hức...khốn kiếp, ác độc...

Cô mím môi thầm nguyện rửa tên ác độc hành hạ cô mọi lúc mọi nơi, giữa ban ngày ban mặt còn vô tư không biết ngượng ngùng đi sờ soạn cô nữa

_Hoa tổng...anh không thấy xấu hổ khi sờ tôi giữa ban ngày à? Hức...

Cô khóc, bức tức và khó chịu, cả người ê ẩm còn bị ràng buộc tâm tình sinh ra bức bối cáu gắt

_Sờ sờ???

Hân trở mặt kinh ngạc, lắc đầu nhếch môi khinh bỉ, Hoa thiếu này muốn bao nhiêu phụ nữ mà không có cần gì phải sờ nữ sinh như cô

_Đừng sờ như mấy người đang ông biến thái...hức..

Hai mắt long lanh không nhìn được uất ức ứa ra hàng nước ấm nóng, cô bây giờ chẳng khác gì ngọn nến trước gió, sắp bị dập tắt vẫn kiên cường khản nghị, lâu lâu con ngươi đen còn bạo gan lườm người nào đó

_Cũng mạnh mẽ lắm

Tâm tình cực kỳ tốt của hân thể hiện qua bàn tay to đang ra sức nhào nặn vật thể mềm mại bên trong hai lớp áo, hân cười lạnh mỉa mai, tiểu hồ ly này cần phải thuần phục trong một thời gian nữa

_Trề giò rồi...xin Hoa tổng...

_Không xin...

Hắn tàn nhẫn không cho cô đi học, cứ thế áp đặt cô, bắt buộc cô chịu đựng sự dày vò của hắn, hắn gắt gỏng nạt ngang làm cô sợ quá vội im lặng, cô nhận ra tốt nhất đối với con người này thì không nên chống đối, càng phản kháng càng đem thiệt thòi về cho bản thân

_Lần sau nhớ, không được trả treo

Hắn giật mấy cúc áo trước tầm mắt, vội đẩy ngược áo ngực cô lên cao, bàn tay bây giờ tiếp xúc trực tiếp với phần bầu bĩnh căng tròn đang e thẹn trong lớp áo

_Tôi hứa...sẽ không mắng Hoa tổng nữa, ngay cả trong ý nghĩ cũng không dám...làm ơn để tôi đi học đi, sau giờ học tôi còn phải về nhà

Cô nắm tay hắn, nài nỉ cầu xin, nước mắt thi nhau rớt trên tay hắn, trông cô rất tội nghiệp, nghĩ lại thấy cô cũng quá can đảm khi dám mắng hắn

_Đáp trả tôi bằng bộ mặt ngu xuẩn đó hay sao?

Hắn bỏ tay ra, thôi không hành hạ cô nữa, nước mắt của cô làm hắn mất hứng quá, hắn chưa bao giờ nhìn thấy ai phục vụ hắn mà bày ra vẻ mặt khóc lóc đura đám như cô

_Tôi...

Cô im lặng ngập ngừng không nói nữa, càng nói nước mắt sẽ rơi nhiều hơn, vì thế tốt nhất mím môi nuốt nước mắt vào trong lòng

_Về nhà làm cái gì?

Mặt mày khó coi sải bước đến ghế sofa ngồi xuống, hắn thư thái châm điếu thuốc, cánh môi lạnh nhạt ngậm lấy hít một hơi, sau đó nhả ra mấy vòng khói u ám...

_Tôi cần lấy vài thứ cá nhân, nữ sinh ở trường ai cũng có đồ cá nhân, tôi phải về nhà lấy, tôi hứa sẽ về lại đây sớm

_Ở đây, tôi mua cho em

Xem ra hắn vẫn không hài lòng, không muốn để cô về nhà lấy đồ, cô tức quá chỉ biết nuốt cay đáng cố gắng nhẹ giọng, cái tên đàn ông này đã 32 tuổi chẳng lẽ không hiểu có những thứ cá nhân mà phụ nữ chỉ muốn riêng tư??? Đồ quái vật...

_Không mua được, những thứ nhạy cảm lắm, cứ để tôi về nhà lấy, tôi hứa đi về sớm mà, những thứ đó riêng tư lắm

Cô sợ hắn làm khó lòng vòng nên ra sức giải thích cặn kẽ, cô đứng ở chân cầu thang ngó hắn một cái mà không dám đến gần

_Sai một giây cũng không được

Hắn đứng dậy quẳng tàn thuốc xuống sàn giẫm nát bỏ đi, cô thót tim thở một hơi dài giải tỏa, hai tay vội vã cài cài cúc áo, chỉnh chu đồng phục trước khi đi

_Hic...anh ta đáng sợ quá, tốt nhất mình nên cẩn thận, không nên chọc giận anh ta

Tiếp theo Chap 32 Mặt trời không đi qua núi

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Chương 32: Mặt Trời Không Đi Qua Núi

Ở trường học, giờ ra chơi cô cùng các bạn vây quanh chuyện trò, mấy bạn nữ thích thú ngắm nhìn sợi dây chuyền bạch kim sáng ửng ánh trên cổ cô

_Đẹp quá, ở đâu cậu có nó vậy? Nhìn thật sang trọng

Thế Lam trầm trồ ngắm nhìn sợi dây chuyền không chớp mắt, riêng Lâm Tương Y, cô chán nản thờ dài

_Nó là dây xích thì có, cậu thấy cái lục lạc không? Nó phiền lắm mỗi lần tỏ đi đâu thì kêu lên diếc tai

_Trương Y, đây chuyện đẹp lắm

Trương Dạng, ngồi bên cạnh khen ngợi, cô chớp mắt cười, thường thì rất ít khi tiếp xúc với người nào vì hắn quá hung dữ đã đe dọa cô, đây là lần đầu tiên cô trò chuyện với bạn nam, cô rất ít giao tiếp

Tan học cô vội vã lấy xe đạp, nhanh chóng về nhà vì buổi chiều còn phải đến khu nghỉ dưỡng diện kiến hắn, không may vừa dẫn xe ra đã phát hiện nó bị xì lốp, chắc là thùng một lỗ lớn, đành phải đi bộ đẩy xe về

_Trời ạ, được một hôm tự do về nhà lấy vài thứ thì bánh xe lủng

Lâm Trương Y than thở thế là cô đành phải đẩy xe về nhà, trên đường về cô mệt nhọc mồ hôi ướt đầm trên trán

_Lâm Trương Y?

Trương Dạng dừng lại khi bắt gặp cô đang khỏ sở với chiếc xe đạp thùng lốp

_Trương Dạng, là cậu sao?

Cô buồn bã, vẻ mặt xịu xuống sắp phát khóc, suốt cả quãng đường nặng nề vì chiếc xe đạp tâm trạng đã rất tồi tệ bây giờ có người hỏi thăm cô chỉ muốn oà khóc vì bức dọc, đen đui của bản thân

_Đừng khóc, cái này để tớ

Trương Dạng đóng cửa xe hơi, anh điềm đàm an ủi, còn nhovn miệng cười vỗ vai cô

_Hic...tớ không còn thời gian

Cô cuốn cuồng nhớ ra đã đến giờ phải về gặp hắn, trong khi cô còn chưa kịp về nhà lấy đồ dùng cá nhân, quá hoảng loạn cô khóc lớn, hai mắt đỏ hoe đáng thương, cô biết nếu về trễ cái người hung dữ kia sẽ không để cô yên ổn

_Tớ có dụng cụ giúp xe đạp của cậu, đợi một tí đi, không cần gấp gấp cuống quýt đâu

Trương Dạng đẩy xe đạp của cô vào công viên, anh giúp cô vá lỗ thùng của xe đạp, được Trương Dạng an ủi, cô yên tâm phần nào, cô gạt nước mắt ngồi xuống băng ghế chờ đợi

_Đừng khóc nữa

Trương Dạng luôn an ủi cô, anh là bạn cùng lớp rất được lòng nhiều người vì nấu ăn ngon, lại còn rất thân thiện nên cô cũng rất thoải mái khi xã giao

Phía xa xa, gần nơi cô đứng cách đó không xa, chiếc siêu xe màu trắng đang hút rất nhiều sự chú ý, trên xe là Hoa Trạch Siêu, hắn đã nhìn thấy cô, còn cô vẫn không nhìn thấy hắn mà vô tư đưa tay lau mồ hôi trên trán Trương Dạng, lập tức hắn lấy điện thoại ra gọi cho cô

_Reng...

_Reng...

_Alô, Là tôi Trương An đây...

Bên kia đầu dây là giọng nói của chị cô, hắn nhủ mảy ưu tư, kiểu như tò mò tại sao là giọng của chị cô, chẳng phải trước giờ mọi giao dịch đều thông qua sóng điện thoại này để gặp cô hay sao?

_tít...tít...

Hắn cúp máy, mở cửa quảng điện thoại ra khỏi xe rồi dùng mũi giày cao cấp giẫm lên, trên gương mặt lúc này rất khủng khiếp, một loại cảm xúc khi nhìn vào toàn là sát khí, tối tăm một màu của sự tàn khốc

_Hoa tổng bớt giận, để tôi đi làm rõ ạ

Hải Đan ở trong xe nói nhỏ nhẹ, mong con giận của hắn không lan truyền, trong xe đã chật hẹp, bây giờ còn rất ngột ngạt vì sự lạnh lùng của đại boss

_Lâm Trương Y...

Hải Đan từ xa gọi lớn, cô ngần ngại tìm người gọi mình, cuối cùng cô nhìn thấy chiếc xe hơi cách hàng cây được tạo hình thành hàng rào không xa, vì để đây nhanh tiếng độ gặp Hải Đan, cô phóng qua hàng rào cây chỉ cao tầm tới đầu gối

_A...ui...

Cô ngã dài ra đất, hậu đầu đến nỗi có bụi cây chi cao bằng đầu gối nhảy sang cũng không xong

_Hic...Hức...

Bên trong xe có một người vẫn đang đen tối nhìn ngó nhưng không lộ diện, trong lòng ảm ức, có loại ngu ngốc như vậy hay sao? Thật khiến tâm tình không tốt chỉ muốn lòi ra giáo huấn tư tưởng.

_Thưa Hoa tổng...Lâm tiểu thư bị ngã

Hải Đan ôn tồn nói, hần vẫn lặng im, còn tỏ ra không quan tâm, động tác không nhàn rỗi đang sử dụng laptop làm cái gì đó...

_Hải Đan...cô gọi tôi

Lâm Trương Y khổ sở ôm chân đứng dậy, váy áo bây giờ xốc xếch bẩn cả rồi, đầu tóc cùng mặt mày cũng lấm lem phờ phạc, tuy nhiên cô không nhìn thấy ai đó đang mặt ủ mày chau ngồi trong xe

_Cô đang làm gì ở đây? Cô không nhớ lời Hoa tổng đã nói hay sao? Phải về nhà đứng giờ, cô xem lời nói của ngài ấy là gió thoảng mây bay à? Hoa tổng ghét nhất là người không giữ lời hứa, cô có phải...

_Thôi đủ rồi...

Lâm Trương Y ảm ức hết to, trời nắng mặt nhọc cả người cô choáng váng còn khó chịu đến nỗi cả thân người mất nước sắp ngất đi, còn bị hần cho thuộc hạ đến dò xét mắng chửi, cô ức quá nên nạt ngang cướp lời

_Cô dám hả?

Hải Đan to mắt xác xuyết đe dọa cô, vì có hần ngồi trong xe chống lưng cô ta tha hồ bắt nạt cô, riêng hần vẫn chưa có phản ứng tuy nhiên trong lòng khen thầm tiểu yêu này to gan còn dám nạt ngang nạt ngửa, hần nhất định không bỏ qua, hần đợi xem cô còn dám to gan đến cỡ nào để thuận tiện xử cô một lần luôn.

Tiếp theo Chap 33 Lấy hết can đảm để mắng chửi

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Chương 33: Lấy Hết Can Đảm Để Mắng Chửi

Đúng là thuộc hạ của hần có khác bản tính chẳng khác gì hần, thừa quyền hiếp đáp người khác, Lâm Trương Y bị cô ta túm tóc dọa nạt

_Tôi là làm theo lệnh của Hoa tổng mới đến đây, mà đúng là cô dám xem thường lời nói của Hoa tổng đến giờ còn la cà chưa chịu về

_Bỏ tóc tôi ra, cô làm gì vậy? Về nói với Hoa tổng của các người...Hay chính xác hơn là Hoa Trạch Siêu là tôi không có làm sai gì hết, đừng ở đó tự đắc thích làm càn, thấy tôi yếu ớt mặc sức ăn hiếp, tôi không sợ đâu, nhìn lại bản thân anh ta đi có chỗ nào đáng hoàng? Suốt ngày đi tìm phụ nữ làm ấm giường, đầu óc bị thần kinh, chỉ giỏi ức hiếp tôi thôi, mở miệng ra thì hay lẩm đến lúc người khác nói thì bảo câm miệng, hôm nay chính là tôi bị oan nên mới bức xúc nói hết đây...có sao không? Tính tình của anh ta như vậy ai mà chịu ý nổi, Mong một tết mà gặp mặt anh ta thì làm ăn không lên, sáng sớm đã u ám đến chiều tối vẫn u ám, lãnh khốc tàn độc, ai ăn hết của nhà anh ta? Tôi chỉ là gặp trục trặc nên mới về nhà muộn, không thấy hay sao? Mất ngủ suốt ngày lo nhìn ngó bắt lỗi oan người khác thì hay lắm, bảo anh ta nhìn lại bản thân mình đi có bao giờ lắng nghe người khác chưa? Con người vô cảm thì làm sao hiểu được? Tôi khinh...

Lâm Trương Y nhẹ nhõm như trút được gánh nặng khi nói ra hết, cô cảm thấy cục đá nặng trĩu ở giữa lòng ngực vừa được chăm ngòi cho nổ đi, cô xem như được an ủi bản thân, khen thầm hôm nay mình bản lĩnh, đã lấy hết can đảm để sỉ vả vào mặt hần

_Cô...cô...

Hải Đan nghẹn ngào đặt tay trước hai gò má ửng đỏ vì ngỡ ngàng đến cứng họng, hôm nay đúng là được mở rộng tầm mắt, Lâm Trương Y dám to tiếng mắng đại boss lớn của thành phố, xem như số mệnh của cô lâm nguy rồi, hần sẽ không nể tình cô đã từng nòng nọc thăm với cô mà bỏ qua đâu

_Tôi...tôi làm sao...xí...

Lâm Tương Y trừng mắt đáp trả, giờ phút này sức nhỏ tâm trạng phần khởi vui tươi, cô không ngờ từ trên xe mà vương bước xuống, mũi giày sang trọng vừa chạm đất cô đã có chút hối hận về bản lĩnh mãnh mẽ lúc này, cái thần sắc tàn khốc của hắn thu dọn mọi can đảm của cô lúc này, ánh mắt kia quá nham hiểm do với cô

_Tôi chỉ là...đang nhận xét...hức...

Cô thu nhỏ cảm xúc từ một người vui vẻ thoải mái vừa trút được gánh nặng bây giờ cô đang bị mây đen che phủ, đôi mắt ngập nước hoang mang lo sợ

_Thì ra trong mắt em tôi là ác quỷ, còn rất đáng sợ huh?

Hắn nheo mắt, khoe môi nói với giọng điệu không hài lòng, từ trước đến giờ chưa có ai dám mạo phạm hắn như thế, duy chỉ có cô, hôm nay hắn nói với lòng rằng không dạy bảo cô là không được, cần phải dùng bản tính nghiêm khắc bó buộc cô hơn, đề từ nay về sau cô chừa cái việc dám mạnh miệng nhận xét hắn đi

_Hoa tổng...Tôi...

_Lên xe...

Hắn nạt ngang, cô giật mình run sợ, dường như những lời mắng chửi của cô có sức ảnh hưởng, nó làm tâm trạng u ám của hắn trở nên tồi tệ đến mức nhất định, hắn dùng thần thái lãnh khốc đe dọa cô

_Hừm...

_Đến nhà Lâm Tương Y

Hắn cho thuộc hạ lái xe đến nhà cô, hắn muốn biết nơi cô sống ra sao, để xem từ đây về sau cô còn dám qua mặt hắn không

_Theo tôi về nhà làm gì chứ?

Cô ngạc nhiên hỏi, nhưng vừa nhìn thấy đôi mắt ngập tràn màu đen không giấu nổi sự bức tức kia thì vội im lặng thôi không hỏi nữa

Trên đường về nhà cô là cả một bầu không khí nặng nề, lâu lâu cô có lên nhìn hắn nhưng không dám nhìn lâu, người nào

Cô nghĩ ngợi mà cõi lòng nát tan, bộ mặt hung ác của người kia dành cho cô có phải là cái giá cô phải trả cho sự can đảm nói hết nỗi lòng, chẳng những hắn không thừa nhận mà còn hung hăng bắt nạt cô

_Nói...trong lòng em tôi là kẻ sắc lang, biến thái?

Hắn kéo cô ngồi trong ngực, bàn tay to bóp cổ cô ức hiếp, hai mắt còn nóng giận liếc nhìn, bao nhiêu bức tức theo hơi thở phản phát quanh cô, sức nồng điên tiết, cô nhún vai tay chống trên đùi hắn muốn chạy trốn, mấy ngón tay yếu ớt run rẩy

_Tôi...đó là ý kiến của tôi về Hoa tổng...anh thật sự rất đáng sợ

Cô nhủ mày không dám nhìn thẳng, tuy là gương mặt cô gần như sắp áp sát với hắn, cô càng xa lánh, hắn càng ra sức dày vò, hôm nay nhất định phải khai thông tư tưởng cho cô

_Tôi cảm em có suy nghĩ xấu về tôi...rõ chưa?

Hoa Trạch Siêu không chấp nhận được người phụ nữ của hắn lại không khuất phục hắn, xưa nay mọi người đều dùng lời nói cùng hành động ngọt ngào dành cho hắn, hôm nay cô dám đem đến cho hắn vai diễn phản diện, điều này là sự sỉ nhục lớn với hắn

_Tôi hiểu rồi...buông tôi ra đi

Hắn siết mạnh tay cô, đau đến sắp tê liệt, hắn thô lỗ lấn áp coi không làm sao khản cự được, đành phải khuất phục trong âm ức, thật ra trong lòng cô mà nói hắn...không bằng cảm thú, nhưng mà cô thất thế nên không dám nói ra.

_Hiểu sao? Về mặt của em là đang giả tạo thấy rõ đó

Hắn hậm hực, cực kỳ ghét vẻ mặt hậm hực trong lòng không phục của cô, lúc nào cũng thế có thể nào cũng không vừa ý hắn, ngón tay tỉ mạnh lên mặt cô làm cô càng run sợ, một hành động nhỏ của hắn cũng đáng sợ cô thật sự rất ngao ngán con người này

Tiếp theo Chap 34 Cầu xin

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Chương 34: Cầu Xin

_ Hoa tổng...tôi sai rồi sau này không nhận xét lung tung nữa...

Cô ôm cổ hần nài nỉ, mong sao hần mềm lòng bỏ qua, dù cô ghét hần cỡ nào cũng không dám nói ra suy nghĩ của mình về hần nữa, một suy nghĩ thoáng qua cũng không dám, hần quá tàn ác hiếp đáp cô, cô rút ra bài học là cần phải nhẫn nhịn mới có thể thoát khỏi con người này

_ Em nhận sai sao? Đừng ảo tưởng

Hoa Trạch Siêu lạnh lùng nắm cổ áo cô, hần kẻ sát nói vào tai cô, ánh mắt còn đang rất giận, cả lồng ngực phập phồng thở mạnh, cô ở gần cảm nhận mà lòng đau nhói, kiểu này còn lâu hần mới buông tha cô

_ Em nói tôi là loại đàn ông sắc lang sao? Vậy hôm nay tôi dạy em trở thành người phụ nữ dâm đẳng của riêng tôi, như vậy mới thích hợp

Hần nghiêng răng nói lớn, miệng lưỡi sắc bén dùng ngôn từ đầy khiêu khích bao trùm cô gái nhỏ bé đang run sợ, cô nghẹn ngào cả cổ họng đóng cứng, cái giá cho việc nói xấu hần thật sự quá đắt

_ Hoa tổng...anh muốn làm gì? Đây là nhà tôi, là nơi riêng tư của tôi, anh không được...

_ Cảm miệng

Hoa Trạch Siêu chống hai tay xuống bàn đe dọa, trong căn nhà bé nhỏ chật hẹp, là nơi cô riêng tư của cô bây giờ bị hần đem ra làm nơi mua vui, cô còn sắp bị ấn ở chính nơi này, cõi lòng cô tan nát như thủy tinh vỡ vụn, hần trông thấy vẻ mặt bị thương của cô lại càng thích thú

_ Còn không mau cởi hết quần áo ra hầu hạ tôi? Hay đợi tôi xé rách từng thứ?

Hần nguy hiểm đe dọa, ánh mắt không còn kiên nhẫn nữa, hần bây giờ bị bao bọc bởi khói lửa điên cuồng, rất giận, hầu kết cứ lên xuống liên tục như nuốt không trôi cục tức này, cô gái bé nhỏ này quá lộn xộn

_ Không được đâu...hic...Hoa tổng, xin tha cho tôi...huhu

Lâm Tương Y khóc lóc thảm thiết, cô còn quỳ xuống ôm chân hần cầu xin, cô lắc đầu, những giọt nước mắt đau khổ rớt trên mũi giày bóng loáng

_ Lau sạch nó cho tôi, nước mắt bẩn thỉu, không có giá trị

Hần hất chân vào mặt cô nghiêng ngàng, tâm trạng tệ hại nhất từ trước đến giờ, đáng nhẽ tâm tình hần đã cực kỳ tốt để sủng ái cô, nào ngờ cô quá cứng đầu cứng cổ, đã vậy còn cầu gan mướng chửi hần nữa, nên hần mới bức tức đến vậy

_ Huhu...

Cô mím môi kìm hãm nước mắt trong lòng, ôm hận ngậm ngùi lau giày cho hần, trông bộ dáng đáng thương đến thảm hại, hần đưa mắt liếc nhìn đã ngao ngán muốn chửi mắng

_ Hoa tổng, huhu...hôm nay...hôm nay là ngày đèn đỏ đầu tiên của tôi

_ Em???? Đầu tiên sao? Phát triển chậm đến vậy à?

Hần mắt hững hờ bước bỏ ra xe, cả người bức tràn ngập huyệt hăng, vừa điên tiết vừa bức bối, cảm giác bức rức rất khó chịu nó ảnh hưởng đến tâm trạng hần, lúc này hần chẳng khác gì ngọn lửa lớn đang bốc cao, ai không may chọc giận chắc chắn sẽ không có kết quả tốt

_ Chạy đi...đến Clup ATT

Hoa Trạch Siêu vừa bước vào xe đã nhếch môi dằn dò, trông gương mặt chán nản ấy đâu giống muốn tìm phụ nữ giải tỏa, thế mà hần vẫn ra lệnh cho tài xế lái xe đến Clup lớn nhất thành phố để giải sầu, Hoắc Kiệt Nam chỉ biết trở mặt kinh ngạc trước thái độ thất thường của boss lớn

_ Hoa tổng...thế còn Lâm tiểu thư thì sao ạ?

_ Đừng nhắc đến tiểu nha đầu đó, vô vị

Hần đang phiền não còn bị thuộc hạ ngu ngốc hỏi trúng vào vấn đề rắc rối đang khó chịu ở trong lòng, nghĩ đến cô là một mớ hỗn độn xuất hiện tròn não, vừa nghe đến đã phát cáu

_ Bảo Lâm Tương Y còn không mau nhanh chóng có mặt ở biệt thự thì đừng trách

Là người nào đó vừa nói đừng nhắc đến, vậy mà chính khoé môi lạnh lùng kia đã gọi tên, hẳn dù làm gì cũng không thể bỏ mặt cô được, vẫn là sóc nhỏ ảnh hưởng tâm trạng nhất

Tiếp theo Chap 35 Loại người phóng túng

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Chương 35: Loại Người Phóng Túng

Nửa đêm, cô thức giấc, lò mờ mờ mắt, cô nhận ra mình đang ở biệt thự mà không còn ở nhà nữa, cô ù dột buồn rầu ngồi dậy bó gối, xung quanh phòng chỉ có duy nhất cây đèn ngủ mập mờ, còn hân thì không thấy đâu cả...

_Tên ác nhân...

Lâm Tương Y mệt mỏi thiếu ngủ trầm trọng, cô cẩn thận mở đèn, buồn bã rót nước mắt nhìn lại bản thân

_Hic...tên xấu xa đó xem mình là gì chứ?...thứ mua vui rẻ tiền, nếu không vì gia đình mình đã không ra nông nổi này...va nhảm vào ai không va, lại va vào tên ác thú tàn nhẫn, không có tính người mà...

_Kết...

Tiếng mở cửa vọng gần, cô rút người vào chăn sợ hãi nhìn xem là ai, cô hy vọng cái người cô đang ngao ngán không xuất hiện, nhưng mà cô quên rằng đây là lãnh địa của hân thì còn ai ngoài hân xuất hiện

_Dậy rồi à?

Hải Đan mở miệng hỏi cô, cô không trả lời chỉ im lặng quan sát, đôi mắt sợ hãi nhìn khắp nơi, trong lòng thoáng bất an, đêm nay không phải là một đêm bình yên đối với cô

_Cô phải chịu phạt do đã không về nhà đúng lời hứa mà la cà với nam sinh ngoài công viên

Hải Đan ôn tồn giải thích, đây đúng hơn là đang đọc cáo trạng xử phạt, cô không dám lớn tiếng vì trên tay thuộc hạ của hân lúc nào cũng có roi, bất cứ lúc nào cũng có thể gây thương tích, lúc này cô cần bình tĩnh nếu không sẽ nguy cho bản thân

_Tôi không có...

Cô không chịu được áp lực này đành phải nói ra, quá oan uổng, bao nhiêu áp lực đều đổ lên vai cô, cô thậm chí nguyện rửa con người ác độc máu lạnh kia, hân thừa cơ hội cường quyền lấn át, cô ghen ngào chỉ có nước mắt an ủi, ngoài ra ở đây không ai biết được nỗi lòng của cô

_Tất cả là do cô ngu ngốc thôi...mau theo tôi, đi nan ni Hoa tổng đi

Hải Đan kéo cô bước xuống giường, hai cánh môi mềm cắn chặt nghẹn đắng, ở đâu ra cái việc vô lý như thế, cô bây giờ thất thế bị hân đàn áp đến cùng cực

_Đúng là quá đáng mà...

Cô dụi mắt, từng bước chân nặng nề nhất lên, cả người tràn ngập bi thương, trong lòng tự hỏi kiếp trước có phải mình ăn ở không tốt nên kiếp này gặp phải đại sắc lang bá đạo vô lý

_Nếu mình không xin lỗi hân ta, ngày mai sẽ không được đi học yên thân...phải nhẫn nhịn...

Cô nghĩ thầm, trong đầu là muôn vàng lý luận trái chiều, vừa ghét vừa hận nhưng không dám bày tỏ

Ngoài hồ bơi, nửa đêm cũng như ban ngày, có thể hân quá lạnh lùng nên không còn cảm nhận làn nước lạnh dưới hồ, cứ như vậy tràn đầy khí chất ngâm mình dưới nước, khuôn ngực rắn chắc cùng cơ thể đẹp hoàn mỹ được phơi bày, hân khép mi ngã người vào thành hồ bơi tận hưởng, bên cạnh còn có mỹ nữ hầu hạ, hai bàn tay nhẹ nhàng ve vuốt trên ngực hân, cánh môi nhỏ mút lấy mấy giọt nước ở cổ hân, tận tình phục vụ

_Bạch...

Phá hỏng không khí đang thư thái của hắn là âm thanh vang dội của cô, do cô bị trượt chân vì nước trên mặt hồ nên ngã một cái rất mạnh, cái mông nhỏ thật sự tiếp đất rất đáng thương, cô nhăn nhó đứng dậy trong khổ cực

_ Vô dụng...

Hắn mở mắt, nhếch môi khế tặng cô hai chữ đầy khinh bỉ, ánh mắt chán ghét liếc xéo sao lại có người vừa ngốc vừa hậu đậu như vậy?

_ Hoa thiếu, đừng giận...để em làm anh thoải mái nha

Mỹ nữ tuyệt sắc trong bộ bikini màu đỏ chói mắt thiếu vải cùng hắn rời hồ bơi, hắn lên bờ, mỹ nữ kia vội vàng dùng khăn quấn ngang hông giúp hắn, ân cần dịu nhẹ, rất biết lấy lòng, hắn đến ghế dài nằm xuống, cô cúi mặt không dám nhìn hắn, cô không đủ can đảm cũng như tự tin để nhìn hắn một cách thân mật như mỹ nữ kia

_ Có thoải mái không?

Mỹ nữ kia hất nhẹ cái khăn, bàn tay nhỏ tìm đến vật to lớn bên trong ve vuốt, thuần thục như đã thân quen, Lâm Tương Y nhìn thấy mà kinh tởm đến sồn da gà

_ Cút ngay...ai cho phép động đến?

Hắn bỗng dừng đôi tâm trạng, liền hất mỹ nữ kia ra xa còn ngã xuống sàn, mắng chửi không thương tiếc, mỹ nữ đáng thương kia chỉ còn biết ôm mặt khóc nức nở rồi đi

_ Thật là mất hứng

Hắn quát to, cảm giác mà mỹ nữ kia đem lại thật sự không chân thật, không chút xúc cảm nào khơi dậy được hắn, hắn định bụng bảo cô nhìn mỹ nữ kia phục vụ hắn mà học hỏi, không ngờ lại chẳng có kết quả còn làm hắn bực tức nhiều hơn

_ Tôi chỉ là một nữ sinh bình thường chưa học hết cấp ba thôi mà....còn anh...đồ ác nhân

Lâm Tương Y ngoài mặt phải cố nhẫn nhịn nhưng trong lòng không ngừng rửa chửi, cô thấy được rửa chửi trong lòng thế này cũng được an ủi phần nào

Tiếp theo Chap 36 Loại người phóng túng

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Chương 36: Chị Em Thâm Tình

_ Tại sao lại đuổi mỹ nữ đó đi, chẳng phải Hoa tổng rất thích thể loại đó sao? Tôi mừng vì anh có niềm vui mới

Lâm Tương Y nhỏ giọng, mọi ca từ đều lọt không sót một chữ vào lỗ tai hắn, cô chỉ là thật tình nói ra suy nghĩ, cô rất vui khi biết hắn có người phụ nữ khác làm ấm giường, nào ngờ nghe xong điều cô nói hắn càng bực tức hơn

_ Lâm Tương Y, tôi còn dùng em để làm ấm giường, chưa hất hủi em đâu, đừng cuốn lên như thế

Hắn bá đạo đến sờ mông cô nói lời ngon ngọt vào tai, cô cứ tưởng hắn đã buông tha cho cô nào ngờ mỗi lúc một gia tăng sự quái đăng áp đặt

_ Hoa tổng..

Cô lùi xa hắn ra, cẩn thận từ tốn giữ khoảng cách an toàn, nửa đêm rồi cô cũng mệt mỏi muốn đi ngủ cho nên cần nói gấp một việc

_ Chuyện gì?

_ Ngày mai, ở trường có tiết ngoại khóa, tổ chức cho học sinh đi thực tế, địa điểm chưa rõ, cho nên tôi phải đi đến tối

_ Cái gì?

Hắn hỏi lại, nghe là đã không thích rồi, làm sao hắn để cô đi học đến tận tối mịt được, cơ bản trong đầu hắn lúc nào cũng đa nghi về cô, hắn nghĩ nếu sờ hờ một tí là con sóc ngang bướng này kiểm soát chuồng ngay

_Xem như tôi nan nỉ Hoa tổng đi, làm ơn để tôi đi đến đó, nó rất quan trọng với tôi

Cô nắm tay hắn nài nỉ, chỉ mong sao hắn cho cô đi, cô nghẹn ngào, hắn còn hơn cả phụ huynh của cô, suốt ngày kèm cặp giữ chặt cô đến ngao ngán

_Thế hiện làm sao để tôi cho em đi nhỉ?

Hắn kẻ sát cô hỏi, cặp mắt gian tà đã nhìn muốn xuyên thấu qua lớp vải áo của cô, cô đay nghiến nhìn nhin vì một điều, cô phải đi học vì vậy cần phải khôn ngoan một tí

_Hoa tổng, xin anh...

Cô chỉ là cô gái ngốc, cho nên cô nghĩ cần phải thành khẩn cầu xin hắn, nào ngờ cách cầu xin này lại làm tâm trạng hắn trở nên tệ hại

_Nhưng mà buổi tối sau khi đi học về tôi sẽ phục vụ anh mà

Vì là hắn có cuộc hội thảo quan trọng nên đã gấp rút đi xử lý công việc cho nên đã không nói đến chuyện cho cô đi hay không, cho nên cô cứ thế đi học

Buổi tối, đúng như lời cô hứa sẽ phục vụ hắn, vì thế hắn về nhà sớm hơn để xem sóc nhỏ có biết thân biết phận hay không, khi hắn về nhà mọi động tĩnh đều rất im lặng, hắn nhẹ nhàng vào phòng, vừa mở cửa đã nhìn thấy cái chăn nhô cao, nghĩ là cô đã ngủ cho nên hắn nhẹ nhàng đến gần

_Tiểu Y, hôm nay rất ngoan

Hắn mở lời khen ngợi, cô cứ phát huy thế này hắn sẽ rất hài lòng, hắn ngồi xuống giường, hai bàn tay ôm đồng chăn cô đang đắp, gương mặt có chút khí sắc vui tươi nhưng không nở nụ cười

_Hoa tổng, em đợi ngài đã lâu

Lâm Tương An xuất hiện sau lớp chăn, cô ta cười nói ôm cổ hắn, hắn nhíu mày, khẽ không vui gương mặt biến sắc khó coi, liền đứng dậy hăm hực

_Lâm Tương Y đâu?

Hắn hướng mắt về phía cửa ra vào định bước ra đi tìm cô, nếu không phải là cô thì chẳng ai làm cho tâm trạng hắn khá lên nổi, lúc này đã rất đen tối còn kéo lửa quyen băng, nóng lạnh trộn lẫn rất khủng khiếp

_Hoa tổng em cũng có thể phục vụ ngài mà

Lâm Tương An vòng tay ôm eo hắn bày tỏ tình cảm, hắn tức giận hất tay một cái, thô bạo quát lên

_Tôi hỏi Lâm Tương Y đâu?

Hắn đã mất kiên nhẫn, từ tâm trạng phấn khởi chuyển sang u ám, chưa một ai dám cả gan lừa gạt hắn như cô, cô đúng là có bản lĩnh khi chọc vào đại boss quái đản nhất thành phố, tâm trạng khủng bố bây giờ có thể tàn sát tất cả đây, hắn nhất định lực tung cả thành phố để tìm cô, cô quá to gan dám bỏ trốn đến hai lần, lần này hắn thật sự rất phát điên, trong lòng lần đầu tiên sợ mất đi thứ gì đó mà một đại thiếu gia như hắn chưa hề sợ mất đi thứ gì

_Hoa tổng, em cũng có thể làm ngài vui vẻ mà, Tương Y con bé đâu có thích ngài

Lâm Tương An nài nỉ mong một lần được ở bên hắn, nhưng mà với hắn thì không phải là cô thì không ai có thể làm hắn có cảm xúc, vừa nghe đến mấy chữ Lâm Tương Y không thích hắn, hắn đã nổi máu ghen tuông, bàn tay nắm thành nắm đấm u ám hết to, trong giọng nói khàn đục như mạ quý từ địa ngục kéo đến

_Nói mau Lâm Tương Y đâu?

Lâm Tương An bị hắn mạnh tay hất một cái ngã nằm dài ra đất, đầu đón cùng ôm cục tức to lớn ngẫm nghĩ, hắn ta bị làm sao vậy? Cô thế này không hơn em gái hay sao, đúng là Lâm Tương Y đã giúp cô bày ra chuyện này nhưng có làm sao thì cô vẫn không thể làm hắn hài lòng.

Tiếp theo Chap 37 Nơi không nhìn thấy hắn

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Chương 37: Nơi Không Nhìn Thấy Hấn

_ Cô nói xem, em gái cô đang ở đâu?

Hoa Trạch Siêu không thương tiếc nhìn cô gái đang khóc lóc dưới sàn, lòng buồn bực vì cô dám bỏ trốn, đã vậy còn dùng mưu đưa người khác đến, khen cho cô có đầu tư kỹ lưỡng hơn lần bỏ trốn trước nhưng mà hấn sẽ không vì người phụ nữ khác mà buông tha cho cô, đợi tóm được cô lúc đó cô chỉ có quỳ xuống cầu xin hấn

_ Tiểu Y nói là không muốn trở thành người phụ nữ của Hoa tổng, vì thế đã bỏ đi, con bé nói nếu tôi thích ngài như vậy, Tiểu Y sẽ giúp đỡ, vì thế con bé không còn sợ Hoa tổng dùng lý do uy hiếp tôi để ở lại, Tiểu Y khi đi đã rất vui vẻ, con bé còn nói chỉ muốn sống mà không lo âu cũng không còn nhìn thấy ngài, Tiểu Y thật sự không có tình cảm với Hoa tổng

Lâm Tương An nói xong thì rút lui vì không muốn hứng chịu trận lôi đình đang kéo đến, cô không ngờ mình cũng là một bông hoa đẹp ở Tập đoàn, nào ngờ vẫn không lọt vào mắt xanh của Hoa thiếu được, quá nuối tiếc, cô không hiểu em gái dùng cách gì mà khiến hấn si mê cuồng nhiệt, tâm trí ngày đêm đều không rời

_ Cho xe đi tìm, dù phải lục tung thành phố này lên cũng không được để Lâm Tương Y trốn thoát

Hoa Trạch Siêu sai bước ra ngoài, từng bước chân nặng nề khủng khiếp trên khuôn mặt xuất hiện nhiều vạch đen u ám, hôm nay hấn nhất định phải tìm ra cô, việc cô bỏ trốn chẳng khác gì đang sỉ nhục hấn, với hấn phụ nữ phải xếp hàng mong ngóng chỉ ngoại trừ cô dám xa lánh trốn chạy, hấn càng nghĩ càng hận, chỉ có cô gái bé nhỏ thôi sao mà đủ chuyện phiền toái

Hấn leo lên chiếc xe màu đen cùng bốn vệ sĩ mặc vest đen phóng xe ngoài phố, theo sau còn có bốn chiếc xe khác, hấn phải lục từng góc ngách tìm kiếm cô cho bằng được

_ Thừa ngài, tôi đã cho người ở từng điểm trong thành phố tìm kiếm, Lâm tiểu thư chắc là chưa đi xa đâu ạ

Một thuộc hạ thông báo, với thể lực của hấn thì một cuộc điện thoại thôi đủ để phủ sóng tìm cô khắp nơi, phen này hấn mà phát hiện ra nơi nào đang chứa chấp cô xem như nơi đó hết thời

_ Lâm Tương Y em giỏi lắm

Hấn nghiền răng phần nộ, bàn tay nắm chặt vô nát tấm ảnh cô trong lòng bàn tay, gương mặt méo mó bí xị hằn lên nhiều điểm đen tối, hầu kết lên xuống liên tục vì giận, hấn chưa từng thấy có người nào dám khước từ sự sùng ái đặt biệt từ hấn và hấn cũng chưa từng sùng ai như vậy, lâu lắm rồi mới có người khơi dậy một chút xúc cảm của hấn thể mà cô lại trốn chạy, hấn bây giờ lỏng lẻo như đang mang vết thương lớn, mà kẻ nào dám tạo ra vết thương lớn như vậy thì khó sống, thần thái nguy hiểm kia đã tàn khốc lắm rồi, vài phút nữa mau không tìm ra cô thì hấn có khả năng điên cuồng phá hủy mọi thứ

Lâm Tương Y bắt chuyến xe buýt đi về vùng ngoại ô, cô chưa biết mình phải đi về đâu, nhưng cứ đi trước đã rồi tính, trên xe buýt cô nghĩ ngợi vài điều, đôi mắt suy tư nhìn ngọn đèn trên cao

_ Chắc giờ này tên háo sắc đó đã truy hoang cùng chị Tương An, mừng cho chị ấy, với mình bây giờ nghĩ đến vẫn còn khiếp sợ...

_ Cũng may Thẻ Loạn giới thiệu cho mình một chỗ trọ

Khi xe buýt đỗ ở bến cuối cùng, cô bước xuống, khẽ nệ ôm hành lý đi theo địa chỉ trên tờ giấy, cô đã lên kế hoạch bỏ trốn rất chi tiết vì thế mọi thứ đều đã chuẩn bị sẵn, từ chỗ trọ cho đến nơi làm, nhờ có vài bạn bè giúp đỡ và đây là cuộc bỏ trốn có quy mô lớn nên cô vừa đến vùng đất mới là có ngay chỗ ở cùng việc làm

_ Cuộc đời này không nhìn thấy Hoa tổng thật là hạnh phúc

Cô ở trong toilet nói chuyện một mình, cô có mặt ở The Green một clup nhỏ ở vùng ngoại ô, cô đến đây để tiếp thị rượu, một công việc không quá khó đối với cô

_ Mời ngài, loại whisky này rất đặc biệt ạ,

_ Loại vodka này thì có thêm hương trái cây, thích hợp với phụ nữ lắm ạ

Không khí náo nhiệt ở The Green làm cô thấy rất vui, tiếng nhạc sập xình cùng nhiều người qua lại nhảy múa, trong lòng cô vui thầm nâng ly rượu tự chúc mừng bản thân thoát khỏi địa ngục trần gian

_ Nâng ly vì hòa bình của bản thân, từ hôm nay tôi tuyên bố cô Lâm Tương Y được tự do, chả phải sợ tên Hoa thiếu chết dẫm kia

Cô nhún nhảy theo điệu nhạc, cô cười tươi hơn bao giờ hết, ánh mắt sáng rực hạnh phúc, việc chạy trốn hấn khiến cô vui đến vậy, cô sẽ không để bản thân bị rơi vài tay hấn một lần nào nữa

Tiếp theo Chap 38 Thế lực của hắc làm sao cô chống nổi

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Chương 38: Thế Lực Của Hắc Làm Sao Cô Chống Nổi

Lâm Tương Y nhìn ly rượu trên tay, từ bé đến lớn cô không hề biết uống rượu, nhìn ly rượu cô hơi dè chừng, ngập ngừng suy nghĩ không biết có nên nhấp môi hay không, cuối cùng sau một lúc tranh đấu, cô nghĩ là cô nên uống thử nó với lại hôm nay là ngày đánh dấu cột mốc tự do của cuộc đời cô, dù không uống được cũng phải nhấp môi ăn mừng

_Uống..

Cô gạt đầu há to mồm uống chai rượu trên bàn chứ không phải ly rượu trên tay, cô nghĩ nó cũng như nước chỉ cần tu một hơi là được

_Đãng quá...đãng quá....hì hì

_Xin mời....xin mời

Cô tiếp tục công việc tiếp thị rượu của mình, lòng ngập tràn ánh sáng, thoải mái hào hứng nâng ly rượu mời mấy tiên sinh ngồi hàng ghế bên kia

_Nguyệt Du, cô ấy chính là tiểu mật của Hoa thiếu, cô tự biết lo liệu đi

Cái bàn bên cạnh có một nam một nữ to nhỏ, người phụ nữ kia chính là Bà chủ của cô, vừa nghe người đàn ông nói Nguyệt Du đã nhún vai khiếp sợ, còn đánh rơi ly rượu trên tay, à ta đâu ngờ cô chính là người của hắc, phen này chuốc họa vào thân rồi, Hoa Trạch Siêu vừa nghe tin cô bỏ trốn đã cho thuộc hạ bao vây khắp nơi, cô quá chủ quan khi nghĩ rằng hắc không làm gì được cô khi cô đã đi rồi, thật sự hắc có rất nhiều thuộc hạ ở khắp nơi, cuộc gọi vừa đi vài phút sau đã có người nhận điện ra cô

_Nhưng mà cô ấy tự đến đây xin việc theo giới thiệu tôi làm sao biết?

Nguyệt Du phân trần, à ta còn chưa kịp nói chuyện với cô quá ba câu bây giờ đã ôm trong mình mối hiểm họa lớn, Lâm Tương Y vẫn tung tăng vẫy vùng với khung trời riêng cô đâu biết với thế lực của hắc, thì một đêm thôi đã đủ tìm ra cô chứ đừng nói gì đến việc cô có chạy bao xa, suy tính của cô đã quá hạn hẹp, bà chủ Nguyệt Du kia giậm chân tự trách đang yên đang lành đi chữa chấp cô làm cái gì, Hoa thiếu chỉ cần ngồi một chỗ búng tay cũng tìm ra cô

_Hoa tổng có phải sẽ đến đây đưa cô ấy về?

Nguyệt Du hỏi lại, đúng là hắc đang trên đường đến đây lôi cô về, bằng nhiều mối quan hệ của hắc cô sẽ bị tóm lại vì cái tội ương bướng bỏ trốn

_Tít....

Xung quanh The Green bỗng dưng im tắt nhạc, tất cả mọi người đều im lặng hướng mắt ra phía lối vào, người nào đó mặt ủ mày chau uy nghiêm bước đến, theo sau có rất nhiều thuộc hạ mặc vest đen hộ tống, về mặt người nào cũng đen tối hung dữ, vì cô mà hắc phải chạy xe đi tìm, còn phải huy động thuộc hạ náo loạn một lúc, cô xem ra rất to gan, tiếp sau đó là tiếng nói nhỏ của hai thuộc hạ thân cận

_Phiền cô đi lối này....

_Phiền anh đi hướng kia, hôm nay clup có sự cố nên đóng cửa sớm...bla...

Hải Đan và Hoắc Kiệt Nam thầm nguyên rủa cô trong lòng, tuy nhỏ bé nhưng đại náo khắp nơi, hai người này còn phải duy chuyển liên tục để đuổi khách trong clup về, khi chẳng còn ai, hắc mới ngồi xuống ghế sofa, mèo nhỏ lúc này đã say bí tỉ đang đứng múa may một mình không quan tâm xung quanh xảy ra chuyện gì, trời bây giờ có sập xuống cô cũng không biết

_La la...lá la...xin mời, anh có muốn thử rượu này không? Hương trái cây thơm lắm...chỉ cần không có Hoa tổng chết giẫm ở đây thì bất cứ ai tôi cũng có thể mời rượu, uống đi

Cô bước chân này xọ chân kia đến gần Hoắc Kiệt Nam mời rượu, có cho tiền anh ta cũng không dám uống ly rượu đó, trong sắc mặt tệ hại của hắc ai

mà dám làm càng, hần vuron mắt nhìn cô, tức tối vô cùng cô xem hần vô hình à, còn dám tỏ ra không khuất phục, cô ở đó múa may không nhận ra mình đã bị tóm lại, nếu cô trông thấy hần có lẽ rượu mình đã được giải, có khi còn bùng tình khiếp sợ

_Hức...sao mấy người lại nhìn tôi? Không uống thì thôi...hừm...

Cô liếc ngang liếc dọc, chỉ tay một lượt nhìn đám thuộc hạ kia, một tay nâng chai rượu tiếp tục uống, một ngum, hai ngum rồi nhiều ngum...cô đã uống rất nhiều, từ một người cô nhìn ra hai người, đầu óc lảo đảo quay cuồng, miệng nhoẻn ra cười lớn, chân còn đứng không vững ngã nhào xuống đất, bộ dạng khó coi khiến hần chường mắt, tâm tình không vui chỉ muốn mắng chửi hành hạ cho cô chừa cái tật ngang bướng

_Hoa tổng, xin thứ lỗi tôi thật sự không biết Lâm tiểu thư đây là người của ngài, tôi lập tức đưa cô ấy về phòng ngay

Nguyệt Du chầm mò hôi trên trán phân trần, à kéo tay cô dìu cô về phòng nằm nghỉ, cô đang vui về múa may bị người lạ kéo đi thì không vui nhẩn nhó, hần nhìn từ đầu đến chân cô bộ dáng xốc xếch khó coi, phải nói là càng nhìn càng chường mắt

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Chương 39: Say Quên Lối Về

_Hoa tổng...mời ngài

Nguyệt Du cung kính cúi đầu mời hần đi vào lối đối diện, nơi dẫn đến căn phòng mà người phụ nữ này chuẩn bị sẵn, từng bước chậm rãi rải chân, vài phút nữa thôi hần sẽ cho cô biết cái giá của sự trốn chạy, Hoa Trạch Siêu từng nói lần này mà tìm ra cô thì xem như cái tên Lâm Tương Y chỉ có thể nằm sâu trong lòng bàn tay hần, tùy hần định đoạt cuộc đời cô, xem như ngày tàn khóc của cô đã đến

_Lâm tiểu thư đêm nay rất quyến rũ, chúc ngài vui vẻ

Nguyệt Du mở rộng tầm mắt nhìn cái va-li tiền đầy ắp, trong đời à ta, chưa có lần nào là được sộp như thế, hôm nay xem như gặp may

Bên trong phòng...

Đúng là có rượu vào cơ thể, con người trở nên khác lạ, cô nằm trên giường hai gò má ửng đỏ, cả người phản phát mùi rượu mạnh, đầu óc say mềm đã không còn nhận ra ai nữa

_Nóng quá...hức...

Cô nhú mày khề nói, cả người cong lại bó gối, hai tay ôm bụng kêu gào, gương mặt đỏ hồng ẩn hiện sau mấy ngọn tóc bung xoã

_Cách...

Cô nghe thấy tiếng đóng cửa đưa mắt nhìn ra phía ngoài, nhưng xung quanh chỉ là màu đen, chỉ có chút ánh sáng nhỏ từ ánh đèn mini trên trần phản chiếu

_Anh là ai?

Cô ngây thơ hỏi, khi nhìn thấy người đang ông lạ bước vào phòng, trước mắt là dáng vóc cao lớn trong trang phục áo sơ mi đen gọn gàng trong quần tây

_Người này?...

Cô lờ mờ cố nhớ ra, nhưng nghĩ mãi cũng không nhớ nổi, đầu óc bị rượu làm cho mất hết lý trí, do quá tò mò, cô bước xuống giường đến gần người đó nhìn cho rõ, vì trên khuôn mặt lời cuốn kia bị chiếc mặt nạ che khuất, cô chỉ nhìn được đôi môi hình trái tim, càng nhìn càng thấy quen thuộc

_Mới 1 tuần, em không nhận ra tôi hay sao?

Hoa Trạch Siêu mạnh bạo khảy mấy ngón tay trên gương mặt ửng đỏ vì rượu, trong lòng hờn trách, chỉ vì cô uống quá nhiều rượu đến mất kiểm soát, khả năng nhận diện cũng mất đi

_Tôi biết anh?...hức...

Cô đứng không vững, loạng choạng ngã về phía trước, dây áo bị trễ xuống để lộ bờ vai quyến rũ, mùi rượu lan toả khắp nơi, hần nhắc cô lên, bông cô trong ngực, ánh mắt lạnh nhạt nhìn chằm chằm cô đang yên vị bị hần nâng lên mà không hề kháng cự

_Anh là ai? Tôi không quen biết...

Cô đắm vào ngực hắn, vẻ mặt khó chịu nhăn nhó, cô cảm thấy không thoải mái, trong người còn đang rất nóng

_Tôi sẽ cho em biết tôi là ai

Hắn bế cô quăng mạnh xuống giường lớn, cô giật mình đầu đau đến không ngồi dậy được, trong men say thật sự không xác định được người đang ông này là ai, chỉ biết mùi hương nam tính trên cơ thể hắn rất gần gũi quen thuộc

_Em to gan lắm, còn không nhận ra tôi

Hắn cúi người kề sát cô, bàn tay bóp mạnh cằm cô, cô nhắm hàng mi vì đau, cổ họng còn rất gắt cảm giác thiếu nước còn bức rức

_Ngọt ngọt...anh không thấy nóng hay sao?

Cô ngây thơ hỏi hắn, cái nóng ngày càng thêm đốt nhiều hơn, hai bàn tay cô dầy vò cái áo ngủ chỉ mong cởi nó vứt đi thật nhanh cho đỡ ngọt ngọt

_Em nói xem, cái giá của việc chạy trốn là như thế nào?

Hắn siết tay chặt hơn, xương quai hàm quanh cằm cô muốn gãy ra vì bàn tay thô bạo của người đang ông kia, cô vẫn không nhận ra hắn là Hoa Trạch Siêu

_Bỏ tôi ra...anh là ai?...là ai??? Hức...

Càng ngày cô càng cảm thấy không được thoải mái, xung quanh cứ như bị thu hẹp đến ngạt thở, cô hồi hận đã uống thử loại rượu đó, nó quá mạnh với người lần đầu thử như cô

_Tôi là ai sao? Để hành động nhắc em nhớ được không?

Hắn nói lỏng bàn tay đầy lực ra, trên mặt nguy hiểm liếc nhìn cô gái mất đi ý thức kia, hài lòng chớp mi cong, cánh môi mờ ra cười ma mị

_Khó chịu quá...

Cô chống hai tay xuống niệm kêu gào, tận trong từng tế bào là sự thù ghét lạ kỳ, một xúc cảm thôi thúc khiến cô bức rức, đầu lại rất đau vì không nhớ nổi người kia là ai, nghe trong giọng nói thì rất quen thuộc, trong giấc mơ cô nghĩ đến Hoa Trạch Siêu, cảm giác này rất giống, nó rất thật

_Mau nói xem anh là ai chứ?...

Cô nắm cổ áo hắn không rời, cả thân người mềm mại cọ sát vào ngực hắn, cố gắng nhìn xem sau lớp mặt nạ là dung mạo ra sao, cô tò mò muốn biết hắn là ai sao lại cảm thấy rất quen, hắn thỏa mãn nhìn thỏ nhô ngậy ngốc không còn biết gì, từ từ sẽ trừng trị cô vì tội bỏ trốn đến hai lần, lần này nhất định không nương tay

Tiếp theo Chap 40 Anh là ai?

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Chương 40: Anh Là Ai?

Hoa Trạch Siêu cúi người hít thở mùi rượu trên cổ cô, gương mặt ửng đỏ kia xinh đẹp như đoá hồng e lệ trước mưa bão rất cuốn hút, chỉ tiếc cô đã chọc giận hắn cho nên đêm nay là một đêm trừng phạt chứ không phải để sủng ái cô, hắn sẽ cho cô nhớ rõ cái giá này rất đắt

_Tôi đi tìm em rất phiền não

Hắn xé mạnh vai áo cô xuống, hai sợi dây áo mỏng manh đứt ra, bị trể xuống để lộ vùng da thịt nhô cao ẩn trong lớp áo mịn

_A...bỏ tôi ra...không được...Anh không phải Hoa thiếu...

Trong mơ màng cô còn kịp nhận thức là không thể cùng người đang ông nào khác ngoài hắn, vì thế cô dùng chút sức lực cuối cùng chống cự

_Xoẹt...

Hắn thô bạo nắm phần vải áo ở giữa xé đôi ra, tiếng vải thô bị xé thật nào nùng, cô bắt đầu rơi nước mắt dùng tay che đậy anh đào bị phơi bày trước

mặt kẻ cô cho là xa lạ lại mang hương vị thân quen

_Lâm Tương Y hoàn toàn không nhận ra? Tốt...

Hoa Trạch Siêu nhí nhảnh môi nở ra nụ cười nham hiểm, ánh mắt không ngừng ngắm nhìn cô, trong lúc cô say đúng là tà mị quyến rũ, hấn nheo mắt tàn nhẫn xé rách phần váy còn lại dưới đùi cô, trong thần sắc thâm độc chỉ muốn dạy dỗ cô một bài học đắt giá

_Không được...tránh xa tôi ra...hức...

Cô lắc đầu, hai tay yếu ớt đẩy hấn ra, người mà cô vẫn không nhận ra nên đang rất sợ hãi nghĩ rằng bản thân đang cùng một người lạ vui vẻ

_Anh là ai? Mau nói đi...hức

Cô run giọng muốn biết, đôi mắt mở to quan sát nhưng tay chân cùng cơ thể bị rượu làm cho búng rùng mềm yếu không hoạt động mạnh được như bình thường để khán cự

_Để xem lần sau em còn dám bỏ trốn hay không?

Hoa Trạch Siêu đẩy cô nằm xuống giường, bờ môi lạnh nhạt hôn cổ cô, đôi mắt cương nghị liếc nhìn gương mặt ửng đỏ đang run sợ

_Á...đau...huhu...

Cô đáng thương nhòm người nắm chặt cái gối phía trên, vì hấn tàn bạo dùng ngón tay đi vào nơi nhạy cảm bên dưới, cô đau đến muốn ngất đi, hàm răng cắn chặt cánh môi chịu đựng cú xâm nhập từ ngón tay của hấn, từ bên ngoài đẩy sâu vào trong

_Bước xuống giường chạy trốn đi, em thích như thế mà...

Hấn rút ngón tay vừa ở cửa động kia ra, hài lòng nhìn mật dịch trên ngón tay, biết cô đau đến biểu lộ qua gương mặt hấn vẫn không vì thế mà mềm lòng buông tha, ánh mắt gian tà nheo lại, lần nữa dùng đến hai ngón tay đưa vào nơi sâu thẳm kia

_Đừng mà...híc...đau...

Cô đau đến khóc ngất, chỗ đó ê ẩm rất đau, còn bị hấn nhấn tâm hành hạ, nước mắt cô rơi không ngừng, con người lạnh lẽo kia vẫn cứ nhiên xâm nhập còn hung dữ ấn sâu vào cửa động, hai ngón tay cứ như vậy nhấp nháy như đều nhịp

_Đau hay là thích?

Ngón tay bây giờ vuốt nhẹ trước cửa động trên chọc, về mặt tình trường hấn chưa bao giờ bại trận, động tác này khiến cho cô khó chịu đến tận xương tủy, ngón tay kia cứ dẹt dẹt ve vuốt còn nhứt nhối hơn là ở bên trong thăm dò, cô như phát điên, bên dưới không ngừng kêu gào thôi thúc

_Ummmm...đau...xin anh dừng đi...

Cô tựa đầu vào vai hấn van nài, nếu cứ tiếp tục cô sợ bản thân chịu không nổi xúc cảm quá trớn này, hấn nhìn mật dịch tiết ra từ hai tay thì cười khinh, thì ra cô đã sớm bại trận, hấn thật sự rất quái đản, tàn khốc dùng ngón tay đi vào, từ từ cửa thành nuốt trọn ngón tay thon dài cũng là lúc cô đến đau cắn răng

Cô nhòm người giật mình, phần cơ quan dưới bụng rất khó chịu, nó bị hai ngón tay nhấp sâu rất đau, chân cô giãy dụa đến mỏi mệt, cái gối bị cô vò lấy cũng muốn như từ thể thẳm

_Tôi dừng lại, em chịu nổi không?

Hoa Trạch Siêu bốn cợt cười lớn, trong con ngươi đen thâm sâu cô nhìn thấy một sắc thái nguy hiểm, thật sự rất quen, chưa kịp định hình cô đã giật thót tim vì mấy ngón tay thăm dò ấn mạnh, nhìn vẻ mặt thờ hớn hĩnh của cô hấn cực kỳ thỏa mãn, biểu cảm đó tạo nên khoái cảm trong lòng

_Vì em không ngoan ngoãn, cho nên đừng trách tôi không lưu tình

Ngón tay kia gia tăng tốc độ, ở trên càng quét xuống dưới, cứ nhắm vào nơi sâu nhất ngo ngoáy không ngừng, mỗi lần như thế cô gần như chết đi sống lại, cả người có luồng điện giật mạnh khôn khổ, cô ôm cổ hấn, mặt dụi vào vai hấn van nài, muốn hấn dừng lại nhưng bao nhiêu cố gắng sụp đổ

_Umm...aa.....a...

Từ sâu trong lòng phát ra âm thanh mời gọi vì rượu, vì nhiệt độ trong phòng cùng khoái cảm trong cơ thể cô đã không đẩy hấn ra được, cứ thế cuốn lấy hấn ôm chặt, hai chân còn vòng qua hông hấn không muốn hấn bỏ đi

_Tôi thích bộ dạng dâm đãng này của em

Hấn cau mày, từ khoe môi phản ra hơi thở dài nam tính, ánh mắt tuy hài lòng nhưng vẫn mang theo mưa bão nguy hiểm, lạnh nhạt chưa dừng lại, hấn còn muốn cô phải nhún nhường quy lụy hấn

_Ah...a...

Hắn dùng hai ngón tay lại, từ từ rút ra sau đó dùng cả bàn tay xoa nhẹ ở nơi nhạy cảm, cô lúc này sắp tan chảy thành vũng nước lớn, cơ thể vật vã đổ rất nhiều mồ hôi

Tiếp theo chap 41 Sau lớp mặt nạ

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Chương 41: Sau Lớp Mặt Nạ

_Ừc...anh rất giống Hoa thiếu...có phải anh là...ân...a..

Cô ngỡ ngơ nhận ra, bờ môi này, khuôn ngực này, dáng vóc này, cùng hành động tàn độc này chỉ có thể là của một người, cũng chỉ có hắn mới thân thuộc từng chỗ một trên cơ thể cô như vậy....

_Ừm...mmm...

Không để cô phát hiện quá sớm, hắn cho ngón tay vào cửa động ngăn đi suy nghĩ bùng tình của cô, và đúng là ngón tay kia có tác dụng, nó không còn làm cô đau mà còn tạo ra cảm giác thoải mái muốn được đến gần hắn hơn nữa, cô khẽ cựa quậy, cơ thể mỏng manh tựa vào hắn, qua lớp áo mỏng hắn muốn phát điên vì cô, mềm mại nhẹ nhàng thu hút.

_Có phải anh là Hoa?...um..

Cô nhủ mấy hồi lại, trong người như có hàng trăm ngọn lửa bùng cháy, rất khát khao được gần nguồn nước, vì rượu làm cô say nên hành động rất bạo dạn, mấy ngón tay nhỏ cời áo sơ mi của hắn

_Em cảm thấy rất quen thuộc sao Lâm Tương Y? Vì không ai làm em rên rỉ như tôi à? Haha...

Hắn đẩy cô nằm xuống giường, đôi mắt si mê ngắm nhìn thân thể dịu dàng bị khuất phục đang co ro dưới giường, từng đường cong phơi bày trước mặt, đặt vào mắt đôi mắt chim ưng đã không kìm lòng nổi chỉ muốn đem cô ra cắn xé ăn thịt

_Hức...

Cô khóc, nước mắt lãnh nhẹ xuống giường, vì cơ thể quá khó chịu, chỗ nhạy cảm còn sưng đỏ vì hắn quá thô bạo, cô lúc này chỉ muốn ngất đi cho xong mê mang như người mất hồn, cũng không thể nào giải được rượu trong cơ thể

_Đã biết rượu vào người em thể thảm thế này thì đừng uống, trái lại tôi thích đáng về gọi mời này của em

Hắn vuốt ve trên cặp đùi thon gọn, ngón tay không chút lưu tình tìm về chốn cũ, dút khoát thụt vào, khuôn mặt lãnh đạm thích hành hạ người khác, để cô khó chịu thét gào hắn mới sản khoái vui vẻ

_Ừ....không..

Người cô đã ê ẩm còn bị hắn tra tấn, cô chỉ biết ôm gối khóc thầm, cô ừ ừ yếu mềm giữa cơn bão lớn, đêm nay, hắn không để cô được yên thân

_Em cầu xin sao? Muốn rồi

Hoa Trạch Siêu luồn tay phía dưới vai cô nâng lên, cánh môi thu hút mờ ra ngậm lấy vùng da trắng căng tròn mời gọi

_Ừ...ừ...ừ...

Cô không thể tự chủ theo suy nghĩ của mình, miệng không ngừng dút quăng kêu lên, trong phút suy tư cô nhòm người cổ nhìn xem người đang ông hấp dẫn nam tính thu hút đến mãnh liệt này là ai, cô có suy nghĩ liệu trên đời này có người mạnh mẽ càng quét cô như Hoa Trạch Siêu hay sao

_Anh là...Hoa Trạch Siêu???

Cuối cùng do quá tò mò, lại thừa cơ hội hắn đang say mê ngậm lấy anh đào, cô ở gần hắn liền kéo mặt nạ xuống, gương mặt anh tuần sáng lên trong đêm, qua ánh sáng mờ ảo cô nhận ra là hắn, cái người cô đang trốn chạy

_Em nhận ra rồi à? Có bất ngờ không? Đối với em tôi thậm chí khổ đến muốn xa lánh hay sao? Đêm nay để xem em có còn muốn chạy?

Hoa Trạch Siêu giữ lấy hai tay cô, cánh môi hun hăng ngậm chặt môi cô, ép sát cắn lấy, miệng lưỡi đẩy sâu vào trong cổ họng buộc cô im lặng, hần không cho cô hít thở, hần muốn lấy đi tất cả của cô, từ đây trở về sau để xem cô còn dám chống trả

_Um...Tôi...

Cô lắc đầu cố trượt ra khỏi nụ hôn kích thích kia, người nào đó biết được nên đã chủ động ngậm lấy cái lưỡi ngang bướng, cánh môi không ngừng cắn lấy, mạnh mẽ nuốt, cô không làm gì được vì khoan miệng bị đóng cứng, nụ hôn rực sắc thái, nó mang theo trừng phạt của sự trốn chạy, hơi thở hôn hênh kia là minh chứng cho sự thốn thức kêu gào, cô càng muốn thoát ra lại có lúc ôm lấy khuôn mặt đó muốn hôn nhiều hơn, cánh môi kia chủ động hôn lấy người đang ở phía trên

_Có phải mình đang mơ đã gặp phải Hoa Trạch Siêu?

Cô chìm vào miền mộng bởi nụ hôn quá rực rỡ, mùi vị nồng nàn từ cánh môi mềm mướt lấy da diết kia cho cô cảm giác rất thật, hơi thở mạnh mẽ kia phả vào cổ làm cô rạo rực nó như cơn gió mát phả qua lưu lại, chỉ biết lúc này trong mơ cô muốn hoà vào không khí ấy, nhỏ nhỏ vẫn nghĩ là mình nằm mơ

_Nằm mơ vẫn thấy Hoa thiếu...

Cô nói nhỏ, đủ để lọt vào tai hần, hần dừng động tác không hôn cô nữa, gương mặt không có mùa xuân đi qua là cả một tâm trạng lạnh lẽo, mặt nước hồ đóng băng ở trong lòng, vì cô vẫn nghĩ mình đang mơ nên hần mới cúi gập

_Um...đau

Cô không thể chịu nổi chỗ nhạy cảm bị ngón tay của hần làm càng đến đau như bên trong sắp vỡ ra, hần còn thô bạo bóp mạnh, khoái cảm của hần được đổi bằng nỗi đau của cô, cô sắp chết rồi, cảm giác rất đau và nặng nề, khuôn mặt tái đi chuyển màu xanh xao, cánh môi run lên cố mở ra nói lời cuối cùng

_Xin anh...hức...

Cô nhỏ giọng van nài, sau đó cô ngất lịm vì đau đớn, cô đã không còn biết gì nữa, trong trạng thái mơ màng cô cô mơ mình đã đi rất xa để quên mọi đau từ hần...

Tiếp theo chap 42 Qua cơn nguy kịch

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Chương 42: Qua Cơn Nguy Kịch

_Mình còn sống hay sao?

Đó là câu nói đầu tiên của cô khi tỉnh lại, cô nhìn chung quanh, chỉ thấy một màu trắng toát, bốn bề đều là vải trắng, cô nhìn lại bản thân qua gương, rất ử rũ thiếu sức sống chẳng khác gì người vừa từ cõi chết trở về, tiều tụy, xanh xao

_Ấy da...

Cô nhòm người ôm bụng ngồi dậy, phía dưới bụng vẫn còn rất đau, đau đớn khó thở, cũng may cô được đưa đến bệnh viện

_Chào Lâm tiểu thư

Bác sĩ Lam tươi cười bước vào phòng, cô ngẩn mặt nhìn, vẫn không nói gì, vì đau và mệt, thể trạng còn đang rất yếu

_Cô không sao đâu, chỉ là bị rối loạn tâm sinh lý nên ngất đi thôi, bây giờ ổn rồi

_Không phải, tôi là bị người đang ông kia cưỡng ép đến độ ngất đi, huhu... chỗ đó còn rất đau, đến nỗi tôi tưởng chừng đã vỡ ra mất mạng...huhu

Cô ôm mặt khóc to, tủi nhục và đau lòng, bao nhiêu mất mát nhục nhã đều bao vây hành hạ tư tưởng cô, cô chỉ muốn chết đi cho xong, những tưởng không còn có đau khổ nào hơn như thế

_Hi hi, Lâm tiểu thư có trí tưởng tượng phong phú quá, thôi cô nghĩ ngơi tôi không làm phiền cô và Hoa tổng nữa

Bác sĩ Quách vừa thấy hấn xuất hiện đã vội vã lui ra, Lâm Tương Y ngừng khóc, hai lỗ tai lúng búng khi nghe đến hai chữ Phàm thiếu, cô ngờ ngợ nhớ ra, người đàn ông đêm qua là hấn, cô nghĩ mình nằm mơ nhưng thật ra là thật

_Hoa tổng sao? Đêm qua là...

_Sao rồi? Đã bớt đau chưa?

Hoa Trạch Siêu ngồi xuống ghế ung dung nhìn cô, hấn nhếch cánh môi xinh đẹp mĩa mai, ánh mắt đầy sát khí nhìn về phía cô

_Đêm qua là anh sao?

Cô hỏi lại, tuy là bị hấn hành hạ nhưng trong lòng được an ủi phần nào vì không phải là người đàn ông lạ nào cả

_Đồ ác độc, tôi đau đến ngất đi đó, anh là ác quỷ đội lớp người

Cô nghĩ thầm nói nhỏ, làm sao dám nói trước mặt hấn chứ, cô đã rất sợ hấn rồi, nhớ lại hành động tàn ác hôm qua cô đến giờ vẫn còn rùng mình khiếp đảm

_Em chạy trốn Hoa Trạch Siêu này à? khá lắm

Hấn rời ghế đứng dậy, chung quanh sức nồng mùi vị độc ác, hấn là loại người nguy hiểm cô không nên chọc giận, cô cũng đã đủ sợ hãi vì việc hôm qua rồi

_Em có biết kết cục của kẻ tự ý rời bỏ tôi?

Nếu cô là thủy tinh thì hấn đã thẳng tay vứt ra sọt rác lâu rồi, người phụ nữ của hấn mà ngu dốt tệ hại, hấn chưa từng phiền vì ai như thế trong số mỹ nữ cũng không có ai không biết lấy lòng hấn như cô, bỏ trốn mà bị tóm lại là cảm giác rơi thẳng xuống hố sâu, bây giờ phải nghĩ cách van nài hấn mới đúng, hấn rút từ trong túi ra con dao nhọn kề vào cổ cô hỏi lớn

_Hừ...

Lâm Tương Y cúi mặt khiếp sợ, mũi dao sắc nhọn từ tay hấn chia thẳng vào cổ cô buộc cô ngẩng lên mà không được cúi xuống né tránh đôi mắt chim ưng kia

_Tôi dọa em sợ ư? Haha

Hoa Trạch Siêu cười lớn, hành động khiếm nhã đến cặp cổ cô ghi chặt, lạnh lùng gắt gỏng đe dọa, hấn đối với cô rất bức tức vì phải nói rất nhiều mà đầu óc cô vẫn không thuận phục, nhìn nước mắt hoảng loạn rơi trên con dao hấn hả hê xoay vào tâm can đau khổ kia tiếp tục hành hạ

_Huhu...

Cô ghen ngào đến không nói được, phần vì sợ phần vì hoảng loạn, cô đau buồn tuyệt vọng, đời này có phải không thể nào thoát khỏi tay hấn, cô luyện tiết ngày đầu tiên đã gặp gỡ hấn để rồi bị hấn nhảm thành mục tiêu vui đùa

_Nín đi, tôi làm sao làm em bị thương được, chỉ là những kẻ em đem lòng yêu thương đều không có cái kết đẹp như mơ

Hấn phóng mạnh con dao xuống quả táo trên bàn, cô giật mình thở mạnh, hoang mang ngập tràn trong ánh mắt, cô vẫn chỉ là một học sinh bé nhỏ việc bị đe dọa thế này thật sự rất tàn nhẫn, hấn nhìn mà không thương xót còn vô tư hành động tra tấn tinh thần, chỉ một ánh mắt ngập băng kia thôi cũng đủ làm cô khóc thét, cô muốn nói hấn có biết gương mặt u ám kia có thể dọa trẻ con sợ chết khiếp

_Huhu...sau này tôi không dám bỏ trốn nữa, tôi sẽ ngoan ngoãn làm "tiểu mật" của anh

Cô ôm ngang hông hấn nài nỉ, chỉ mong sao hấn động lòng bỏ qua, lần sau cô không dám chọc giận boss lớn nữa, thoát đầu cô đâu nghĩ hấn dùng cô lâu như thế, cứ nghĩ một thời gian hấn sẽ chán nào ngờ ngày càng ngang ngược chiếm hữu thật lớn

_Hoa tổng, bỏ qua lần này đi nha, có được không?

Cô vuốt trước ngực hấn, bàn tay nhỏ mềm mại ra sức dụ ngọt, chỉ cầu mong tâm tình ám khí kia được cảm hóa sẽ trở nên tốt hơn, hấn im lặng quan sát cô rất kỹ, từ hành động ngốc nghếch đến lời nói ngây ngô, trong lòng muốn giận cũng không được, dù gì hôm qua cũng đã cho cho cô một phen hú vía, với lại hấn còn nhiều trò chưa sử dụng hết với cô

_Sau này cố mà mở mang đầu óc ngu dốt này đi

Cô ngậm ngùi, ôm cục tức vì bị hấn sỉ nhục, nhưng đâu dám phản kháng, nếu làm sai đại họa lại gián xuống, thôi thì im lặng chịu đựng, cô tin có một ngày thoát khỏi hấn, còn đường đường chính chính sĩ vào mặt hấn

Tiếp theo chap 42 Xem cảnh nóng

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Chương 43: Xem Cảnh Nóng

Hoa Trạch Siêu bước ra xe với vẻ mặt không vui, hần lúc nào cũng mang trong mình vẻ lạnh lẽo tăm tối, vui buồn đều giữ đúng một sắc thái, khoe môi chán nản không nhếch lên cho cô một lời, hần ung dung ngã lưng ra ghế sau, bên cạnh còn có mỹ nữ đợi sẵn hầu hạ

_ Hoa tổng, Lâm tiểu thư thì xử lý thế nào ạ?

Hải Đan lên tiếng nói về cô, trong khi sức khỏe cô vẫn còn chưa ổn định vì trò quái đăng hôm qua của hần thì hôm nay hần lại nhẫn tâm để cô ở lại nơi này, một lời phán xét cũng không có, hần liếc mắt lên kính chiếu hậu, bóng dáng nhỏ bé đang ôm bụng đuối theo ra ngoài, Lâm Tương Y mặt nhọc chầm mô hôi trên trán, bộ dạng vội vàng đuối theo hần

_ Bạch..

Cô bất cẩn ngã ra đất, đầu gối nặng nề bị mặt đường cà mạnh sưng to sau đó có dịch lỏng màu đỏ tiết ra, cô há hốc mồm đau khổ không dám kêu đau vì ánh mắt kia vẫn không ngừng quan sát điều bộ không hài lòng chuẩn bị chỉ trích, cô biết thân biết phận cắn nín ngậm ngùi, hôm qua đã bị đập một trận toi bời hôm nay bị hần tóm được tất nhiên sẽ bị hần trừng trị với bản tính hùng hổ kia thì đâu có dễ yên

_ Lâm tiểu thư cô có sao không? Có cần gọi cứu thương?

Hải Đan mở lời hỏi thăm để xe boss lớn đang ngồi ừ dột một đồng trên xe có quan tâm hay không, cô thì không dám ngẩng mặt nhìn hần và cũng thừa biết sắc mặt kia khó chịu tàn độc kiểu như là muốn nói, chưa xử tội cô còn ở đó muốn tôi quan tâm, nghĩ Hoa thiếu này là ai?

_ Cô có còn muốn chạy trốn nữa hay không? Hình như cô rất thích rượt đuối nhỉ? Chị của cô đã không thể làm hài lòng Hoa tổng, cho nên cô là người duy nhất được ngài ban phát tình cảm, làm tiểu mật của ngài ấy không tốt hay sao?

_ Ban phát sao? Tôi khinh....

Lâm Tương Y nghe thuộc hạ của hần nói xong thì rất tức tối, cái gì mà ban phát, hần quá là tự cao tự đại được, có điều hai chữ "tôi khinh" kia cô không dám nói lớn mà chỉ nhép miệng vu vơ thôi, để hần nghe thấy được thì phiền lắm, cô cảm thấy bản thân tệ hại quá ngay cả mắng chửi hần cũng chỉ dám nói sau lưng, lần này cô thật sự có một cảm nghĩ là rất sợ hần, hần có thể làm cô ngất đi thì cũng có thể hành hạ cô hơn thế vì vậy cô rất hoang mang

Đang chìm trong suy nghĩ miên mang thì hần chồm người đưa tay kéo cô vào trong xe, cô ngã nhào một cái cả người úp xuống bắp đùi hần, miệng còn rất gần cái kia của hần, hần nhanh chóng đóng cửa xe, cái đầu gối trầy trụa không ngừng tiết máu dính trên chân hần làm bản quần tây hàng hiệu, cô còn chưa kịp xem vết thương, đúng là số đen đuối chọc nhảm boss xấu xa

_ Em coi tôi là kẻ bệnh hoạn hay sao không dám đến gần?

_ Tôi đã bị anh tóm được rồi, còn muốn gì nữa đây?

Cô hét toát lên, trong xe chật chội còn bị hành hạ như đang tra khảo tội phạm, có làm sao cô cũng không quên thù này, rất căm ghét hần nhưng mà bên ngoài không dám thể hiện, trong lòng lại càng không chỉ biết bây giờ nhìn thấy hần còn sợ hơn là gặp quỷ

_ Nhiệm vụ của em là làm tôi vui vẻ, sau này còn dám bỏ trốn thì em chết chắc rồi

Hoa Trạch Siêu túm tóc cô gằng gọng, ở gần bên hần phải chịu đựng hơi thở tức giận nguyên rủa này rất khủng khiếp nó làm gia tăng sự hoảng sợ trong cô, hần còn bao nhiêu nguy hiểm chưa bộc lộ đây, cô thể không bao giờ để hần thể hiện sự tức giận đối với cô nữa, quá kinh khủng

_ Hoa thiếu, để em..

Như để cô mở rộng tầm mắt người phụ nữ xinh đẹp kia coi nút quần hần, kéo khoá quần xuống cho tay vào lớp quần kéo khúc thịt to ra ngoài, cái miệng nhỏ mở ra hôn lên ngọt ngào mút lấy, hai tay ôm ấp như bảo vật si mê không ngần ngại

_ Không..

Cô nhắm mắt không dám nhìn, phụ nữ của hần đúng là có khác so với cô rất dồi dào kinh nghiệm tung chiêu hoành hảo, cô bần rùn ngồi bên cạnh được xem thướt phim sống động, hai tay che mắt lại trầm ngâm mím môi

_Hừ...

Hắn hừ lạnh, liếc đôi mắt ma mị nhìn cô, hắn kéo hai tay cô xuống buộc cô quan sát, hắn nhòm người đẩy sâu khúc thịt kia vào mồm người phụ nữ đang thoả sức say đắm, cô ngậm ngùi tiếc rẻ cho số phận đưa đẩy để cô gặp hắn một người đàn ông quái đàng ghê rợn, còn làm cái chuyện bại hoại kia trước mặt cô nữa không chút ngại ngùng, những giọt nước mắt buồn tẻ cho bản thân, cô thu người lại trong suy nghĩ nhỏ bé, đã là tình nhân của hắn thì không thoát khỏi sắc tình triền miên được, cũng không thể bướng bỉnh cãi lại, vì nếu chống đối hắn thì nguy cơ mang đau thương là rất cao

_Vợ cũ của anh bỏ anh là đúng

Lâm Trương Y sợ hãi nhìn con người khó gần kia, cô sợ đến nỗi không dám ngẩng lên nhìn, từ lúc bỏ trốn bị bắt lại cô đã bị hắn hành hạ không biết bao nhiêu trận, con người nguy hiểm trong mắt cô cần phải dè chừng, hắn thật đáng sợ khi đội lớp quý dữ với tâm hồn tàn độc

_Cô đến đây được thì phải mò đầu về được, dùng chân trần đi bộ về nhà cho tôi

Hoa Trạch Siêu túm tóc cô từ phía sau, đôi mắt đen tối gầm gừ có lẽ việc cô bỏ trốn đang đem lại một kết quả nặng nề, hắn không phải là người dễ bỏ qua, hắn tàn nhẫn còn hơn cả loài lang sói, cô ứa nước mắt thương tiếc cho bản thân phải sống trong cảnh đầy đau, hắn giữ cô làm người phụ nữ của hắn, có thể sung cô cho cô những vật chất xa hoa và cũng có thể xuống tay trừng phạt khi cô không nghe lời, cô nuối tiếc quãng thời gian trước đây đã chạm mặt với hắn

Đến khi trời sụp tối cô mới đi bộ về đến nhà, hai bàn chân sưng to thâm tím, trên người mồ hôi nhễ nhại, mệt nhọc không chịu được, bàn chân còn mất cảm giác chỉ muốn quỳ xuống, cô trở thành người của Hoa Trạch Siêu thật khốn khổ, bao nhiêu đau khổ đều lần lượt trải qua, không biết hắn còn giờ trò gì nữa đây

Tiếp theo Chap 43 Vết cắn trước ngực

By thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 44: Chương 44: Vết Cắn Trước Ngực

Mấy hôm sau, suốt ngày cô chỉ ở nhà vì hắn còn đang để bụng chuyện cô bỏ trốn....

Hoa Trạch Siêu kết thúc công việc sớm hơn dự định để về biệt thự, lúc này đang vô tư ngồi trên ghế sofa thưởng thức ly rượu mạnh, không một chút lay động hay có bất cứ biểu hiện gì về việc cô tự ý bỏ ra ngoài, hắn biết chắc lần này cô không dám chạy trốn nữa chỉ là không biết trong suy tư cô muốn ra ngoài làm gì

_Kết....

_Hộc...hộc...

Lâm Trương Y về đến, cô thở gấp mệt nhọc mở cửa một mạch đi vào, vội vội vàng vàng đến tủ quần áo chọn một bộ váy, cư nhiên không ngó ngang đến người đàn ông đang ngồi quan sát trên ghế sofa, do trong phòng không mở đèn, với lại cô cũng đang rất gấp cần thay quần áo hắn nheo mày, đôi mắt chim ưng sắc bén lờm cô một cái, trong lồng ngực phập phồng không khỏi dâng lên tức tối

_Em đi đâu về mà vội vàng thay váy áo? Có phải muốn xoá đi vết tích cùng người đàn ông khác?

Hoa Trạch Siêu lên tiếng phá tan bầu không khí yên lặng, cô giật mình làm rơi bộ váy, không ngờ là hắn có mặt ở trong phòng, cô nhớ theo lịch trình thì giờ này hắn vẫn ở Tập đoàn duyệt hồ sơ, cô hít sâu lấy lại bình tĩnh, biết hắn vẫn còn nghi ngờ cô về việc bỏ trốn nên bây giờ có nói gì cũng tạo nên hoài nghi trong hắn

_Nói mau, đi ăn ái cùng thằng đàn ông nào? Trông hơi thở vẫn còn dòn dập?

Hắn đập mạnh ly rượu xuống sàn, thần sắc chuyển màu tối, đã bắt đầu giận lên, cánh tay cũng vì thế mà có lực rất mạnh, bàn tay ôm eo cô siết chặt cô cảm thấy vùng eo bị bó chặt rất đau, tay còn lại hắn nắm cổ áo cô tra hỏi, hôm nay cô mặc áo cổ tròn khi hắn nắm áo cô giật mạnh phần da thịt bên trong lộ ra, hắn nhìn thấy trước ngực cô có dấu cắn mờ, còn là cắn trúng dòng chữ mang tên hắn trên ngực cô, tuy không nhìn rõ dấu cắn nhưng có thể xác định đó là một vật chứng cho cuộc ân ái lưu tình

_Cái gì đây hả? Em cùng tên đó lưu lại dấu cắn này?

Hoa Trạch Siêu mặt mày tối sầm, trên trán xuất hiện nhiều nếp nhăn, khuôn mặt bất ngờ như không tin nổi, hôm nay cô dám dùng thân đối đãi với người đàn ông khác trong khi vẫn là người phụ nữ của hắn, chuyện này nói ra có lẽ hắn không tin nổi nếu không có dấu cắn mờ ảo, từng có lần hắn bị vợ cũ phản bội hôm nay lại bất gặp cô có dấu răng của người đàn ông khác, bao nhiêu nỗi đau đón chờ ủa về, hắn điên cuồng nóng nảy câu giận

_Dùng dấu răng này chứng tỏ mình thuộc về tên đó hay sao?

Hoa Trạch Siêu nắm tóc cô kéo ngược ra sau buộc cô ngẩng lên nhìn sâu trong mắt hắn, trong con ngươi đen thâm hiểm muốn nói, người nào phản bội Hoa Trạch Siêu chỉ có con đường chết, trái với sự hung dữ tàn nhẫn kia là đôi mắt vô tư nhìn thẳng thách thức, nhìn vào cô càng làm con giận hắn ngút cao, cô to gan dám phản bội hắn, còn hồ hởi tỏ ý khoe vết cắn kia nữa

_Đúng...tôi không phủ nhận

Lâm Tương Y đau đớn mở cánh môi yếu mềm trả lời, đôi mắt ngập nước vì nghẹn ngào nên ép ra thứ nước ảm lằng xuống tay hắn, cô đã thừa nhận và cô cũng không hề biết chuyện hắn bị vợ cũ phản bội, giọng nói nhỏ khăng định đó là động cơ châm ngòi cho quỷ dữ trời dậy, giờ đây quanh khuôn mặt đã quá u ám kia là sự hiểm ác tiềm tàng, hắn có thể một tay bóp chết cô vì cô đã mang đến cho hắn một mùi vị bản thủ cùng người đàn ông khác truy hoan, hắn vẫn mong rằng cô sẽ giải thích, cầu xin hắn tha thứ nào ngờ cô bất chấp thừa nhận mà mặc kệ cuồng phong thịnh nộ từ hắn

_Vết cắn rất đẹp

Hắn dùng mảnh thủy tinh dưới sàn cửa rách áo cô, để có thể nhìn rõ hơn vết cắn bầm tím, hắn nghiêng đầu, chớp mắt nguy hiểm, mồm nhếch lên khen ngợi, rồi say mê nhìn vết cắn đó như nhắc bản thân biết rằng đã có kẻ dám động đến phụ nữ của hắn, và người hắn giữ bên cạnh kia đã đồng lõa với kẻ đó

_Muốn nhìn, vậy nhìn cho rõ đi

Lâm Tương Y chủ động dùng tay xé rộng chỗ áo trước ngực mình, nếu hắn đã muốn nhìn vết cắn đến vậy thì cô không từ chối, tâm tư hỗn loạn bây giờ không còn biết sợ hắn nữa, cô ngang bướng thách thức hắn đấy

_Em chỉ thuộc về mình tôi

Giọng nói lãnh khốc vang lên vắng vắng trong đầu cô, sau câu nói cường quyền đó là vòng tay ôm chặt lấy cô, khoe môi mở ra tìm môi cô cắn lấy, vồ vập trả thù, tức tối chiếm đoạt, hắn cắn mạnh bờ môi kia, ướt át lần tới đưa đầu lưỡi vào miệng cô hành hạ, một nụ hôn nặng nề tra khảo, cánh môi bị dây vô liên tục sưng lên vẫn không thoát khỏi người kia, sau bao ngày hắn cứ nghĩ về nhà sẽ sướng cô thật tốt nào ngờ cô đem tâm thân đi cho kẻ khác càng nghĩ con thịnh nộ trong lòng càng gia tăng, bao nhiêu giận dữ đều truyền xuống cánh môi mút lấy mọi thứ đọng lại trên khoe miệng kia, hắn hôn cô triển miên, lãnh khốc

_Ừm...

Cô nắm cả vạt trên cổ hắn, nhũ mày vì hụt hoi, cái hôn này quá mãnh liệt, môi cô bị dán chặt bởi hắn ướt át gợi tình, bàn tay kia giận quá tìm chỗ cắn lúc này xoa nắn, muốn bóp nát xoa đi dấu cắn đáng ghét

Tiếp theo Chap 45 Vết cắn trước ngực 2

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 45: Chương 45: Vết Cắn Trước Ngực 2

Nụ hôn kịch liệt chưa dừng lại, nó day dứt ép buộc, cô phải ngẩng đầu đón nhận, mùi vị của máu xộc vào mũi, hắn cắn lên cánh môi hành hạ, nước mắt không ngừng rơi xuống, vì uất ức, bàn tay tức giận xoa lên chỗ vết cắn hồ hởi bóp chặt cào mạnh như muốn xóa đi

_Ừm...xin anh...

Cô nóng ran cả người vì bàn tay đang ở bên trong lớp áo, ấm nóng bao phủ ôm trọn ngực trần sờ vuốt, tuy giận dữ bóp chặt đến ngạt thở nhưng cô lại thấy rất muốn gần, cũng vì trước đó Hoắc Kiệt Nam đã xẹt vào người cô loại nước hoa làm cho cô hưng phấn

_Em là của tôi

Hoa Trạch Siêu ôm lấy cô kéo đến gần, nhìn cô khóc hắn càng điên tiết hơn, cô oan ức chỗ nào chứ? Hắn còn chưa trừng phạt cô đã vội vàng xin, hắn tiếp tục hôn lên cánh môi sưng đỏ, hai bàn tay lần mò vào trong áo siết chặt từng ngón tay hận thù soi mói, chúng đều để lại dấu vết từ từ xóa đi chỗ cắn

kia

_Ừm...ah...

_Em khát khao đến vậy hay sao?

Hắc ghét bộ mặt thỏa mãn của cô, vì cái gì mà cô dám đối xử với hắn như thế, lúc cần cô ngọt ngào tuân theo thì cô ngang bướng cứng đầu, lúc không cần cô thuần phục thì cô nhỏ nhẹ mê hoặc, hắn thật sự muốn tống cô vào một xó để chỉ mình hắn vui đùa, cô là người đầu tiên dám xem thường sự sùng ái này, ánh mắt ghê rợn hắn liếc nhìn cô sẽ hành hạ cô thừa sống thiếu chết trong vài giây

_Ummm...

Cô khẽ cựa quậy, cả thân người đứng không yên, cổ họng còn cảm thấy rất khát, trong người không thể bình tĩnh, rạo rực như có cơn gió thoảng qua, cô đã không còn yên tĩnh được nữa, trong người cô khao khát vì thứ nước hoa vương trên cơ thể đã có tác dụng và với hắn nhìn cô yếu đuối thế kia cũng không thể kìm chế được, bên trong hai lớp quần đã bắt đầu cương lên, chỉ vì cô không chịu giải thích nên hắn mới tức giận đến độ làm cô chảy máu vì nụ hôn tàn sát

_Anh cần tôi được, thì mèo nhỏ của tôi cũng vậy, đáng chết...anh ghen cái gì? Ưc hiếp tôi nữa đi

Lâm Tương Y uất hận vì hắn hành hạ làm cô đau đớn, trong lòng rất phiền muộn, định bụng cho người nào đó hiểu lầm luôn đi nhưng mà âm ức quá phải nói ra vì cánh môi cô có tội tình gì mà bị hắn cắn đến chảy máu, cô đâm lên ngực hắn một tay muốn kéo cả vật siết cổ hắn cho rồi, cái người ngông cuồng ghen tức bậy bạ, hắn có suy nghĩ rằng cô ở trong tay hắn thì làm sao dám bên mãi cùng người đàn ông khác được

_Anh nghĩ tôi lăng loàn hay sao? Bại hoại...chết đi

Cô không ngừng trách móc, bàn tay ngắt chéo liên tục trên ngực hắn, với cô lần này bị hắn si nhục là cực kỳ oan uổng, cô không muốn mang nỗi oan này suốt đời đâu, cái gì mà cùng người đàn ông khác, có hắn cùng người phụ nữ khác không biết bao nhiêu lần thì có

Hắn hiểu ra, liền vui vẻ thay đổi sắc mặt, vì sợ cô thấy mình bị què nên vẫn giữ sắc mặt lạnh lùng uy nghiêm cơ nhiên trong lòng người ta hạnh phúc lạ thường, còn nhẹ nhõm tràn đầy sức sống, nhanh chóng ôm lấy cô hôn hít gọi mời, hôn cực kỳ nhẹ, mút gặm tí mĩ không làm khoe môi kia trách hờn

_Oaaa...

Cô ngọt ngào ư a, khiến cho hắn cũng chịu không nổi, cả cô cũng đã thấm cái nước hoa quái đăng kia nên cũng bứt rứt cau người, hắn bỏ qua mọi tiết mục, liền mở nút quần kéo xuống, đẩy vật to kia ra nhanh chóng vén váy cô lên đi tìm cửa động

_A...umm...

Hắn đẩy cô ngồi xuống ghế sofa, nhích một cái đẩy vào, khúc thịt to cứng dần dần bị bao phủ bởi da thịt mềm mại, hắn tâm tình khoan khoái đê mê được phiền muộn hưng hực nhựa sống tiến quân, từ nãy đến giờ đã rất vất vả khổ sở, bây giờ nên ôm tiểu mật an ủi thì hơn

_Lần sau không được nuôi thỏ con, mèo nhỏ gì hết

Hắn ngang ngược ra lệnh, còn nhóm người đẩy lưng, tinh thần thư thái nháp đẩy vô tư, cô chỉ biết ậm ừ không nói, cái kia quả thật to quá, nó bó chặt bên trong cô, những lúc hắn đi vào cô đều nhíu mày thờ hồn hèn nhưng thật ra cảm thấy thoải mái dễ chịu vô cùng

_Đáng ghét...ăn hiếp tôi...

Cô cào trên ngực hắn đến muốn rách lớp áo sơ mi, cô phải chịu đựng hắn thúc đẩy hăng say, còn rất thích thú gia tăng nhịp độ, ở trên đùi của hắn cô cảm thấy rất mệt

_Ai bày cho em loại nước hoa này?

Hắn là người có thừa kinh nghiệm cho nên việc cô bị xịt nước hoa hưng phấn kia không lọt khỏi mắt hắn, hắn rất thích cô bạo dạn như lúc nãy, cô nghe hắn hỏi mà cảm thấy rất ngượng, hắn đã biết sao không giấu kín, còn hỏi làm gì, bại hoại quá đi!!

Tiếp theo Chap 46 Vết cắn trước ngực 3

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Chương 46: Vết Cấn Trước Ngực 3

Thân dưới kia vận động hết công sức, vì bên trong cô quá tuyệt vời nên hắn không ngừng nhấp nhô, hai tay ôm eo cô kéo đến gần, thoải mái nhìn khuôn mặt vất vả và mồ hôi

_Em nhìn xuống đi, xem kìa

Hoa Trạch Siêu là quái vật biến thái trong mắt cô, hắn không có dây thần kinh ngưng ngưng còn tỏ ý bảo cô nhìn xuống dưới bắp đùi hắn, thật sự bá đạo làm cô cắn răng vì xấu hổ

_Thả lỏng đi, đừng dỗi lòng

_Đồ điên...

Hắn sản khoái dùng khuôn ngực rắn chắc áp vào mặt cô, tốc độ cũng cực kỳ nhanh, cô có cảm tưởng như mình đang tham gia cuộc thi thể thao, hắn có phải là người không vậy chả khác gì mấy móc cứ hùng hục đẩy người làm cô đuối sức không theo kịp

_Á...đừng...

Cô cong người thờ dốc, hắn ngang tàn thừa cơ hội cô lơ đãng không ôm hắn liền đẩy người một cái rất mạnh, cô bất ngờ bị cái kia đâm mạnh cơ bụng giật liên tục, bị hắn chọc tức thật tệ hại hắn xem cô là vật giải trí à, hoạt động không biết mệt mỏi

_Haha...

Hắn cười lớn, ánh mắt gian tà nhìn cô chăm chăm lông mi còn không chớp, đột ngột bị hắn nhìn như thế cô muốn đào một cái lỗ chui xuống cho xong, hắn quan sát từng cử chỉ của cô, đúng lúc cô bị hắn nhấp người mạnh quá mềm không nhịn được phải kêu lên, xấu hổ...xấu hổ quá

_Kêu đi ai cấm em đâu?

Hắn thấy cô kìm nén cảm xúc đến khổ sở thì bày trò để cô phải hòa cùng hắn, hắn đưa tay ra phía trước ôm phần mông đang nhúc nhích trên bắp đùi bóp lấy còn kéo về phía trước để chỗ nhạy cảm kia có điều kiện tiếp xúc gần hơn với khúc thịt dửng dưng

_Ừm...um...

_Tương Y! Em mệt rồi đúng không?

Hắn bỗng dừng lại, trong đầu cô liền xuất hiện câu hỏi có phải hắn vì đi công tác xa về nên cũng thấm mệt, này giờ cũng đủ rồi cho nên muốn buông tha cô, vừa nghe thôi cô đã mừng thầm khen ngợi, hôm nay ác quỷ biết nghĩ cho cô, mai còn phải đi học

_Áhh...úmm...

Mộng tưởng vỡ tan, hắn không để cô nói hết câu thì đổi tư thế để cô nằm xuống sofa còn hắn vẫn mạnh mẽ đẩy người, cô đã hoàn toàn sai còn bị hắn đập cho mạnh bạo hơn, một ngón tay nhàn rỗi dò tìm hạt dẻ nhỏ vân vân, chỗ nhạy cảm vì hắn trêu đùa quá mức cô cong người dờ khóc dờ người giật mình, hai tay cào cào vô định

_Ừm...áhh...

Cô không chịu nổi chỉ biết ôm cổ nói khê, bên dưới động tình vẫn âm ỉ không ngừng, hắn đẩy lưng trong khoái cảm tuyệt vời, nhìn cô nằm phía dưới nhăn nhó như con cá nhỏ thiếu nước đáng yêu vô cùng, càng nhìn càng muốn nhấp người nhanh hơn để cô ôm trọn vật cứng kia trong ấm áp, hắn dai dẳng liên tục, có lẽ do nhiều ngày xa cô, cơ thể rất thương nhớ mùi hương nào đó nên mới hung bạo như thế

_Đủ rồi, dừng lại, nếu không lần sau...

_Lần sau thế nào?

Hắn thâm hiểm cướp lời cô, tấm lưng trần còn ép sát nằm xuống người cô đẩy tới đẩy lui, tình cảnh lâm li bi đát cô bị hắn vùi dưới thân mệt đến thờ hệt hơi, phần dưới bụng còn phải chịu khúc thịt bá đạo kia, hết cuộn vào rồi nhấp ra, bao nhiêu lần cũng không thỏa mãn cô không biết hắn muốn đến tận cạnh nào đây, giờ này cũng khuya lắm rồi mà tiếc mục của hắn còn chưa xong, cô khẽ kêu la cũng sắp mất hơi mà hắn thì chưa mất sức trái lại còn như có thừa đề kháng, nhấp mạnh đến tạo ra tiếng kêu

_U...a...tôi cáu chết anh

Cô cong người chịu nổi thống khổ này, hai tay dầy vò lớp áo sơ mi một cách thảm thương, động tác vô vãi bên dưới dâng trào xúc cảm tràn, nhịp thở của cô có phần gấp rút nhưng cơ thể lại rất thoải mái như được vuốt ve cưng nựng, sung sướng đến khó tả, cô không ngờ bản thân lại như thế dù kìm nén bao lâu cũng bị hắn làm cho vỡ oà

_Hừm...

Hắn rút cuộc cũng chịu rút khúc thịt to lớn kia ra khỏi người cô, cô thờ dốc hai tay nắm chặt ghế sofa mạnh bạo cào cào, quăng quai thờ như sắp chết, cô nghiêng rãnh trong đầu là hàng loạt giai điệu rửa chửi cái cổ máy vĩ đại kia, đã làm cho cô bầm dập đến toát mồ hôi hột. Mạnh mẽ nhắc cô lên, hắn đưa cô đi ngủ nhìn cô đã mệt mỏi lắm rồi, cả hắn cũng mệt sau cả ngày làm việc bây giờ chỉ có ôm cô ngủ là xua tan tất cả. Từ trong phòng tắm hắn ôm cô trong áo ngủ khoát hồ, nhẹ nhàng đặt cô xuống giường hắn nhìn cô gái ngây thơ ngủ say, trên cổ có rất nhiều vết bầm do hắn ấn định, đắp chăn cho cô hắn nằm xuống cùng cô ngủ một giấc, cô vô tư ngủ như đứa trẻ còn xoay sang ôm hắn không lo âu, lâu lâu còn vùi mặt vào cổ hắn tạo cho hắn cảm giác ấm áp.

Tiếp theo Chap 47 Mặt trời không đi qua núi

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Chương 47: Mặt Trời Không Đi Qua Núi

Vì hiểu lầm chuyện vết cắn trước ngực của cô làm cô khóc cho nên hắn đã để cô được tự do vài ngày về nhà

Hai ngày trôi không một cuộc gọi, không một tin nhắn hắn nhìn điện thoại nhàm chán vẫn ở chế độ im lặng

_ Hoa tổng...có Đường tiên sinh đến tìm ạ

Đường Vũ Phùng hôm nay rảnh rồi đến tìm hắn, Đường Vũ Phùng và hắn thật ra tình cảm bạn bè vẫn rất tốt

_ Cho vào

Hắn chán nản rời laptop, tự tay rót nước mời hảo huynh đệ

_ Hoa đại nhân...nghe nói có người làm cậu phiền não...mà đó còn là phụ nữ, cậu rung động từ lúc nào vậy? Không đợi 9 tháng nữa làm bố nuôi à?

Đường Vũ Phùng ngồi lên cái ghế tổng giám đốc của hắn, còn hứng thú xoay vài vòng tận hưởng và trêu chọc

_ Bớt khai thác đi, ở Phàm gia hết chuyện làm à?

Trên trán chảy đầy vạch đen, hắn u ám nhíu mày, một câu cũng không hé răng

_ Nói vậy...cô gái đó hơn hẳn An Thuần Hy....

Đường Vũ Phùng lên tiếng khen ngợi người dám chọc giận hắn chắc chỉ có mình cô

_ Nghe nói dạo gần đây cậu hay đến trường của tớ? Nghi ngờ quá

Anh nghi ngờ, trong lòng cố soi mói xem có điểm yếu nào của hắn bị phơi bày không? Có như vậy việc đưa hắn về Phàm gia mới dễ dàng, dù gì việc phát hiện vợ An Thuần Hy ngoại tình do anh, cho nên anh muốn giúp Hoa Trạch Siêu tìm hiểu cái thai trong bụng An Thuần Hy đến cùng

_ Cậu mà động đến cô ấy thì đừng trách tại sao mặt trời không đi qua núi

Đường Vũ Phùng im lặng xem ra cô gái bí ẩn kia rất quan trọng trong lòng hắn, vừa nhắc đến thôi sắc mặt hắn đã biến đổi, âm u, lãnh khốc còn có phần muốn sang bằng tất cả nếu có ai động đến cô, kiểu như chỉ có hắn mới được toàn quyền với cô thôi

_ Cậu qua lại với nữ sinh trong trường sao? Khẩu vị mặn quá vậy?

Đường Vũ Phùng cực kỳ bất ngờ, anh tuy là 1 thầy giáo đẹp trai có nhiều nữ sinh ao ước nhưng chưa bao giờ tìm mẫu người là học trò của mình bây giờ không ngờ bạn thân đang qua lại với trẻ vị thành niên

_ Cô ấy trước sau cũng 18 thôi

Hoa Trạch Siêu ngọt ngào nói về thỏ nhỏ, đợi cô tròn 18 hắn lấy cô làm vợ

_ Cưới làm vợ bé à? Haha...lần này tớ giúp cậu giữ bí mật với mẹ cậu, Phàm phu nhân hiện rất lo cậu ra ngoài hoang loạn lung tung

Đường Vũ Phùng không tin lời nói của hắn là thật khi mà nhớ đâu 9 tháng sau cái thai trong bụng An Thuần Hy là của hắn, thì hắn sớm vứt bỏ cô thôi

Ngôi nhà nhỏ của Lâm Tương Y....

_ Huhu...sao số tôi khổ thế này để tôi chết cho rồi...hức...

Lâm Tương An âm ức kêu gào, cô dùng dao nhọn để sẵn trên cổ tay, khóc lóc thảm thiết

_ Chị Tương An chị làm cái gì vậy? Thôi đi

Lâm Tương Y nhủ mảy mìn chị mình đang vật vã, cô giật con dao từ tay chị nhưng không được

_ Để chị chết đi...hức...em đã không còn được Hoa tổng sủng, thì chị ở lại Tập Đoàn làm việc có phải là làm trò cười cho thiên hạ?

Chị cô lòng lộn diễn sâu, hậm hực một hai muốn tìm cái chết

_ Sao chị giữ mãi suy nghĩ đó vậy? Chị không thấy mừng và cảm thông cho em hả? Khó khăn lắm em mới được về nhà chơi

Lâm Tương Y bực mình, cô đã rất bình yên khi ở nhà chỉ được hai hôm lại bị chị cô phiền phức bày trò, giờ nghĩ đến gương mặt u ám của hấn thôi cô đã lo sợ mất ăn mất ngủ

_ Chị chết cho em xem

Lâm Tương An đe dọa, còn dùng dao ấn xuống cổ tay rạch một đường...

_ Đừng mà chị...híc...chị muốn gì em cũng làm mà...

Lâm Tương An biết cô yếu lòng nên ra sức đánh vào tâm lý cô, thấy cô hoảng sợ càng hành động liều lĩnh hơn để dọa

_ Chị có chuẩn bị cái túi thơm đặt biệt, mùi hương dễ chịu quyến rũ em đem đến tặng Hoa tổng đi, sau đó ngọt ngào xin lỗi, chị không muốn tương lai đang sáng lạng của chị ở tập đoàn bị dập tắt đâu

_ Chị à...

Cô âm ức hết to, mới vừa nãy chị cô còn khóc lóc thảm thiết bây giờ đã cười đùa măn nguyện đúng là ép cô vào đường cùng mà, nếu cô không đi chắc cả ngày nay sẽ không yên với chị cô đâu, cũng vì cô hiền lành ngốc nghếch nên mới cung chiêu chị cô vô điều kiện để chị cô đem cô ra đổi lấy vật chất, nghĩ mà cô đau lòng, cô đâu có sự lựa chọn vì chị cô là người từng nuôi dưỡng cô mà

Lâm Tương Y lùi thủi đến Tập Đoàn Hoa Vũ, do bảo vệ và nhân viên ở đây nhận ra cô nên cô có thể vào Tập Đoàn một cách dễ dàng

_ Lâm tiểu thư...cô đến thật tốt quá

Hải Đan vừa thấy cô lấp ló ngoài cửa đã vui vẻ niềm nở, ai ai cũng thừa biết vắng một người, tâm trạng của người kia kinh khủng cỡ nào, thuộc hạ làm việc cho hấn cũng phải bóp bụng nín thở vì sợ

_ Tôi muốn gặp Hoa tổng...tôi vào được không?

Cô nhìn cửa phòng làm việc đóng kín, bản thân rất lo sợ, người nào đó vẫn rất cộc cằn thô lỗ, nghĩ thôi mà trong lòng đã khóc thê thảm

_ Hoa tổng đi họp rồi, cô đứng là có phước không biết hưởng, đầu óc không thông thoáng tí nào

Hoắc Kiệt Nam mở lời, sau đó cả hai thuộc hạ của hấn vì có chuyện bận nên đi gấp, chỉ còn mình cô đang đứng do dự ở trước cửa, sau một lúc cô đành mở cửa phòng vào trong đợi hấn

_ Hay là mình để quà ở đây, sau đó đi về?

Lâm Tương Y suy tính, vết thương ở đầu gối cô vẫn còn rất đau nên không thể ngồi lâu một chỗ, cô quyết định để quà vào tủ cho hấn, cô kéo tủ đặt túi thơm ngay gần một bên

_ Mong là hấn sẽ thích

_ Lâm Tương Y?

Cuối cùng hấn cũng họp xong về đến, hình ảnh đầu tiên hấn nhìn thấy đó là cô đang lén lút loay hoay mở tủ lấy cái gì đó, hấn trừng mắt một mảng đen bao phủ, nhiệt độ lên cao đẩy cái sự tức giận lên đến đỉnh điểm.

Tiếp theo Chap 48 Bị oan

Chương 48: Chương 48: Bị Oan

Hoa Trạch Siêu nghi ngờ là cô lén lút đến phòng làm việc của hắn tự tiện lấy thứ gì đó, lòng đa nghi cùng tính khí lạnh lùng ngang tàn, hắn ném cho cô cái nhìn khinh thường kèm theo khuôn mặt giận dữ

_Tôi...tôi...

Nhìn thấy hắn căng thẳng, còn muốn hỏi tội cô, cô sợ hãi đầu óc choáng váng, mặt trắng bệch ra, nhìn thấy cô như vậy hắn càng nghi ngờ hơn

_Em đến điều tra gia đình tôi à?

Hắn kéo tay cô, cả người giận run, còn nóng nảy nóng lòng muốn đấm cô xuống biển, hắn ghét nhất là ai động vào những thứ riêng tư, gia đình của hắn và nhất là cuộc hôn nhân đổ vỡ của hắn, hắn day nghiêng con người đen sắc bén nhìn cô không chớp

_Không...Tôi vào đây đường đường chính chính ai cũng nhìn thấy

Cô giải thích, trên mặt đã hoang mang đến khiếp sợ, hắn vẫn không vì biểu cảm đáng thương đó mà bỏ qua

_Nói dối...tôi đã nói là không ai được phép nhắc đến gia đình tôi mà?...em thách thức tôi?

Hắn ghì chặt tay trên vai cô, bàn tay to siết chặt, mấy đầu ngón tay bị dòn máu đỏ ngầu một lực mạnh trấn trên vai cô lay mạnh, cô niềm nở đem quả đến cho hắn và đổi lại cô nhận được ánh mắt khinh bỉ dò xét tức giận cùng hành động mất kiểm soát làm cô bị thương...

_Cút...

Hắn hét lớn, đồng thời đẩy cô ra ngoài, cô bị hất mạnh, cả người theo lực đẩy ngã nhào về phía cửa, hắn lao theo phía cô với cơ mặt sầm trầm phát tiết, không phải để đỡ cô dậy mà là để đóng cửa, hắn kéo cửa đóng lại, tay cô bị kẹt ở khớp trống của cửa đau đớn muốn đập nát hết năm ngón tay

_A...ai...cứu tôi...hic...

Hoa Trạch Siêu cho người đưa cô vào bệnh viện, hắn nghĩ do cô bị hoảng hốt và vết thương ở tay chỉ là tróc da, tâm lý không ổn định nên cô sợ hãi chỉ cần đưa cô đến bệnh viện sơ cứu là được vì mấy lần trước hắn cũng đã chứng kiến cô ngất xỉu hai lần nên nghĩ lần này cũng không ngoại lệ

_Cho xe chạy nhanh một chút, dự án này cũng mất hai ngày xử lý

Hắn ngã người ra ghế sau, hai mắt nhắm lại thở dài, bản thân đã cố gắng xử lý công việc nhưng tâm trí vẫn đặt đâu đâu và hình ảnh cô đau đớn khóc lóc cứ hiện ra

_Hay là để tôi cho xe quay về....Lâm tiểu thư cô ấy...

Hoắc Kiệt Nam nhìn bộ dạng kém sắc của boss lớn thì lo lắng, khuôn mặt u ám bảo tố này đâu giống là đang lo lắng cho công việc

_Bảo Chu tổng gửi mail ngay cho tôi

Hắn vờ như không nghe, còn ra lệnh nói sang chuyện khác, Hoắc Kiệt Nam thăm hại đành im lặng, hắn quá là lạnh lùng, Hoắc Kiệt Nam là thuộc hạ thân cận của hắn mà còn không đoán được hắn đối với cô ra làm sao, lúc buồn lúc vui, sùng ái rồi ghét bỏ....đại thiếu gia này khó chịu quá

_Lái xe nhanh một chút

Hắn điên tiết mắng nhiếc, không khí nặng nề đè lên trên vai, hắn không thể nào tập trung đi xử lý công việc được, tâm trí nôn nóng lo lắng cứ nghĩ đến một người, đáng lẽ lúc này phải ở bên cô mới đúng

_Điều hoà bị hỏng rồi à?

Hắn cởi vest, tháo luôn cà vạt, nhăn nhó than nóng, chân còn bức bối muốn đá bay cái ghế phía trước, biết hắn tâm trạng không tốt Hoắc Kiệt Nam hoảng sợ cố giữ chặt tay lái

_ Bao nhiêu phút nữa mới đến?

Hắn vén tay áo nhìn đồng hồ, mỗi một phút đều thấy khó chịu ngột ngạt, thường thì hắn đi công tác sẽ sử dụng máy bay, hôm nay tâm tình nóng nảy leo lên xe riêng phóng đi tất nhiên là cảm thấy rất lâu mới đến nơi rồi

_ Hừ...

Hắn hừ lạnh cau gắt, tay xoa lên vầng trán biểu lộ một mối, từ ngày cô xuất hiện, cô đã chiếm một phần rất lớn, suốt ngày hắn lúc nào cũng nghĩ đến cô, hắn nhận ra bản thân có sự thay đổi, đã bị cô ám ảnh rất nhiều, hắn không thể nào vô tư như lúc trước

_ Lúc này Lâm tiểu thư đến là để đưa túi thơm cho Hoa tổng...sau đó không biết có chuyện gì xảy ra vậy ạ? Trông bộ dạng cô ấy lúc đó rất thành thật đầu giống người lén lút làm chuyện xấu lắm đâu

Hoắc Kiệt Nam lăm nhăm nói nhỏ chủ yếu chỉ là để bản thân nghe thấy, nào ngờ đã lọt hết vào tai một người

_ Ngu ngốc...

Hắn rửa thầm, cảm thấy cô gái hắn đặt biệt sững lại rất ngốc, không bao giờ chịu nghe lời suốt ngày cứ chọc hắn nổi điên, nếu cô ngoan ngoãn hắn sẽ lập tức cưng chiều cô cực đỉnh, cứ nghĩ thôi là cực tức trong hắn dâng trào, trong lòng luôn nghĩ ngờ có phải cô xem thường hắn? Ở trong lòng không xem hắn bằng ai kia?

Tiếp theo Chap 49 Phẫu thuật

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Chương 49: Phẫu Thuật

Hoa Trạch Siêu vừa từ sân chứng khoán bước ra, sao hôm nay chứng khoán rớt giá kinh khủng tuy là không hề hắn gì so với hắn nhưng mà tâm tình không tốt còn gặp chuyện như vậy thì đúng là hắn như con thú bị trúng đạn đang lồng lộn tức giận

_ Hôm nay là thứ mấy rồi? Còn công việc gì nữa?

Hoắc Kiệt Nam nghe hỏi âu lo trả lời, anh ta ngao ngán nhìn đại boss u ám

_ Chỉ mới ba ngày trôi qua ạ, hôm nay là ngày...

Hoắc Kiệt Nam lo lắng cho bản thân không dám nói tiếp chuyện sắp nói, lòng hắn như lửa đốt có phải bệnh viện điện thoại nói cô bất ổn?

_ Nói mau...Lâm Tương Y làm sao?

Hắn tức quá kìm chế không được nên nắm cổ áo thuộc hạ đe dọa, mồm gọi tên cô, dù có cố che giấu cảm xúc bao nhiêu cũng không thể, hắn thật sự rất lo cho cô, tuy đã một ngày trôi qua trong im lặng hắn vẫn đang đứng ngồi không yên

_ Hôm nay là ngày Phạm gia có hẹn ăn cơm với Hoa tổng, An tiểu thư vẫn đang đợi nhưng Hoa tổng không bao giờ đến nên nó cũng là chuyện bình thường không có gì đáng nói trong ngày ạ

_ Nói ngắn gọn thôi..

Hắn lại thờ dài, vẫn không một chút thông tin từ cô, đã ba ngày rồi còn gì, cũng vì hắn cao ngạo tỏ ra bất cần nên mới không để thuộc hạ đi lấy tin, bây giờ thì lại đứng ngồi không yên

_ Hoa tổng..

_ Lại chuyện gì?

Hải Đan vừa gọi cho tôi, nói là...Lâm tiểu thư bị kẹt tay vào cửa gãy xương nên phải phẫu thuật xấp xương tay lại, hôm nay là ngày xuất viện ạ...

Hắn nghe đến đó đã chịu không nổi muốn đem thuộc hạ ra chôn sống vì cái tội bẩm báo trễ, thuộc hạ của hắn biết tính khí hắn ngông cuồng nên vội nói tiếp...

_ Là do Hoa tổng dặn dò không cần lấy thông tin mà...hic...với lại Hải Đan hỏi tối nay Lâm tiểu thư xuất viện thì đưa về đâu ạ? Nhà hay là đến chỗ của Hoa tổng đây?

Hắn cầm túi thơm trong tay mà lòng đau nhói, là do hắn, tất cả lỗi lầm là ở hắn, khiến cho cô phải chịu đau đớn tủi nhục, cô đã trải qua phẫu thuật mà không có hắn chắc là tinh thần bây giờ rất bất ổn

_ Cho xe quay về thành phố gấp

Hoa Trạch Siêu thẳng một đường đi ra đại sảnh, mặt mày tối sầm không có chút sắc khí vui tươi mà còn giận dữ, một đồng tên lửa kết lại quanh mặt, thần sắc quá kém, có thể dọa chết người đấy, trước con mắt bối rối của Hoắc Kiệt Nam, anh ta thậm chí hỏi trên trán cảm thấy như mình đang lên cơn sốt cao, hắn vừa lúc này không quan tâm vậy mà bây giờ...là gì đây?

_ Hoa tổng? Hoa tổng có cần suy nghĩ lại không ạ? ngoài trời đang rất rất lạnh...

Hắn nheo mắt thở ra một hơi lạnh muốn đóng băng lời nói của tên thuộc hạ kia, giờ phút này có bão cấp mạnh giật trên diện rộng hắn cũng phải về Bệnh viện...

_ Lâm tiểu thư...cô ăn chút gì đi, ba ngày nay cô ăn ít quá, bác sĩ vẫn đang do dự khi cho cô xuất viện đấy

Tú Chi dỗ ngọt cổ họng cô ăn cháo nhưng cô không ăn, suốt ngày cứ ngồi bó gối nhìn ra cửa sổ, một ngày khóc đến 5 lần

_ Tay của tôi, còn là tay phải nữa, làm sao đây huhu, cả chị tôi cũng không đến thăm huhu...phải chỉ có anh Phong Tước ở đây

Cô buồn hui, về mặt mất đi sức sống, nhìn bàn tay bị bó chặt không cử động được

_ Tôi khuyên cô đừng nhắc đến người đàn ông đó, không khéo đại thiếu gia nghe thấy lại phiền

_ Tôi mặc kệ, tên khốn nạn, chết bầm nghĩ mình cao siêu hơn người rồi đề bẹp tôi, đã hung hăng mắng tôi cả đêm, tôi còn phải nuốt giận đem quà nan nỉ hắn...quá vô lý, hết sức vô lý tôi hận...đã vậy còn bị hắn hiểu lầm là kẻ trộm, tôi trộm gì ở phòng làm việc hắn đây? Có ai mà dám động đến hắn chứ? Suốt ngày u ám, cộc cằn còn gắt gỏng cười một cái thì chết à? Tôi đâu biết hắn ghét gia đình đến thế, làm như tôi muốn nhắc đến làm gì không bằng hức...huhu...tay của tôi...tàn phế vì anh ta rồi...huhu...tôi chỉ là học sinh thôi mà...phụ nữ với anh ta không thiếu tại sao lại là tôi? Huhu...

_ Lâm tiểu thư cô đừng hiểu lầm, gia đình và đại thiếu gia có quan hệ rất tốt, ngài ấy rất hiểu thuận chỉ là do vợ cũ...

_ Tôi không muốn nghe...tên xấu xa đó có xem gia đình mình ra gì? Tôi có cố ý nhắc đến đâu vẫn bị mắng chửi...hức..

Lâm Tương Y uất hận la hét, cô tức quá ném cái gối xuống giường, chân tay còn hươ loạn xạ, miệng lưỡi hoạt động liên tục giải bày oan ức...và cái gối khổ sở kia đập vào chân một người...

Tiếp theo Chap 50 Kêu cần tự đất

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Chương 50: Kêu Cần Tự Đất

_ Hoa....

Tú Chi đã nhìn thấy hắn, to mắt hoảng sợ nhưng mà hắn đã ra hiệu bảo cô im lặng tránh để Lâm Tương Y phát hiện, và cái giọng uất ức đó vẫn chưa chịu thôi...

_ Tên đáng ghét, lúc nào cũng kìm cố ăn hiếp tôi...còn xem tôi không ra gì nữa...huhu...thử hỏi hắn ta ở trường hợp của tôi xem, có chịu nổi cực hình này không? Hở một tí là cường quyền áp bức...tức chết đi mà huhu...

_ Tú Chi chị nói xem, có ai mà ưa anh ta đúng không? Từ giờ tôi sẽ chống lại anh ta, không việc gì phải sợ nữa, Tôi nhất định phải đề bẹp anh ta...

_ Vậy sao?

Hoa Trạch Siêu bước đến gần cô, hắn nhẹ tay đặt cái gối xuống giường, cô bất ngờ bị khuôn mặt u ám không bao giờ thấy bình minh ấy làm cho một phen hú vía, vội nhún vai thu người lại, có phải khẩu khí lúc này cũng bị một người nuốt trọn

_Hoa...tổng...

_Thế nào có còn muốn mắng chửi nữa hay không?

Hắn đưa tay véo vào hai gò má đang xụ xuống, da non ở mặt muốn nhão ra vì hắn, cô ghét...ghét lắm nhưng không thể phản kháng

_Có đau lắm không? Có mệt hay chóng mặt không? Có đói bụng hay muốn ăn gì không? Em muốn gì cứ nói, tôi đều đáp ứng

Vì cao ngạo không thể mở mồm xin lỗi cô một tiếng nên chỉ có thể dùng hành động bù đắp, hắn nhìn cô bằng ánh mắt ngọt ngào biết lỗi

_Tôi không cần, đồ ác quỷ xấu xa...hức...ăn của anh một anh lấy lại gấp 10, năm ngày nay không có ai động chạm đến tôi thật sự rất an bình

Cô mím môi, chân mày nhíu lại tỏ ý không thích, tuy không nói ra nhưng trong bụng là ngập tràn oán hận

_Nói...

Hắn không thích thái độ chống đối đó nên nâng cằm cô gằng giọng hỏi, với hắn là đây giống như giao dịch hoàn hảo cô làm hắn hài lòng hắn sẽ cho cô những thứ cô muốn nên tất cả trong mắt hắn đều không có chút gì là cảm thông cho cô

_Không...không cần...

Cô run giọng trả lời cho có, ai cần hắn đem loại quan tâm kiểu vật chất này chứ? Cô buồn lòng thất vọng vì còn lâu hắn mới cảm nhận được suy nghĩ trong cô

_Đồ cứng nhắc máu lạnh...

_Tôi nay xuất viện rồi phải không?

Hắn nâng bàn tay bị thương của cô lên nhẹ nhàng liếc mắt quan sát, cô biểu môi là hắn ta đang cố thu dọn lỗi lầm đây sao? Cái cô cần nghe là một lời xin lỗi, còn hắn...không bao giờ chịu nói ra vì tự trọng không cho phép

_Ai...ai nói...mai mới xuất viện

Cô đỏ mặt, vờ nói dối, cô không muốn về nhà lúc này vì giờ này mà về chẳng khác nào đem thân dâng tận mồm sói, cô không muốn nghỉ thôi đã rùng mình, tốt nhất nên trì hoãn tiếp tục ở lại bệnh viện thì tốt hơn

_Được thôi tùy em...

Hắn nhìn ngoài trời bây giờ cũng sập tối rồi, mai xuất viện cũng tốt, nhìn thấy cô không sao là hắn yên tâm rồi, tâm trạng cũng khá hơn rất nhiều

_Tay của tôi không thể viết bài được nữa...huhu...

Cô buồn bã nhìn bàn tay, tất cả là do hắn giờ hắn còn ở đây giả bộ ngọt ngào, muốn cô tức chết đây mà, chỉ tiếc là cô nhỏ bé không thể chống đối hắn được

_Tôi sẽ viết bài cho em, phiền quá...

Cô vrun mắt nhìn hắn, trong đôi mắt long lanh vẫn còn oán giận, cô chưa nguôi giận đâu

_Sao hả?

Hắn hất mặt nghiêng rằng, Hoa Trạch Siêu chưa bao giờ vì ai làm bất cứ điều gì cả cô là người đầu tiên còn ở đó nhăn nhó không vui

_Không cần, tâm tình anh bất ổn ai biết lúc nào thì nổi giận? Tôi không muốn...

Cô nằm xuống giường xoay mặt vào tường không muốn nhìn thấy hắn, cô sợ cái tính khí ngông cuồng ấy không biết bao lâu lại bắt đầu nổi nóng

_Em...

Hắn phát cáu, cô là người duy nhất trên đời dám chống đối hắn còn không biết vui vẻ đón nhận hắn, suy đi tính lại hắn không biết còn phải dạy dỗ cô thế nào...quá cứng đầu

_Là anh đã biết sao mà không chịu nhận lỗi, còn thua đứa trẻ lên ba

Cô lớn giọng nhưng đến đoạn cuối thì nhỏ dần, nói xong hít mũi một cái bị quan, nghe trong giọng nói đáng thương vô cùng

_Xin lỗi sao? Không bao giờ

Hoa Trạch Siêu nhấn mạnh, hấn phi ra mấy chữ khẳng định thương hiệu, Hắc thiếu này luôn đúng và cô mới là người phải tuân theo, nghe hấn nói xong cô xoay người lại nhìn hấn, bản mặt không biết hối lỗi còn kêu căng tự đắc

Tiếp theo Chap 51 Lời xin lỗi dụ dỗ

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Chương 51: Lời Xin Lỗi Dụ Dỗ

Cô hệt hắng nhìn con người không có chút nghĩa khí, xin lỗi một câu ảnh hưởng đến kinh tế nhà anh à? Thật là...ghét lắm nhưng không dám phản kháng cảm giác này rất bức xúc

_Xoay sang đây

Hấn thấy cô làm mặt lạnh xoay vào tường thì giận lắm, nhìn thấy hấn quan tâm đáng nhờ phải vui vẻ mới đúng, hấn đã vô cô mà bỏ ngang công việc đang dở còn phải vượt đoạn đường dài về đây, nhìn cô tỏ thái độ đó thật sự rất bất mãn

_Không xoay...

_Xoay qua đây...nghe không?

Hấn nắm tay xuống giường đe dọa, ánh mắt bắt đầu chuyển sang màu giận dữ, cái tính tình không bỏ được...câu gắt là bắt đầu cường quyền

_Đánh đi...đập phá đi...hức...tôi có tàn phế mới vừa lòng anh...huhu

Lâm Tương Y ngồi bật dậy, âm ức khoé mắt tuông lệ, cô dùng chính bàn tay vừa phẫu thuật ấy không cần biết nó vẫn đang đau nhứt mà đánh hấn, muốn nổi giận thế nào mặc hấn cô chịu đựng đủ rồi

_Xin lỗi...

Hấn nắm lấy bàn tay yếu ớt, vội ôm lấy cô nói lời xin lỗi, quả là nói ra cảm giác bản thân rất nhẹ nhàng, hấn ôm cô bày tỏ, năm ngày trôi rất nhớ thương cô, việc trấn giữ cô trong ngực thế này thật tốt, nhẹ nhõm yên lòng

_Hấn xin lỗi mình???

Cô ngạc nhiên nghe lời nói đó lọt qua lỗ tai, hấn chịu xin lỗi rồi, nghe rất ấm áp, xem ra được an ủi phần nào, đại thiếu gia như hấn chưa từng mềm lòng vì ai cả, vì cô...hấn gần như phát điên, nhìn cô méo mó không vui hấn bức rức khó chịu...

Cô ngẩn mặt nhìn hấn, vẻ mặt hài lòng chấp nhận lời xin lỗi, gương mặt hạnh phúc ánh lên vẻ ngây thơ, vài ngọn tóc còn bay nhẹ vào gò má xinh đẹp, hấn xúc động không kìm lòng được ôm lấy cô hôn lên môi, hấn nhớ bờ môi này nhớ đến thần thờ loạn trí, năm ngày mà cứ như 5 năm, ngày nào cũng nặng nề trôi qua...

_Đừng...ở đây là bệnh viện

Cô đẩy hấn ra, cô ái ngại vì sợ có y tá nào nhìn thấy, nhưng mà đây là phòng đặt biệt chỉ có mình cô một phòng, còn ai dám đến gần nếu như không có lệnh của hấn

_Tôi nhớ em..

Hấn kéo cô đến gần, vội vã tìm môi cô, tay còn nhanh chóng xé toạt áo cô ra, hấn cực kỳ nhớ cô nếu hôm nay không được giải toả hấn không chịu nổi, đã quen cảm giác có cô rồi những ngày qua là thử thách rất lớn

_Không...

Do tay cô bị thương nên không thể tự vệ cho bản thân được, cứ thế hấn cho tay vào hai lớp áo thích thú xoa nắn

_Không ngừng được...

Hoa Trạch Siêu gấp gấp đẩy cô nằm xuống, trong người hừng hực ham muốn, nhịn đã lâu bây giờ chỉ muốn lao đến yêu thương cô thật nhiều, cơ thể

mạnh mẽ có hàng ngàn ngọn lửa thù đốt

_Tôi bị thương...đau...

Cô chỉ vào đầu gối, chỗ đó cử động nhiều rất đau, cố gắng mong hấn nghỉ lại, đã nhin năm ngày thì nhin thêm vài ngày có sao đâu

_Tôi sẽ chú ý

Hấn nói qua loa, giờ phút này không ngừng được, bụng dưới thét gào muốn hành động, hấn ném áo cô xuống đất, bàn tay nâng niu hai quả đào quen thuộc, động tác nhàn nhạt thưởng thức, bóp nhẹ ngọc nhỏ vắn về cho vào mồm

_Tôi...không muốn...

Hấn cắn lên cái môi ương bướng không nghe lời, cái lưỡi đẩy vào khóa chặt cánh môi đang run lên vì hấn, hấn cuồng nhiệt hôn cô một cách gấp gáp, do quá hăng hái hấn làm cánh môi cô đau, bàn tay kia còn thô bạo bóp mạnh, miệng lưỡi thì không kêu la được, hai quả đào nhỏ cao càng làm hấn hứng thú muốn ôm ấp mãi

_Đau...

Hấn vừa tạo cho cô khoản trống nhỏ ở cánh môi, cô liền yếu ớt phản kháng, hấn vẫn là hôn rất hung hãn, cánh môi tê rát muốn đập nát vì hấn, hấn muốn cô đến vậy à? Cô khổ sở nhăn nhó

_Hôn tôi..

Thấy cô không hợp tác, hấn buông cô ra, đặt hai tay cô qua cổ hấn, hấn buộc cô chủ động hôn hấn, nhưng cô đã lắc đầu

_Hôn...

Hấn trừng mắt đe dọa, cô nhú mào bất động, ánh mắt của hấn đa tình như muốn nói

_Em có biết tôi vì em đã rất phiền não? Giờ phút này nên ngoan một chút

Tiếp theo Chap 52 Bá Đạo làm loạn

By Thuytinh103

Au: Mọi người ủng hộ truyện này của mình rất nhiệt tình, mình vui lắm mỗi lần đọc comment, nếu ai thích đọc truyện mình viết thì ủng hộ mình nha mình có viết thêm 1 truyện (H) Đại boss có quyền sủng em. Lịch đăng vẫn bình thường, mình không bao giờ Drop truyện đâu, các thần dân thoải mái đọc rồi ủng hộ nha!!! Thank you

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Chương 52: Bá Đạo Làm Loạn

_Tôi đang là bệnh nhân, anh đừng quá đáng nha

Lâm Tương Y nhặt cái áo dưới đất lên, hấn tiếc nuối nhìn cô mặt lại áo còn quay lưng để hấn chưng hửng, dục hoả đang lên cao mà bị đối xử kiểu này, thù này không cho qua được

_Em không muốn hôn?

Hoa Trạch Siêu đưa mắt liếc nhìn khuôn mặt không phối hợp, cô cương quyết là không chạm môi hấn, cô xoay đi chỗ khác, không hợp tác là không hợp tác

_Tốt...

Hấn nhếch môi tặng cô nụ cười ma mị, lúc cô xoay đi không để ý, hấn cời nút kéo khoá quần xuống...

_Vậy cầm nó đi..

_Á....anh làm gì vậy? Biến thái hic...

Cô nhăn nhó hoảng loạn nhìn cái vật cương cứng kia, hần còn bảo cô cầm lấy nó, cô không muốn tiêu đời, hần bình thường đã rất hung hăng giờ bảo cô cầm lấy có khác nào châm thêm lửa trong lòng hần?

_ Tiểu Y ngoan, chịu khó một chút tôi không làm vết thương em đau

Hần ngon ngọt cắn vào tai cô, vì cô bị thương nên hần khá cẩn thận, tránh làm cô đau vì vết thương còn mới

_ Nằm trên giường cũng chán, em vận động một tí đi

Hần kề sát cô ngon ngọt dụ dỗ, lần này từ từ kéo cô nằm xuống, không vội vàng ăn thịt cô, đêm nay hần muốn thỏa nhỏ thấy được tâm tình của hần, muốn cô nhìn thấy xa cô mấy ngày hần đã nhớ cô cỡ nào

_ Hôn đi...tôi hứa không mạnh bạo

Hần nháy mắt, tay sờ nhẹ lên mấy cúc áo trước ngực cô gọi tình, tuyệt đối đối phương hướng không thể dục tốc bất đạt, mấy lần trước cũng đã cưỡng bạo làm cô sợ rồi lần này chắc là cô nghe lời ngon ngọt sẽ suy nghĩ

_ Hay em muốn tôi thỏa bạo mới thích?

Hoa Trạch Siêu bóp mạnh bắp đùi cô, cô sợ hãi mắng rủa...

_ Quá đáng, trước sau cũng bị ăn đã vậy còn bắt lựa chọn, đại háo sắc

Vừa suy nghĩ xoay mặt sang đã nhận được ánh mắt ngập tràn ánh sáng, khiến tim cô rung rinh, động tác cúi người chống hai tay lên giường bao quanh eo cô rất quyến rũ, hần cứ như có ma lực lôi cuốn, hết cách cô đành ôm cổ hần chồm về phía trước đặt lên môi hần nụ hôn vụng về

_ Hôn...

Cánh môi ướt át e lệ chạm vào bờ môi lạnh lùng, run rẩy vụng về ngậm lấy hôn nhẹ, kích thích vô cùng, sự vụng về áp úng rất biết lấy lòng, cái miệng nhỏ mút lấy cái lưỡi mềm mại

_ Tả mị...

Hần ôm cô nâng lên đồng thời đẩy lưỡi mút mạnh, đa tình truyền vào đáy ngọt ngào ngậm lấy cánh môi lôi cuốn

Cô gái ngốc nghếch rất biết cách hôn này làm hần mê mẩn, từ trong cái e ấp rụt rè, vừa chạm môi hần đã tạo ra nguồn điện chạy dài, bờ môi dán chặt vào cô, hôn lên đứt quãng, hết xoay bên này đến bên kia, thích thú nhất là bờ môi run rẩy kia cũng hưởng ứng hòa nhịp

_ Ưm...

Cô mất đi không khí nên hơi thở mạnh, ngọt ngào quá, tận trong cổ họng còn đọng lại cái lưỡi ma mị càn quét ấy, hần không một phút nào để cô được thành thói quen như hôn sâu, mút mạnh

Cánh môi nhỏ chịu đựng không nổi sưng lên vì hần, nụ hôn kéo dài rất lâu, hần muốn nhớ mãi dư vị này, hàm răng nhẹ cắn để lại dấu tích trên cánh môi yêu thương, không mạnh nhưng đủ tê tái để cô nhớ

_ Không...cần...um...

Cô đứt quãng nói, nhũn nhũn muốn giành lại cánh môi không để hần hôn nữa, cứ mỗi lần hôn là phải cắn quá bá đạo

_ Cứ cắn...

Hần đẩy đầu cô sát về phía hần, cổ trêu chọc cắn liên tục lên môi trên rồi môi dưới, khoé môi mềm mọng này đáng yêu quá càng hôn càng bị say, hần tiến lưỡi sâu hơn, bao nhiêu mật ngọt đều muốn giành mất

Cô yếu ớt đặt nhẹ lên khoé môi lạnh lùng đó một nụ hôn nhẹ, thế mà hần vừa bị kích thích liền lấn át mút chặt, cánh môi hệt hăng vì hần hôn quá cuồng nhiệt

Đầu óc lúc này căng thẳng không muốn dừng lại, chỉ muốn giữ mãi nụ hôn này thôi, đã lâu rồi không được chạm vào bờ môi đó, hần không muốn bản thân bị thiệt thòi, cái nụ hôn sâu sắc này phải được nhớ thật lâu

_ Thỏa nhỏ đừng dừng lại, tôi muốn hôn em.

Hần siết chặt tay không để cô rời ra, trong lời nói thổn thức kèm theo hơi thở nồng ấm, hần hôn cô mà không biết chán, chỉ có cô mới khơi dậy xúc cảm trong hần

Tiếp theo Chap 53 Hứa sẽ nhẹ nhàng

Chương 53: Chương 53: Hứa Sẽ Nhẹ Nhàng

Hắn rời cánh môi, ánh mắt dò xét biểu cảm, vẫn gương mặt ngây thơ như thiên thần chiếm trọn tình cảm của hắn

_Ngoan...tôi thích em không chống đối

Hắn đặt tay trên ngực, cách lớp áo lúc này cô mặc lại vẫn cảm nhận rất rõ, vòng tay chậm rãi siết lấy, như chưa đủ mãnh liệt hắn cởi cúc áo tìm vào bên trong

Hắn hôn lên cổ cô, hai bàn tay áp lên hông cô vỗ nhẹ, cái kia đã sớm muốn hòa hợp nhưng hắn vẫn còn muốn tiếp tục vài tiết mục

Hắn siết nhẹ hai quả anh đào đang cắn mộng thẹn thùng bởi bàn tay che đậy của cô, đầu tay áp lên, trên đỉnh nắm lấy ả nhẹ...chúng méo mó vì động tác bóp véo

Cô nhúc nhích khó chịu, bị hắn kích động đến chóng mặt, hắn cực kỳ yêu thích biểu lộ này, cô cứ e ấp bấu víu vào hắn

Rất thích sờ vào hai quả anh đào kia, nó căng tròn kêu hân, hắn nóng lòng không muốn rời mắt hai tay liên tục xoa nắn, xung quanh da thịt nhô cao mềm mại, mỗi lần mấy ngón tay ả nhẹ trong lòng càng thôi thúc muốn sủng, hắn đã từng cùng rất nhiều phụ nữ nhưng chỉ với cô là ngọt ngào muốn yêu thương nhất

Đôi mắt say mê ngắm nhìn cô yếu ớt chống chọi với xúc cảm trong lòng, hắn càng ra sức trêu ghẹo mấy đầu ngón tay lên phía trên

_Um..

Mãnh liệt trong lòng quá lớn buộc cô phải kêu lên, xấu hổ cô che miệng, là do phản ứng của cơ thể cô không thể nào ngăn được

Hai tay kéo anh đào sát lại gần nhau, hắn đặt cái hôn nhẹ giữa đường rãnh chẻ sâu của hai quả anh đào, cái lưỡi liếm dọc một đường, khẽ mút mạnh đánh một vòng, dừng lại ở viên ngọc trên cao ngậm lấy ngẫu nhiên

Cả người phấn chấn muốn hơn, chỉ trách cô quá đáng yêu hắn nhìn thấy mà kim lòng không được muốn hôn cắn suốt thôi

Hắn cắn lấy viên ngọc nhỏ ấy, say đắm hôn lên lớp thịt mộng trắng ngần, để lại trên ấy một dấu cắn định tình

Cô ôm cổ hắn, chịu đựng sự dày vò khác lạ này, bản năng chịu không được phải uốn người về phía trước, mềm mỏng cuốn lấy càng làm hắn khó chịu muốn vồ lấy cô, mấy hôm nay đã nhớ thương nhiều lắm giờ phải được bù đắp

_Tôi rất nhớ em...muốn em...giảm cầm em là phụ nữ của tôi

Hắn xảo huyệt mút lên quả anh đào mịn màng trước mặt, ánh mắt thâm thúy đen tối muốn chiếm giữ, không còn là cảm giác dễ thỏa mãn bây giờ muốn chiếm luôn trái tim của cô

_Không được phép tiếp cận ai ngoài tôi, chỉ có tôi mới toàn quyền trên cơ thể của em

Hắn nham hiểm có sức chiếm đoạt cao, cánh môi lạnh lùng day dưa mút lên viên ngọc nhỏ, không chỗ nào từ bỏ vai trở xuống ngực là không có vết bầm ửng đỏ

Từ giờ cô chỉ được thuộc về hắn, để hắn cung chiều, cô rùng mình khiếp sợ, bây giờ tên hung thần này ngày càng muốn sở hữu cô cao hơn, hôm nay còn nói mấy lời khẳng định này nữa

_Um..

Cô nhòm người đẩy hắn ra, hắn cắn trên quả anh đào một cách hung hăng, cô cố gắng chống chọi cũng không bằng hành động của hắn quá nguy hiểm

_Ngoan...đừng sợ...

Vuốt nhẹ gương mặt hoảng loạn, hắn rời môi thương tiếc không cắn phần da thịt bị vùi dập kia nữa, từ từ nhẹ nhàng hôn rồi mút nhẹ, kim chế cảm xúc không để mọi thứ kết thúc sớm

_Híc...

Cô rót nước mắt rục rề, hần đúng là ma vương như lời đồn, lãnh khốc u ám càng quét cô đến không còn sức phản kháng

_Chỉ vì em quá quyến rũ

Hần xoay cô lại, bàn tay nắn nót vuốt mồ hôi trên lưng cô, khẽ hôn lên đó, tiếp tục trượt tay xuống hông sờ soạn

Cô cắn răng hồi hận hôm đó đã đến gặp hắn, tưởng chừng hắn chán ghét cô sớm nào ngờ ngày càng gia tăng muốn cô

_Hoa tổng...đây là bệnh viện mong anh nghỉ lại...híc...

Cô nhòm người ngồi dậy cầu xin hắn với hần chỗ nào nguy hiểm càng thích, nhìn cô ở trong lòng hắn mềm nheo, anh đào ửng đỏ căng tròn còn ma sát qua lớp áo sơ mi của hắn chạm khuôn ngực rắn chắc, thử hỏi thử tình cảm nồng bỏng này làm sao dừng lại được

_Ngốc...

Hắn nhìn rõ gương mặt sợ hãi rất dễ thương, cúi xuống nâng cao cằm cô đồng thời phần nhô cao ngẩng ra hướng về phía hắn nếu không cúi người hôn lấy thì rất là đáng tiếc

Hắn bản loạn vì gương mặt đó mang nét đẹp mộc mạc chân thành, hắn say đắm luôn muốn nâng niu cô như bảo ngọc

Đây cô nằm xuống, đôi mắt thiết tha, trong cái lạnh lùng bao phủ không giấu được nồng nàn pha lẫn, mắt nhìn xoáy vào người con gái yêu thương, ánh mắt cơ hồ tựa mặt nước tĩnh lặng bao la ẩn chứa sóng tình ồ ạt, hắn cỡi áo sơ mi nhẹ nhàng trượt bỏ, thân hình chuẩn cân đối hiện ra bao phủ lấy cơ thể trần trụi của cô, hắn một tay nâng đỡ ôm cô ấm áp muốn nhìn lâu hơn, gương mặt trong sáng làm xáo trộn cuộc sống tẻ nhạt của hắn.

Tiếp theo Chap 54 Xuất viện

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Chương 54: Xuất Viện

Hắn ôm cô, nhìn gương mặt đầm đìa nước mắt, khẽ hôn lên má, xoa nhòa nước mắt mặn đắng, bàn tay yêu thương nắm lấy tay cô, hắn nhẹ nhàng toả ra yêu thương muốn đối xử với cô thật tốt, nhìn cô run rẩy yếu mềm, trong lòng xao xuyến ngập tràn một phút dứt khoát đẩy vào...

_Sẽ đối xử tốt với em..

Hắn nhòm người, động tác êm ái, bên trong siết chặt bao phủ, hắn hạnh phúc mãn nguyện, cô mãi là người phụ nữ hắn cưng chiều nhất

Hắn tìm môi cô, lần át hôn lấy bên dưới là hàng loạt động tác thôi thúc, hắn hùng hực sức sống, cứ muốn trấn giữ mãi bên trong

Máu trong người sôi sục, như không thể nào kìm nén được, hắn đẩy người ngày càng nhanh hơn...

Cô bị cánh môi hắn giữ chặt vẫn không thể nào ngăn được tiếng kêu than thốt, tận trong cổ họng phát ra âm thanh nhỏ như oán trách

_Ư...

Cánh môi mãnh liệt vì cô khẽ kêu tạo nên một xúc cảm ghê gớm, hắn nhòm người tiến vào sâu thẳm nơi nào đó, đồng thời miệng lưỡi mút lấy đôi môi nhỏ ngăn không cho cô phản kháng

Người cô bị hắn chiếm lấy, nặng nề căng thẳng, không lúc nào nhip thờ được ổn định, phần dưới bụng nhấp nhô có cảm tưởng như cái vật hung hăng muốn đội cả lớp da bụng cô lên, kín đáo ôm lấy, hoà nhip nồng nàn

Cô bị thiêu đốt hoàn toàn, cơ thể thiếu nguồn nhiệt liền ôm chặt người đang ông càng quét như mưa bão phía trên, bàn tay nhỏ chỉ biết ôm ngang eo hắn chịu đựng cuồng phong

Trong lòng ngày càng dâng trào mãnh liệt cảm xúc muốn yêu thương cô, hắn hoàn toàn mê mẩn trước da thịt mềm mại bị khuấy phục, càng ra sức chiếm đóng

_Úc...uhhh...

Giọng nói thô thể càng làm hắn phát điên, động tác mạnh mẽ ra sức bao phủ, cô ngây thơ nhỏ bé ở trong người hắn

_Lập tức xuất viện...

Hắn không kìm lòng được trước vẻ được đáng yêu của cô, hắn ôm cô quấn vào chăn muốn đưa cô về nhà...

_Hic...bá đạo ngang ngược...

Vì do hắn làm chủ, hắn ôm cô trong chăn quấn chặt cô không thể ngăn cái chuyện bá đạo này được, cô khóc thảm cuộn tròn trong chăn bị hắn bế xốc đưa đi

_Hoa tổng???

Bên ngoài có người chờ sẵn, vừa thấy hắn đã cúi đầu chào hỏi, nhìn từ đầu đến chân hắn, đều tuấn tú nghiêm trang không chút gì là xốc xếch giống bộ dạng vừa xx, có điều cô gái trong được hắn ôm lấy...hình như không bình thường...

_Tôi tự lái xe...

Hắn dặn dò, sau đó vội vã bỏ đi, giờ phút này không thể chậm trễ

Trong siêu xe....chỉ có hai người...

_Luu manh...ngang ngược... hức...

Tay cô ôm chặt cái chăn duy nhất, còn hắn ở ghế trước đang lái xe với tốc độ chóng mặt

_Đội về nhà tha hồ hô mưa gọi gió

Hắn nghĩ thôi trong lòng đã phần khởi muốn lao ra ghế sau đè bẹp cô, chỉ đáng thương cho cô suốt ngày bị hắn ức hiếp đến khổ sở

_Đừng mong về nhà đem tôi làm cái trò đó một lần nữa...

Lâm Trương Y ngồi ở ghế sau nhăn nhó âm ức, giọng nói nghẹn ngào, nhìn hai hàng nước mắt tủi thân, hắn có phần nhói lòng

_Thách em nói lại lần nữa....tôi vẫn là thích bộ dạng chống đối nhưng bị "ăn" của em

Hắn nhìn lên kính chiếu hậu, gương mặt ngây ngốc tức ứng đỏ làm hắn cong môi nở ra nụ cười

_Kẻ nào ở trên giường làm loạn là heo

_Cái gì???

Hắn hỏi lại, cá nhỏ dám dùng cách này tránh né, đúng là thô nhỏ cũng đâu phải quá ngốc...

_Được...đừng trách đêm nay tôi không còn ngọt ngào

Hắn nhấn ga nhanh chóng phóng về nhà, 5 phút sau xe đỗ trước sân biệt thự, không đợi lên đến giường đâu, hắn khóa cửa xe, không cho cô xuống

_Anh...anh làm cái gì vậy?

_ Vì tôi muốn em

Hoa Trạch Siêu ngang ngược kéo cái chăn trên người cô xuống, vì cô không có mặc quần áo nên mọi đường cong trên cơ thể đều hiện ra, vừa nhìn hai mắt của kẻ sắc lang nào đó đã rực tình, bên dưới quần tây có thứ còn muốn lao ra

_Tiểu Y...đến đây

Hắn kéo chân cô, đẩy ra xa, nhanh chóng bá đạo lao vào

_Ưm...đáng ghét...như thế rất đau...anh muốn cưỡng hiếp tôi à? hức...huhu

Cô khóc rống, đầm lên ngực hắn, hắn cười khẩy, bật ghế ngửa ra sau, để cô yên vị trên bắp đùi hắn

_Trông mặt tôi giống tên cuồng loạn dâm đảng lắm hay sao? Tôi đang yêu thương em mà?

Hắn thuận tay ve vuốt hai quả anh đào lay động trước mặt, bên dưới vận động cảnh tàn bạo, ánh mắt chuyển sang khó chịu không hài lòng

_Nói đi...em tự nguyện...

Hắn đang ép cô, cơ thể nháp người rất mạnh, cô như muốn rã rời xương cốt, hai chân rất mỏi, còn phải chịu đựng cái vật to đùng đang ngo ngoáy trong người

_Hic...em...tự nguyện...

Cô liếc hắn một cái, đầy căm ghét hận thù, cái tên u ám này suốt ngày chỉ muốn cô, ngoài ra không muốn ai khác, mệt chết đi được

_Hừm...

Hắn lạnh lùng hừ lạnh, cánh môi cắn mạnh xuống ngực cô, bắp đùi rung lắc cố tình không để cô thoát mái, hắn là người thù dai cô dám bảo hắn hạo sắc...hắn cho cô biết hạo sắc là thế nào

Tiếp theo Chap 55 Cự thích trêu chọc

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Chương 55: Cự Thích Trêu Chọc

_Đau...

Cô hét lớn, hắn thô bạo cắn mạnh như thế làm sao cô chịu đựng được, giữa hai bắp đùi còn phải cố gắng chống chọi với con quái vật lớn, cơ thể mềm mòng không biết bao giờ hắn mới chịu buông tha

_Tiểu Y...

Hắn ve vuốt cô, ánh mắt xót thương cho cô vì phải chịu đựng sống tình mạnh mẽ từ hắn, hắn muốn nhẹ nhàng lắm nhưng mà trong người bức rức không yên

Hắn mạnh bạo ép buộc cô, dù cho cô đau đớn ghét bỏ, hắn càng ra sức chiếm đoạt, tấm lưng trần rướn người hài lòng, vì cô quá dễ thương, còn dịu dàng trách móc vì thế chỉ có thể dùng hành động đáp ứng, để cô biết tâm tình này dành cho cô sâu đậm cỡ nào

_Thả lỏng...tôi không vui dập em

Hắn nói lỏng hai tay cô, trong xe rất chật, vì thế không gian không có nhiều, nhưng càng chật hẹp lại càng thú vị, cô không thể thoát đi đâu được hết

_Không...thích...

Cô nhăn mặt, lần này không muốn bị hắn đánh bại, cô ra sức đẩy cái vật lạ lẫm kia ra khỏi người cô, cô giãy nảy, dùng hết sức đẩy hắn ra nhưng trong xe quá chật, hai tay cô mất thế không nơi bấu víu kết quả người không lùi xa chỗ nào đó được mà còn bị hất về phía trước bị cái kia đâm sau hơn, một màng chống chọi đầy bi thương, cô thở dốc tức giận, ai kia lại nghĩ rằng cô hạnh phúc hưởng ứng lại càng ra tay mạnh hơn

_Ah.hh...

Cô cắn vào bờ vai rắn chắc hắn thích thú đẩy một cái đạt đến đỉnh điểm, hạnh phúc ôm lấy cô hơi thở hòa quyện thở mạnh

_Mở cửa...tôi ngột...

Cô nghĩ hắn xong chuyện rồi cô muốn thở nãy giờ bị hắn cắn muốn rách cả cánh môi, còn bị hắn hôn đến sắp ngạt, cô yêu cầu hắn mở cửa

_Được...

Hắn tàn ác mở cửa bất ngờ người đẩy về phía trước tiếp tục ra vào, thích thú trêu chọc cô, bàn tay giữ chặt hai tay cô không để cô cử động

_Bại hoại...anh mau đóng cửa lại...

Cô đỏ mặt nhìn màn đêm tĩnh mịch bên ngoài, tuy là không có ai nhưng mà rất là ngượng, cô nhận ra bản thân rơi vào trò chơi của hắn rồi không dễ dàng gì thoát khỏi

_ Chiều ý em đóng cửa

Hắn nhích người dịch chuyển đóng cửa lại, động tác vẫn không thành thạo cho cô

_ Làm sao hắn ta khỏe quá vậy? Huhu

Cô nhăn nhó với suy nghĩ trong đầu, hắn hùng hực căng tràn sức sống tiến quân không biết mệt, còn cô yếu sức chân tay rã rời

Mặt trời lên cao, người nào đó hôm qua bị vùi dập đến xương cốt đau nhứt ê ẩm, cả người không nhấc lên nổi vẫn còn ngủ say sưa

Hoa Trạch Siêu thức dậy trước cô, hắn tắm rửa sửa soạn quần áo, sau đó tâm tình rất tốt đến bên giường nhìn cô ôm gối ngủ say, trên người đắp hờ hững cái chăn để lộ lưng trần và bắp đùi trắng ngần, hắn cúi người hôn lên lưng cô, cọ sát nguy hiểm này làm người hắn nóng ran

_ Khi ngủ cũng cực kỳ dễ thương

Hắn loạn nhịp hôn lên cổ cô, hàm răng sắt bén cắn nhẹ vành tai, rồi đến tìm môi cô trên đầu

_ Oaaa...

Cô tỉnh dậy, nhìn thấy hắn đang giở trò hoành quá hất tay một cái kết quả, trúng vào mặt hắn

_ Đáng ghét

Đúng là ác quỷ có khác hôm qua đã một trận, hắn nói là sau năm ngày thương nhớ, cô có thể cho qua còn hôm nay mới sáng sớm đã đòi hỏi chẳng phải háo sắc thì là gì?

_ Em làm gì vậy? Muốn chết sao?

Hắn nghiến răng nghiến lợi tức giận, đến siết mạnh tay cô, hai tròng mắt trừng tròn dọa nạt

_ Nói cho em biết tôi không phải loại háo sắc như em nghĩ, lúc nào cũng sẽ sống ngoài ra không tùy tiện sử dụng

_ Hức....cả người tôi đau, còn bị thương đây này...

_ Tú Chi...

Hắn khó chịu gọi người giúp việc đến, Tú Chi vội vã có mặt, cô ái ngại nhìn Lâm Tương Y ngồi trên giường chỉ quần hờ cái chân

_ Chết tiệt, anh ta muốn làm xấu mặt mình hay sao?

Cô ái ngại nằm xuống giường, che đi bộ dạng xốc xếch

_ Đem cô ấy đi tắm, thay quần áo sau đó sát trùng vết thương, tôi đợi ở sau vườn hoa

Hắn ra lệnh, sắc mặt lạnh nhạt khó coi, hắn đứng dậy bước ra khỏi phòng ánh mắt vẫn ngoáy lại nhìn cô không rời

_ Tôi tự tắm được, đồ biến thái

_ Lâm tiểu thư cô đừng làm khó tôi, để tôi giúp cho cô

Tú Chi không dám sai lời hắn, cho nên khi nghe cô muốn một mình làm mọi thứ Tú Chi rất lo lắng

_ A..ui da...

Lâm Tương Y vuốt lại tóc, không ngờ mấy ngọn tóc rối bị vướng vào sợi dây chuyền lục lạc hắn tặng, phiền quá cô tháo nó ra

_ Tú Chi giữ giúp tôi với...đợi tôi tắm đã

Tiếp theo Chap 56 Khung cảnh hữu tình

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Chương 56: Khung Cảnh Hữu Tình

Lâm Tương Y bước ra sau vườn, cô mang vẻ đẹp mỏng manh đáng yêu, đôi mắt long lanh hiền dịu, cô ngây thơ nhìn hấn, hấn muốn gì nữa đây? Ngoài vườn này lại không có người

_ Tú Chi... Tú Chi cô ở rồi...

Cô tìm Tú Chi, dù gì có thêm một người vẫn hơn

_ Tú Chi chuẩn bị về quê nghỉ phép, em kêu cái gì?

Hấn đến gần, cúi người ôm eo cô, hấn nhìn cô rất hài lòng, cô xinh đẹp trong bộ váy màu đen

_ Hoa tổng...anh muốn cái gì?

Cô hất bàn tay đang sờ trên vết thương ở trán, cô đẩy hấn ra không muốn tiếp xúc quá gần gũi

_ Tôi ngoài việc muốn em thì còn gì nữa? Hà...

Hấn nhìn cô đắm chiều, cô chớp mắt ngượng quá cúi mặt không nhìn hấn

_ Mặc kệ anh...

_ Đến đây, tôi làm bài tập toán cho em...

_ Hà?

Hấn dịu giọng nói nhỏ, cô to mắt nhìn theo, hấn giúp cô làm toán? Hấn lần đầu vì cô kiên trì? Có tin nổi không đây

_ Đàng hoàng đi

Hấn nhủ mày mắng cô, hấn kéo cô ngồi trên đùi hấn không phải để cô nhúc nhích lung tung, một lát nữa gần rom rồi lại kêu la bị ức hiếp

_ Chứ hấn ta đẹp quá...bài tập nào cũng biết...thông minh thật...

Cô trầm trồ khen ngợi, ma vương lạnh lùng cũng có lần mềm mỏng, mà còn là mềm mỏng với cô nữa, cô ôm cổ hấn ánh mắt ngẩn ngơ nhìn khuôn mặt góc cạnh đẹp hơn người, thần sắc toả ra thứ ánh sáng chói lóa

_ Ngồi im...có muốn nó vì em đáp ứng không?

Hai gò má cô đỏ lên, hấn sắp không chịu nổi cái mông mềm mại cứ nhích tới nhích lui, khó chịu bực dọc trong lòng đe dọa

_ Một bài tập này khó lắm ở trường tôi toàn nhờ anh Phong...à tôi toàn cho qua...

Cô ngậm ngùi nhớ là không được chọc giận hấn, cô im lặng thôi không nói nữa

_ Hoa tổng...

_ Cái gì?

Hấn ngẩn mặt nhìn cô, lúc này gương mặt của người nào đó đã tiếp xúc rất gần, gần đến nỗi hơi thở nhẹ nhàng cùng mùi hương nam tính ấy phản phát khắt sâu...

_ Hoa tổng có bao nhiêu người yêu rồi?

Cô tò mò, người phong nhã đa tình như hấn chắc là có rất nhiều người yêu, hấn nghe câu hỏi đó không vội trả lời, hai mắt nhìn cô đầy sát khí, về mặt u ám không vui làm cô hơi chột dạ...

_ Vớ vẩn...

Hấn mắng cô, nói chuyện với hấn thật chán, cô thờ dãi...được một lát thì ngủ trong ngực hấn mà không hay biết

_ Ngủ rồi?

Hắn áp tay lên mặt cô, cô ngủ say không hề hay biết, cũng vì quá mệt mỏi đêm hôm qua, hắn khẽ cười đứng dậy bỗng cô trở về giường

_Ngoan...ngủ ngon...

_Hoa tổng..

Khi hắn khép cửa phòng chuẩn bị bước ra thì bị giọng nói chứa đầy mật ngọt kéo lại, không để lộ biểu cảm hờ hững u ám xoa mặt lại

_Chuyện gì?

_Trên đường về có chỗ nào bán kẹo chỉ không?

_Kẹo chỉ?

Hắn lạ lẫm hỏi lại, có phải thỏ nhỏ muốn ăn loại kẹo đó?

_Nếu có mua giúp tôi được không? Tôi muốn ăn...

Cô đến gần cúi vào tay hắn mở tiền lẻ, hắn nổi nóng, đem bộ mặt lãnh khốc nhất nhìn cô

_Ai nói sẽ mua? Trên đường không chỗ nào bán hết, đừng lộn xộn, loại kẹo quê mùa

Hắn to tiếng mắng cô, còn tức giận đem ánh mắt sát thủ lườm cô, chân còn nóng giận đá lung tung, chứng nào tật nấy hung hăng thích bạo lực

Thấy cô bị hắn bỏ lại một mình còn bị mắng một trận Hải Đan nhẹ nhàng đến giải thích

_Trên đoạn đường về đúng là không có bán kẹo chỉ, loại kẹo đó chỉ có bán ở gần biệt thự Phàm gia, cho nên Hoa tổng không mua cho cô được, hay là cô thích bánh bích quy không? Nó cũng khá ngon, ở trung tâm thương mại bán rất nhiều

_Tôi không cần.....

Cô xịu mặt, chỉ là một cái kẹo hắn hung dữ cái gì chứ? Đáng ghét...

Buổi tối, hắn đi làm về, mệt mỏi ngồi trong xe thở dài, công việc ngày càng nhiều, mọi thứ thật căng thẳng

_Đi về hướng Phàm gia đi

Hắn phiền não nhếch môi, đã nói là không muốn để Phàm gia nhìn ngó vậy mà vẫn vì cô đến mua kẹo, Hải Đan thầm than phục cô gái bé nhỏ bao năm trôi qua vẫn có thể làm hắn để tâm đến.

Từ đằng xa Đường Vũ Phùng quan sát rất kỹ, anh ta tò mò nhìn siêu xe đang dừng bên kia đường

_A Siêu mua kẹo cho ai? Cậu ta có thích loại kẹo vớ vẩn đó bao giờ? Cái này chắc chắn mua cho con gái..

Đường Vũ Phùng nghi ngờ, nếu một ngày để anh ta biết được cô gái làm hắn rung động là ai chắc chắn sẽ dùng người đó làm điểm yếu uy hiếp hắn trở về Phàm gia.

Tiếp theo Chap 57 Cô bỏ trốn ngày có bão tuyết

By Thuytinh 103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 57: Chương 57: Cô Bỏ Trốn Ngày Có Bão Tuyết

Hoa Trạch Siêu đã hủy hai cuộc hẹn ăn cơm để về nhà sớm hơn mang bất ngờ cho cô, hắn mở cửa phòng, đem cho cô kẹo chỉ cô thích, bộ mặt u ám ấy vẫn không chịu nở nụ cười, cứ u ám tỏ vẻ lạnh lùng, hắn đến gần giường, thấy một cục cuộn tròn trong chăn, trong lòng âm áp gọi...

_Dậy đi...cái loại kẹo này phiền phức chết được...

Hắn nhủ vậy, bực mình vì người trong chăn chưa chịu lộ diện, cứ nằm ở đó một đống lằm lằm...

_ Lâm Tương Y có nghe không hả?

Hắn phát cái giật mạnh cái chăn, bên dưới không phải cô mà chỉ là đống chăn gối nhô cao, trong lòng thoáng bất an...có phải cô lại muốn trốn khỏi hắn? Chỉ nghĩ thôi ngực trái đã nhói lên, chưa bao giờ hắn lo lắng như lúc này, cô rời bỏ hắn thật sự? Sau bao nhiêu ngày tiếp xúc với hắn cô vẫn quyết định bỏ trốn? Hắn đã từng không có lòng tin vào phụ nữ và bây giờ cô lại vô tình cầm dao đâm sâu vào vết thương trong lòng hắn? Trong lòng cô hắn đáng sợ đến nỗi cô phải bỏ trốn? Hắn khó chịu, bất giác run lên sợ mất đi thứ quan trọng, nếu hắn tìm được cô thì nhất định...

_ Tôi sẽ cho em biết sống không bằng chết là như thế nào...

_ Tại sao hết lần này đến lần khác em trốn chạy tôi?

Hoa Trạch Siêu không giữ được bình tĩnh trong đầu hắn đang nghĩ đến chuyện nếu mất đi cô thật sự cảm giác trong lòng rất khủng khiếp vừa hận vừa đau, chẳng lẽ sau tất cả cô vẫn muốn chối từ hắn?

_ Lâm tiểu thư, thật ngại quá, cô vào trong đi, ngoài này sắp có bão tuyết rồi

Tú Chi mang áo ấm ra ngoài khu rừng nhỏ ngay cạnh nhà mình, cô vẫn không chịu mặc áo ấm mà cứ cầm cái dao xới lớp tuyết lạnh

_ Tôi không sao, tôi khỏe lắm...

Lâm Tương Y cười tươi, cô hít một hơi, lỗ mũi đỏ lên vì lạnh, vẫn cố gắng đi sâu vào rừng cây một chút, có lại cây gai nhọn còn đâm qua áo cô chảy máu

_ Lâm tiểu thư do tôi bất cẩn đã về quê còn quên giao lại dây chuyền cho cô, đi đến bìa rừng mới sực nhớ, cuống quýt sợ quá rồi làm rơi Hic...

Tú Chi òa khóc lo sợ, nếu để hắn biết được thì cô sẽ bị đuổi việc nên vẫn lo lắng lắm

_ Trời ạ, mẹ cô bệnh nặng vừa phẫu thuật xong ở bệnh viện, nghe lời tôi đến đó đi, bây giờ mẹ cô rất cần cô, dây chuyền chỉ vườn mấy cái cây dâu tây thôi nó có cái lục lạc nhỏ kêu lên rất dễ tìm đừng lo cho tôi. Chẳng phải cô đã nói khu rừng này hoàn toàn không nguy hại hay sao? Đi đường nào cũng ra được đường lớn, tôi sẽ về ngay đây...

_ Lâm Tương Y thật ra rất lo lắng nếu không tìm ra dây chuyền sẽ không xong với hắn nhưng mà bệnh tình của mẹ Tú Chi quan trọng hơn nên cô tỏ ra vui vẻ tạo niềm tin cho Tú Chi

_ Lâm tiểu thư, cô tốt quá, vừa giúp tôi tiền phẫu thuật cho mẹ tôi mà tôi thì...

_ Thôi mà...thôi mà mau đi đi...

Tú Chi phải đến bệnh viện với mẹ, cho nên chỉ còn mình cô ở lại tìm dây chuyền

_ Mình sẽ canh giờ...đúng giờ là về, không để Hoa tổng lòng lợn tức giận... hic...gió lạnh quá

Cô vuốt xoa ôm lấy hai vai gầy, không khí ở đây lạnh quá, cô sắp chịu không nổi nhưng nghĩ đến vẻ mặt méo mó khó coi của người nào đó nên cô cố tìm ra dây chuyền, nếu không hắn lại hung dữ mắng cô không tiếc lời, cô đã rất ngao ngán với thần sắc ấy

_ Dây chuyền này đang ở chỗ nào? Ngoan...mau ra đây...nếu không Hoa tổng sẽ tàn sát cả tao lẫn mày đó

Cô nhỏ giọng nói chuyện một mình, hy vọng sẽ tìm ra dây chuyền, ngoài trời càng ngày càng trở lạnh, tuyết cũng dày đặc hơn

_ Không biết Hoa tổng đang làm cái gì? Lúc này có mang theo áo ấm hay không...lạnh quá...

Cô nghĩ đến hắn, cô lo cho hắn, cái tên lạnh lùng như mùa đông ấy tính khí bất cần có thể không đem áo ấm, cô sốt ruột muốn nhanh nhanh về nhà

_ Nếu về sớm một tí mình sẽ đem áo ấm cho Hoa tổng

_ Tuy là anh ta lúc nào cũng bắt nạt, quát tháo coi thường mình nhưng mà anh ta đã rất tốt với gia đình mình, còn cho chị Tương An công việc tốt, mình thật sự rất biết ơn mình cũng không nên chống đối Hoa tổng...vừa nghĩ đến đã cảm thấy...cảm thấy nhớ một chút...

Lâm Tương Y sắp bị tuyết ngoài trời đóng băng cơ thể nhưng trái tim vô cùng ấm áp khi nghĩ về hắn, cô đào bới lớp tuyết dày đặc, hai bàn tay tê cứng vì lạnh cô ho mấy cái đầu óc đã mơ hồ choáng váng, khắp người còn bị tuyết phủ lấy, cả mấy cái cây cũng ghim vào người làm xước da, cô không hề biết một người vì cô mà điên cuồng truy sát rất nhiều nơi...còn cô cứ ở đây ngây thơ tìm dây chuyền, thật trớ trêu...

Tiếp theo Chap 58 Tranh đấu kịch liệt

Chương 58: Chương 58: Tranh Đấu Kịch Liệt

_Cuối cùng cũng tìm được dây chuyền

Cô mừng rỡ nhìn sợi dây chuyền đang phản chiếu trên ngọn cây gai, cô chạy đến vội vã chụp lấy nó

_A...

Do quá gấp gáp vì vui mừng cô chạy nhanh, chân bị trượt ngã nhào xuống hố tuyết, cả người ề ầm

_Lâm tiểu thư...

Người gọi cô chính là Hải Đan, cô ngạc nhiên mừng rỡ nghĩ là có người kéo mình ra khỏi cái hố đó, mà quên mất lý do tại sao Hải Đan có mặt ở đây, khi ra khỏi hố cô mới phát hiện, có rất nhiều người, còn có cả hân, cái lạnh lẽo hiện diện trên khuôn mặt còn âm u hơn tuyết ngoài trời

_Hoa...

_Câm miệng, em dám bỏ trốn à? Muốn chạy thoát tôi đến như vậy sao? Rẻ tiền...

Cô đang vui vẻ, lòng ấm áp vì nghĩ hân biết cô ở đây nên đến tìm, không ngờ hân tạt gáo nước lạnh vào mặt cô bằng những lời miệt thị, cô thu vội cảm xúc mừng rỡ khi gặp hân, trên mặt bắt đầu tuông lệ

_Khóc cái gì? Loại phụ nữ không có giá trị, có giỏi chạy nữa tôi xem? Từ hôm nay em sẽ biết thế nào là sống không bằng chết...

Hoa Trạch Siêu kéo tay cô, hân cố ý siết chặt để cô đau đớn nhớ rõ hân không phải là thứ để cô cả gan chọc ghẹo, hân bị chọc giận đôi mắt đỏ ngầu màu máu của quỷ dữ, gương mặt hung ác không còn tin bất cứ điều gì ở cô

_Đừng bày ra bộ mặt đáng thương, em đã hết giá trị lợi dụng...cút đi...muốn đi làm mà, đi tìm thằng đàn ông của em thỏa mãn...loại vô dụng

Hân luồn tay qua sau gáy cô kéo sát về phía mình, buộc cô phải nhìn gương mặt đầy sát khí của hân, ánh mắt chán ghét bất mẫn, sao cô không thể nào làm theo ý hân, hân ghét cái bộ dáng ngu ngốc của cô hiện giờ

_Cút...

Hân trừng mắt quát lớn, trong giọng nói sỉ nhục mang theo lưỡi dao gây tổn thương, hôm nay trái tim của người nào đó rất đau...cô đã cho rằng dù thế nào đi nữa dù không thể hoà hợp với lối sống của hân cô vẫn sẽ tuân theo ý hân không bao giờ tự ý bỏ đi lung tung nhưng hôm nay chính hân đuổi cô đi, hân có nghĩ đến trong lòng cô cũng biết đau, tim cô thất lại vì một người...sao phải là vì kẻ máu lạnh như hân...thật chua xót...

_Tôi đi...

Cô ầm ức định bụng gân cổ lên giải thích, quá oan ức nhưng mà...hân đã sỉ nhục cô đến vậy, đành thôi cô bỏ đi cho hân vừa lòng hả dạ

Cô lùi thui đi về phía cạnh rừng, hân không nhìn cô lấy một cái, trong đêm bão tuyết hân đành lòng đuổi cô đi sao? Tâm trạng đau đớn không dám nhìn cô một cái hân sợ hân mềm lòng đuổi theo cô

_Hoa tổng...có cần đuổi theo Lâm tiểu thư hay không? Ngoài trời đang rất lạnh...

Hải Đan buồn thay cho cô, nhìn ngoài trời tuyết mỗi lúc dày đặc hơn Hải Đan lo cô một mình đi trong đêm

_Là cô ta tự bỏ trốn đến đây thì có màn gì đến lạnh lẽo

Hoắc Kiệt Nam chết tiệt kia đã không nói giúp còn châm dầu vào lửa, mặt mày thật sự khó ưa, đáng thương cho cô bây giờ cả người lạnh run đi ngoài trời

_Hừ...

Hân thờ dài, hơi thở lạnh nhạt, hai mắt thâm sâu mệt mỏi, hân quay lại tỏ ra không quan tâm đến cô nữa, cứ nghĩ hân đuổi cô đi cô sẽ nan nỉ khóc lóc, chỉ cần như vậy hân lập tức đem cô về nhà, bỏ qua mọi chuyện mà còn sủng cô hơn nào ngờ...suy nghĩ của hân khác với của cô, hân đã đuổi thì cô sẽ đi

_ Huhu....đáng ghét...đáng ghét.... huhu...mình đúng là số khổ mà...

Lâm Tương Y bước đi từng bước chân nặng nề, lòng đầy ảm ức, bản thân đã lo lắng cho hấn sợ hấn bị lạnh nên quyết định đem áo ấm đến cho hấn, bây giờ không cần nữa rồi, cũng vì tìm sợi dây chuyền nên cô mới đến đây, kết quả...hấn nóng giận chưa hồi ngon ngành đã một mực khẳng định rồi khép tội cô

_Tôi ghét anh...Hoa Trạch Siêu...

Tiếp theo Chap 59 Nhận ra có phải quá muộn

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Chương 59: Nhận Ra Có Phải Quá Muộn

Lúc hấn quay trở lại xe, thì có một người đuổi theo

_Đại thiếu gia...đại thiếu gia..

Là Tú Chi đuổi theo hấn, Tú Chi sợ hãi lo lắng chưa biết phải nói thế nào về việc của cô

_Chuyện gì? Tôi sẽ thưởng cho cô chuyện báo tin cho tôi đến đây

Hoa Trạch Siêu chán nản nghĩ là người giúp việc muốn được thưởng, hấn đang sầu nào nên sẽ xử lý việc đó sau

_Không..không phải ạ, đáng lẽ tôi đang ở bệnh viện với mẹ tôi, nhưng nghi ngờ có chuyện hiểu lầm nên tôi quay lại, lúc đại thiếu gia gọi cho tôi tra hỏi...Tôi đã rất lo...

_Ngắn gọn được không? Dài dòng...

Hấn nhúu mày bước vào trong xe, mặt mày ừ ừ không muốn dài dòng, trong lòng bản loạn chán chường

_Thật ra là Lâm tiểu thư có nhờ tôi giữ sợi dây chuyền lúc cô ấy đi tắm vì vướn vùi, tôi bất cẩn quên đưa lại, Lâm tiểu thư sợ đại thiếu gia nhìn thấy mình không đeo dây chuyền sẽ trách mắng nên đã đi xe quảng đường dài đuổi theo tôi, tôi thật có lỗi đã làm rơi dây chuyền ở khu rừng cạnh nhà, Lâm tiểu thư đã phải vất vả tìm nó....tôi khẳng định cô ấy không có bỏ trốn khi đi cô ấy còn đem theo áo ấm của đại thiếu gia nói là khi nào về thì ghé qua Tập Đoàn đưa cho đại thiếu gia, Lâm tiểu thư sợ đại thiếu gia bị lạnh, cô ấy đã một mình ở ngoài trời rét tìm dây chuyền...rất đáng thương, dù có run rẩy vì lạnh hay mệt nhọc đều không bỏ cuộc

Hấn nghe xong, trong lòng dâng đầy hối hận, bộ mặt đóng băng thu nhỏ cảm thấy có lỗi vì đã bắt nạt cô mà không phải là im lặng nghe cô giải thích, hấn nhói đau tự trách bản thân không bảo vệ cô để cô một mình uất ức bị hấn mắng chửi thậm tệ rồi bỏ đi, hấn càng giận bản thân đã không thấu hiểu rằng thô nhô đã dằn quan tâm đến mình, còn lại bản thân hấn ích kỷ chỉ nghĩ đến cảm giác trong lòng, còn trôi buộc cô nghe theo, cứ nghĩ cô ôm cái lạnh một mình bước đi hấn nóng nảy đá tung cửa xe, chạy thật nhanh đi tìm cô...

Hấn đi khắp nơi, tìm mọi góc ngách, sợ rằng mấy cây gai to làm cô bị thương, càng sợ mấy cái hố làm cô trượt chân, hấn mang trong mình cảm giác lo sợ như bị đe dọa, từ trước đến giờ chỉ có hấn đe dọa người khác chứ chưa ai đe dọa hấn hôm nay hấn thật sự thấu hiểu...vắng đi cô hấn trở thành thế nào...

_Lâm Tương Y...

Hấn nhìn thấy cô ngất đi bên một cây to, vì trời quá lạnh, vì cô quá yếu ớt, cơ thể vốn dĩ không chịu được cái lạnh quá mức, trên khuôn mặt không chút thần sắc mặt là không còn muốn thở, hơi thở nặng nề như bị đem đi dằng dằng yếu dằng...cô nhắm mắt thấy mình tự do khi không cần thở nữa

_Tôi sẽ đi...tôi sẽ đi...hụ hụ...lạnh...lạnh

Cô thều thào yếu ớt, lúc ho cổ họng còn khạc ra cả máu tươi, chúng nhanh chóng thấm xuống tuyết làm hấn đau lòng, những giọt máu đỏ thẫm như chạm thẳng vào tim hấn rất lắm

_Y nhi...tôi sai rồi...mở mắt nhìn tôi

Hoa Trạch Siêu áp tay lên khuôn mặt trắng bệch, trên mũi đỏ đã không còn hơi thở, ngọt ngào đến cùng cực, hân hót hoảng đau khổ, cái con người lạnh lẽo u ám này nhận ra trong cuộc sống của mình không thể cứ cứng nhắc cường quyền bắt ép cô được nữa, hân nhận ra đã yếu cô mất rồi...từ lúc nào cũng không hay biết, chỉ biết là không có cô hân không bình yên trôi qua một ngày được

_Y nhi...em không được xảy ra chuyện

Hân ôm cô, vội cởi áo khoát khoát cho cô, hân hôn lên môi thối vào đó chút không khí để cô tỉnh lại, cơ thể cô giờ đây sắp bị tuyết ngoài trời đông cứng lại

_Mau tỉnh lại...

Hân hồi hận ôm chặt cô, trong thâm tâm cực kỳ có lỗi, vội vả bông cô đi, hân không ngừng gọi tên cô

Môi cô tím tái khô ran, lồng ngực bị nghiền lại không thở được, tim hồi hộp đập mạnh, tình hình chuyển biến rất tệ, do thiếu ôxi cô càng mệt hơn, chỉ muốn buông bỏ mọi thứ mặc cho một người đang ra sức kêu gào, hân gồng gồng với chính bản thân mình, tức giận vì đã không nghe cô giải thích

_Có phải mình chết đi rồi không? Nhưng mà áo ấm này vẫn chưa đưa cho Hoa tổng, mình phải nhanh lên mới được...

Lâm Tương Y cảm thấy không còn muốn thở nữa, cô muốn nhanh chóng trút bỏ hơi thở nặng nề này, trạng thái mê man muốn nhanh chóng đưa thể xác đến một nơi xa chuyển áo ấm cho người nào đó, cô không muốn người quan trọng trong tâm trí cô bị lạnh...

_Y nhi lúc tỉnh lúc mê...không được...

Hoa Trạch Siêu nhàu mày hốt hoảng nhìn cơ thể nhỏ bé run rẩy sắp co giật, anh đẩy vội ngón tay vào khoang miệng cô để cô cắn lấy nếu không cô tự mình cắn lưỡi chỉ tổn hại đến bản thân trong vô thức.

Tiếp theo Chap 60 Ma vương biết hối hận

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Chương 60: Ma Vương Biết Hối Hận

Hoa Trạch Siêu đưa cô về biệt thự, hân đặt cô lên giường, nét mặt lo lắng nhìn cô mà tự trách bản thân

_Đây chuyện...đây chuyện đâu rồi...để tôi đi tìm dây chuyền của tôi

Lâm Tương Y trong tiềm thức vẫn không quên sợi dây chuyền hân tặng cô, một mực muốn đi tìm nó vì cô nghĩ sau khi hân đuổi cô đi, dây chuyền là vật duy nhất để cô nhớ thương những kỷ niệm đã qua

_Tiểu Y...em nhất định không sao

Hân cởi quần áo ướt lạnh của cô ra, để nhiệt độ thay đổi, hân quấn cô vào chăn ôm chặt lấy cô truyền hơi ấm

_Hự hự...

_Tiểu Y...Tiểu Y..

Từ hơi thở yếu ớt bị nghiền ho ra mấy tiếng, nơi lồng ngực thất lại, cô nhú mày yếu ớt...

_Tên...tên khốn nạn...tôi sắp chết anh vẫn muốn làm chuyện đồi bại? Tôi hận anh...

Trong cơn mơ màng, cổ họng đóng băng không thở được, ngực lại rất đau, như có thứ gì đó đè nặng không cho cô thở, máu không lưu thông lên não được tạo cho cô một ảo giác rằng hân đang cởi sạch quần áo cô để làm chuyện xấu xa, cô véo hân, còn cắn vào cổ hân đến chảy máu

_Được...được...là tôi không tốt...tôi xấu xa

Hân dịu giọng không nổi giận mà mặc kệ cô muốn đánh muốn cắn hân thế nào cũng được, hân chịu đau, từ tốn không thể hiện sự u ám trên khuôn mặt, bàn tay nhẹ nhàng dùng khăn ẩm lau trên cơ thể cho cô

_Xấu xa...tôi hận anh, đồ máu lạnh...huhu...còn muốn làm nhục tôi đến khi nào?

Cô đau khổ trong tuyệt vọng luôn nghĩ hấn đang đùa cợt trên cơ thể mình, nên càng ra sức cắn hấn mạnh hơn, máu đã chảy rất nhiều ở trên cổ hấn, vẫn không một tiếng hở răng, hấn luôn tập trung lau nước ảm trên người cô để cô thấy thoải mái thân nhiệt sẽ trở lại bình thường

_Xấu xa...bại hoại....không bằng cảm thú...

_Đúng vậy, tôi bại hoại...em im lặng lại đi

Hấn sợ cô mắng chửi một lúc thì hụt hơi lại ngất đi nên ra sức dỗ dành yêu thương, bàn tay cẩn thận lau trên cơ thể mềm mọng, từng giác quan căng ra, hấn nhủ mày trong lòng oan ức

_Em có biết...kiểu này là đang hành hạ tôi?

Hấn đau khổ nhìn thỏ nhỏ ra sức cắn bầm dập đằng sau gáy đến cổ hấn, ánh mắt chậm rãi quan sát, là do bản thân làm cô khổ sở nên không thể la mắng cô ấy được...hấn nhìn gương mặt mệt mỏi lòng lo lắng càng yêu thương cô

_Ngoan đi...

_Xấu xa...

Cô luôn dành cho hấn ánh mắt của kẻ thù, cực căm ghét muốn xa lánh, hấn mặc lại quần áo cho cô, cẩn thận đắp chăn rồi đi pha nước gừng ảm cho cô

_Em đừng giận, mau nghe lời ngồi dậy uống nước

Hấn đỡ cô dậy, cẩn thận thổi từng thìa nước đưa vào miệng cô mỗi lần muốn hít thở đều phải lấy hơi lên, nhìn cô như thể tim hấn thất lại, bản thân tự trách mình quá vô tâm để cô ra nông nổi này

_ Là lỗi của tôi

Nắm bàn tay lạnh cóng yếu ớt, tim hấn đau nhói, lồng ngực dâng trào cảm giác bức tức, trên khuôn mặt hiện rõ sự hối lỗi, nếu được đổi lại hãy để hấn chịu đựng những đau khổ này, chỉ mong cô bình yên

_ Mau khỏe lại Tiểu Y...

Hai con người đảo đầu, nhìn xoáy vào người con gái yếu ớt nằm trên giường, hấn ân hận giá như lúc trước đừng gắt gỏng với cô, còn thừa quyền đe dọa khiến cô lúc nào cũng sợ hãi

_Tôi không cho phép em xảy ra chuyện

Hoa Trạch Siêu tức giận nắm tay xuống giường, khí chất ngang tàn tưởng chừng như không bao giờ thay đổi được bây giờ như khối băng gặp phải lửa nóng làm cho tan ra

_Hừ...không uống...

Cô đẩy tay hấn ta, còn muốn hất đổ ly nước ảm, hấn dịu dàng buông ly nước xuống, đến gần kéo cô vào người, nhất định không nổi giận, ánh mắt tỏ ra cảm thông, hấn nhìn cô một cách tinh tế ôn hòa, biết trong người cô khó chịu cộng thêm việc bị oan ức nên mới xấu tính như vậy, hấn càng ra sức dỗ ngọt

_Nghe lời, uống nước gừng, sẽ tốt hơn

_Không...

Cô phun nước vào mặt hấn, hấn đứng dậy vuốt nước trên mặt, chưa có ai dám vô lễ như thế với hấn, cô đã đi quá giới hạn của mình, hấn sờ vào gương mặt thanh tú bị cô phì nước vào đây, nhìn cô rất lâu, một cảm xúc đóng băng, hấn sẽ nổi giận hành hạ cô hay sao

_Cút đi, tôi hận anh, Hoa Trạch Siêu tôi hận anh...

Cô chóng mặt như đầu, hai mắt đỏ ngầu ứa nước mắt nóng như lửa, cả người thì lạnh lên từng cơn, bức xúc cô không tiếc lời thét to

_Đủ rồi...

Hấn lớn tiếng, nhìn cô gái không biết điểm dừng, hai mắt giận dữ, khoé môi run lên nhả ra mấy chữ khiếp đảm, trở về với ánh mắt hung dữ muốn ngang tàn mạnh bạo với cô, hấn giờ chẳng khác ác quỷ, bị cô chọc giận một tí đã không còn muốn yêu thương cô hay sao?

Tiếp theo Chap 61 Vô cùng cung chiều

By Thuytinh103

Chương 61: Chương 61: Vô Cùng Cưng Chiều

Hoa Trạch Siêu sờ lên vết cắn đến tạo ra một lỗ hổng lớn trên cổ, máu chảy rất nhiều trên cổ áo, cô đã cắn rất mạnh, đến độ vết thương này cần đi may lại, thử hỏi làm sao hắn không tức giận

_ Tiểu Y nhi...em ngoan...nghe lời một chút

Hắn cúi người bưng ly nước gừng uống vào mồm sau đó ôm cô ghì chặt, tay đỡ sau lưng buộc cô ngửa ra để hắn mớm nước vào miệng

_ Um..

Cô nhắm mắt, uống thứ nước vừa cay vừa nóng, hắn nhủ mảy, tuy vậy vẫn dịu dàng dễ dàng, hắn chỉ nổi giận, điên tiết với bản thân hắn thôi làm sao hắn nỡ bỏ cô hay đem cô ra hành hạ được, dù là người đang ông ngang tàn lãnh khốc...khi đối diện với cô vẫn như con thú dữ bị thuần phục

Luôn ôn tồn nhẹ nhàng chăm sóc cô lần này hắn đặt biệt nghiêm khắc với lỗi lầm của bản thân, hắn đem cái vụng về trong lời nói cử chỉ chăm sóc cô, tuy làm cô khó chịu không thích nhưng lại rất chăm chút cẩn thận chăm sóc cô, hắn đã yêu cô rất nhiều...từ lúc nào cũng không hay biết...chỉ cần biết Hoa Trạch Siêu lạnh lùng không cười không nói này bây giờ chỉ biết vắng một người là cả ngày như bão tố phong ba

_ Hức...ai cho hôn? Lưng mạnh...dâm dăng...đi chết đi..

Cô cắn thêm một cái nữa lên môi hắn, khác với mấy lần hắn cắn yêu trên môi, lần này cô cắn một phát mà cánh môi xinh đẹp kia phải rách ra tuôn máu

_ Ngoan...uống thêm chút nữa

Hắn vuốt lưng cô để cô không bị sặc, cánh môi nhẹ nhàng mớm nước, đặt biệt rất thận trọng không để nước vurun vãi xuống áo cô

_ Ngủ đi, buống cả ngày rồi...

Hắn thấy cô lịm đi, hai mắt nặng trĩu, như đứa trẻ buồn ngủ, hắn để cô nằm ngay ngắn đắp chăn cho cô, bây giờ hắn cần xem vết cô cắn khắp người mình, mùi máu tanh cứ xộc vào mũi, cô đã làm mất của hắn lượng máu không nhỏ, còn làm mất cả miếng da to

_ Đừng đi...huhu...đừng bỏ tôi một mình...

_ Đừng đi...

Trong giấc mơ cô nhủ mảy lo sợ, hai mắt nhắm nghiền mà mồ hôi không ngừng tuôn, cánh tay còn níu vạt áo hắn không chịu rời...

_ Đừng...huhu...

Cô giật mình tỉnh dậy, nửa tỉnh nửa mê không thể chớp mắt được, cô khóc, đám chăn gối bị cô cáu xé cắn nát

_ Tiểu Y...nhìn tôi...đừng sợ...

Hắn ôm cô, một tay bế xốc cô đặt trên đùi, hai mắt ngọt ngào trấn tĩnh cô, gương mặt đẹp hút hồn trong đêm khê hôn lên trán cô, trong mơ màng cô thích thú nhận ra người đang ông này rất đẹp trai tuấn tú, liền dùng tay ôm lấy eo hắn, gò má áp vào ngực hắn đi tìm nguồn nhiệt...

_ Ngốc thật...

Hắn mắng yêu, vừa nãy mắng chửi thậm tệ, bây giờ đã cuốn lấy người ta ôm ấp, đúng là quá trẻ con, do cô mơ hồ nên lúc này lúc khác, nếu không một khi tỉnh lại biết mình chủ động ôm ma vương chắc chắn hoảng loạn lại gào thét

_ Tiểu Y nhi...em nằm xuống giường ngủ cho ngon, ngồi thế này dễ bị sỏi cổ lắm...

Hắn nhẹ nhàng nhắc người, ánh mắt đa tình ôm cô gái nhỏ hạnh phúc, đặt xuống giường nằm dài ôm gối ngủ như thế mới thẳng giấc, hắn sợ vết máu trên cổ áo làm cô khó chịu

_ Không...hức...ức hiếp...đề bẹp người khác...

Cô cự quật không chịu nằm xuống giường, hai chân hai tay bấu chặt lấy hắn, cơ thể mềm mại vùi mình vào lòng hắn tìm hơi ấm

_Tương Y...em đang thử sức chịu đựng của tôi sao....???

Hoa Trạch Siêu thờ dài, cảm giác rất muốn đem cô đè ra sủng ái, cô còn lén tới, nhích qua nhích lại khiêu khích nữa, hấn chết mất...dục hoả đã lên cao lắm rồi

_Nếu không phải em bị bệnh thì đừng trách tôi "hành hạ" em...giỏi dụ dỗ

Hoa Trạch Siêu chỉ nghĩ thôi xúc cảm đã cuồng nhiệt dâng lên, nhưng bản tính không phải là người thừa cơ hội, thô nhỏ thì đang yếu ớt hấn làm sao đối xử tệ với cô được

_Tiểu Y yêu tính, tôi nằm xuống để em dày vò được chưa...ngủ cho ngon...

Vì không thể đặt cô xuống giường được, nên hấn đành nằm xuống, đồng thời bế cô đặt xuống, vòng tay ôm eo cô vỗ nhẹ cho cô ngon giấc

_Từ đây về sau, nhất định không để em chịu thiệt thòi...thỏ nhỏ, là của riêng mình tôi, tôi sẽ yêu thương em chứ không phải dùng em để sủng ái...tin tôi...

Hấn thều thào bên tai cô, hấn yêu cô tha thiết cuồng nhiệt, từ hôm nay bản hợp đồng làm tình nhân trên giường được thay thế bằng bản hợp đồng tình yêu trên hạnh phúc

_Tôi lạnh...hức...

Cô nhúm mày lăm nhăm, cánh môi đã bớt nhợt nhạt trở lại đỏ thắm, cô leo lên người hấn, nằm trên ngực hấn có vẻ thoải mái hơn, cô nghĩ là vậy, cứ thế cô ngủ say đến sáng...

Tiếp theo Chap 62 Muốn được đòi hơn

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Chương 62: Muốn Được Đòi Hơn

Sáng hôm sau...

_Đây chuyện...phải rồi mình đi tìm đây chuyện mà?

Lâm Tương Y tỉnh giấc, cô lăm nhăm ngốc nghếch không nhớ chuyện đã sung sức chửi mắng hấn mà chỉ nhớ cái đoạn mình dưới cơ hấn phải đi tìm đây chuyện sợ hấn mắng chửi

Cảm thấy có gì đó vướng víu cô cau mày ba giây sau liền nhận ra mình đang nằm trên người hấn tay hấn còn ôm eo cô say giấc

_Hoa Trạch Siêu? tại sao...

_Thỏ nhỏ em tỉnh rồi...

Hấn nhúm mày mở mắt, bị ánh sáng trước mặt làm cho chói mắt, hấn mừng rỡ, sốt sắn áp tay lên mặt cô

_Hoa Trạch Siêu...tại sao...ừa...làm sao bị thương vậy? Máu...máu nè...

Cô giật mình, ôm cổ áo dính máu của hấn, sợ quá hai mắt ứa nước ló lắng

_Tôi bị một con sói nhỏ tấn công

Hấn đen tối, thâm hiểm nhìn cô, hai tay kéo cô vào ngực yêu thương

_Nhưng mà...tại sao? Làm sao...sói...sói ở đâu? Hoa tổng...Tôi đã làm mất đây chuyện anh tặng làm ơn...đừng mắng...

Cô hốt hoảng hồi lỗi, hai vai nhún lại sợ hãi, ánh mắt tìm sự cảm thương từ hấn, mong là hấn đừng cáu gắt

_Sói nhỏ cắn tôi rất đau...em thật sự không nhớ?

Hấn véo hai gò má ửng đỏ, khuôn mặt kẻ sát dò xét, cái môi nhỏ hận không thể cắn ngược lại sói nhỏ đang ở trong ngực

_Tôi...chính anh...chính anh đã đuổi tôi đi..huhu...suốt ngày ăn hiếp tôi...hức...

_Tiểu Y là tôi sai

Hắn hiền lành nhìn cô, ánh mắt có lỗi mong cô bỏ qua, hắn chưa bao giờ cúi mặt cầu xin ai cái gì cả, bây giờ bộ dạng đang rất thành khẩn

_Không..không sao...

Bị hơi thở nam tính cùng gương mặt đẹp như thiên sứ của ai kia hút hồn, hắn còn đang đề lên người cô hai cánh tay ôm eo, ở đáy mắt còn đầy tia nhìn mà nị về phía cô, cô mím môi nhìn hắn không chớp, đúng là đảng ông đa tình rất lôi cuốn, loại đảng ông vừa đa tình vừa ngọt ngào lại càng đáng trách hơn...một cái nháy mắt cũng khiến người ta loạn nhịp

_Tiểu Y à...để tôi hôn một cái

Tình cảm trong lòng dâng trào, hắn nhớ cơ thể cô lắm, vừa nói xong miệng lưỡi liền tấn công cô

_Ừm...xem...xem vết thương...trước đã

Cô bị hắn đẩy lùi, chuẩn bị tiến quân về phía cánh môi, liền đẩy khuôn mặt hung hãn đó ra, cô muốn xem vết cắn hôm qua cô cắn hắn

_Không xem gì cả....tôi muốn...

Hắn ôm eo cô đẩy xuống giường, còn bá đạo leo lên người cô hôn trong gấp gáp, từ mặt đến cổ chỗ nào hắn cũng lướt lưỡi qua mút lấy mùi hương mà hắn mong đợi

_Oa...tránh...ra...

_Yên nào...um...

Hắn giữ chặt hai tay cô, cả người đè sát trần giữ cô, cô đắm lên ngực hắn, lần này hắn dùng động tác nắm lấy tay cô áp chặt trên ngực

_Trương Y...nghe lời đi

Cô đỏ mặt rút tay về, nhưng bàn tay bị hắn nắm chặt đặt trên ngực, nơi lồng ngực chuẩn đẹp cuốn hút đó cô nghe được nhịp đập rất mạnh..

_Đừng...cái áo dính máu rồi

Cô nhòm người ngồi dậy, tay chống trên ngực hắn, nhẹ nhàng cởi cúc áo của hắn, từng động tác dịu dàng, cô cởi áo hắn ra, khuôn ngực chuẩn cùng thân hình sáu múi rất đẹp ngoài ra da thịt trắng như con gái không một vết sẹo, phụ nữ ngoài kia mê mẩn hắn cũng đúng...quá nổi bật...

_Em đang nhìn lên tôi lúc khoả thân đó

Thấy cô nhìn chăm chú quá hắn khẽ nói, thật ra thì rất hài lòng với ánh mắt của cô, từ miệng hắn nói một cách tự nhiên còn rất thích thú

_Ồ tôi..

Bị lời nói biến thái của hắn trên ghẹo, cô chớp mắt, đảo đi nơi khác, lúc trước bị hắn bá đạo chiếm lấy vui đập đến khổ sở, bây giờ mới có cơ hội nhìn kỹ hắn

_Chúng ta đi rửa mặt thôi

Hắn ôm cô nhanh chóng phóng vào nhà tắm, cô nhớ nhỏ, hắn lại bắt đầu giờ trò

_Không...tôi tự rửa mặt được...

Cô đẩy hắn ra, lần này hắn quyết định không rời cô nửa bước, đi đâu làm gì cũng chỉ muốn ở bên cô

_Rửa mặt nhanh, còn phải tắm nữa, em đừng bướng

Hắn lau mặt cho cô, còn chăm chú tỉ mỉ cứ như cô là thú cưng của hắn, riêng hắn thì rất thích từng ngày trôi qua như thế này

_Hoa tổng...anh làm cái gì vậy? Mấy chuyện của con gái này, đảng ông như anh sao vô duyên nhúng vào?

_Không nói nhiều, nhanh lên vào trong tôi chọn quần áo cho em..

_Cái gì vậy hả? Từ bao giờ anh ta giam giữ mình như thú cưng vậy? Còn tùy ý chen vào việc cá nhân của mình nữa

Cô khóc thầm trong lòng, tên ma vương này ngày càng biến thái muốn được đòi hơn, suốt ngày bám lấy cô còn không cần đi làm.

Tiếp theo Chap 63 Đưa cô đi mua váy (sắp có biến...)

By Thuytinh 103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Chương 63: Đưa Cô Đi Mua Váy

_Làm gì vậy? Tự tôi đi được...

Hoa Trạch Siêu bế cô trên tay từ cầu thang đi xuống, từ ngày cô xảy ra chuyện hấn luôn ở bên cô, nâng niu chăm sóc cô từng ly từng tí

_Hoa tổng...đi đâu vậy?

Cô hỏi hấn, hấn khư khư ôm cô ngồi lên người mà không để cô ngồi xuống ghế trong xe

_Cho xe chạy...

_Vâng ạ...

Hoắc Kiệt Nam nhìn thấy đã ái ngại không dám nhìn đoạn phim tình cảm kia, quá ngọt ngào, đại boss hôm nay rất vui tươi còn giữ chặt cô bên mình nữa

_Đến Lam Đình Uyển

_Thuộc hạ biết rồi

Hoắc Kiệt Nam vâng dạ, tay xoay bánh lái rẽ phải đến Lam Đình Uyển, đó là một nơi có thương hiệu thời trang đẳng cấp nhất nước, một nơi cực kỳ rộng lớn với nhiều bộ trang phục đắt giá

_Hoa tổng...đưa tôi đi đâu?...bỏ tôi xuống đi, ngồi thế này không thoải mái

Cô nhìn con đường phía trước, nó khá lạ lẫm và hoàn toàn cô chưa biết đến, nhìn cô lo lắng sợ hãi chuẩn bị la lối, hấn cong môi giải thích

_Chẳng phải tối nay ở trường có Dạ tiệc? Không cần chuẩn bị à?

Hấn nhìn đồng hồ, giờ này đã là 6 giờ rồi, nên chuẩn bị là vừa, cô thật phiền phức, nhưng mà hấn yêu cái phiền phức của cô, vừa nói miệng lưỡi vừa hôn lên vành tai cô

_À...Tôi nghĩ Hoa tổng không cho tôi dự, nên đã không nói đến

Cô xịu mặt, thật ra dạ tiệc rất vui, cô rất thích, từ khi có hấn xuất hiện cô biết cuộc sống sẽ bị giam cầm đến thờ cũng khó khăn nên đã bỏ qua chuyện đi dự tiệc

_Tôi đi cùng em...

Hấn thoải mái nói, tâm tình rất tốt còn mở mồm huýt sáo, hai mắt chú tâm xem tài liệu qua điện thoại di động

_Sao?...hức vậy thì dạ tiệc còn ý nghĩa gì chứ?

Cô đau khổ nhìn con người kỳ quái kia, đúng là chạy đường nào cũng không thoát khỏi hấn

Đến Lam Đình Uyển, vừa nhìn thấy cô đám nhân viên đã bày tỏ ánh mắt ghen tị, họ nhìn hai vệ sĩ nam mở cửa, không cho ai tiếp cận, hấn bước xuống xe, về mặt cao ngạo bước vào trong

_Xin chào Hoa thiếu...

Đám nhân viên cúi mặt không dám cười đùa, hấn luôn đặt trên khuôn mặt bộ dạng u ám lãnh khốc, đến dọa người khác ngất đi, ấy vậy mà có rất nhiều người vẫn bị cuốn hút

_Phải chi tôi lọt vào mắt ngài ấy

Nhân viên quản lý trầm trồ nuôi tiếc, cô ta nhìn Lâm Tương Y như sinh vật lạ, trông cô quẽ mùa, nhỏ bé đi theo sau hần, rụt rè không mạnh dạng tí nào

_Ở đây cái gì cũng đẹp...

_Cô đừng động lung tung, bộ váy dạ hội đính kim cương này đâu thể để cô tùy tiện động vào, nhờ xướt chỉ cô đền nổi không?

Một nhân viên to tiếng với cô, do là cô ta không biết cô đi với hần, nếu biết thử hỏi còn dám lên mặt như vậy

_Tôi...Tôi chỉ là...Tôi xin lỗi

Lâm Tương Y cúi mặt xin lỗi nhân viên to tiếng kia, cô chỉ là thấy bộ váy đẹp quá nên muốn nhìn thôi mà

_Cô nên thu lời nói của mình lại đi, Lâm tiểu thư là người của Hoa tổng gia đó...cô dám động đến hay sao? Lâm Đình Uyển này chỉ là 1 hạt cát so với Hoa thiếu thỏi

Hải Đan đe dọa, cô gái kia nghe thấy vội cúi đầu xin lỗi, ngoài ra toàn bộ nhân viên đều không dám lên mặt

_Lâm tiểu thư...bộ váy của cô xong rồi, tôi đưa cô đi thử, nếu không vừa ý tôi lập tức đem đến cái khác

Một nhân viên niềm nở cẩn thận đưa bộ váy màu trắng cho cô, cô nhìn bộ váy mà nồm há hốc...

_Đẹp...đẹp quá...

Cô rất thích bộ váy trắng với thiết kế giản dị nhưng cực kỳ xinh đẹp, đó chỉ là váy được xếp ly từ phần eo, bên dưới rủ xuống xoè ra nhẹ nhàng, váy cổ tròn khá kính đáo, tay áo phồng nhẹ dài đến khuỷu tay, loại vải dày dặn, còn may nổi liền, sau lưng có dây kéo, lúc đặt may bộ váy này hần có nói muốn nó kính đáo, không được hở chỗ nào, đặt biệt phải chắn chắn không được dễ rách, độ dài cũng vừa phải không được để gió dễ dàng hất lên...nói chung hần không muốn cô lộ ra một tí da thịt nào trước mặt kẻ khác

_Đưa đây...

Hần đen tối giật lấy bộ váy sau đó kéo cô vào phòng thử đồ trước con mắt hốt hoảng của nhiều người

_Đừng...sao Hoa tổng ngang ngược quá vậy?

Cô khó chịu đẩy cái người hung hăng đang cởi cúc áo của cô, tự nhiên đến mức cô lầm tưởng đây là cơ thể của hần chứ

_Đứng im, ngã bây giờ, em nghĩ thân hình em chuẩn hay sao? Phụ nữ qua lại với tôi có em là kém nhất

Hần ôm eo cô xoay tới xoay lui nhử mảy nhận xét, hần lục trong trí nhớ, lúc trước phụ nữ của hần đều xinh đẹp, cao chuẩn, ba vòng đều đặn...có người còn là siêu mẫu, ngôi sao...

_Đứng tôi kém nhất...vậy đi tìm bọn họ đi...đừng ở đây sỉ nhục tôi, tôi tệ đến thế đó...

Cô hậm hực lườm hần, thật là quá đáng đã chê bai vậy mai đêm nào cũng ức hiếp ngực nhỏ của cô, còn cái mộng thì bị hần hành hạ đến ê ẩm..

_Em ghen...trông rất là dễ thương

_Anh..

Cô bực tức nổi giận hần cũng đáp trả được, ai mà thèm ghen...cần gì ghen với anh chứ.

Tiếp theo chap 64 Ghen tị trong lòng

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Chương 64: Ghen Tị Trong Lòng

Hoa Trạch Siêu đưa cô đến Nhà Hàng House để dự Dạ tiệc, khỏi phải nói vừa nhìn thấy mũi giày bóng loáng của hắn bước ra từ siêu xe đen cao cấp, bao nhiêu nữ sinh váy áo xinh đẹp, từ gọi cảm đến tiểu thư khuê cát đều vây quanh hồ hoảng, mong một lần được khiêu vũ với hắn tối nay

_ Hoa tổng đúng là có nhiều người yêu thích thật, liệu họ có biết tính nết xấu xa của anh ta?

Cô tò mò, nhìn đám nữ sinh đang bồn chồn vì hắn, cô cũng cầu mong hắn để ý một mỹ nữ nào đó trong trường cô rồi buông tha cho cô, lúc đó cuộc đời mới thật sự hạnh phúc

_ Hoa tổng anh thấy Lê Vi thế nào? Cô ấy là hoa khôi trường tôi đó, học cực kỳ giỏi

Cô cổ vũ, còn có ý giới thiệu hoa khôi trường mình cho hắn, cô chỉ mong sao hắn yêu thích, lúc đó cá nhỏ nhà ta tự do tung tăng về với biển lớn tha hồ làm những gì mình thích

_ Đừng lộn xộn nha Lâm Tương Y, đừng thấy tôi cưng chiều rồi làm tôi...

Hắn bóp cằm cô thâm hiểm gằn giọng, độ khủng khiếp từ hơi thở phả ra một câu như khẳng định cũng như đe dọa

_ Đừng mong tôi buông tha cho em

_ Hừc...anh đem tôi đến đây làm gì? Chỗ này để vui chơi, còn tôi ở đây để nhìn sắc mặt anh không dám hở răng...quá đáng..

Cô rơi vào hố sâu tuyệt vọng, chưa gì đã bị ánh mắt tàn bạo lãnh khốc nghiêm cấm cười đùa của hắn giam giữ, thử hỏi sao cô còn dám vui vẻ giao tiếp với bạn bè

_ Tôi qua bên đó, có bạn gọi chụp ảnh...được không?

Cô hít thở thật sâu, lấy hết can đảm xin hắn, chỉ là chụp một bức hình, còn là với toàn bạn nữ, không có bạn nam, cô hy vọng có thể hắn đồng ý...cô nhún mày trái lên lên nhìn hắn

Lần này Hoa Trạch Siêu nở ra nụ cười tươi tắn hiếm hoi, ôi...nụ cười có răng khểnh...bao nhiêu tiểu thư ngoài kia mê mẩn đứng hình nhìn người đàn ông mặc sơ mi đen...màu của quyền lực và quyền rũ

_ Không...cảm lạnh nhằng...

Hắn trừng mắt, cô nghiêng răng nghiêng lợi hậm hực, không dám nói xấu hắn vì hắn đang quan sát, trong lòng luôn giữ nỗi niềm riêng...kiểu như...ta đây không phục. Đang loay hoay với suy nghĩ của bản thân thì...

_ Lâm Tương Y....mời em nhảy một bản được không?

Mộ Phong Tước xuất hiện, anh chỉnh chu phong nhã tay đưa ra phía trước mời cô, đã lâu lắm rồi anh mới gặp lại cô, cô trước mặt anh xinh đẹp trong bộ váy trắng thuần khiết, tóc đen dài đến chấm lưng, xoắn nhẹ đang tung bay, trong ánh mắt là màu nắng ngọt dịu, ngây thơ lôi cuốn, thân mình sương mai mỏng manh đáng yêu... Phong Tước mê mẩn nhìn cô, anh vẫn kiên trì mời cô nhảy một bài, đã lâu không gặp, anh thật sự nhớ cô rất nhiều, cứ tưởng đã không còn cơ hội gặp lại..

_ Anh Phong Tước...

Lâm Tương Y xúc động, hai mắt động nước kìm chế cho nói không rơi ra, cô nhìn anh về mặt bồi hồi, cô không nhớ anh nhiều như anh nhớ cô vì thời gian qua cô có nhiều chuyện trải qua quá nhưng cô chắc chắn trong lòng luôn biết ơn và thấy có lỗi với anh, ngày đó đã hứa yêu anh...rất cuộc dòng đời đưa đẩy, cô không còn ở bên anh được, vì thế khi gặp lại rất vui mừng, mà phải nói Mộ Phong Tước quả thật rất liêu lĩnh

_ Nhìn cái gì?

Hoa Trạch Siêu nhìn thấy một người gặp lại tình cũ thì vui mừng nhìn đến không rời mắt trong lòng rất ghen tức giận dữ, anh ta còn nhìn cô chăm chú, thái độ này chăm ngời cho quả bom nổ chậm, hắn ghét ai nhìn người phụ nữ của hắn, hắn sẽ không để yên

_ Tương Y nhảy với anh một bản

Mộ Phong Tước bỏ qua sắc mặt ghen tị của người nào đó, vẫn ánh mắt đưa tình mời cô nhảy, hắn tức tối trong lòng dậy lên một cảm giác, hắn sợ...sợ cô đồng ý cùng anh ta nhảy, cứ nghĩ đến vòng tay nâng eo cô siết chặt khi hoà vào điệu nhảy cùng bản nhạc da diết là máu nóng hừng hực muốn tàn sát trong hắn trời dậy

_ Em...

Lâm Tương Y không có ý nhảy cùng Phong Tước một bản, cô nghĩ lại rồi cô thả nín lòng bỏ qua một chút vui tươi khi gặp lại anh cũng không sao nhưng cô không muốn Hoa Trạch Siêu nổi giận, nhưng mà chỉ mới suy nghĩ chưa kịp từ chối, bàn tay Phong Tước đã chạm tay cô nắm lấy trước mặt hắn...

_ Vợ mày tao còn cướp được chẳng lẽ tiểu mật của mày tao không lôi kéo được?

Mộ Phong Tước cười cợt trong lòng, âm thầm chế giễu, con người không có nghĩa khí này làm sao cất lời thốt ra suy nghĩ vừa rồi, Hoa Trạch Siêu chỉ vừa thấy bàn tay thối tha của anh ta chạm đầu ngón tay cô thôi đã muốn chặt đứt bàn tay gớm ghiếc đó rồi...

_ Tiểu Y nhảy cùng anh nha...

Mộ Phong Tước vẫn kiên trì dụ dỗ

Tiếp theo Chap 65 Khiêu vũ ở dạ tiệc

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Chương 65: Khiêu Vũ Ở Dạ Tiệc

_ Khiêu vũ với anh được không?

Mộ Phong Tước vẫn tha thiết mời cô, anh vui vẻ nở nụ cười thân thiện càng làm hấn điển tiết

_ Tôi cảm em...

Hắn nói ngắn gọn, bàn tay còn luồn qua eo cô kéo lại gần, một lực mạnh làm cô ngã ra đằng sau đứng sát vào hấn

_ Hoa tổng...tôi là để trang trí à? Ai nhìn một cái cũng không được, cũng tại anh chau chuốt tôi quá mức, đi tiệc thì người khác phải chú ý thôi, hay là anh bắt tôi tráp trên người những gì lộng lẫy nhất rồi đi đến đâu cũng bảo họ đừng nhìn, anh đóng một cái hộp kính bỏ tôi vào đó là vừa, nhưng anh yên tâm đi tôi không có nhảy nhót với người khác trước mặt anh đâu

Cô bị hấn áp đặt đè nén đến tuồng trào, bao nhiêu bức tức tuông ra, hai hàng nước mắt ngắn dài, đi tiệc cũng chả còn vui vẻ, cũng là vì hấn, người ta chỉ mời cô nhảy một bài, chưa hề có ai có ý xấu xa như hấn nghĩ, chỉ là mức độ chiếm hữu cô làm của riêng quá cao, suốt ngày hấn chỉ muốn có cô bên cạnh không rời một bước

_ Tôi...

Hoa Trạch Siêu chưa kịp nói hết câu đã bị một người từ đằng sau bước đến vỗ vai, hấn xoay lưng lại...trong lúc sơ ý Mộ Phong Tước thừa cơ hội kéo tay cô đưa đi...

_ A Siêu, cậu đến dự dạ tiệc trường tớ thật là vinh dự quá...có phải đang hẹn hò cùng nữ sinh nào đó phải không? Là ai may mắn quá vậy?

Đường Vũ Phùng như ma quỷ xuất hiện rất đột ngột, đúng là ở giữa hai vai trò một là bạn một là thám tử của Phạm gia có khác luôn giữ đúng công việc và duy trì tình bạn

_ Tránh ra, nói chuyện với cậu sau...

Hấn nóng lòng muốn đuổi theo tình địch để giành cô lại, trong tròng mắt đen phát tiết nhìn theo cô cùng Mộ Phong Tước đang hoà nhịp nhảy một bản ở đại sảnh, hấn muốn phá nát Dạ tiệc hôm nay nếu còn để hấn nhìn lâu hơn...người phụ nữ của hấn trong tay kẻ khác cười đùa

_ Đi đâu mà vội, không phải tự nhiên mà cậu đến đây, cũng nhờ mấy nữ sinh hò hét tớ mới nhận ra cậu

Đường Vũ Phùng là người lắm chiêu, anh ta tình tứ ôm ngang hông hấn giữ lại, một hai không cho đi, chủ yếu là nhìn xem ánh mắt tức giận kia đang phong hoá ai, điều đó có thể giúp anh tìm ra cô gái trong lòng hấn

_ Bỏ ra... Cậu muốn ăn một đám không?

Hoa Trạch Siêu không chịu được hung hăng giờ nắm đám đe dọa, nếu không phải Đường Vũ Phùng là hảo huynh đệ từ nhỏ của hấn thì hấn đã đám mấy phát rồi

_ Là Lâm Tương Y? Học trò của mình...

Đường Vũ Phùng nghi ngờ nhìn theo ánh mắt đang gắt gỏng nhìn cô gái đang nhảy cùng Mộ Phong Tước ở phía xa, đích thị ánh mắt của hấn dán chặt vào cô chứ không ai khác, cái ánh mắt muốn đánh muốn trừng trị kẻ không biết điều dám lôi kéo phụ nữ của hấn

Sau bài nhạc, điệu nhảy kết thúc, cô mang tâm trạng buồn bã đến rơi nước mắt, bực mình vì bị hắt xem như của riêng ngay cả chỗ đồng người vẫn có thể cường quyền

_Tương Y dừng buồn nữa, uống đi

Mộ Phong Tước đưa cô ly rượu vang đỏ, bình thường cô không bao giờ uống rượu sau lần sau khurót hôm bỏ trốn, nhưng có lẽ tâm trạng hôm nay buồn bực, nên cô đón lấy ly rượu uống cạn và ly rượu Phong Tước rót cho cô khá nhiều

_Sau này anh đừng tùy tiện bắt em khiêu vũ, tuy là Hoa tổng không cho em tự do nhưng mà trước mặt anh ấy em không muốn gây sự cãi nhau

Lâm Tương Y uống cạn ly rượu với Mộ Phong Tước cũng vì giữ phép lịch sự cuối cùng, tuy không còn được như lúc trước nhưng cô vẫn rất coi trọng anh

_Dạo này em khỏe không?

Nghe Mộ Phong Tước hỏi, cô biết anh trách cứ chuyện lúc trước, vì bản thân luôn thấy có lỗi với anh nên cô luôn cố gắng tỏ ra thân thiện để anh thấy được chân thành của cô, rằng cô không phải cố ý làm tổn thương anh, chuyện tình cảm lúc trước không phải hai người hẹn hò đến mức tình cảm không rút ra được, anh trách cứ cô phải là quá ích kỷ

_Em...vẫn khỏe...còn anh

Cô cười gượng, ánh mắt dáo dác tìm hắt, cô hiểu bản thân không thể trò chuyện quá lâu với người đang ông khác được

_Anh vẫn vậy, cuộc sống của em thế nào?

Mộ Phong Tước mở miệng nói vài câu hỏi thăm, chủ yếu là chờ cho thứ thuốc anh pha trong rượu mà cô đã uống ngấm dần vào cơ thể cô

_Em...

Lâm Tương Y chủ động bỏ đi, cô cảm thấy không còn gì để hỏi thăm nhau, lần gặp lại này trông anh ta có vẻ gian xảo, linh cảm của cô không muốn tiếp xúc gần

_Tương Y...chúng ta đi chỗ khác nói chuyện đi, ở đây ồn ào quá, anh hứa chỉ một lát

Phong Tước khoát tay qua vai cô, trong lúc đợi thuốc ngấm, thì nên tìm một chỗ vắng ít người tìm ra để đưa cô đến, có như vậy nơi vắng vẻ còn lại hai người mới lãng mạn

Tiếp theo Chap 66 Ý đồ xấu xa

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Chương 66: Ý Đồ Xấu Xa

Lâm Tương Y ngắt đi trong vòng tay của Mộ Phong Tước, ngay lập tức anh ta bế cô lên đưa cô ra đằng sau Dạ tiệc, một nơi cách xa sự ồn ào và không một ai phát hiện....

Nhẹ nhàng đặt cô xuống sàn một nhà kho cũ, nơi đây là nhà kho chứa đồ đang trong thời gian sửa chữa nên không ai đến đây cả

_Tương Y, anh chưa bao giờ quên chuyện em lừa dối anh

Mộ Phong Tước sờ lên khuôn mặt đang ngây ngốc ngủ say, trông cô như thiên thần lồi cuốn và đêm nay anh ta làm sao bỏ qua cơ hội tốt này được...

_Em đừng trách anh đối xử tệ với em, là em làm tổn thương anh trước

Mộ Phong Tước lướt tay trên cổ cô, ánh mắt dâm đãng nhìn khắp cơ thể cô, anh ta chưa bao giờ quên thù xưa hôm nay là cơ hội tốt để rửa hận

_Chúng ta đã yêu nhau mà đúng không em?

Phong Tước lần nữa đi ra ngoài quan sát trước sau, anh ta khoá cánh cửa chính ở toilet nam, sau đó chậm rãi cởi áo sơ mi

_Hự...hự...

Hai hàng mi của cô nặng trĩu, chốc lát lại mở ra, một màng mờ ảo phía trước, ánh sáng lơ mơ trước mặt là người đang ông lạ đang cời áo sơ mi tiến về phía cô

_Trương Y của anh, anh vẫn yêu em nhưng chúng ta không đến được với nhau...vậy...anh chỉ xin em tình một đêm..

Mộ Phong Tước cười lớn đi về phía cô, cô sợ hãi nhú mày, muốn gắng hết sức chống đối nhưng dây thần kinh bị tê liệt không thể cử động, cả người cứ như bị đánh thuốc mê làm cho bất động, chỉ có thể nhìn nghe...nhưng không thể nói và cử động cũng không kêu la được

_Có phải em đã rất nhớ anh?

Mộ Phong Tước kéo cô ngồi dậy, anh ta kéo dây kéo sau lưng cô, tấm lưng trắng ngần hiện ra trước mặt, hân mê mẩn trong đầu càng có nhiều ý nghĩ khôn nặn hơn

Cơ miệng bị đóng cứng, cô không tài nào mở mồm ra kêu cứu được, cô dùng ánh mắt sợ hãi căm ghét nhìn anh, nước mắt cứ thế trào ra

_Em nghĩ xem...Hoa Trạch Siêu có tìm ra được chỗ này không? Đừng lo, hân ta không thể nào biết được chỗ này đâu...haha..

Tên hung ác cười lớn, anh ta nham hiểm xé toạt phần vai áo của cô xuống, tiếng vải bị xé rách thô thiển, cô run rẩy càng khóc nhiều hơn, miệng vẫn không thể kêu la, tay chân cũng không cử động được, cứ như thế bị cái tên khôn kiếp kia khống chế

_Hoa Trạch Siêu...mau đến cứu em..

Cô gào thét trong lòng, cô nhớ đến hân, so với loại người cận bã này thì Hoa Trạch Siêu chưa bao giờ dùng thuốc ép buộc cô, cô nhận ra mỗi lần hân sùng ái cô đều là ánh mắt ấm áp yêu thương nên mới muốn cô đến vậy, còn với kẻ này...thật là đáng sợ và kinh tởm

_Trương Y...em đừng gấp rút...đêm nay còn dài

Phong Tước tiếp tục xé rách phần váy dưới đầu gối cô, hân cho rằng trước hết phải xé đi váy áo của cô có như vậy khi thuốc hết tác dụng cô cũng không thể chạy ra ngoài kêu cứu

_Huhu...Trạch Siêu...anh đang ở đâu?

Cô lo lắng cắn chặt môi, cả thân người run lên sợ hãi, cô nhìn con người đốn mạt bằng ánh mắt thù ghét, cô chỉ muốn chết vì phải để cơ thể của mình lọt vào ánh mắt dơ bẩn đó, thật đáng sỉ nhục

_Trương Y...anh rất yêu em..

Phong Tước nhìn cô không chớp mắt, hân nhìn cơ thể chỉ còn bộ đồ lót che chở, trong cô lại càng quyến rũ hơn, dục vọng trong lòng anh ta ngày càng lớn, anh ta điên đảo rút trong túi ra vài viên thuốc mạnh hơn, định bụng gia tăng lượng thuốc cho cô

_Tôi thà chết chứ không khuất phục, cuộc đời tôi chỉ biết có một người đang ông là Hoa Trạch Siêu

Cô nhắm mắt hờ thẹn vì bản thân bị cái tên dâm đảng nhìn ngắm, cô đau khổ, trong cuộc đời này không bao giờ để người đang ông khác ngoài hân chạm vào, nếu Mộ Phong Tước muốn điều đó vậy cô sẽ cắn đứt lưỡi tự tử

_Em nghĩ anh ngốc như em nghĩ ngay sao? Ngâm vào...em phải tỉnh táo để nhớ rõ đêm mặn nồng hôm nay

Mộ Phong Tước nhét vào mồm cô cái áo sơ mi của anh ta, đề phòng cô cắn lưỡi, cô không ngờ Phong Tước lịch thiệp mà cô quen biết bây giờ còn thua cả cảm thú, anh ta bắt đầu kéo dây áo ngực cô xuống trầm trở xuýt xoa khẽ đặt lên xương quai xanh cô một nụ hôn

_Chúng ta...bắt đầu thôi..

Phong Tước áp tay lên mặt cô, hân nhếch môi cười, vẻ mặt đều cán, lúc này cảm hứng dâng trào, anh ta thỏa mãn với kế hoạch hoàn hảo, cúi người hôn lên tay cô, từ từ ve vuốt lên cổ, cô rợn người, trong cơn sợ hãi tuyệt vọng cô nhắm mắt để nước mắt tự do rơi xuống...cô tự hứa với lòng sẽ tìm mọi cách để chết đi thà chết chứ không muốn lãng quên cùng tên vô lại

_Hoa Trạch Siêu, dù có chết em cũng chỉ thuộc về anh...

Tiếp theo Chap 67 Người quan trọng của Hoa Trạch Siêu

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 67: Chương 67: Người Quan Trọng Của Hoa Trạch Siêu

_Tiểu Y ngốc...em đang ở đâu?

Hoa Trạch Siêu đi tìm cô trong lòng ám ức nghĩ rằng cô gặp lại tình cũ vui mừng phấn khởi nên đã lén lút đi nơi khác nói chuyện

_Chết tiệt...tôi mà tìm ra em thì đừng trách...

Hắn đi ra phía sau buổi tiệc kiểm tìm, trên người nổi giận đùng đùng, đang ông ghen tuông đúng là rất đáng sợ, hắn phát tiết đến tối gầm gừ..hắn đứng giữa hoa viên, phía sau là nhà vệ sinh đang sửa chữa cũng là chỗ cô đang gặp nguy hiểm

_Em to gan lắm...về nhà xem tội trị tội em thế nào...dám chống lại Hoa Trạch Siêu này...hừ...

Trên gương mặt tinh tú xuất hiện nhiều nếp nhăn cau có, còn phản phát hơi nóng giận dữ, có chút thất vọng...cô xem hắn không quan trọng bằng cái tên kia hay sao?

_Lâm Tương Y...

Hắn đứng gần nhà vệ sinh gọi to, không gian tĩnh mịch, hắn chán nản đá chân vào cửa, bực tức muốn cho thuộc hạ phá nát cái dạ tiệc này để tìm cô

_Đi đâu được chứ?

Hắn lắc đầu hoang mang, ánh mắt đảo khắp nơi dò tìm mà không thấy, cực kỳ buồn bực, cộng thêm tức tối hắn đành quay lại buổi tiệc xem cô có quay lại không

_Keeng....

Sợi dây chuyền trên cổ cô bị Mộ Phong Tước mạnh tay giật xuống đất, phát ra tiếng kêu, tuy không vang xa nhưng trong màn đêm yên tĩnh rất dễ nghe thấy

_Tương Y???

Hắn to mắt nhìn về phía cửa nhà kho, chỉ có thể là dây chuyền của cô, hắn không thể nào nhầm lẫn được

_Tương Y...

Hắn gọi, tay xoay ổ khoá...cửa đã bị khoá trái, bực tức hắn lấy đá đập mạnh một phát...trong lòng bốc hỏa muốn điên cuồng nhảy vào bên trong hủy diệt tất cả

_Tương Y...

Hắn gọi to, cánh cửa ngã xuống đổ vỡ, trước mặt hắn là người đang ông khác đang ôm lấy cô, trên người cô chỉ còn bộ đồ lót, váy áo dưới sàn bị xé nát, hắn biết cô bị kẻ xấu xa này đưa đi chứ không phải tự nguyện, hầu kết ghen ngào chặn lại nơi cô hòng, hai đôi mắt phát điên đỏ ngầu như ác quỷ, anh gầm lên vừa đau xót vừa cuồng giận giọng nói ghê rợn phát ra trong đêm phá tan hạnh động hèn hạ của tên cận bả

_Khốn nạn...

Hoa Trạch Siêu giận ngút trời, mặt đỏ bừng như lửa, ánh mắt nóng nảy bao trùm sát khí chết chóc, cả người điên cuồng muốn chém giết, trước mặt hắn sao có thể để người phụ nữ mình yêu thương bị ức hiếp, ánh mắt tàn khốc nhìn tình địch, hắn lao đến kéo Phong Tước ra đâm mạnh liên tục, nóng nảy dùng hành động tàn sát kẻ trước mặt một cách mất bình tĩnh

_Bóp...

_Hự...

Như chưa hả dạ, hắn dùng khúc cây bên cạnh đập mạnh vào mặt kẻ đòi bại, Mộ Phong Tước choáng váng trở tay không kịp ngã xuống đất, trên cao mấy tấm bê tông rơi xuống đổ nát, Hoa Trạch Siêu có đánh đập bao nhiêu cũng không hả dạ thỏa lấp ám ức trong lòng, nhìn cô gái bé nhỏ của mình bị ức hiếp hắn sẽ giết chết kẻ đòi bại này ngay

_Tao giết mày...

Hoa Trạch Siêu tháo mạnh cây sắt nhọn trên cửa sổ lao đến muốn giết chết Mộ Phong Tước, trên người anh ta đầy máu me bê bết, hắn tâm trạng điên loạn như cuộn phong, ánh mắt ma quỷ nhất định sẽ cho kẻ kia biết động đến phụ nữ của hắn sẽ có kết quả như thế nào

_Mày chán sống rồi.

Hắn kéo Phong Tước từ đồng đồ nát ra ngoài, trên tay cầm cây sắt nhọn đâm mạnh xuống, anh ta vội vã đưa tay chống đỡ nếu không, trên gương mặt đã bị hủy hoại, bàn tay bị thanh sắt xuyên qua gần như biến dạng, ghê sợ rướm máu

_Hôm nay tao sẽ chôn sống mày ở đây

Hoa Trạch Siêu trừng mắt, trong đôi mắt đen mất hồn, lạnh nhạt như một người khác, hắn nóng nảy trút giận vào từng cú đâm, tay rút súng chuẩn bị bắn

_Hự hự...

Cuối cùng cô cũng hồi phục bình thường, chân tay đã có thể cử động... vì cô đang gặp nguy nên hắn mới buông tay, ánh mắt dịu đi nhìn về phía cô, kẻ nào đó ngay lập tức rút lui, cầm đầu cầm cổ chạy không dám nhìn lại, nghe giọng thều thào yếu ớt của cô anh chỉ muốn gấp gấp lao đến nên kẻ kia mới có đường thoát lui

_Tương Y...

Hắn cởi áo khoác cho cô, vội vã bồng cô lên đưa đi...

_Tách...tách...

Một đám người nháo nháo hiếu kỳ nhìn vào bên trong, trong đó có mấy tay nhíp ảnh thi nhau nháy mắt...

_Nếu ngày mai kẻ nào dám tung tin này, thì tự biết hậu quả đi

Hắn gắng giọng, hai tay ôm chặt đưa cô đi

_A Siêu đúng là có khác, một lời nói là để dọa cả đám người, mấy hình ảnh này mình chỉ nên đưa cho Phạm phu nhân xem thôi

Ngay cả Đường Vũ Phùng là bạn thân của hắn cũng phải khiếp sợ cái tính tàn bạo của hắn, Mộ Phong Tước đã bị một phen thê thảm, Đường Vũ Phùng cất kỹ cái máy ảnh như bảo vật, đó là mấy bức ảnh quan trọng để đưa tận tay mẹ hắn.

Tiếp theo chap 68 Cô cảm ơn

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Chương 68: Cô Cảm Ơn

Không thể nào đưa cô về biệt thự với tình trạng chỉ có duy nhất cái áo sơ mi bao bọc, bên ngoài Dạ tiệc vẫn đang xôn xao, hắn ôm chặt cô, một tay bấm thang máy, đưa cô lên tầng cao nhất của nhà hàng nơi tổ chức Dạ tiệc

_Huhu...

Suốt quãng đường đi, cô sợ hãi ôm chặt cổ hắn, mặt mũi hổ thẹn úp vào ngực hắn không dám nhìn ai, cô khóc suốt không nín, cô khóc nhiều đến độ cổ họng nghẹn ngào không nói được, cứ ầm ứ nấc lên từng tiếng thảm thương

_Huhu...

_Thỏ nhỏ ngoan...không sao rồi

Hắn mạnh bạo đá chân vào cánh cửa phòng, bực tức và gấp gáp đưa cô vào toilet, đặt cô ngồi xuống bồn tắm, tay mở vòi hoa sen để nước nhỏ xuống mặt cô

_Nín đi, nước làm em tỉnh lại, đừng xúc động, từ từ hít thở, tay chân sẽ cử động lại bình thường

Hắn sốt ruột nhìn cô, trong người điên tiết nhưng cố trấn tĩnh để an ủi tiểu mật, hắn không thể nhủu mày cau có được như thế chỉ làm cô hoảng sợ hơn, ánh mắt ngọt ngào đổ dành hết mức yêu thương, giọng nói lại càng ôn nhu nhẹ nhàng

_Nín đi...

Hắn lau mặt cho cô, bàn tay nắm lấy tay cô xoa nhẹ, ánh mắt căng thẳng nhìn khắp người cô, nếu trên da thịt non nớt đó có bất kỳ vết tích nào thì hắn sẽ giết chết kẻ kia bằng cách tàn độc nhất, may mắn trên người cô không có bất cứ dấu hiệu bị xâm phạm

_Không sao rồi...mọi chuyện qua rồi

Áp tay lên mặt người con gái hắn hết lòng yêu thương, khi cô khóc một giọt nước mắt cũng làm đầy lòng hắn nhói đau, cơ bản hắn không chịu được áp lực từ những việc làm cô đau khổ, hắn muốn cô mãi mãi vui cười bên hắn, Lâm Tương Y vẫn ghen ngào xúc động, hơi thở tuy khó khăn nhưng vẫn cố cong môi giải thích

_Huhu...Tôi không có làm chuyện gì xấu xa hết, anh ta cũng chưa động chạm đến tôi...Hoa tổng hãy tin tôi...huhu...Tôi hoàn toàn trong sạch, từ trước đến giờ chỉ tiếp xúc với một mình anh,...híc...Hôm nay... hu hu... thật xấu hổ...nếu anh không đến kịp...tôi sẽ chết, Lâm Tương Y này chỉ có một mình anh, từ trước đến giờ chưa từng là lỗi với ai...lâm ơn tôi...hức

Cô ôm lấy hắn bày tỏ nỗi nhục trong lòng, ghen đáng xót xa, nếu hắn không đến thì cô sẽ chết...chứ cương quyết không để cái tên dơ bẩn đó động đến, cô mang cả một nỗi niềm bức xúc, đau khổ cô sợ hắn hiểu lầm về cô, có việc gì tàn nhẫn bằng việc bị hiểu lầm là bản thân lăng lợ không trong sạch.

_Tiểu Y...em nói...chỉ có một mình tôi??

Hoa Trạch Siêu không tin nổi, con thỏ nhỏ khó thuần phục hàng ngày bây giờ đang vội vã giải thích khẳng định bản thân chỉ thuộc về hắn, vừa nghe tim hắn đã đập mạnh muốn phóng ra ngoài, cả lồng ngực dâng trào muốn đè cô xuống cung nệm nhưng phải kiềm chế

_Ừ...tôi...tôi chỉ biết đến Hoa Trạch Siêu

Lâm Tương Y đỏ mặt cúi xuống, lần đầu cô thỏ thẻ một điều mà ngượng đến như vậy, thật sự giây phút đó cô chỉ nghĩ đến hắn

_Ngoan...tôi biết em chỉ có tôi...em mãi mãi là người của tôi, bất cứ kẻ nào động đến đều có kết cục xấu

Hắn vui vẻ khi nghe từ miệng cô nói cô chỉ tiếp xúc với mình hắn, bao nhiêu lo lắng trong người đều tan biến, hắn đã từng rất lo sợ cô không cần hắn, bây giờ thì có thể yên tâm rồi

_Đừng khóc nữa, tầm mau kéo ồm, em rất yếu ớt...

Hắn dùng khăn quấn quanh người cô, đem cô vào giường đặt xuống, cẩn thận lau hết mấy giọt nước trên mặt cô, cô rợn người nhúc nhích, Hoa Trạch Siêu bỗng nhiên bức tức quăng mạnh cái khăn xuống giường hắn trở nên bức tức làm cô giật mình chỉ biết ngơ ngác nhìn không hiểu

_Em có biết tôi chỉ muốn đè em xuống? Em còn không yên phận đừng trách...sao mãi dụ dỗ thế???

_Chúng...chúng ta...không về nhà hay sao?

Cô ngây ngô hỏi, hai tay nắm chặt cái khăn duy nhất trên người kéo lên, thân người rút lại không dám cựa quậy trước mắt hắn nữa, cô biết Hoa Trạch Siêu ở gần cô rất khó kiểm soát, hắn phải nhẫn nhịn vì cô đang yếu ớt

_Đồ ngốc, em về nhà với bộ dạng này hả? Ngoài kia Dạ tiệc chưa dứt

Hắn cốc vào trán cô, ánh mắt mệt mỏi thâm quần, mấy hôm nay, từ công việc căng thẳng đến việc đi tìm cô trong bão tuyết, rồi cô bị ốm, hôm nay lại phải đánh đập tên chết tiệt kia, hắn mệt...và chỉ muốn nghỉ ngơi

_Hoa tổng..

Cô vòng tay trên ngực người nào đó đang nằm gác tay trên đầu, hai mắt nặng trĩu muốn nhắm

_Cái gì?

Hắn cong môi, lười trả lời vì thấm mệt, với lại bây giờ cô đang ở trong ngực hắn thì làm sao có kẻ nào đưa đi được

_Hoa tổng...cảm ơn!!!

Cô ngồi dậy, nhìn hắn hồi lâu rồi cảm ơn, lúc trước rất ghét hắn còn thù hận nhìn hắn với con mắt khinh bỉ, bây giờ cô mở miệng cảm ơn, hắn vừa nghe đã mở mắt ngồi dậy, cái miệng nhỏ khéo léo đáng yêu quá

_Tôi không nghe rõ

Hắn chau mày, tay ngoáy bên tai vờ không nghe thấy, hai mắt còn ngó lơ như không quan tâm

_Tôi...cảm ơn...

_Vẫn không nghe

Hắn kề sát cô, bàn tay vòng qua eo đẩy cô lại gần, tiện thể hít một hơi mùi hương trên tóc, cô ngượng ngùng nói lại đến lần thứ ba

_Tôi nói là cảm ơn...

_Dùng hành động đi

Hắn chống hai tay xuống nệm ôm lấy cô, ánh mắt đưa tình, cảm cạ nhẹ vào vai cô hít thở chờ đợi

Tiếp theo Chap 69 Cảm ơn bằng tấm lòng không phải dùng hành động

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Chương 69: Cảm Ơn Bằng Tấm Lòng Không Phải Dùng Hành Động

_Chẳng phải mệt mỏi muốn đi ngủ hay sao?

Lâm Tương Y ngẩn mặt nhìn lên trần nhà vì người kia cứ lần tới hôn vào xương quai xanh, cô hỏi nhỏ giọng nói quyền rũ rót mật vào tai

_Vì em...thôn thức không ngủ được...

Hắn chòm người về phía trước khoá cô vào vòng tay rắn chắc giữ dưới nệm, cong môi đưa lưỡi rà trên vành tai, đáng nhẽ đã mệt mỏi đi ngủ, nhưng mà vì cô quá đáng yêu nên hắn không muốn ngủ

_Đã hai tuần trôi qua rồi, cứ vậy ngủ đi, có tốt hơn không?

Cô nhoen miệng cười tỏ ý từ chối, bàn tay vuốt trên ngực hắn ý bảo hắn đi ngủ đi, cô rút người trở lại nằm dài xuống giường nhắm mắt để lại người nào đó đang trong tư thế ôm ấp liên tục

_Vừa lúc này ai muốn cảm ơn?

Hắn ngồi trên giường hai chân buông lỏng dưới sàn, thuận tiện đưa tay trái kéo cô ngồi dậy, còn xoay một cái cho cô ngã vào ngực, cô chói với mém tí đầu đập xuống đất, may nhờ cánh tay mềm mại nâng đỡ, khái khăn duy nhất trên người bị xô dịch trễ xuống, lộ ra đầu ngọc đỏ vừa ẩn vừa hiện trong cái khăn chật hẹp, Hoa Trạch Siêu nhìn thấy cảnh trước mắt cơ thể lập tức nóng lên điên đảo.

_Cảm ơn bằng tấm lòng không phải dùng hành động

Cô găng cổ cãi lý với hắn, nhìn ánh mắt nhin đói lâu nay không được xung trận đúng là da diết đa tình, lồng ngực còn đập rộn ràng mời gọi

_Vậy nói xem bộ dạng em có muốn tôi đi ngủ yên không?

Hắn hất mặt ánh mắt chỉ vào phần khăn bị kéo xuống sắp không che đậy được anh đào căng mọng, cô đỏ mặt kéo khăn lên cao, che đi thân thể bị hắn nhìn đến sồn da gà

_Em là đang quyền rũ động tình đó thôi nhỏ

Hắn bóp nhẹ bắp đùi trắng ngần mà cái khăn ngăn quá không che đậy được, cô nhủ mảy lờm hắn, có làm sao cũng bị hắn ứng phó rất ghê gớm

_Không tìm ra lý do vậy chịu khuất phục chưa?

Hắn nở ra nụ cười đen tối bày mưu, hắn ức hiếp cô còn bày ra trò này để cô cứng họng không phản kháng được

_Chết tiệt, xem cái khăn hắn chọn... hức...ngắn quá

Cô hậm hực giận cái khăn phản chủ, đã không giúp ích được còn để cô bị ăn sạch, ánh mắt của hắn bây giờ đất thẳng tự kêu, hành động bá đạo còn đang ung dung cời cúc quần

_Tôi thế này đủ rung động em không?

Hắn đứng dậy ưu tư kéo khóa quần, nam thân áo sơ mi trắng cùng gương mặt điển trai tất nhiên lòi cuốn rồi, đáng chết còn ở đó phơi diễn dụ dỗ cô

_Ai cần cơ thể của anh? Ai cần...

Cô đỏ mặt nhắm mắt không nhìn nữa, đúng là quá đẹp trai, hắn cao đến 1m89, cái dáng chuẩn siêu mẫu nhìn mãi sẽ bị thôi miên, cô tốt nhất nhắm mắt giả ngốc trước khi bị ăn sạch vậy

_Đi...đến thiên đường của chúng ta

Hắn cúi người hỏi cô gái nằm trên giường, môi mông nõn ra nụ cười mang danh tiếng nam thân

_Đi...đi đâu?

Cô nhòm người, đầu liền đập vào khuôn ngực rắn chắc, sao hôm nay hắn lòi cuốn quá vậy? Thường thì giờ phút này cô đã khóc thét kịch liệt phản kháng rồi, thật ngại quá cô xoay mặt đi nơi khác không nhìn

_Cần một cái đi...em thích cần lắm mà

Hắn dùng con mắt thách thức nhìn cô bảo cô thích thì cứ đặt lên ngực hắn một dấu răng, hắn sẵn lòng đón lấy vì cô là người mà cả đời hắn xác định yêu thương

_Ai thêm cần chứ?

Cô ám ức đứng dậy, ai thêm anh mà anh lên mặt, ý tiểu Y nhà ta là vậy, nhưng khổ nỗi thò nhỏ hậu đậu, thất thế vì cái người cao hơn cô cả cái đầu, cái khăn không nghe lời lại rơi xuống...

_Ồi...

Nhanh chóng chụp lấy cái khăn không để hắn nhìn trộm bất cứ chỗ nào trên cơ thể, cô cẩn thận nhét chặt cái khăn vào người, loay hoay khổ sở, hắn nhìn mà không nhìn được cười, nếu hắn muốn thì cô có chạy thoát không chứ?

_Hôm nay cho em nhìn rõ "con người" của tôi

Ánh mắt đe dọa soi mói, còn muốn dọa cô đến mức này, hắn muốn cười nhưng cô kìm lại, giữ vẻ mặt nghiêm túc tiếp tục dọa

_Ai...ai cần hiểu rõ?...đừng làm loạn, hức...

Cô giẫm chân nóng giận, hắn thích ăn hiếp người ta lắm, thấy cô lúng túng muốn thoát lui lại càng vui vẻ thích thú

_Ngoan nè...hôn cần đi...

Hoa Trạch Siêu vòng tay ôm hông cô kéo sát cơ thể cường tráng, buộc cô áp gò má ửng đỏ trên khuôn ngực rộng đầy cơ bắp, cô mím môi hai tay nhẹ nhàng đặt trên hông hắn, tâm trí thật sự không muốn làm chuyện ngượng ngùng này đâu nhưng mà cánh môi đã cong lên hôn vào đốm hoa đỏ của người ta mất rồi, tay còn lại thì đang véo vó bên còn lại, chặm rãi xoa nắn

_Tiểu Y...em mà mị lắm...

Hoa Trạch Siêu xoa đầu cô mắng yêu, hắn thỏa mãn cúi mặt nhìn tiểu mật đáng yêu đang vụng về gặm cắn trên ngực mình, cái lưỡi rụt rè cứ ngo ngoay tí trên cơ thể nam tính làm anh nóng rực xúc cảm.

Tiếp theo Chap 70 Cô thua cuộc

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Chương 70: Cô Thua Cuộc

Chào tất cả tình yêu của mình, để kỷ niệm 100 ngàn lượt đọc mình tặng mọi người ba chap tiếp theo (70, 71, 72) cùng một lúc nha. Mọi người vô bình luận ăn tiệc chúc mừng nhen, cho mình có động lực viết tiếp. À với mình truyện viết là full không bao giờ Drop giữa chừng nhé. Mong mọi người ủng hộ, cảm ơn mọi người trong thời gian qua luôn ủng hộ

Hoa Trạch Siêu thôi không trêu ghẹo cô nữa vì bây giờ trong lòng rất gấp, ngập tràn tình cảm muốn yêu thương, trong tròng mắt đen nhìn xoáy về phía cô

_Tôi muốn về, ở đây nguy hiểm..

Cô mở miệng kêu la, vẫn còn bị ám ảnh chuyện lúc này, cô sợ nguy hiểm lại tìm đến, hần lúc nào cũng bá đạo đặt cô vào những chỗ tình huống cùng cực, hần không dỗi ý, ở trong ngực hần cô lắc đầu không đồng ý

_Đừng hét...có người nghe thấy bây giờ...ngốc..

Hần bật tay lên miệng cô, chân mày dựng đứng khó chịu, sao con mèo hoang này khó thuần phục quá, cứng đầu cứng cổ, hần thở hồng hộc vì tức

_Tập trung "cảm ơn tôi đi"...tiểu yêu tinh

Hần vuốt tóc cô, hai bàn tay áp trên khuôn mặt ửng đỏ trông rất xinh đẹp, tóc còn xoã dài nổi bật trên làn da trắng, hai con ngươi đen chú tâm nhìn rất lâu gương mặt đó, nhìn một cách si mê cuốn dại, hàng mi rậm không thêm chớp một cái cứ thế nhìn đến hút hồn, vì cô thật sự quyến rũ tạo cho hần đam mê đắm đuối

Không rời mắt khỏi cô, tay hần vuốt ve từ bắp đùi lướt lên trên, hần lướt cánh môi trên trán, đến gò má sau đó đến cổ tỉ mỉ hôn, cô im lặng xoay mặt sang nơi khác, cô nhìn ra phía cửa sổ nơi bầu trời lấp lánh ánh sao...

_U...

Cô khẽ giật mình, bàn tay nóng lòng đang xoa nắn mạnh bạo trên đỉnh anh đào, vẫn ánh mắt càn quét nhìn chăm chú

Hần luồn tay vào bên trong, áp trực tiếp vào da thịt nóng bỏng, bàn tay cảm nhận sự mềm mại căng tràn nhựa sống từ đỉnh ngọc trở xuống, cái khăn chịu không được tác động của ai đó tự động bung ra rơi xuống đất để lộ hai quả anh đào bày ra trước mắt

Cái khăn rơi xuống đất làm cô tro troi đứng trước mặt hần chỉ biết ôm lấy hần che đậy da thịt trước con gió rít ngoài kia, khẽ gác chân cô lên bàn trang điểm, hần cúi thấp người hôn nhẹ trên bụng phẳng, ánh mắt dừng lại ngắm nhìn huyết đạo vì động tác gác chân được mở rộng, cánh hồng e ấp nửa mở nửa đóng che đậy không được chỗ sâu quyến rũ khiến hần rất muốn thúc người đẩy tới

_Áhhh...ááa...

Lâm Tương Y dở khóc dở cười nắc nẻ trong nghẹn ngào khi đột ngột hạt dẻ bị mút mạnh mẽ, cô uốn người muốn nhích đến gần hơn, cánh môi chết chóc bị huyết đạo chọc ghẹo không ngừng uốn lượn ra sức mút liếm mạnh vô cùng

_Uhhhu...uuu...

Cô đứng không vững một chân cong lên ôm chặt bờ vai rộng, hần ngọt ngào thỏa mãn lưu tình nơi huyết đạo e thẹn, cánh lưỡi kéo một đường dài trên cánh hoa mỏng manh đang co giật, ma quái tỉ mỉ đẩy vào nơi sâu không ngừng hoạt động

_Xin anh...hưcccc

Cô như phát điên gào khóc trong niềm khao khát lạ thường, cơ thể lấp đầy bởi sự sung sướng phấn khích, biết cô sắp không còn trụ nổi, hần vẫn không chịu buông tha mà mạnh bạo mút lên hạt dẻ đang nhức nhích muốn thoát, nhìn cô hồn hênh không kịp thở đến tội nghiệp

_Áhhhh...hức...

Hoa Trạch Siêu không muốn cô vì mình động tình khổ sở hơn nữa, hần tiếc nuối rời hoa huyết co thắt, thôi không hôn nữa, cánh môi cắn gặm trên cổ cô một lúc, hai tay ôm tấm lưng trần vuốt mồ hôi, cô lúc này bị hần rót tràn dề mê, vô thức ôm sau lưng hần chủ động rướn người, để nơi nhạy cảm cọ sát với nơi đang sung to

_Tiểu hồ ly...hừm..

Lần này đến lượt Hoa Trạch Siêu phải gằm lên, hai tay chỉ biết vuốt tóc cô cung nựng, hồ ly nhỏ cố tình ôm hần thật chặt, bên trên anh đào chia thẳng vào ngực hần xê dịch, bên dưới hai cánh hồng tròn ướt cổ ý ôm lấy khúc thịt mà ma sát lên xuống

_Hừm...

Hoa Trạch Siêu mím môi gồng người, để xem thử nhỏ tự ý dụ dỗ đến đâu, những lúc khúc thịt to bị hạt dẻ vô tình tì lên, hần như nổ tung nhưng cố kìm lại, hai cánh hoa ương bướng cũng quá đáng lắm cứ áp sát thân thuộc, sức nóng hùng hực muốn thôn rụi mọi thứ

_Tiểu Y đừng..

Hắn ngăn cô lại bằng lời nói, cô dừng dịch chuyển nữa, hắn không kìm nổi sẽ làm cô khó chịu hơn, hắn ôm cô cố gắng để cô thả lỏng thật sự

Hắn nghiêng đầu say mê ngậm lấy quả anh đào, liếm lên đó một vòng sau đó hôn nhẹ lên viên ngọc hồng mồi gọi, tay đưa ra sau dò tìm hai bờ mông căng mịn, vòng tay bóp lấy, miệng lưỡi cũng đẩy sâu hơn vào nơi bầu bĩnh trước mặt

_Ummm...

Cô cắn răng người ngấn ra sau đón nhận từng trận cơn quét đó, từng cử chỉ liên tiếp tấn công lên dây thần kinh khiến cô xúc cảm vô cùng

Đúng là chỉ có người đàn ông này mới cho cô yên tâm ở bên cạnh, cô thoải mái đồng điệu hoà vào hơi thở ấy mà không là ai khác chỉ có hắn cô mới cảm nhận được chân tình và bình yên

_Hoa tổng..

Cô ngẩng mặt lên cao, hai tay cào vào vai hắn khi hắn mạnh tay bấu vào mông cô còn xoa nắn sờ soạn rất cuồng nhiệt

_Làm em lo lắng hay sao?

Hắn hỏi, đôi mắt xót thương nhìn cơ thể đang run lên vì hắn, cô nhỏ bé trong lòng hắn không thể chịu nổi xúc cảm mãnh liệt này

_Em yêu tôi rồi đúng không tiểu hồ ly?

Hắn gấp rút hỏi, hai tay liên tục xoa nắn trên nơi căng mịn, cánh môi cũng tham vọng cắn lấy đôi môi dịu dàng, hơi thở nặng nề chính bản thân hắn cũng rất cân bằng, gương mặt nghiêng một góc chau chuốt cho nụ hôn rực rỡ

_Um...

Cô trả lời chưa phát âm rõ câu đã bị hắn ôm lấy hôn đến cánh môi mồi như, rất buốt.

Tiếp theo chap 71

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Chương 71: Đòi Hỏi Quá Đáng

Không đợi được nữa, hắn bực tức hươ tay cho cây đèn để bàn rơi xuống, hắn bế cô đặt lên bàn trang điểm, cuồng dã đi vào một cách nóng lòng

_Hoa...

_Tôi ở đây...

Hắn ôm nách cô xốc lên, để cô thoải mái ngồi trên bàn trang điểm, hắn tiến đến đưa vật nóng muốn nổ tung xâm nhập

Cô mím môi cố giữ không gian yên lặng, tay muốn cào rách tấm lưng người đàn ông dửng mẫn như hổ dữ, sức sống tràn trề hắn đây lưng không biết mệt là gì, trên gương mặt ửng đỏ thấm thoát mồ hôi, hắn giữ chặt hai quả anh đào cúi người ngậm lấy

Động tác tàn khốc rực lửa nóng rang, cô không cảm thấy là hắn hành hạ cô ngược lại cả hai đều hạnh phúc quấn lấy nhau trong thứ tình cảm dâng cao đến đỉnh điểm

_Úc...um.um.mm

Cô thờ thệ vô nghĩa bên tai hắn, nhìn khuôn ngực đầm đìa mồ hôi mịn, hắn nhẹ tay lau đi phiền não đánh giảm tốc độ, nhàn nhạt giữ nhịp

Hắn lướt lưỡi quanh tai cô, cơ thể áp sát mỗi lần đẩy lưng, giọng nói nam tính quan tâm, cô không trả lời chỉ gạt đầu thờ dốt

Nhìn tình yêu bé nhỏ ngoan ngoãn chịu ý hắn vui vẻ đến cao độ, vì trong cuộc sống tẻ nhạt chưa bao giờ hắn vui vẻ như thế, từ ngày cô đến hắn thay đổi rất nhiều, nhất là về bản thân, ôn hòa hơn trước rất nhiều

_Aaaa...aa.a...

Cô ôm cổ hắn hôn lên môi hắn cái hôn ung thuận, lần đầu cô hôn đôi môi lạnh lùng kia, ướt át ngọt lịm, hắn luôn yêu thương khoe môi này, nó quá đa tình

_Đừng...um..

Cô nhắm mắt, động tác nhàn nhạt chậm rãi này như giết chết cơ thể cô, bên tròn chằm chịt có hàng hàng mũi dao nhỏ đâm vào da thịt

Hắn đẩy người nhanh hơn, yêu thương nhìn cô cười lắc đầu, cả người hoạt động nhanh gấp nhiều lần, hai người ôm chặt nhau thờ gấp, hắn tham chiến giữ lấy cô rất lâu, thân người cong lại nhấp vào trần trề sinh lực

Thoáng thấy cô nhú mày vì động tác của hắn, hắn khó chịu không đồng ý, cô mỗi một vì phải ngồi quá lâu, cái lưng không chỗ dựa cộng thêm bụng dưới bị tác động dội cái vật kia lên dữ dội, cô rơi vào một nhọc rã rồi

Hắn dùng vận động, cô vừa được thoát ra cả người nhẹ nhõm không bị vật kia ngự trị nữa, hắn cúi xuống bế cô lên giường đặt cô nằm xuống, cô nắm chặt tay hắn, nhịp tim không ổn định đập mạnh gấp nhiều lần

_Tiểu yêu tinh...em chỉ giỏi mê hoặc

Hắn ôm eo cô, thờ gấp bày tỏ, hắn nằm trên người cô, lại muốn nhìn thân thể thuộc về hắn vừa bị hắn làm cho ửng đỏ khắp nơi, mĩ mãn thoải mái cơ mặt tươi sáng

_Nhìn cái gì? Á...hơ...

Cô ủ rù một môi trên người vẫn vương đầy vết tích của hắn, hắn còn nhìn ngó các kiểu si mê, cô thừa biết sau cái nhìn này con quái vật hung hăng lại lên tiếng

Cô còn chưa định thần lại nữa, trong người bây giờ rưng rùi ê ẩm, cũng do hắn cuồng bạo quá

_Vì em dễ thương, nhìn xem nó mời gọi tôi

Hắn dụ ngọt, bờ môi đã nhanh chóng tìm đến nơi căng tròn ưỡn ra trước mắt, rất thích mút, cắn lên đầy

_Á...hh...a

Bị hắn ngâm lấy quả anh đào do phản xạ nên mới ưỡn người ra phía trước, oan ức cho cô bị kẻ gian cho rằng mình mời gọi, ghét đến không thèm nhìn mặt, cái con người không có nghĩa khí, đã được cô đáp ứng còn đòi hỏi thêm nữa

_Tay hắn xoa xuống bụng cô, phần kích xoa bóp nhẹ vào, chưa vừa lòng, còn đưa tay xuống thấp hơn

_Hừ...xấu xa...

Cô ghen ngào, dường như hắn quá tự cao cho rằng cô là vật cá nhân thích gì sẽ thực hiện điều đó không cần biết cô vui tươi chấp nhận hay không

Mấy ngón tay thích thú khám phá một nơi lạ lẫm, bên trong nụ hoa nở rộ trào dâng mật dịch khiến ngón tay hắn không ngừng đẩy sâu vào, trong ngực lại bắt đầu trời dậy cảm xúc

_Bỏ tay ra...

Cô đẩy tay hắn ra khỏi vùng cấm địa, không để hắn làm càng, hắn mất thế bức tức, lại tiếp tục áp sát rấn người mà mị nhẹ nhàng

_Um..

Cô nhòm người đón nhận cái vật to quá kinh khủng, hắn ôm lấy ngực trần xoa nắn, cuồng dã đẩy sâu hơn, cốt là không để cô thoải mái, động tác lúc nào cũng cực kỳ nhanh, hắn khỏe đến độ muốn cô bap nhiều lần cũng không thấm thấp

Tiếp Theo Chap 72

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Chương 72: Có Nhiều Điều Chưa Biết Về Hoa Trạch

Siêu

Tại sao lúc nào cũng có màn 2? Ngang ngược thật đó...

Cô tức tối quát hấn, tay còn ra sức đẩy khuôn ngực đang bao phủ lấy cô ra xa, hấn giữ lấy hai tay cô đều nhịp vận động không ngừng

_Tức giận cũng đáng yêu nữa...um.

Hấn cắn cánh môi đang chu ra cái bướng, phần khích chọc tức, tâm trạng rất tốt còn ngang tàn nháp người

_Hoa tổng...ngài có trong đó không? Tôi đem váy áo đến...

Bên ngoài phòng truyền đến âm thanh lạ, cô giật mình cắn chặt môi không dám kêu lên, nếu để thuộc hạ của hấn phát hiện chắc cô có chết cũng không hết nổi nhục này

_Dừng lại...tên hung hăng này??

Cô đánh hấn bảo hấn dừng lại cô không muốn bị phát hiện, vậy mà hấn còn cười, đưa tay bịt miệng cô, còn hôn lên quả anh đào bị hấn làm cho rung lắc dữ dội, bên dưới hấn còn gia tăng tốc độ thách thức cô muốn cô kêu lên mới vừa lòng hấn

_Ừm...dừng lại...thuộc hạ...của anh ở bên ngoài

Cô nói trong khó nhọc, hấn tàn khốc kịch liệt hành động, bỏ qua lo lắng của cô hấn hôn lên cổ tiếp tục làm chuyện đại sự, động tác không chút nào nhân rồi rất cố ý rướn người thật sâu

_Để bên ngoài...

Hấn nói ngắn mấy chữ, hiểu ý thuộc hạ rút lui khoảng vài mét canh giữ, chờ lệnh

_Tôi...bị anh vui dập...đến mệt lắm rồi...bỏ ra...

Cô ghen ngào trong giọng nói uất ức nhìn hấn, ánh mắt long lanh dụ dỗ, sau một hồi bị hấn làm cho mềm nhũn tan chảy thành một đồng nhỏ nằm trên giường, bực dọc nhìn khắp người bầm lên khó coi, cô không biết người đàn ông này tại sao lại khỏe đến vậy, lần nào cũng làm cho cô khóc thét mới chịu buông tha

Hấn cúi người chuẩn bị bế cô lên, cô lại kêu ca bất đồng

_Làm gì? Đưa tôi đi đâu?

_Muốn giữ lại vết tích của tôi hay sao?

Hấn nhìn hai quả anh đào ửng đỏ còn bầm lên, đưa con mắt gian xảo nhìn trần tráo bên dưới đến không biết ngượng

_Muốn giữ lại thứ trơn trượt này hả? Ngoan...bỏ đi hôm sau lại cho em

Hoa Trạch Siêu hồ hồi quát thứ dịch sệt ở khắp bụng cô, nơi hai bắp đùi cũng vương xuống rất nhiều, anh nhìn cô chăm chăm treu chọc, trông cô bây giờ rất là ngốc, mặt đỏ bừng vì bị anh chọc ghẹo

_Anh...mấy chuyện này tôi tự làm được

Cô dùng tay che ngực, không để hấn cứ nhìn rồi sỉ nhục, cô nghiêng răng nhìn hai bắp đùi bị vui dập toi tả mới đến không muốn cử động, đúng là khắp người đầy vết tích của hấn

_Không cho...em không rời được tôi nữa bước...

_Làm gì vậy hả?

Hấn mặc lại váy áo mới cho cô, sau đó nắm tay cô đưa ra xe đi về nhà, việc gì của cô dù nhỏ nhất cũng phải can thiệp vào

Một buổi sáng đẹp trời lại đến, sau bao ngày phiền não vì cô thì sáng nay mọi thứ đã bình ổn trở lại, cô mở mắt đón nắng bên ngoài, nhìn bên cạnh trống lốc, biết là hấn đi làm rồi cô ngáp một hơi ngồi dậy

_Lâm tiểu thư, cô dậy rồi

Tú Chi đến chào hỏi, cô vui vẻ cười chào vẫy tay

_ Hoa tổng đi làm rồi hả?

_ Vâng, ngài ấy có cuộc họp quan trọng và có nhấn là khoản trưa nay sẽ về đưa cô đi ăn

_ Ủa...anh ta không ăn cơm nhà hay sao?

Cô thấy lạ nên hỏi, suốt ngày cứ thấy hắn đưa cô đến nơi xa xỉ mua vui mà không bao giờ nghe nhắc về gia đình

_ Đại thiếu gia không thích ăn cơm gia đình, đã nhiều năm rồi tôi giúp việc ở đây rồi nhưng chưa bao giờ phải nấu cơm

_ Sao vậy chứ?

Cô ngạc nhiên trở mặt, ở bên hắn cũng đã lâu nhưng đây là điều bí ẩn cô được nghe

_ Cái đó tôi cũng không biết, nhưng mà thôi...cô mau chuẩn bị đi, đại thiếu gia có thể về bất chợt đó

_ Không cần chuẩn bị gì đâu, tôi cần làm việc khác quan trọng hơn

Cô rửa mặt, vệ sinh cá nhân, nhưng không chịu thay váy áo hắn chuẩn bị sẵn, cũng không tô son đánh phấn

_ Lâm tiểu thư...cô làm vậy là hại tôi đó hức...

Tú Chi hoảng sợ vì cô không chịu chuẩn bị sửa soạn, cứ thế này Tú Chi sẽ bị hắn mắng nên tâm trạng rất lo lắng, cô đành gọi cho Hải Đan cầu cứu...

Tập Đoàn Tam Châu...

Buổi thuyết trình về dự án mới của những nhân viên mới được đề cử đang rất căng thẳng, đa số đều mắc lỗi phô bày quá chú trọng hình thức không tập trung cụ thể vào dự án, cho nên hắn khá là bức mình, không khí trong phòng chiếu u ám, không một tiếng động ngoài lề nào vang lên...thì...

_ Hoa tổng..

Hải Đan ái ngại xuất hiện phá tan không khí thuyết trình, mọi con mắt đổ dồn về phía cô, hắn nhíu mày vì theo quy tắc thì không được tự ý xông vào như vậy

_ Chuyện gì?

_ Lâm tiểu thư không muốn đi ăn trưa...

_ Cái gì?

Hắn bức tức hỏi lại, cô hôm nay giờ trò gì mà muốn chống đối hắn, tâm trạng không vui lòng lộn nghĩ ngợi, bao giờ mới thuận phục con cá hoang này đây

_ Được rồi, ra ngoài đi

Tiếp theo Chap 73 Không được yên thân

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Chương 73: Không Được Yên Thân

Lâm Trương Y loay hoay suốt một buổi sáng, cô đi chợ vào bếp nấu ăn, tuy là cô nấu không ngon nhưng cũng hăng hái năng nổ, hôm nay cô muốn hắn ăn cơm cô nấu chứ không phải là ra ngoài ăn uống

_ Lâm tiểu thư, tôi nghĩ chuyện này không có kết quả đâu, cô không nhớ lần trước cô nhắc đến gia đình liền bị đại thiếu gia mắng cho hoảng sợ hay sao?

Tú Chi ra sức can ngăn cái việc cô cực khổ nấu ăn, vì Tú Chi biết chắc hắn sẽ không ăn mà còn hắt đổ mọi thứ cho xem, cô vừa nghe Tú Chi nói đã run tay, con dao cũng sắt vào tay chảy máu...

_ A...ui da...

Cô nhăn nhó nhìn ngón tay bị cứa sâu chảy nhiều máu, cô nhảy lên vì quá đau...nhìn lại mới thấy cô quá tài giỏi đến nỗi cắt vào đến hai ngón tay

_Lâm tiểu thư cô có sao không? Híc...cô mà có sao thì Phàm thiếu đũa việc tôi mất

_Không sao đâu mà...

Cô tự mình băng bó hai ngón tay vào cùng một miếng bông băng, không từ bỏ cô tiếp tục nấu ăn, Tú Chi khổ sở luống cuống vì cô, vừa lo vừa sợ, nhìn đồng hồ giờ này hán cũng sắp về đến

_Tú Chi, chị đừng quá căng thẳng, là anh ta ly hôn vợ cũ còn bá đạo căm ghét cuộc sống gia đình cái gì chứ? Không biết vợ cũ của anh ta đã từng khổ sở thế nào?

Lâm Tương Y do không hiểu hết câu chuyện nên thật thà nhận xét, cô nghĩ rằng vợ cũ của hán từng rất khổ sở khi sống với hán, dạo gần đây hán rất tốt với cô nhưng với suy nghĩ non nớt của cô cô vẫn chỉ là 1 nữ sinh không nhìn hết được nội tâm của hán

Một lát sau....

Lâm Tương Y bày thức ăn ra bàn, tỉ mỉ chau chuốt từng món, sau đó vui vẻ lên lầu thay bộ quần áo, sáng giờ nấu ăn quần áo đã bị dầu mỡ làm bẩn

_Đại thiếu gia...ngài đã về...

Hán vừa bước vào cửa, đã nhìn thấy bàn ăn được dọn sẵn, khung cảnh âm đạm năm nào ùa về, nhớ lại mùa đông năm trước cùng An Thuần Hy vui vẻ tận hưởng hạnh phúc của vợ chồng son nào ngờ ả quá tham lam có lần còn trách mắng..."Hoa Trạch Siêu anh là người chồng vô cảm, suốt ngày chỉ biết có công việc, anh giàu có nhưng còn thua một người đàn ông bình thường nhưng rất có khả năng" Hoa Trạch Siêu nhớ lại lời nói đau lòng của An Thuần Hy...trong người liền tức giận hết lớn

_Ai cho phép nấu ăn? Vứt hết cho tôi

Hán đến gần cái bàn được bày biện đẹp mắt, nhìn những món ăn trên bàn chẳng những không vui mà còn dùng dưng phát tiết, gương mặt tàn độc nhìn những món ăn như kẻ thù, dường như hán đem cuộc hôn nhân đổ vỡ trút vào những món ăn cô kỳ công chuẩn bị

_Đại thiếu gia bớt giận, tôi đã nói rồi nhưng Lâm tiểu thư vẫn nấu... huhu... không phải lỗi của tôi...

Tú Chi hoảng sợ cúi mặt giải thích, trong lòng oan ức bị cô làm cho hán mắng một trận cực kỳ oan uổng

_Thỏ nhỏ....

Hán lập tức đi lên lầu tìm cô, tức tối, nổi điên, cộc cằn chuẩn bị mắng cô xối xả

_Mở cửa...khóa cửa là sao? Em có muốn cánh cửa này đổ nát không?

Hán đập tay lên cửa rất mạnh, còn hung dữ đập cửa, giọng nói đe dọa tàn độc, nếu cô không mau mở cửa thì biết tay hán

_Được rồi...đội đã...

Cô đang tắm cũng không yên với hán, hán cứ thét lên chói tai, con người cực kỳ nguy hiểm, gấp đến không đợi được

_Tôi nói em mở cửa có nghe không?

Hán đá mạnh vào cửa, trên lầu Tú Chi nghe âm thanh vang dội kinh khủng, đúng là đáng sợ, cô thầm cầu mong cho Lâm Tương Y không có chuyện gì xảy ra

_Tôi mở cửa ngay...hung dữ cái gì? Quá đáng

Cô nhăn nhó chạy đến, do quá vội dép lông dưới chân trượt ra, cô vướng chân ngã sấp mặt xuống đất...

_A...ui da...huhu...đau chết được...đồ tàn ác...gấp gấp cái gì chứ?

Cô ngồi dưới sàn mắng chửi cái người lãnh khốc rõ ràng có chìa khoá riêng sao không tự mở cửa vào, còn bắt buộc cô mở cửa, đến nỗi vội quá vấp chân té ngã

_Em...có sao không?

Hán dùng chìa khoá riêng mở cửa, cửa vừa mở hán đã không nhịn được cười nhìn cô lằng lộn với váy áo chưa kịp mặc, cái chăn quần quanh người xốc xếch, ở đầu gối ửng đỏ gay gắt

_Đau chết được...hức..

Cô xấu hổ kéo cái chăn che lại thân thể, hần từ tâm trạng bức tức u ám vừa nhìn thấy cô trong tình trạng như thế liền tươi cười không còn tức giận, mỗi lần nhìn thấy cô tâm trạng luôn cực tốt, bao nhiêu bức tức đều tan biến

_Đứng lên...

Hần bế cô lên, nghiêm mặt để cô không biết hần đang cười, vẻ mặt lạnh nhạt dọa nạt

_Đau quá...huhu...quá đáng....anh bị điên hả? Lưu manh...

Hần nhìn bộ dạng ngốc nghếch đang ở trong ngực khán cự rất thích, ánh mắt ca nhô nheo lại lờ mờ hần làm hần yêu thương tha thiết, tình cảm luôn mãnh liệt dành cho cô nên không thể nào giận cô được

_Mặc váy áo vào, hay em muốn chúng ta "ăn" trưa ở đây?

Hần dịu dàng bế cô ngồi trên người hần, chăm chú mặc lại váy áo cho cô, cử chỉ ân cần tha thiết

_Có mặt váy áo cũng không xong, nói xem em có thể làm cái gì?

Hần sấy tóc cho cô, mớ tóc dài vừa ướt vừa rối còn bù xù lung tung, nhẹ nhàng ôm cô từ phía sau, ở trong ngực hần thật sự rất hạnh phúc, cô cảm nhận là vậy

_Hoa tổng...chúng ta cùng nhau ăn một bữa cơm được không?

Cô áp tay lên mặt hần dò hỏi, lần đầu tiên cô chủ động thế này, đôi mắt to mở ra chờ đợi câu trả lời, mong là hần đồng ý, thực tế hần rất hận bữa cơm gia đình nó gắn với ký ức không vui về người phụ nữ phản bội mà hần chôn vùi rất lâu, bây giờ cô ngại thơ chỉ muốn cùng hần ăn cơm, cô không hề biết chuyện gì xảy ra trong quá khứ và hần không muốn đem quá khứ của mình ra dằn vặt cô

_Được...

Hần nhếch môi trả lời, vẻ mặt không còn căng thẳng, vì cô chẳng những ăn một bữa cơm đâu, mà là ngày nào cũng muốn cùng cô ăn cơm, vì cô bây giờ là hơi thở của hần, một nét buồn vương trên mắt kia thôi cũng đủ làm hần xé lòng, cô đã thay đổi được hần, hần lúc nào cũng cưng chiều cô cực độ.

Tiếp theo Chap 74 Ăn cơm gia đình

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Chương 74: Ăn Cơm Gia Đình

Hoa Trạch Siêu nắm tay cô đi xuống lầu, thoáng thấy hần, Tú Chi sợ hãi vội dọn sạch bàn ăn, Tú Chi không muốn hần bắt đầu nổi trận lôi đình

_Tú Chi, cô không cần dọn đâu, cùng ngồi ăn cơm đi

Cô vui vẻ tỉnh nghịch đến kéo tay Tú Chi, Tú Chi lắc đầu, chưa kịp trả lời đã bị ánh mắt đe dọa của hần xua đuổi, làm sao dám phá hỏng không khí của hần được

_Cảm ơn cô Lâm tiểu thư...tôi ăn rồi...chúc cô và đại thiếu gia ăn trưa vui vẻ

_Hừ...bị anh dọa sợ thấy chưa?

Cô ngồi xuống ghế mặt ừ mảy chau nhìn người đối diện, hần không nói gì cả, trầm ngâm ngồi xuống bàn, đôi mắt đắm chiều nhìn bàn thức ăn bắt đầu nhớ chuyện cũ, hai mắt thoáng buồn, ký ức đau thương năm nào ùa về

_Ăn cái này đi, ngon lắm...tôi thích món này nhất, muốn tôi làm cái gì đó dù khó bao nhiêu cũng được chỉ cần có món tôi thích

Cô gấp vào bát hần trứng cá vàng thơm, cô bị nghiện món cá trứng sốt me, vì thế cô đã làm nó, cô còn vui vẻ cười nói, nét ngây ngô không để ý rằng có một người đang nhử mày vì nhớ chuyện quá khứ

_Ăn thử đi, Hoa tổng thấy đó, ăn cơm gia đình rất áp áp, ngày nào cũng về nhà ăn cơm đi tôi sẽ nấu

_Tương Y thật ngạc, cô ấy ngây thơ thế này làm sao để cô ấy bị quá khứ kia làm cho buồn bã được, phải chi mình gặp cô ấy sớm hơn

Hoa Trạch Siêu có chút chột dạ, sợ rằng nếu 9 tháng sau An Thuần Hy xác định được đứa bé đúng là cốt nhục của hắn thì Lâm Tương Y chắc chắn bị hắn dứt tình vứt đi

Hắn nhìn cô ăn cơm cực kỳ ngon miệng, vẻ mặt có đồ ăn là vui vẻ cười híp mí, trong sáng vô tư không lo âu

_Ăn đi...

Hắn im lặng, tay cầm đũa nhưng vẫn chưa ăn cơm, cứ thế ưu phiền nghĩ ngợi

_Trời ạ...Há mồm ra...

Cô đến gần hắn, nôn nóng muốn hắn ăn thử thức ăn của cô, cho nên cô cầm thìa đút cơm tận mồm hắn

_Ăn...

Nhìn cô nhiệt tình đến vậy, hắn nhú mày há mồm, cảm giác ăn cơm cùng cô rất hạnh phúc chỉ là chuyện năm nào quá buồn không thể quên được

_Có ngon không? Hihi...nhăn nhó cái gì? Ngày mai và nhiều ngày nữa đều trôi qua thế này

_Em rất biết dụ dỗ đó

Hắn nhìn cô chăm chú rất lâu, cô là người chẳng thể thay đổi, cũng không thể đánh mất, hắn yêu cô nhiều hơn hắn nghĩ, ánh mắt thâm thúy liếc một cái, đứng dậy bỗng cô đi lên lầu

_Không...tôi còn phải rửa chén...

Cô lo lắng khán cự, hắn rất thích hành động lung tung, cô gắt gỏng cảm thấy nuối tiếc, cứ mỗi lần đối tốt với hắn là y rằng bị hắn đáp trả rất bá đạo

_Bịch...

Hắn gấp rút đặt cô xuống giường, trong người nóng nảy muốn sùng ái cô, ánh mắt ngập tràn tình cảm nhìn cô, hắn cởi áo vest, nới lỏng cà vạt, còn cởi cả nút quần sau đó ngã xuống giường ôm lấy cô

_Không được... mau mặc lại quần áo

Cô véo hắn, hai hàm răng nghiến ngậm tỏ ý không phối hợp

_Sờ thử xem...vì em nó kêu gào...

Hắn kéo tay cô xuống dưới phía quần tây, nơi có vật hung hãn hơn mảnh thú

_Tôi phải đi học, hôm nay có...á....

Không để cô đứng dậy, hắn kéo áo thun của cô lên cao tìm hai quả anh đào chỉ dành riêng cho hắn, bá chủ tham chiếm

_Dừng lại...để tôi đi học đi, buổi tối...tôi hứa...

Cô đau khổ uất ức phải hứa với hắn, có vậy hắn mới tha cho cô, với lại hôm nay nhất định phải đến trường, cô có một chuyện rất quan trọng

_Tin em một lần, mau thay đồng phục đi

Hắn đen tối dừng lại, mắt hứng ngồi dậy đến gần cửa sổ đứng đợi

_Ra ngoài đi chứ...tôi cần thay đồng phục

_Không thích

Hắn bá đạo lên tiếng, hai mắt gian xảo cứ dán chặt vào người cô không rời

_Hic...cầu mong hắn để mình đi học bình yên

Cô run giọng cầu mong, thay đồng phục cũng không thoát khỏi lãnh địa của hắn, quá ngang tàn suốt ngày chiếm đóng không gian riêng của cô.

Cô đang loay hoay cài cúc áo trong gấp rút, vì cô biết cài chậm một chút xem như buổi học chiều nay tan tành

_Đến trường học xong thì về, cảm cười nói trao đổi sách vở với nam sinh, có gì không hiểu về nhà gặp tôi

Đúng là còn đến cái cúc áo cuối cùng thì bị rơi vào tay kẻ gian, hắn đến gần cô từ đằng sau áp sát, còn ngang ngược sờ tay lên phần áo sơ mi cần tròn nấn bóp, còn rất tự nhiên.

_ U'...để tôi đi...

_ 3 giờ mới vào học, giờ mới 2 giờ kém 10 tính qua mặt tôi hay sao?

Hắn cúi người hít thở trên cổ cô, bàn tay còn lại vén váy sờ mó cái mông đáng thương

_ Nhưng...tôi còn chuẩn bị, bỏ tay ra xem, nhấn hết áo rồi

Cô gạt cánh tay đang tì trước ngực, khó nhọc dùng sức vẫn không gạt được

_ Em là của riêng tôi, thuộc về tôi, sở hữu của tôi, đi đứng nói cười đều phải thông qua tôi, tốt nhất tránh xa bọn nam sinh ra, còn cái váy này nữa ngắn lắm, không cho mặc

Hắn có ý kéo cái váy của cô vứt đi, nhìn rất bất mãn, hắn sẽ rất tức tối khi có người nhìn vào đùi của cô, ghen ghét rất bức mình

_ Cái váy này dài tận đầu gối anh còn muốn làm sao? Ghen tuông cái gì hức...

Cô bức dọc giành giật cái váy với hắn, con người lãnh khốc u ám, khó lòng còn kỳ quặc

_ Làm sao không ghen tuông? Có đồng phục nào mà áo trắng mỏng thế này

Hắn cau khó khó chịu, cô thở dài chán nản, thường thì ghen tuông phải bắt nguồn từ người thứ ba, còn đằng này cô ở trong tay hắn chịu sự quang thúc của hắn vẫn bị hắn bắt bẻ ghen tuông

_ Anh...muốn thế nào đây? Đồng phục này biết bao nhiêu người mặc không sao, cũng vì đầu óc anh quá đen tối thì có

Cô quát lớn, ầm ức vì phải chiến đấu kịch liệt giành lại hai quả anh đào đang đột rần trong tay hắn, cứ thế này làm sao mà đi học

_ Sau này không được động chạm tôi lung tung, tôi cũng có tự trọng của tôi, anh ăn hiếp tôi chưa đủ hả? Hay là muốn tôi trùm chăn đi học...sao suy nghĩ của anh không giống ai hết vậy? Hức...

Cô mặt mày lem luot đáng thương, hắn không nhìn được cười còn cười lớn trêu chọc, cô là đang uất ức bày tỏ chứ không phải noi sẵn cho hắn cười, vui vẻ lắm còn cười trên đau khổ của người ta.

_ Thỏ nhỏ em nghĩ ai cũng được tôi ghen tuông cưng chiều hay sao? Ngốc quá

Hắn áp tay trên mặt cô, lần này nghiêm túc chỉnh lại váy áo cho cô, niềm nở mây trời khoan đăng tâm tình rất tốt.

Tiếp theo Chap 75 Bí mật của hắn

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Chương 75: Bí Mật Của Hắn

_ Nhớ nhé, tối chúng ta gặp lại

Hoa Trạch Siêu đứng ngoài cổng trường tạm biệt cô, cô vẫy tay bảo hắn đi làm đi và hắn đứng nhìn theo cô rất lâu, đến khi bóng cô khuất dần

Lâm Tương Y chưa kịp vào đến lớp, cô chỉ vừa đi đến khóm hoa hồng ở ngoài hành lang thì gặp phải Đường Vũ Phùng

_ Em chào thầy ạ!

Cô cúi đầu chào hỏi, Vũ Phùng gật đầu đáp lễ, anh ta cười thầm chuẩn bị thực hiện kế hoạch của bản thân

_ Lâm Tương Y, em có biết từ ngày em bị tai nạn đến bây giờ đã nợ tôi bao nhiêu bài kiểm tra rồi không?

Nhìn thấy cô muốn đi vào lớp Vũ Phùng chặn ngang cây thước ngăn cô lại

_Ồ...nhưng mà em đã được miễn giảm môn của thầy rồi mà

Cô ngơ ngác hoảng sợ, vì ở trường thầy Vũ Phùng nổi tiếng sát gái, bao nhiêu học viên nữ đều yêu thích, nếu cô còn ở đây nói năng một lúc chẳng khác nào chuốc họa vào thân, Hoa Trạch Siêu mà biết sẽ băm cô ra thành nhũn mảnh

_À...Hoắc Kiệt Nam hôm nay không theo em à? cả Hải Đan nữa...

Đường Vũ Phùng sực nhớ ra hai người đó hằng ngày kè kè đi theo cô nên hỏi, anh ta cũng lo sợ nếu để ai phát hiện mình đang tiếp cận cô thì sẽ bị hấn cho một đao đồ sát, rất đáng sợ

_Ừa...sao...sao thầy biết hai người đó rõ quá vậy?

Cô ngơ ngác to mồm tròn mắt, Vũ Phùng nhìn trước nhìn sau, sau đó rút trong túi ra vài tấm ảnh

_Tôi chẳng những biết hai người đó mà còn có cái này cho em xem

_Thầy?...ở đâu thầy có nó...

Lâm Tương Y đỏ mặt, cô thất thần lùi về sau, đôi mắt lo lắng liếc khắp sân trường tìm Hoắc Kiệt Nam kêu cứu, đó là những tấm ảnh hôm cô bị Mộ Phong Tước bắt đi, trong ảnh là nội dung hấn đang khoát áo cho cô đưa đi...cô cứ nghĩ chuyện này chỉ có hấn và cô biết thôi, việc Vũ Phùng cũng biết làm cô rất kinh ngạc

_Muốn biết thì đi theo tôi, đừng la lớn, A Siêu thật sự rất đáng sợ

Vũ Phùng nhanh chóng kéo cô đi, rất cẩn thận không để ai phát hiện, lúc đưa cô đi còn rất dè chừng, một sợi tóc cũng không dám động sợ cô kinh hãi hét lên thì nguy

_Thầy là ai? Em không đi đâu hết...

Lâm Tương Y giẫm vào chân Vũ Phùng, cô hoảng loạn chạy đi, bối rối tìm điện thoại trong balô bấm số gọi cho hấn

_Dừng lại...

Đường Vũ Phùng nắm lấy balô của cô, vội vàng kéo cô đi, cũng may là đuổi kịp cô, cô tất nhiên khán cự mạnh bạo còn giật lấy cây thước đánh lên người Vũ Phùng

_Em xin lỗi, đã vô lễ với thầy...nhưng mà thầy không được bắt em đi

Lâm Tương Y rất ám ảnh chuyện hôm dạ tiệc nên bây giờ cô rất nhạy cảm, nên cứ vậy ra sức đánh đấm

_Dừng lại...Nghe tôi nói tôi là bạn thân của A Siêu, đây nhìn xem...

_Cái này???

Lâm Tương Y nhìn màn hình điện thoại của Vũ Phùng, đó là bức ảnh chụp vào lễ tốt nghiệp mà hấn và Vũ Phùng chụp cùng nhau lúc tốt nghiệp đại học ở Ý

_Chắc là em cũng thắc mắc về cuộc sống không hôn nhân của Hoa Trạch Siêu đúng không? Muốn biết thì theo tôi chỉ mất 5 phút

Đường Vũ Phùng liên tục quan sát xung quanh, anh ta cười thầm kế hoạch dùng cô làm yếu điểm của hấn sắp được hoàn thành

_Nhưng mà...

Cô ngập ngừng, bản thân biết mình không thể bỏ đi quá lâu, nhưng nghĩ đến cuộc sống tẻ nhạt của hấn thì rất quan tâm, cô thừa nhận mình và Hoa Trạch Siêu chỉ là giao dịch tình ái thấy vậy trong lòng vẫn lo cho hấn nhiều lắm

_Được...em đi theo thầy...thầy là bạn thân của Hoa tổng chắc không hạ thấp tự trọng đi dụ dỗ học trò đâu

Cô nhấn mạnh, Đường Vũ Phùng nghe xong mất tự nhiên hùng hổ hét lớn

_Lâm Tương Y tôi nói cho em biết chẳng qua do tôi quá yêu Tiểu Ly là người hầu nhà họ Phàm nên mới khổ sở làm theo nhiệm vụ của họ, thật ra cũng rất thấy áy náy với A Siêu...hừ...

_Nói vậy...Thầy muốn đưa em đến Phàm gia? Không được đâu, Hoa tổng sẽ nổi giận, thầy là bạn thân của Hoa tổng thật không? Đáng nghi ngờ quá

Lâm Tương Y hốt hoảng, cô lắc đầu tỏ ý không muốn đi nữa, nghe đến Phàm gia là bất giác run lên muốn tránh xa rồi, không biết tính tình bố mẹ hấn thế

nào và cô cũng An Thuận Hy, tức vợ cũ của hắn vẫn còn ở đó

_ Muốn đưa A Siêu về Phàm gia thì phải lợi dụng em một tí, đừng bắt tôi dùng biện pháp mạnh

Đường Vũ Phùng trừng mắt đe dọa, anh ta dùng dây chuẩn bị sẵn để trói cô lại

_ Hoắc Kiệt Nam...cứu...cứu tôi..

Cô run rẩy kêu cứu, tay chân đánh đấm loạn xạ, giữa trường học lại bị thầy giáo bắt đi, còn là bị thuộc hạ của Phàm gia lôi kéo, cô không thể để bị bắt đi được, nếu không chuyện này rất rắc rối, vì Hoa Trạch Siêu không bao giờ muốn đặt chân về Phàm gia một lần nào nữa cũng vì An Thuận Hy vẫn còn ở đó.

Tiếp theo Chap 76 Nói ra bí mật

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Chương 76: Nói Ra Bí Mật

_ Lâm tiểu thư...Lâm tiểu thư...

Hoắc Kiệt Nam chạy muốn hụt hơi đuổi theo cô, Đường Vũ Phùng nhận ra nguy hiểm cận kề càng nhanh chân kéo cô đi nhanh hơn, phút chốc đã mất dạng sau cái cây lớn, Hoắc Kiệt Nam lo quá đành run rẩy lấy điện thoại ra gọi cho hắn

_ Tít...tít...

Nhận thấy tín hiệu bên kia không tốt, cuống quá không biết làm sao, Hoắc Kiệt Nam thấy số phận mong manh sắp bị chôn vùi dưới bàn tay của boss lớn chỉ còn biết đập đầu vào cây gào khóc

_ Tại sao không nghe máy vào lúc này?

Hoắc Kiệt Nam đau khổ đành để lại lời nhắn thoại, hy vọng đại boss của mình nhận được trong sớm nhất

_ Hoa tổng...thứ lỗi cho tôi, Lâm tiểu thư đã bị Đường tiên sinh đưa đến Phàm gia

_ Tôi không muốn đến Phàm gia...hức

Cô oà khóc, trên xe hơi Đường Vũ Phùng đang chạy với tốc độ nhanh nhất có thể, anh ta mỉm cười ra nụ cười hạnh phúc vì sau bao nhiêu năm khó khăn cuối cùng sắp đưa được Hoa Trạch Siêu về nhà, Đường Vũ Phùng chắc chắn vì cô Hoa Trạch Siêu sẽ xuất đầu lộ diện

_ Thầy Phùng...làm ơn cho em về nhà đi huhu...

Cô gạt nước mắt, hai tay nài nỉ kéo tay áo Vũ Phùng, anh ta gạt qua sợ hãi của cô tự nhiên kể một chuyện

_ Phàm phu nhân là người dễ tính, hiền lành và tốt bụng, không hề có suy nghĩ phân biệt đối xử, chính vì vậy mới bị An Thuận Hy lợi dụng, còn Phàm chủ tịch thì rất cương nghị, nếu em đã được A Siêu cưng chiều vô độ, thì xem như không thành vấn đề rồi, tha hồ lấy lòng họ

Đường Vũ Phùng giới thiệu sơ lược bộ máy gia môn nhà hắn, anh hớn hờ kể lại, dù gì bây giờ cô cũng như là tiểu phu nhân nhà họ Phàm nên kể cô nghe cũng không sao

_ Có Phải A Siêu rất cưng chiều em? Tôi chưa từng thấy lão đại tha thiết với ai như vậy, ngay cả với An Thuận Hy hay những người phụ nữ từng ở bên cạnh, chỉ có em là có khoản thời gian lâu nhất...bí quyết gì vậy? Hehe...

Đường Vũ Phùng trắng trợn trêu ghẹo, anh ta cười gian nghĩ đến cái tên cứng nhắc như sỏi đá kia lại bị một cô gái hoàn toàn trái ngược với tiêu chuẩn của mình cướp đi trái tim, cô chỉ biết đỏ mặt nhìn ra bên ngoài đường phố

_ Thầy ơi...thầy có biết từ lúc nào tại sao Hoa tổng chán ghét hôn nhân của mình không? Em muốn biết

Cô nhớ ra chuyện quan trọng nên hỏi, ánh mắt hiếu kỳ tha thiết muốn biết, Đường Vũ Phùng giậm ga, liền xoay bánh lái rẽ vào một con hẻm rồi dừng

hắn, đây là một chuyện rất quan trọng nên không thể vừa chạy vừa kể được

_ Muốn biết thật sao? Hứa là không bỏ chạy mà ngoan ngoãn theo tôi đến Phàm gia tôi sẽ kể... lấy tự trọng ra hứa nhé

_ Được... em hứa... không bỏ trốn

_ Em thật sự không biết à?

Vũ Phùng chán nản nhìn gương mặt ngây ngốc của cô, cô đang vương đôi mắt khó hiểu tìm câu trả lời nhìn anh

_ Vì cuộc hôn nhân với An Thuần Hy mãi mãi vẫn không thể tha thứ An Thuần Hy đã ngoại tình sau đó mang thai, A Siêu không tóm được người đàn ông đó, cũng chưa xác định được đứa bé trong bụng cô ta có phải của mình không? Cho nên ả ta khóc lóc xin mẹ A Siêu cho ở lại đợi ngày minh oan, em nghĩ xem sự thật sẽ thế nào đây? Mà nếu An Thuần Hy trong sạch thì xem như em sắp bị đá đi rồi đấy, người ta vợ con hạnh phúc còn em một tiểu mặt sắp thất sủng, An Thuần Hy không phải người đơn giản đâu... nhưng em không cần phải lo, tôi dám cược với em cái thai của cô ta không phải của A Siêu

_ Thầy đúng là nhiều chuyện mà

Lâm Tương Y xiu mặt thán nhiên nói, cái tên này đã phát hiện An Thuần Hy lăng loàn mà không tóm được người đàn ông đó, cũng không có chứng cứ cụ thể thật là tai họa mà

_ Tại sao An tiểu thư lại phản bội anh ấy? Hoa tổng tuy u ám lạnh lùng nhưng trái tim rất ấm, rất tốt nữa

Cô thần thờ nói ra những lời chất chứa, hắn tuy bá đạo nhưng ở bên hắn lâu ngày cô biết sau cái căn cốt khô hạn là cả một con người ngọt ngào

Tiếp theo Chap 77 Phàm gia

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Chương 77: Phàm Gia

Lâm Tương Y nghe xong câu chuyện xúc động của hắn mà không kiềm được xúc động, hai mắt long lanh rơi lệ từ lúc nào không hay, cô không nghĩ hắn lại có một hôn nhân buồn như vậy

_ Thì ra là vậy, tính cách ngang tàn của Phàm chủ tịch cũng là vì chuyện này ảnh hưởng

....

Phàm gia trang là một nơi cực kỳ xa hoa, đó là ngôi biệt thự to được dát vàng lộng lẫy, đây là biệt thự nằm trong top những ngôi biệt thự xa hoa và giàu có nhất, từ bên ngoài đã có rất nhiều vệ sĩ cùng người hầu canh giữ, ngày đêm đợi chờ phục vụ, một nơi mà không phải ai cũng có thể đặt chân đến, từ khoản cách ngoài cổng lớn vào trong biệt thự cũng phải rất xa, có đi cùng mọi cả chân, cô nhìn bề ngoài của biệt thự trầm trồ khen ngợi, điều kiện của Phàm gia quá tốt bởi thế có rất nhiều mỹ nữ cùng tiểu thư khuê cát dốc hết sức để được lọt vào mắt hắn, vừa đến cổng xe chưa được vào cô đã bị ngăn lại bởi một vệ sĩ mặc vest đen có bộ dáng rất hung dữ

_ Đừng động vào, nha đầu này là người của A Siêu

Vừa nghe nhắc đến Hoa Trạch Siêu, hai vệ sĩ lúc nãy đã vội vã cúi đầu xin lỗi cô

_ Vào trong đi

Đường Vũ Phùng đưa cô vào bên trong biệt thự, chân vừa chạm đến lát gạch hoa đất tiền cô đã bị choáng ngợp vì bên trong, một lối kiến trúc quá đẹp, nó chẳng khác gì cung điện thu nhỏ chẳng thiếu thứ gì, ngay cả người hầu đều là những người rất xinh đẹp

_ Xin chào Lâm tiểu thư...

_ Lâm Tương Y, em chịu khó một chút nhé...

Nói xong, Đường Vũ Phùng cho hai vệ sĩ kéo cô lên tầng 1, đẩy cô vào một căn phòng rồi khoá cửa lại..

_ Thầy Phùng, thầy làm gì vậy? Mau thả em ra... thầy nuốt lời rồi sao, em đồng ý đến đây nhưng không hứa là ở lại đây..hức...

Cô to tiếng đập cửa, nếu biết trước mình rơi vào tình thế này thì đã không hiếu kỳ nghe câu chuyện vừa rồi

_ Mau mở cửa đi, thầy ức hiếp người quá đáng rồi đó...

Cô liên tục đập cửa, hoảng loạn liếc mắt khắp phòng vừa nhìn thấy cây đèn ngủ liền dùng nó đập vào cửa để thoát thân

_ Học trò này, ăn nói cho đàng hoàng, ai dám động đến sợi tóc của em? Em nghĩ tôi bản lĩnh ức hiếp em sao? Tôi chưa muốn mang họa sát thân đâu

Vũ Phùng nhủ mảy biểu môi, hai từ ức hiếp nặng nề quá, ai mà dám động đến người của Hoa Trạch Siêu chứ

_ Phùng! Tại sao lại nhốt con gái nhà người tan A Siêu đâu? Nó vẫn không chịu về à? Con làm vậy sẽ rất thiệt thòi cho người ta, An Thuận Hy cũng sẽ không vui

Phạm phu nhân từ bên ngoài lên tiếng, bà lo lắng nhận xét cứ nghĩ đến giây phút bảo bối mình hết lòng nuông chiều về đây sống là trong lòng dằn lên xúc động tuy nhiên

_ Mẹ ơi, công bằng nào cho con, hức...mẹ muốn hắt hủi mẹ con con có phải không? đâu có gì chắc chắn được nha đầu này có thể khiến ông xã con về đây? Hay là cứ mở cửa hành hạ tra hỏi trước đã

An Thuận Hy yếu điệu cất giọng nhỏ nhẹ nhưng thâm độc tay đặt lên cửa toan mở ra, nóng lòng muốn đem cô ra tra hỏi, à muốn biết trông cô thế nào mà khiến ông xã của à hết mực si mê

_ Đừng...bức dây sẽ động rừng, nếu A Siêu biết chúng ta đem phụ nữ của nó ra tra hỏi chẳng khác nào làm mất hòa khí, khó khăn lắm mới có chút hy vọng, cứ bình tĩnh, đợi A Siêu đến lúc đó hãy nhìn thử xem nha đầu này như thế nào mà có thể khiến A Siêu quan tâm

_ Nhưng mà mẹ à, có người vợ nào để chồng mình đưa tiểu mật về nhà? Hức...huhu...cái thai của con có tội gì chứ? Nó là cốt nhục của A Siêu mà...nếu không ai cần vậy để con chết quách cho xong

An Thuận Hy lỏng lộn thất thế, à giây nảy ý muốn đập đầu tự tử cho rồi, à à nhìn thấy cô chần chẫn sẽ hành hạ đay nghiến

_ Tiểu Hy, không được nghĩ bậy, con và A Siêu đã ly hôn, việc con có lỗi với nó hay không vẫn chưa xác định được, con ở lại đây đã là chuyện tốt lắm rồi, việc A Siêu tìm niềm vui mới mẹ không quảng được, tuy nhiên ngày nào con còn ở đây mẹ tuyệt đối không để ai coi thường hay bắt nạt mẹ con con

Phạm phu nhân lên tiếng, mọi chuyện hãy cứ để thời gian trả lời, bà đã nhận ra An Thuận Hy có tính tình không tốt như bà nghĩ, có lẽ bà đã yêu thương sai chỗ

Tập Đoàn Hoa Vũ...

Hoa Trạch Siêu nhìn đồng hồ, giờ này cũng đã 12 giờ đêm, hôm nay do công việc cần xử lý nhiều quá, không có thời gian nên quên mất việc gọi điện thoại cho cô, đến tận bây giờ khi cầm lấy điện thoại nó đã hết pin, còn cái tên Hoắc Kiệt Nam trong lúc hoảng loạn, không nghĩ được cách gì nên đã đến Phạm gia đuổi theo cô mà không về ngược Tập Đoàn thông báo hay gọi cho Hải Đan nên cứ thế hần nghĩ rằng cô vẫn học ở trường sau đó về nhà như thường lệ. Cho nên hần ung dung đóng laptop quyết định về thẳng nhà luôn mà không cần gọi cho cô

_ Reng..reng...

Điện thoại bàn reo lên, hần chăm chú nhìn nó mà chưa bắt máy, ánh mắt nghi ngờ nghi ngại

_ Có phải là Tiểu Y? Điện thoại mình hết pin

Hần đặt laptop xuống bàn, tay nhắc điện thoại lên

_ Xin chào lão đại..

Đầu dây bên kia là Đường Vũ Phùng, hần đen tối nắm chặt điện thoại như muốn bóp nát, trong đầu nghĩ đến vấn đề có phải đã có chuyện xảy ra với cô?

Tiếp theo Chap 78 Cô có là gì?

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Chương 78: Cô Có Là Gì?

_ Chuyện gì?

Hoa Trạch Siêu gắng giọng chờ đợi người bên kia nói ra vấn đề cuộc gọi này, Đường Vũ Phùng vừa nghe giọng nói lạnh lẽo đã muốn đóng băng cả người

_ Thỏ nhỏ của cậu đi lạc đang ở đây, không phải do tớ bắt ép nhé, là học trò này tự nguyện đến...đừng nghĩ nhiều nhé...một cái móng tay của em ấy tớ cũng không có động đến

Đường Vũ Phùng tất nhiên phải giải thích rõ ràng, anh ta thừa biết tính khí nóng nảy của hần, không chừng năm phút sau đã là kết thúc của mình nên cần nói rõ một chút

Sau đó như sợ hần không tin nên Đường Vũ Phùng đưa điện thoại cho cô

_ Hoa tổng, cứu tôi với...hức...tôi không muốn ở đây

Hần nghe giọng nói sợ hãi yếu mềm đó trong lòng dâng lên tức giận, tay vòng lại nắm chặt tài liệu trong tay đến khi nó nhàu nát

_ Nín khóc, đưa máy cho Đường Vũ Phùng

Hần an ủi, không vui nặng nề nói, không nhìn thấy cô lòng hần trống trải vô vị

_ Cậu nghĩ Lâm Tương Y là cái gì mà dùng để uy hiếp tôi? Bớt vớ vẩn đi

Hần cúp máy, tỏ ra bất cần không quan tâm, vừa rồi chẳng phải mặt ừ mày chau vì cô đó hay sao? Đúng là tâm trạng thất thường không biết trước được

Sau đó hần một mình lái xe ra ngoài mà không về biệt thự nữa, về mặt còn tỏ ra như không có chuyện gì xảy ra, với hần nguyên tắc thứ nhất là không bao giờ đặt chân đến Phàm gia

_ Cái tên này, có cần lạnh lùng như vậy không? Chẳng lẽ tính toán của mình sai rồi? A Siêu sẽ không đến? Kế hoạch của mình tính sao đây?

Đường Vũ Phùng lo lắng, hoang mang cho rằng mình đã tính sai nước cờ, phải làm sao đây? Hoa Trạch Siêu thật sự không đến hay sao? Cũng đã rất nhiều năm rồi hần không về đây...lần này là kết quả rất áp đảo...

_ Hoa tổng sẽ đến, lúc đó thầy chuẩn bị tinh thần đi là vừa

Lâm Tương Y từ trong phòng nói vọng ra, cô tin hần sẽ không bỏ cô ở đây chịu khổ một mình

_ Im đi, đừng có ở đó đe dọa, A Siêu mà nghe những lời này thì tôi chết chắc, tốt nhất khi A Siêu đến đây em nên nói tốt cho tôi vài lời

_ Mau thả tôi ra...âm...âm...

_ Em cứ ở đó kêu cứu đập phá đi ha, không ai giúp đâu, bọn họ không ai muốn bị phiền phức, với lại người hầu ở khu này bị đưa đi hết rồi tránh trường hợp bị em dụ dỗ, trong phòng cũng có camera quan sát em tốt nhất yên phận đi...

Đường Vũ Phùng bực dọc bỏ đi ngủ, giờ này cũng không còn sớm nữa, anh ta tranh thủ tìm tiểu Ly để "vận động" giết thời gian

Ở căn phòng cách đó rất xa, một màn xếp hình li kỳ đang diễn ra...

_ Phùng, anh thật dâm đảng...

Tiểu Ly e thẹn ở bên dưới người đang ông đang thuần thực cời áo, vui vẻ tận hưởng

_ Chúng ta sắp được về một nhà rồi tình yêu

_ Cứu tôi với...Cứu tôi với...

_ Con nha đầu này...sao mà nó làm ảnh hưởng tâm trạng quá...

Đường Vũ Phùng mắt húng nhần nhỏ, cô đúng là có volum cực lớn, đã cách rất xa còn nghe rất rõ tiếng thét chói tai

_ Hay là anh thả cô ấy ra đi, chắc gì đại thiếu gia đã chịu về đây

Tiểu Ly bị tiếng thét chói tai của cô phá hỏng không khí, nên rất bực mình, đang vui vẻ lại không yên

_ Em bị làm sao vậy? Không được, bây giờ thả cô ta về xem như mất trắng, ngoan...anh xin lỗi chúng ta ra khách sạn đi

Vũ Phùng ôm eo Tiểu Ly ngọt ngào dụ dỗ, anh ta đang bị tình yêu cuốn lấy nên không để ý đến chuyện canh giữ cô nữa

_Anh không cần canh giữ cô ấy à?

_Anh cần canh giữ em hơn, đi thôi cục cưng

Thế là hai người một nam một nữ lén lút đi ra ngoài trong đêm, mọi người cũng chìm vào giấc ngủ không ai để ý hay đến gần căn phòng giam giữ cô cả.

_Hoa tổng có đến đây không? Nếu anh ấy không đến cũng không có gì lạ là cả, nơi này nhiều năm rồi không về, nếu chỉ vì mình mà xuất hiện chắc là trong lòng rất đau, chuyện ly hôn năm xưa sẽ nhớ lại...thật là khó xử, mình không thể ngồi chờ mãi mình phải cố thoát ra khỏi đây

Lâm Tương Y nghĩ ngợi một lúc, cô không thể ngồi yên chờ đợi cho nên đã tự thân leo ra cửa sổ lớn mong là có thể nhảy xuống thoát thân

_A...ui...

Loay hoay mãi cũng không tìm cách ra ngoài được, đã vậy còn ngã nhào từ cửa sổ xuống đất ê ẩm, váy áo trên người cũng vì vướng vào cửa sổ mà rách ra, trông bộ dạng cô rất khổ sở

Tiếp theo Chap 79 Nói một đấng làm một nẻo

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Chương 79: Nói Một Đấng Làm Một Nẻo

_Ông xã, chuyện này không liên quan đến em, là mẹ anh muốn bắt tiêu diệt của anh về, còn cho người đánh đập rất dã man, anh đừng trách mẹ nha cũng vì mẹ thương em và lo cho đứa cháu đích tôn thôi mà

Đầu dây bên kia An Thuận Hy muốn ly gián để cho Hoa Trạch Siêu và Phàm phu nhân không nhìn mặt nhau, tiếc cho Phàm phu nhân luôn xem ả như con gái hết mực yêu thương, khi nghe xong lời ả ta nói Hoa Trạch Siêu không tin mẹ mình xưa nay hiền lành lại làm như vậy

Trong đêm tĩnh mịch Hoa Trạch Siêu phóng xe như điên trên đường, hấn gấp rút đến Phàm gia sau bao nhiêu lâu lánh xa nơi này, cái nơi u ám đem lại cho hấn ký ức không bao giờ quên, hấn rất hận nơi này, nhìn lại cũng đã một quãng thời gian cực dài trôi qua

Cứ nghĩ đến người con gái mình yêu thương lại một lần nữa khổ sở ở cái nơi lạnh lẽo đó là lòng hấn không yên, ai dám động đến người phụ nữ của hấn hấn nhất định không tha, khó khăn lắm hấn mới tìm được một người mang đến cho hấn không khí vui tươi hạnh phúc giờ làm sao để người mình yêu thương rơi vào Phàm gia rồi hồi ức đau thương ngày nào lặp lại, vừa thoáng nghĩ hấn đã đạp chân nhấn ga lao đến Phàm gia trang mà không cần suy nghĩ nhiều

Phàm gia trang...

Xe vừa đỗ ngoài cổng đã có vệ sĩ đến chào hỏi vì nhận ra là xe của hấn, cả đám thuộc hạ cũng rối rít cả lên

_Đại thiếu gia...đã lâu lắm rồi ngài mới trở về, chúng tôi mừng quá...hic..

_Mở cổng, im lặng, đừng làm tỉnh giấc bố mẹ tôi

Hấn đen tối ra lệnh, mặt mày lãnh khốc, mày kiếm chau lại không vui, thuộc hạ liền mở cửa, hấn lao vào sân với tốc độ kinh hoàng, hấn tháo kính đen, ưu tư bước xuống xe, lập tức hai thuộc hạ đứng canh ở cửa cúi đầu chào

_Đại thiếu gia, mừng ngài trở về

Phàm Thiên Yết ngẩn cao đầu nhìn vào bên trong, thời gian thấm thoát trôi qua hấn không trở lại đây, cảm xúc có phần hỗn loạn phiền não không muốn đặt chân vào, hấn phát tay bảo hai thuộc hạ lui đi, đồng thời dặn dò một lần nữa

_Giữ im lặng, Lâm Tương Y đang ở đâu?

Hấn điên tiết hỏi, khối băng trên mặt còn lạnh hơn cả nhiệt độ bên ngoài, nhìn sắc mặt không vui của hấn, hai thuộc hạ không dám chống lại liền tạt tình chỉ lỗi

_Thưa đại thiếu gia, Lâm tiểu thư ở trong phòng trên tầng 1 ạ

Hắn sai bước lên cầu thang, đến tầng một, kiến trúc trong biệt thự cùng vật dụng không có gì thay đổi, đến gần hơn với căn phòng, hắn nghe thấy tiếng cô thất thanh

_Thả tôi ra...hức...mau thả tôi ra...

Cô không ngừng kêu cứu đập cửa, nghe thấy tiếng cô khóc hắn càng nóng lòng muốn phá tung cánh cửa, nhu cửa đã bị khoá, còn là khóa mật mã, hắn nhớ ra mật mã ngày xưa nên ấn thử, may mắn cửa bung ra

_Hoa tổng?...hừm...

Cô òa khóc ôm lấy hắn, cảm giác sợ hãi tan biến, cô rất vui khi nhìn thấy hắn, bao nhiêu hoảng loạn đều mất đi

_Tiểu Y...

Hắn ôm cô đặt ngồi trong lòng, ngực trái nhói lên đau đớn không vui nhìn vết bầm trên bắp vai, trên mấy đầu ngón tay cũng bị xước chảy máu

_Kẻ nào dám đánh em?

Hắn nắm bàn tay nhỏ đang rỉ máu, váy áo cô thì rách rưới, lồng ngực dâng lên sự tàn bạo nếu biết hắn sẽ cho kẻ đó một kết cục bi thương

_Không ai hết...là do tôi muốn thoát ra ngoài nên mới...Hoa tổng...ở đây có camera

Cô nhớ ra, hai mắt to tròn nói với hắn, ngay lập tức hắn bế cô lên đưa vào toilet

_Hức...hức tôi không muốn ở đây, tôi không muốn bị nhốt.

Hắn nhìn cô hoảng sợ cứ khóc suốt thì tâm trạng cũng không vui, một giọt nước mắt mềm yếu chạm đến tay hắn khiến hắn u khuất không chịu được

_Tiểu Y, đã làm em lo lắng, họ không ngược đãi em chứ?

Hắn vuốt tóc cô dỗ dành, liếc nhẹ hàng mi khó chịu vì vết bầm trên người cô, ánh mắt lo lắng quan sát xem cô có bao nhiêu vết bầm

_Phạm phu nhân rất tốt...hức...nhưng ở đây sợ lắm, tôi sợ Hoa tổng vì ghét Phạm gia nên bỏ mặc tôi ở đây...

Cô run giọng kể lại, hai bàn tay ôm cổ hắn không muốn rời, cô đã chờ giây phút hắn đến rất lâu, nhiều lúc cứ nghĩ đã vô vọng rồi

_Đồ ngốc...làm sao bỏ rơi em ở đây?

Hắn hôn lên trán cô, trước lúc đến đây hắn đã rất bức rức, trong người luôn có cảm giác lo sợ nếu chậm một phút cô sẽ xảy ra chuyện, bây giờ không sao rồi, cô yên bình ở cạnh hắn, hắn xem như trút bỏ được lo âu.

Tiếp theo Chap 80 Tôi ghen vì tôi muốn em là của riêng tôi

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Chương 81: Tôi Ghen Vì Tôi Muốn Em Là Của Riêng Tôi

Lâm Tương Y đã bớt lo lắng phần nào vì có hắn bên cạnh, hắn sẽ đưa cô đi khỏi đây, đang yên bình bỗng hắn nhận ra một điểm khác lạ trên người cô liền hỏi

_Nói xem, mấy ngày qua có ai động đến em?

Hắn gặng hỏi, đôi mắt căm phẫn cả người toát ra lửa giận ngút cao, hầu kết lên xuống nghẹn tức nhìn cô, đôi mắt không khỏi dò xét nghi ngờ

_Hoa tổng không tin tôi? Hức...

Cô dụi mắt, ở trong ngực hấn oán trách, hấn có biết cô khổ sở thế nào khi ở đây, vậy mà còn ghen tuông hoài nghi

_Đáng chết...hức...tôi ở đây hằng ngày hoang mang lo lắng, tinh thần còn bị hoảng sợ, lúc nào cũng tìm cách thoát đi, cùng cực đau khổ, anh thật sự quá đáng ghét...hung hăng cái gì? Huhu

Cô ức chế trách móc, dùng bàn tay ửng đỏ còn trầy xước đâm vào ngực hấn bày tỏ bức xúc

_Em ăn mặc thế này là sao? Đường Vũ Phùng còn nói em tình nguyện đến đây? Qua mặt tôi à?

Hấn nắm cổ tay cô từ từ siết chặt, trong đáy mắt dâng đầy tia lửa, mây mưa hoà quện sắp kéo bão, một mùi vị ghen tuông sục nóng.

_Tôi...

Hấn nhìn trang phục trên người cô trong lòng không khỏi dâng lên ghen tuông, trên người cô là bộ váy ngủ màu trắng, ngắn đến nỗi không che đậy được gì, phần trên còn là cổ yếm, giữa ngực còn khoét sâu gợi cảm, phía sau cả tấm lưng trần phơi bày ra, chỉ nhìn thôi hấn đã tức giận tra hỏi

_Oan cho tôi, là tiểu Ly người tình của thầy Phùng bắt ép tôi mặc, cô ấy nói như vậy dù tôi có trốn đi cũng không thể ra ngoài híc...nghe tôi thích loại váy khêu gợi này lắm sao?

Cô tức giận nhòm người giải thích, giờ phút này còn có thể ghen tuông, cô ở đây đã rất mệt mỏi, tinh thần không được ổn còn bị hấn nghi ngờ

_Tiểu Y...

Hấn thở mạnh, một bàn tay ôm chặt eo cô, tay còn lại ve vuốt trên bắp đùi thon, hấn kề sát phả vào cổ cô hơi thở mời gọi

_Chúng ta về nhà trước đi được không?

Cô hỏi hấn, cô muốn thoát khỏi căn phòng này, tay ôm cổ hấn mê nheo, cái mông nhích tới nhích lui, hấn chớp mắt lắc đầu, làm sao chịu nổi ma sát từ cái mông mềm mại đến cái vật cương cứng đang muốn đội hai lớp quần đi ra, với hấn giờ này không về nhà được

_Không về đâu cả, tôi muốn em...

Hoa Trạch Siêu thở mạnh một cái, kéo cô ngã xuống thấp một tí, tay nâng đỡ ở phía sau, cánh môi liếm dọc từ cổ trở xuống, cô nhột nhột rợn người, nhũ mào khó chịu

_Không được, về nhà đi...

Cô đẩy hấn ra, một tay kéo váy bị hấn đẩy ngược lên, lúc này vội vã đứng dậy đến bên cửa toilet hi hục mở ra, vì nội thất phòng tắm ở đây cũng là loại cao cấp cầu kỳ, nên khá mất thời gian để mở

_Hoa tổng...cái này mở làm sao? Hừ...

Cô bực dọc khó khăn mở cửa, hấn phiền phức đến gần cô, con mèo nhỏ này quá rắc rối, phải dạy dỗ mới được

_A...a...

Lâm Trương Y xoay người lại thì thét lớn kinh hãi, hấn đã cởi xong quần áo, cái vật cương cứng to lớn còn chìa ra trước mặt mời gọi, cô hoảng quá vội dùng tay che mắt

_Cứ như là em mới thấy lần đầu vậy, ngốc...ngây ngô quá...đến đây...

Hấn kéo tay cô, muốn cô chạm vào vào nó lắm, vì cô nên bây giờ mới sưng to như thế, cô run rẩy, hai má ửng đỏ dằng co với hấn

_Hoa tổng, anh đừng hoảng đi, quá lưu manh

Cô bị hấn kéo tay đến gần, sức cô lại không bằng hấn, trên sàn nước trơn trượt cô vấp một cái ngã xuống đất, hấn cũng mất thế ngã theo cô, theo phản xạ cô bấu víu vào cái gì đó để ngồi dậy

_Em đang làm nó thốn thức đó

Hấn thoải mái nằm dưới sàn nước ẩm ướt, hai mắt thoả mãn nhìn cô đang chạm vào cái kia, cô giật mình vội rút tay lại

_Bại hoại, híc...

_Đừng thét lớn, ở đây thử một lần cũng tốt

Hấn bá đạo ôm cô kéo đến bể tắm, bên trong ngập tràn hoa hồng lan tỏa mùi hương rất dễ chịu, cô bị kéo xuống nước, còn bị hấn ôm trong ngực không buông, cô nhòm người ngồi dậy thoát ra thì bị thân hình to lớn ôm trọn, động tác ngồi nhòm dậy bây giờ đang cọ sát lên cái kia hiên ngang thẳng đứng

_Chỗ này không...không...

Cô ôm cổ hắn vuốt ve, ánh mắt từ tốn bảo hắn hãy dừng lại, cô không quen thuộc nơi này vì nó là nơi cô bị nhốt trong nhiều ngày, cảm giác lúc nào cũng bất an nếu cùng hắn làm chuyện lên lút kia, còn hắn hắn không thể ngừng lại vì bản tính ngang tàn đã nhắm phải trúng đích, hắn đã vì cô mà đến tận đây một nơi hắn nghĩ sẽ không bao giờ quay lại, vì vậy cô cần mềm mỏng đáp ứng hắn, nếu không hắn sẽ không vui phát cáu

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Chương 82: Tôi Ghen Vì Tôi Muốn Em Là Của Riêng Tôi 2

Ánh mắt cuộn nhiệt dán chặt vào lớp vải yếm bị ướt dính chặt vào da thịt kia, nó e ấp che đậy anh đào một cách vụng về khiến cho trái tim hắn rung động khi nhìn thấy, xúc động muốn được cưng nựng, hắn vòng tay qua vai cô kéo sợi dây mỏng ở phía cổ, mạnh bạo kéo phần cần mịn ra bên ngoài, chúng trắng mịn điểm tô thêm vài giọt nước khiến cho hắn mê mẩn ngắm nhìn

Không thể đợi lâu hơn, hai phần nhô cao mời gọi trước mặt, chúng còn có hai viên ngọc hồng hào nhấp nháy, hắn nhếch môi ngậm lấy tha thiết cung chiều, nhẹ nhàng gặm lấy, đầu lưỡi đưa ra tiến lên đường rãnh ngăn cách giữa hai quả anh đào

_Hoa tổng...ư...

Cô mở khóa môi xinh đẹp e lệ khẽ gọi, cử chỉ nhẹ nhàng đẩy người về phía trước thờ phụng, anh đào vì thế càng cần ra đẩy sâu vào trong khoan miệng hắn, tâm tình bị kích động mãnh liệt, hắn cực kỳ yêu thương cô lúc này không chỉ là vì cô mang đến khoái cảm mà vì hắn muốn thực sự yêu thương cô, chiếm lĩnh trái tim cô cũng như thể xác đang chấp thuận này, hơi thở nồng nàn kia làm hắn tan chảy, cô mềm mỏng ngã người xuống nước tĩnh lặng, mặc kệ hắn hôn lên đầu ngọc, nó khiến cô không thể chối từ

_Ừm...

Trên quả anh đào kêu hân hân bị hắn day dưa dày vò, mút lấy xê dịch lác lác, cô không thể nào ngăn được cảm giác rực lửa trong lòng, ngón tay thon dài làm động mặt nước dưới bề, bờ môi ướt át lưu lại nụ hôn ở phần đầy đặn, chúng từ từ ứng đồ vuron cao, tròn trĩnh lay động vì động tác mút lưỡi ma sát kia

_Hoa....umm....

Cô hồn hênh nhòm người ngồi dậy, gương mặt như thiên thần yếu mềm chớp hàng mi khó chịu lắm, một bên vì hắn hôn hít mút gặm, bên còn lại cũng không được yên vì bàn tay to bóp lấy sờ nắn, anh đào trắng nõn hết bị kéo lên đến rung rinh đủ kiểu, hai ngón tay hắn còn xoa nhẹ đầu ngọc hồng, cô giật mình thót tim, cả người bật dậy dụi đầu vào vai hắn chịu đựng nhiều tác động từ hắn, hắn nhìn cô gương mặt chịu đựng đến đáng thương, vì cô làm hắn bất an, khuôn mặt mê hoặc kia cho hắn tình cảm nồng nhiệt, cô xoa tan buồn phiền trong hắn, hắn chỉ muốn yêu thương cô thật nhiều

_Á...ư...ư...

Hắn dùng hai bàn tay ra sức nhào nặng đỉnh ngọc nhỏ bé, tay mờ ra ôm trọn lớp da căng tròn, lúc hắn vòng tay siết chặt chúng méo mó trong bàn tay mạnh mẽ kia, cô thuần khiết trong đáy mắt hắn đáng yêu biết bao nhiêu, gương mặt thiên sứ mỗi lúc nhìn vài đều muốn hôn sâu chiếm ngự, hắn dùng cánh môi cuồng dã ngậm lấy môi cô hôn say đắm, bao nhiêu yêu thương chiếm sâu vào nụ hôn này, bàn tay kia cũng không vì vậy mà ngừng xoa nắn, lúc này chúng siết chặt còn linh hoạt hơn ban đầu

_Ừ...ừm...

Cái lưỡi kia xê dịch cắn lên xương quai xanh của cô, cô xoay mặt thờ dài nhột nhột, bàn tay nắm chặt tay hắn lo âu, cô không bình tĩnh được vì hắn trong người nhứt nhối chầm chít, từ xương quai xanh hắn đẩy lưỡi lướt trên anh đào thăm tình Chau chuốt

Trong lúc cô không chú ý, bàn tay to trượt dài xuống phía bụng, xoa nhẹ lớp da mỏng đang thoi thóp, bất ngờ đặt trước nơi sâu thẳm thăm dò

_Đừng...đau lắm

Cô nhòm người bưng tỉnh, dùng ánh mắt sợ hãi nhìn hắn, cô nhớ lần trước đã vì hắn dùng hành động này mà ngất đi, bây giờ vẫn còn ngao ngán không muốn tiếp diễn, cô khép chân đẩy tay hắn ra xa

_Tiểu Y ngoan nên thử, lần này không làm em khóc

Hắn hôn lên đôi mắt nhắm lè, bàn tay không nghe lời cứ nhấp nháy như ở trước cửa động xoa xoa dụ dỗ, hắn cười mỉm mê hoặc, cô run rẩy mím môi, đã ở

trong tay hắn rồi đừng mong thoát được, động tình trong lồng ngực cứ thôi thúc mãnh liệt, khung cảnh ngọt ngào này, thỏ nhỏ còn mang vẻ đẹp uy mị nổi bật giữa làn nước toả hương, cô ở trước mặt hắn như mặt ngọt mời gọi, nói làm sao không yêu thương cưng chiều cô được

_A...a...

Gương mặt xinh đẹp chau lại phiền muộn, bất giác run lên hoảng loạn vì ngón tay khảy trên cửa động, nó làm cô xúc động muốn xoay người rồi đi, cảm giác này còn khó chịu hơn

Tiếp theo chap 83 Tôi ghen vì tôi muốn em là của riêng tôi 3

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Chương 83: Tôi Ghen Vì Tôi Muốn Em Là Của Riêng Tôi 3

Những cánh hoa hồng trong làn nước ấm vờn trên ngực cô, uy mị đẹp mê hồn, hắn si mê chiêm ngưỡng bức tranh tuyệt sắc, mấy cánh hồng mỏng manh che đậy hai quả anh đào một cách vụng về, chỗ ẩn chỗ hiện qua lớp vải yếm mỏng ước nước dính chặt trên da thịt đầy đà, mái tóc dài xoã xuống làn nước đẹp như tiên nữ bên suối, nếu hắn biết phòng tắm mang đến nhiều xúc cảm thế này thì đã không bỏ qua mà sẽ đem cô đến đây mặc sức cuốn lấy

Hoa Trạch Siêu mở vòi sen để nước nhẹ phun xuống bề tắm, bàn tay tiếp tục xoa quanh bụng cô, gương mặt kẻ sát tiểu hồ ly cần vòng trên cổ, bất ngờ cánh tay trượt xuống, lần nữa thăm dò nơi sâu thẳm dưới nước, hai ngón tay cần thận đẩy hai cánh hồng ra xa, nhắm vào nơi mềm mại đang co thắt chạm vào, ma mị đẩy nhẹ đi vào day đưa nhấn đều nhịp

_Ưm...Siêu...a...

Cô nhắm mắt thờ hồn hên, hai bàn tay ôm chặt gương mặt đang cần găm trên cổ mình, có giọt nước mắt rơi xuống, là do cô có xúc cảm quá mãnh liệt đến không kìm chế nổi bản thân, lần đầu cô gọi tên hắn, thân mật đến lạ thường

_Thỏ con ngoan...

Hắn đưa lưỡi mút lên vành tai của cô, tốc độ nhấn vào nơi sâu thẳm ấy gia tăng, cảm nhận rõ rệt hai cánh hồng có ý ôm lấy ngón tay run rẩy đang giật mạnh, hai ngón tay dưới làn nước vẫn nhận ra được mặt dịch tiết ra rất nhiều, cô bấu chặt hai tay vào thành bể bơi nhóm người khó chịu

_Siêu...uhhh...

Hắn rất thích nghe cô gọi hắn là "Siêu", ánh mắt đa tình nhìn biểu hiện đang khổ sở với những phản ứng của cơ thể, hắn bị cô quán lấy, động tình quá lớn, hắn thô bạo xé toạt cái yếm ra làm hai mảnh

Hic...

Cô cắn răng chịu đựng, thật là quá hung hăng, dù biết cô không còn chống đối vẫn cố ý cưỡng bạo chiếm đoạt, cô bấu chặt vào tay hắn, hơi thở bắt đầu dồn dập khi hắn dùng ngón tay đưa vào nơi sâu thẳm bên dưới làn nước, cô không nhịn được phải kêu lên

_Hm..anh..hm..

_Tôi biết em thích...

Hắn rực tình nhìn cô, bàn tay càng tàn độc nhấn sâu, cô nhắm chặt hai mắt, tay cào mạnh trên lưng hắn, động tác này của hắn quá kích thích, cô gần như mất kiểm soát chỉ muốn kêu la

_Siêu...xin anh...làm ơn...

Cô yếu mềm ở trong ngực hắn, hắn đặt cô nằm phía trên, ở dưới mông bị cái vật sưng to kẹp cứng, bên trên thì bị ngón tay ma quái của hắn ấn mạnh, một chút thành thoi cô cũng không có.

_Em xin cái gì hả? Muốn bảo bối của tôi phải không?

Hắn chưa dừng lại, hai ngón tay rút khỏi nơi sâu thẳm, nơi đó bất ngờ bị ngón tay rút ra cảm thấy trống trải liền co thắt rất mạnh, tay hắn bây giờ sờ trên

bấp đùi non của cô sau đó tiếp tục xé rách phần váy còn lại

_Em là của tôi, tôi thích nuông chiều em theo cách riêng của tôi

Hắn dạng rộng hai chân cô ra, đẩy vật sưng tấy to lớn kêu gào nẩy giờ vào, bàn tay vuốt mớ tóc ước rối trên mặt cô

_A...um..

Cô rên khẽ, hai tay ôm lấy hắn, cô tựa lưng vào bề bơi nhắm mắt nghiền đầu, mặt ửng đỏ xinh đẹp khiến cho tâm hồn hắn xao xuyến không ngừng rung động

Hắn đẩy người đi vào, động tác thật mạnh mẽ, cả người hừng hực nóng rang, đôi mắt thiết tha nhìn cô, động tác như không chờ đợi được cứ thế rong ruổi đuổi theo nhịp thở hỗn hển của cô

_Ừm...ah...

Cô khẽ nấc lên từng tiếng nghẹn ngào, chân mày lâu lâu nhú lại, vẻ mặt dịu dàng ngây thơ chịu đựng, mấy cánh hoa hồng vì động tác vỗ vãi như mảnh thú của hắn làm cho dập nát đến rơi ra bên ngoài, có mấy cánh hoa còn bị hất tung lên hai phần căn tròn

_Mở mắt nhìn tôi

Hắn áp tay lên mặt cô buộc cô mở mắt, cô ôm cổ hắn, khẽ chớp hàng mi cong nhìn hắn nhẹ nhàng, cô giật mình vì động tác vội vã bên dưới, đầu tựa vào lòng hắn, mềm mại áp gò má trên khuôn ngực rắn chắc

_A...Siêu...

Cô liên tục gọi tên hắn, bên dưới chật hẹp cuộn lấy cái kia, lớp da mềm ở bụng bị vật cứng nhắc nhấp liên tục co thắt đến đáng thương

Hắn cuồng nhiệt đẩy người, máu huyết lưu trong người thông đẩy lên khoái cảm cực độ, hắn rất thích tiểu hồ ly ngoan ngoãn phối hợp như hiện giờ

_Ừm...hic...

Cô mơ màng bị động tác mạnh mẽ ấy cuốn lấy, cả người chỉ biết rất muốn, cổ họng còn không ngừng được tiếng kêu đứt quãng, nhịp tim tăng dần, còn gấp gáp ôm lấy hắn

_Siêu...tôi lạnh...

Cô yếu ớt không thể ở dưới nước quá lâu, có thể sẽ bị cảm lạnh mà hắn thì không muốn dừng lại lúc này, ưu phiền bức dọc, hắn nhú mày nhìn tiểu hồ ly quá yếu ớt, trong khi hắn vẫn còn hừng hực muốn chiếm cô một lúc nữa.

Tiếp theo Chap 84 Tôi ghen vì tôi muốn em là của riêng tôi 4

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Chương 84: Tôi Ghen Vì Tôi Muốn Em Là Của Riêng Tôi 4

_Tôi lạnh...

Cô bị gió lạnh cùng nước trong bể tắm làm cho rợn người muốn thoát ra, hắn thấy cô không thoải mái lại sợ cô bị bệnh không thể ở trong bể tắm quá lâu, đành ôm cô đứng dậy, động tác vẫn không ngừng, hắn đặt cô lên thành bồn rửa mặt tiếp tục nhấp người, động tác lần này còn nhanh hơn lúc này.

_Được chưa? Có làm em vừa lòng?

Hắn đẩy sâu vật cứng cuộn cuộn vào bên trong nơi nhạy cảm một cái vực cô dậy, cô không trả lời hai gò má đỏ hồng áp sát khuôn thâm thụy đó hôn một cái, hắn bị cuốn theo tình cảm nồng nhiệt của cô liền mở cánh môi đáp trả, hắn đẩy lưỡi đưa sâu vào khoan miệng cô, cánh môi mon trón ngậm lấy hút hết mật ngọt

_um...

Trong phòng tắm hôm nay là bữa tiệc sinh động giữa hai người, tiếng kêu khê, tiếng nấc nghẹn ngào hoà cùng hơi thở dồn dập hỗn hển, hai người mất ngủ sau một đêm vận động đến khi gà gáy mới ôm nhau đi ra giường ngủ đánh một giấc, hấn vẫn không quên dùng chân che đi cái camera trên cao.

Sáng sớm, mặt trời nhô cao qua khỏi ngọn cây, hấn vẫn ôm cô ngủ say sưa, với hấn mỗi ngày nhắm mắt đi ngủ và mở mắt thức dậy được nhìn thấy cô đầu tiên là hạnh phúc nhất và không một ai thay thế được vị trí của cô trong lòng hấn, càng ngày hấn càng yêu cô tha thiết, chỉ cần là cô thì chuyện gì hấn cũng chấp nhận, cũng chính vì cô nên hấn mới quay lại Hắc gia, tình yêu hấn đối với cô rất mãnh liệt.

Phạm phu nhân nóng lòng muốn gặp con trai sau bao lâu xa cách liền tự ý xoay mặt mã cửa sau đó xông vào bên trong

_A Siêu con...Ồi...cái gì vậy?

Phạm phu nhân giật mình vội che mặt, trước cảnh tượng một nam một nữ đang loã thể ôm lấy nhau ngủ say, cái chân chi đạp hờ hững từ phản hông trở xuống

_Hơ...cháu chào Phạm phu nhân...Hoa tổng, mau dậy đi!

Cô nheo mắt tỉnh dậy, chưa kịp chớp hàng mi đã vội vã giật mình gọi hấn dậy, mẹ hấn chỉ cười, hài lòng nhìn gương mặt đáng yêu của cô, sau đó khép cửa đi ra ngoài

_Hoa tổng, dậy đi

Cô lo sợ vội lay hấn dậy, hấn chẳng những không dậy mà còn kéo ngược cô vào chăn

_Mèo hoang nhỏ, em ồn ào cái gì?

Hấn nheo mắt thức giấc, khó chịu vì bị đánh thức cau có nhìn cô

_Phạm phu nhân...

Cô phân trần nói trong gấp rút thế mà hấn không quan tâm còn kéo cô nằm xuống ôm lấy

_Mặc kệ...có tôi ở đây ai dám động đến em?

Hấn mở mắt ngẩn mặt nhìn cô, hấn hôn lên đôi mắt ngây thơ trong sáng đang hoảng sợ, trên đỉnh ngọc nhô cao còn áp sát khuôn ngực của hấn, khiến tâm trạng hấn lay động muốn đưa tay sờ lên

_Buông ra...

Hấn không kìm lòng nổi nhanh chóng mút lấy hai quả anh đào trần trụi trắng nõn, cái lưỡi liếm một vòng trên phần tròn trĩnh thích thú cắn gặm

_Mau bỏ ra...ngoài kia...

_Không bỏ...

Hấn cau có khó chịu, còn bực dọc ra mặt, vẻ mặt bất cần cứ lần tới, tay ôm hông cô dẩy vào thích thú

_Có nghe không hả...um...

Cô nhồm người vì cái cắn tàn ác trên anh đào bầm tím, hấn quá cuồng bạo, cứ một hai xâm nhập, cánh môi lạnh lùng lướt trên đỉnh ngọc làm cô tê tái nắm chặt ra giường

_Bỏ tôi ra, bên ngoài có người đó

Hấn không đành lòng buông cái phần nhấp nhô đang phơi bày kia ra nhưng vì phải rời khỏi Phạm gia nên phải nuốt tiếc buông ra

_Bảo bồi ngoan, không cần lấy váy áo cho Lâm tiểu thư hay sao?

Phạm phu nhân bảo 10 người hầu đem váy áo đến cho cô lựa chọn, bà vẫn đứng ngoài cửa chờ đợi, miệng cười rất hài lòng về cô, vì cô đưa được hấn trở lại đây

_Đúng là tuổi trẻ tài cao...hihi...

_Không được vào đây

Hấn khoát áo ngủ ngủ lựa bước ra ngoài, lãnh đạm cau mày chọn một bộ váy cho cô

_Cái này...

Hắn chọn cho cô cái đầm màu xanh biển nhẹ nhàng, nó cổ tròn không sexy độ dài cũng vừa phải, hắn không thích cơ thể cô bị lộ quá nhiều khi mặt mày trang phục kia, chỉ có bộ đầm màu xanh là hợp nhất

_Thưa đại thiếu gia, để tôi thay tư trang cho Lâm tiểu thư

Một người hầu lên tiếng, hắn không vui liền giật bộ váy ra lệnh

_Không cần, để tôi

Hắn không để ai đến gần cô, ánh mắt sát khí lướt một lượt khiến đám người hầu run sợ, hắn đóng cửa phòng lại, chậm rãi đến gần cô đang cuốn trong chăn

_Tiểu Y, đi tắm thôi

Hắn bế cô lên nhẹ nhàng đưa vào phòng tắm, mở vòi hoa sen để nước xả xuống vai cô

_Cái này tôi làm được, ra ngoài đợi tôi đi

Cô đẩy hắn ra ngoài, một tay che đi thân thể đang trần trụi

_Không ra, em là của tôi, tôi muốn bên em

Hắn nheo mắt khẳng định, cô thờ dài bực dọc, một khoản cách nhỏ hắn cũng không rời cô, còn bám chặt như sam, cũng vì hắn quá yêu thương cưng chiều cô

_Ngoan...tắm nhanh kéo ốm

Hắn vuốt nước trên vai cô thể hiện tình yêu qua đầy mắt sắc bén chứa đầy dư vị ngọt ngào, hắn lau mấy giọt nước đọng lại ở trên tóc, nhẹ nhàng mở vòi hoa sen cho nước ấm phủ trên vai cô, dịu dàng dùng hai bàn tay ôm cô thật chặt

_Đừng mà, anh đừng lộn xộn được không? Ra ngoài để tôi tắm

Cô đẩy cái tên bá đạo kia ra, đến cả đi tắm cũng không để cô yên, cô ghét cái ánh mắt tự nhiên của hắn, vô tư đến bạo trong khi cô vẫn còn ngượng đến muốn chui xuống lỗ

_Không thích

Hắn đe dọa, một hai đến gần cô ôm ấp, bất kể chuyện gì cũng không chịu buông tay, vì đã yêu cô nhiều lắm rồi, nhiều đến nỗi chỉ muốn mang cả hơi thở cô cất giấu để cô chỉ có thể tìm hắn nương tựa, mãi mãi là người phụ nữ của hắn

_Lần sau để tôi tự mặc được rồi

Cô giật bộ váy từ tay hắn, cẩn thận bước ra khỏi bể tắm, không muốn để hắn đến gần, hắn quá là ngang ngược, cô vội vã mặc nhanh váy áo nếu không hắn lại giờ trò biến thái

Tiếp theo Chap 85 Quyết không ở lại

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Chương 85: Quyết Không Ở Lại

Tâm sự nhỏ Chào mọi người, chúc mọi người chủ nhật vui vẻ nha, truyện sắp tới khúc gây cản với ngược sml rồi còn vài chục chap nữa là hết rồi, xa mọi người mình buồn lắm để níu kéo tình cảm của mọi người mình có đăng bộ truyện mới tên là Đại Boss Có Quyền Yêu Em ai thấy hợp khẩu vị với thích ăn thịt xông khói mặn như muối lòi thì nhảy ỏ nha. Cảm ơn nhiều lắm

Từ trên lầu hắn nắm tay cô đi xuống, bên dưới bố mẹ hắn đã chờ sẵn, người hầu còn dọn bàn ăn sáng thơm mát chờ đợi, nếu không có An Thuận Hy thì có lẽ bữa ăn hôm nay đã rất vui vẻ

_Báo bối, cuối cùng con cũng chịu về đây rồi, hi...mẹ xúc động quá

Phạm phu nhân cười hiền dùng khăn chấm nước mắt,

_Con không có ở lại đây mẹ đừng trông ngóng, có bố chăm sóc bà nội là được rồi

_Cái thằng nhóc này, mẹ con nhớ con lắm, ở lại đây đi, chẳng phải con đã chịu đến đây rồi còn gì?

Phạm chủ tịch ngồi vào bàn ăn, người uy nghiêm đọc báo, tuy ít nói nhưng rất chiều ý con trai

_Báo bối à, mấy ngày qua Lâm tiểu thư ở đây mẹ rất yêu mến, hay là ở lại vài hôm thôi cũng được

Phạm phu nhân nắm tay cô giữ lại, cô to mắt ái ngại, mẹ hẳn thật thân thiện, so với bản tính khó chịu của hân.

_Phạm phu nhân xin người đừng gọi con là Lâm tiểu thư, con rất mong người gọi con là tiểu Y

Lâm Tương Y cười tí mắt nói, từ hôm bà đưa cô cái khăn ở Tập đoàn cô đã rất mến bà

_Vậy con phải gọi chúng ta là bố mẹ có như vậy hai từ tiểu Y nghe mới thân thuộc

Phạm chủ tịch mở lời, Hoa Trạch Siêu là bản sau của ông cho nên ông hiểu rất rõ tại sao con trai chọn cô mà không là ai khác

_Tiểu Y...chúng ta đi...

Hân không quan tâm, một hai kéo tay cô đi, thần sắc vô cảm xa lạ đến đau lòng, gương mặt đen tối chết chóc

_Ây da...đau..

Cô khẽ kêu, mấy ngón tay bị xướt còn đang rất đau, chưa gì đã bị hân kéo đi còn mạnh bạo giật dữ

_Con chào Phạm chủ tịch, chào Phạm phu nhân con đi...

Cô vẫy tay lễ phép, hân tức tối càng ra sức kéo tay cô đưa lên xe, do quá vội cô vấp chân ngã quỵ xuống đất...

_A...hức...đau...quá...

Cô ôm cổ chân sưng to, đau đến không đứng dậy được, thậm chí rửa cái tên ác độc kia, vội đi cái gì chứ, chân cô ngắn làm sao bước dài được như hân, lòi lòi kéo kéo kết quả ngã ra đất bị bong gân, cổ chân sưng to, bầm đến không cử động được

_Tiểu Y...đau lắm không? Đứng dậy...

Hân nhủ mày đau lòng vội ôm lấy cô bồng trong tay, cô mà xảy ra chuyện gì thì hân không vui nổi, hằng ngày đã tối tăm bây giờ còn bức bối hơn bởi cô chính là niềm vui của hân cô bị thương hân rất rớt ruột ruột âu lo

_Đồ khó ưa...anh việc gì phải kéo tôi lê lết như thế? Đau chết được...híc..

Cô đau quá làm loạn, cái có giày nẩy giăng co, cô khóc toán lên đám hân mấy cái, nhìn cô đau hân khó chịu ôm cô dậy đưa cô vào trong phòng khách

_Tiểu Y, cháu không sao chứ? Bị bong gân rồi hay là ở lại đây vài hôm đi

Hai mắt của Phạm phu nhân sáng rỡ vui mừng, đây là cơ hội tốt để giữ chân hân ở lại đây

_Mẹ con nói đúng đó, A Siêu! Con để con bé ở lại đây đi, dù gì bây giờ Phạm gia đã hiểu chuyện của con và tiểu Y

Phạm chủ tịch cũng mừng rỡ trong lòng, Hoa Trạch Siêu vẫn chưa có quyết định, nhưng nhìn cô cau có thật sự rất đáng thương

_Đau lắm...hức...tôi không đi nổi

Cô ôm chân khóc suốt, hân buồn bức không nói, việc quan trọng vẫn là chỗ đau của cô, nó làm hân không vui, cô chỉ cần nhủ lòng mày thôi là bản thân hân đã nhói lên liên tục.

_Đừng khóc, để bác sĩ xem chỗ bong gân đã, được không?

Hân thu cảm xúc thành một đồng méo mó khó coi, vừa tức vì phải ở Phạm gia vừa giận cô ngốc nghếch hậu đậu đến bản thân cũng không tự chăm sóc được suốt ngày khiến hân lo lắng

Bác sĩ chuẩn đoán cô bị bong gân, cần được nghỉ ngơi và tốt nhất là không được cử động nhiều thời gian này tốt nhất là nên ở lại Phạm gia tịnh dưỡng,

hắn thở dài trầm ngâm ngồi trên ghế nhìn cô rất lâu, ánh mắt ném cho cô cái nhìn suy tư, cô sợ đến không dám nhìn vì hắn không thích chỗ này một chút nào, cô đâu dám lên tiếng ý kiến ở lại hay đi về, dù là chân rất đau cho cảm giác rất lười vận động được ở lại đây thì tốt quá

_Đi về

Hắn nghĩ ngợi một lúc, mông lung trong hai suy nghĩ trái chiều, sâu trong đáy mắt hiện lên cảnh đau buồn ngày ấy liền không muốn ở lại, phút chốc bị quá khứ làm cho đau thương nên dồn nén cảm xúc vào con giận trút vào người cô mà quên là cô đang bị thương, hắn mạnh bạo bế cô lên đưa ra xe đi về nhất định không ở lại Phàm gia

_A đau...hưm..

Cô khóc to, đuôi mắt nheo lại hăng lên mấy vết nhăn ép nước mắt ứa ra nghẹn ngào, chân cô đau điếng vì bị động, hắn quá thô bạo

_Ngoan, đã làm em đau, chúng ta mau về thôi

Hắn áp tay lên mặt cô biết lỗi, lời nói có phần dịu đi nhỏ nhẹ, hắn kìm nén con giận không lại mắt kiểm soát làm cô chân đau, hắn cẩn thận cài dây an toàn cho cô

_Bảo bối, ở lại đây đi hức...

Mẹ hắn không ngừng khóc, khuôn mặt móm mém nhìn đứa cháu trai ngang tàn, khó khăn lắm mới dụ hắn đến được đây vậy mà cuối cùng đã thất bại, tâm tư khô khóc kia đúng là không dễ lay động, Phàm lão bà lóc lên một suy nghĩ đó là vẫn phải dùng cô làm điểm yếu lôi kéo hắn nhiều hơn

_Phàm phu nhân, người đừng khóc, Hoa tổng chỉ vì không muốn người khó xử khi có con ở lại, còn An tiểu thư nữa thì biết làm sao? con vẫn tin cô ấy sẽ sinh ra cốt nhục cho nhà họ Phàm, con chỉ là tiểu mật, may mắn được quan tâm, con không dám mơ cao, đến ngày đến tháng sự thật sẽ kéo Hoa tổng quay về, con thật sự không dám lộn xộn đâu

Lâm Tương Y an ủi mẹ hắn, từ sâu trong lòng cô thừa biết mình ở vị trí nào tuyệt đối không bị ỉn phá hoại hạnh phúc của người khác, nếu không phải hắn đã ly hôn thì cô sẽ không đồng ý làm tiểu mật cho đến tận bây giờ

_Con nha đầu chết tiệt, mày cứ đợi đi, kịch còn dài mà

An Thuần Hy nhìn ra xa mím môi dặn lòng phải làm được những gì đã đặt ra, ả ta có dã tâm rất lớn.

Tiếp theo chap 86 Một mình đến phàm gia

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Chương 86: Một Mình Đến Phàm Gia

Hôm qua có cơn mưa rào nhẹ nên mấy tán cây ở phía cửa sổ còn đọng lại vài giọt mưa, nó nhẹ nhàng rơi xuống khung cửa tạo nên tiếng động làm cô thức giấc, cô vươn vai ngáp dài một hơi, hai mắt long lanh chớp nhẹ hàng mi cong, cô nhìn lại cơ thể trên người váy áo nguyên vẹn không có dấu hiệu người nào đó động tình, cô ngạc nhiên khó tả, tên ma vương có ngày tha cho cô hay sao

_Hoa Trạch Siêu hôm qua tha cho mình?

_Gọi tôi là Siêu

Hắn mở cửa phòng bước vào, trên người là tư trang vest đen lịch lãm, có vẻ hắn sắp đi làm cô đoán là thế nên rất vui mừng nhưng không dám nồng nhiệt thể hiện trên khuôn mặt

_Hừ...em nghĩ đêm qua tôi làm gì em?

Hắn khoát tay qua vai cô, bờ môi tham chiếm gặm cắn xương quai xanh ở bả vai, chớp mũi cao cạ vào cổ cô say mê hít thở mùi hương quyến rũ, tâm tư như vàng sáng phần quan hôm nay hắn rất vui không cau có, dự báo thời tiết cho thấy hôm nay là ngày đẹp trời

_Không làm gì hết

Cô nhún vai, sồn da gà đẩy hắn ra xa, hắn cứ xem cô như là vật trị lửa, mọi lúc mọi nơi đều có thể hôn cắn, cô cúi mặt đầu tóc bù xù như thế nào cũng không làm hắn ngao ngán buông tha, trái lại còn ôm lấy cô nựng nịu

_Nghĩ tôi là đại dâm tặc hay sao?

Hắn véo hai má cô thích thú nhìn ngắm, cô rất bức mình vì hai gò má bị kéo giãn rất đau, hắn là quái thú hay sao cứ thích bắt nạt cô

_Chân tôi bị bông gân rất nặng, cho nên hãy hạn chế

_Bắt tôi nhìn sao? Em đừng mơ, chúng ta có thể thử nhiều tư thế

Hắn ma mị ngang ngược tở ỷ, không chút xấu hổ còn rất sản khoái đề cập đến, gương mặt biểu cảm sinh động đến phát khiếp, cô không ngờ cái tên bại hoại này quyết tâm không để cô được yên bất cứ lúc nào, cục tức này thật sự nuốt không trôi

_Anh???

_Tôi thế nào? Hôm nay tôi về muộn không có nghĩa là buông tha cho em, ở nhà ngoan ngoãn

Hắn không để cô nói hết câu, vội đặt lên trán cô nụ hôn sau đó đi làm, cô nhìn theo bóng dáng lồi cuồn đẫy mà khiếp đảm, không biết ngoài kia mỹ nữ vì sao phải chết mê chết mệt hắn, với cô đã ngán đến tận cổ, nếu có ai có thể đổi vị trí cho ai muốn làm ấm giường hắn thì cô vẫn sẵn sàng, con người cộc tính bá đạo này cô chịu lòng không nổi

Tranh thủ lúc hắn đi làm, cô sức nhớ mấy hôm trước lúc từ trường bị bắt về Phàm gia cô đã để quên balô ở đó, bao nhiêu sách vở đều để trong balô, cho nên bây giờ phải đến lấy về còn phải ôn thi

_Lâm tiểu thư cô muốn đi đâu?

Tú Chi hoảng sợ vội chạy đến dìu cô khi mà cô một mình tự đi xuống giường trong khi chân còn rất đau

_Tôi đến đi lấy đồ, sẽ về ngay đừng lo

_Cô ở nhà đi, để tôi cho người đi giúp cô, đại thiếu gia có bận không được để cô cử động quá nhiều

Tú Chi lắc đầu tỏ ý không để cô đi, Tú Chi lo ngại nếu để cô đi mà xảy ra chuyện gì thì hắn sẽ không dễ yên, đại họa lại kéo đến

_Tôi nói là về liền mà, cứ yên tâm

Lâm Trương Y biết là có nói làm sao thì cũng không thuyết phục được Tú Chi vì thế cô bày ra một kế sách, tuy chân bị thương nhưng tay còn hoạt động được nên nhanh chóng đẩy Tú Chi vào phòng rồi khoá cửa lại

_Lâm tiểu thư...Lâm tiểu thư, cô mở cửa đi đừng làm tôi khó xử

_Lâm tiểu thư...

Tú Chi ở trong phòng toát mồ hôi sợ hãi, cô hoảng loạn rối trí, nghĩ cách này thì không xong cách nọ càng không được, không làm sao thoát ra được, vừa lúc cô nhìn thấy điện thoại trên bàn

_Bắt máy đi đại thiếu gia...

Hắn đang trong phòng họp, thường sẽ không nghe điện thoại, vì thế không cần nhìn số liền dập máy tiếp tục cuộc họp

_Tít...tít...

Điện thoại đổ chuông dồn dập, ánh mắt hắn thoáng không vui ra hiệu cho Hải Đan đem điện thoại ra ngoài

_Thưa là số của Lâm tiểu thư

Nghe đến tên cô, lúc này mới chịu nghe máy, hắn phàn nàn qua giọng nói tuy nhiên trong lòng rất bất ổn chờ đợi xem cô gọi để làm gì, ngày thường cô rất ít khi gọi cho hắn khi biết hắn đang bận rộn

_Đại thiếu gia, Lâm tiểu thư bỏ ra ngoài nói là đi lấy đồ gì đó, cũng không nói rõ địa chỉ là đến đâu, tôi xin lỗi đã ngăn không được cô ấy hic...

Đầu dây bên kia gác máy, hắn thở dài lòng lộn ngòi xuống ghế tiếp tục cuộc họp, hắn cho thuộc hạ đi điều tra, tâm trí náo loạn vì cô, bức tức cho tính tình ngốc nghếch luôn làm hắn phiền não, cần bao nhiêu sự bức tức trừng phạt mới có thể mở rộng tư tưởng cho cô đây....đến Phàm gia chẳng khác nào đang gây thơ đưa miếng mồi ngon đến tận miệng của An Thuần Hy

Tiếp theo Chap 87 Lâm cô tổn thương đến khóc rất nhiều

By Thuytinh103

Chương 86: Chương 87: Làm Cô Tôn Thương Đến Khóc Rất Nhiều

Lâm Tương Y đã lấy xong balô bây giờ đang khệ nệ chân thấp chân cao đi về, biết mình đang bị bông gân đi một mình không tốt nên cô có dẫn theo mèo nhỏ, với lại phải về nhà gấp nếu không người nào đó lại phát tiết cầu gắt

_Tạm biệt mọi người, khi nào rảnh tôi sẽ thường xuyên đến, chắc chắn sẽ có Hoa tổng đi cùng, cứ yên tâm

Cô thân thiện vẫy tay chào mọi người, từ ngày cô đến căn biệt thự không tiếng cười bỗng nhiên vui vẻ lạ thường, nếu cô có thể thuận phục bản tính cô chấp ngang tàn của hân đồng ý quay về Phàm gia thì xem như cô là có thể bước vào gia đình hào môn rạng rỡ chào đón chứ không cần phải làm tình nhân suốt ngày chỉ có thể là tiểu mặt nhỏ bé, với cô chỉ nghĩ đơn giản muốn xoá bỏ buồn phiền trong lòng hân cũng muốn hân vui vẻ sống bên gia đình chỉ vồn vện vậy thôi, cô không hề mơ cao đến việc được hân đối đáp bằng tình cảm chân thành, cô được trái tim hân còn khó hơn hái sao trên trời, con người gì mà suốt ngày lãnh đạm u tối

_Lâm Tương Y!!!

Nụ cười trên môi cô dần tắt khi phía sau lưng là tiếng gọi lớn, từ chiếc BMW bước xuống là con người nguy hiểm đang tỏ thái độ giận dữ, khuôn mặt hậm hực biểu lộ rất rõ, cô nuốt nước bọt định mở cánh môi ra giải thích nhưng đã không còn kịp, hân bước đến gần cô, nắm chặt cổ tay cô làm cô đau đớn không nói được gì

_Tôi cảm em đến đây sao em còn ngoan cố? Chân tay thì vụng về dễ bị thương còn thích la cà đi lung tung, muốn tôi nhốt em một xó mới chịu yên thân hay sao?

Hoa Trạch Siêu cúi người nghiêng ngàm, thần thái kém sắc như con thú hoang đã bị thương đang lồng lộn, điều tối kỵ đối với hân chính là người hân chau chuốt quan tâm lại không biết an phận nghe lời, không để cô có bất kỳ cơ hội nào mở lời, hân hung dữ quát tháo, đôi mắt bao phủ màn đen chung quanh, con người lay động đảo đều, buộc cô phải nhìn vào đôi mắt cực kỳ khó chịu kia

_Phàm gia cho em tiền để đến đây à? Bao nhiêu...? Nói đi tôi trả gấp 100, lần sau còn bén mẫn đến đây tôi sẽ quăng em ngoài đường để em cầu xin tôi tha lỗi, thử xem em còn dám tự ý xen vào đời tư của tôi hay không? Em nên nhớ bản thân chỉ là tình nhân, đừng thân đôi tiền đùng ảo tưởng chen vào cuộc sống của tôi

Hân nhìn sâu vào mắt cô, ánh mắt thù hằn ghét bỏ, từ sâu trong nội tâm dâng xé vì quá khứ lúc nào cũng có thể đem cô ra sỉ nhục, từng lời nói như có gai nhọn đâm sâu trái tim của cô, tự nhắc bản thân đã là tình nhân thì không nên phiền muộn về những chuyện này vậy mà người đa sầu đa cảm như cô vẫn đau khổ, vì hân lần đầu tiên cô cảm thấy tổn thương, sau thời gian tiếp xúc tận trong cái ác mà đáng ghét cô dần cảm nhận được được hơi ấm nhỏ nhoi từ người nào đó, nhưng hôm nay hân đem lời lẽ nặng nề kết tội cô, cô đau khổ đến thất vọng trong lòng, cái nhìn tốt về hân thật sự không còn cô đã quá ngốc khi đôi lần nghĩ rằng hân tốt với cô tất cả chỉ như một trò đùa hân xem cô là tình nhân trên giường không hơn không kém, lúc tức giận có thể mặc sức đem ra hành hạ

_Đúng tôi là tình nhân của anh, anh mặc sức sỉ nhục mắng chửi, tôi đến đây để lấy sách vở, do bản thân anh quá đa nghi nên ngông cuồng, anh ngạo mạn cái gì chứ? Họ đều là người thân của anh, họ mong nhớ anh thì sai à? Anh ghét bỏ họ vì quá khứ hay sao? Hằng ngày anh vẫn đến tập đoàn của Phàm gia đây thôi, bản thân anh đúng là ích kỷ, lúc nào cũng trối buột suy nghĩ của mình lên người khác, có bao giờ anh lắng nghe những lời tôi nói chưa? Tôi cũng có cảm xúc vậy hay là tôi chỉ là thứ rẻ tiền để anh vui đùa? Được thôi từ đây về sau tôi chỉ ở yên một chỗ, không nói không cười để anh tha hồ dày vò...hức...

Nước mắt trên mi cô đọng lại, cố gắng không để người đáng ghét kia nhìn thấy cô oan ức mà khóc, rốt cuộc vẫn vì hân mà đau lòng rơi nước mắt, những giọt nước mắt mỏng manh, tâm trạng tồi tệ không ổn định làm cho khoẻ mắt cứ tuông lệ, cô đã nói ra những gì cô nghĩ và tùy hân muốn nổi giận ra sao cũng được, hân nghe cô nói, cổ họng nghẹn tức, cô gái mềm yếu này lại mang sức mạnh lạ thường, từng giọt nước mắt trở nên có nghĩa thấm đậm vào tâm hồn khô khốc, hân nhói lòng, cô không vui làm sao hân cười nổi, hàng mi khẽ chớp thoáng lo sợ một cảm giác sợ hãi trong lòng, hân sợ mất đi sự quan tâm cùng nụ cười của cô, chỉ vì không kìm chế được cơn giận mà làm cô tổn thương, phải khó khăn lắm hân mới quan tâm đặt biệt đối với một người, bây giờ làm cô tổn thương hân sợ cô sẽ bỏ mặc không quan tâm hân nữa, từ ngày cô xuất hiện hân đã thay đổi rất nhiều, một người lạnh lùng tàn ác giờ mở trái tim biết rung động tất cả đều là vì cô, hân thật sự không muốn làm cô buồn, hân hối hận vội thu lại cảm xúc hung dữ kia

Tiếp theo Chap 88 Không ngừng khóc

By Thuytinh103

Chương 87: Chương 88: Không Ngừng Khóc

Tử Chi khép cửa phòng nhìn cô ủ rũ không ngừng khóc, tội nghiệp cho cô bị hấn sỉ nhục nặng trĩu trước cửa Phàm gia, trên đường về còn không nói một lời, có lẽ hấn ái ngại khi phải nói ra lời chuộc lỗi

_Thưa đại thiếu gia, Lâm tiểu thư không ăn không uống chỉ ôm mặt khóc thôi

Tử Chi thông báo tình trạng của cô với hấn, hấn mở cửa phòng nhìn cô, đúng là cô chỉ khóc ngoài ra không màng đến chuyện gì, cục tức này làm cô thất thần, lần này hấn đã làm cô tổn thương rất nhiều, ánh mắt sầu não nhìn cô một hồi lâu, cô biết nhưng không thêm quan tâm đến người nào đó, hấn chán nản rời đi, đêm nay ở nhà quá ngột ngạt nên hấn quyết định đi thâu đêm tìm nơi giải sầu, thời tiết hôm nay không được tốt, ngoài trời mưa gió ầm ùng, cơn mưa nặng hạt bất chợt kéo đến càng làm nội tâm của hấn bị khuấy động, có làm sao cũng không hết u phiền

_Thưa đại thiếu gia, Đường tiên sinh đang đợi ạ

Tử Chi thông báo, hấn chân chừ vẫn chưa muốn khép cửa phòng, ánh mắt tha thiết nhìn cá nhỏ đang khóc, hình ảnh cô yếu mềm đang bị thương không thể cử động mạnh, lại còn bị nắng một trận chắc là rất thâm, hấn thấy có lỗi, trong lòng dậy sóng nhưng bản chất cố chấp không chịu mở lời trước

_Lão đại, tôi đưa cậu đi giải sầu, cần gì bận tâm đến tiểu nha đầu ấy, nghe lời tôi, nếu muốn tôi đưa đến cho cậu một bông hoa thuần túy hết như bộ dạng kia, được không? Chỉ là tình nhân thôi mà, thay bao nhiêu không được, đại thiếu gia nhà họ Phàm chỉ cần thông báo lập tức có muốn vàng mỹ nữ mẽ mẽ xếp hàng ứng tuyển, đi tới đưa cậu đến một nơi cực kỳ náo nhiệt

Đường Vũ Phùng cười khẩy cặp vai hấn bước xuống lầu, lời nói kia cô đều nghe rõ, nó như hăng thêm lên vết thương lòng, thời gian cô làm tiểu mật của hấn cũng đã lâu, cũng đến lúc thay đổi rồi, ăn một món mãi cũng chán cô đâu phải người quan trọng trong lòng hấn, hấn đi ra xe, nhíu mày nhìn cơn mưa không có dấu hiệu ngừng ngoài trời, mưa có to và nhiều bao nhiêu cũng không bằng nước mắt hấn nhìn thấy trên khuôn mặt làm hấn bận lòng, màn đêm buồn tẻ càng chán nản hơn

_Hoa Trạch Siêu lạnh lùng thay phụ nữ như thay áo ngày nào đâu rồi chứ?

Đường Vũ. Phùng rùng mình không phải vì mưa ngoài trời, anh ta ớn lạnh vì những lời nói từ cửa miệng, là bạn thân bao nhiêu năm cũng không tin nổi lão đại ngang tàn đã biết rung động, mà còn là đang yêu cô gái hết sức bình thường về nhan sắc lẫn gia thế

_Không phải chứ? Tôi không nghĩ Hoa tổng của tôi không yêu cô ta đâu

Hoắc Kiệt Nam cũng không tin nổi điều Tử Phùng nói, nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, hấn đã thay đổi rất nhiều từ ngày cô xuất hiện, hấn chưa bao giờ vì ai mà bận lòng đến vậy, giờ đây nhìn bản mặt đen tối như màn đêm ngoài ôi thật là thảm hại, gương mặt hiện rõ ba chữ Lâm Tương Y mà không là ai khác

_Mấy người to nhỏ cái gì? Chuyện của tôi không ai được phán xét

Hấn nghe tiếng xì xầm to nhỏ thì không vui, trong thâm tâm không thừa nhận cũng không phủ nhận chuyện tình cảm của mình, hấn chưa bao giờ nghĩ đến, một cảm giác rất lạ, chỉ cần nghe đến cô, bất giác giật mình thôn thức, hấn ghét cái cảm xúc hỗn loạn bây giờ

Buổi sáng chủ nhật yên bình, đêm hôm qua hấn đi cả đêm không về nhà, hôm nay cũng thế, hấn là muốn trốn tránh cái lỗi lầm đã làm cô tổn thương nên đã ở lại tập đoàn làm việc và cho người chăm sóc cô

_Lâm tiểu thư, cô có muốn ăn gì không? Hôm qua cô đã khóc rất nhiều, như vậy rất hại sức khỏe

_Tôi không sao, sao tôi không thấy Hoắc Kiệt Nam hay là Hải Đan chẳng phải Hoa Trạch Siêu luôn cho người giám giữ tôi hay sao?

Đôi mắt cô sưng to, gương mặt hốc hác thấy rõ, cô chán nản ngạc nhiên, vừa bước xuống phòng khách đã không nhìn thấy ai, căn phòng trống vắng hấn

_Hi hi...cái gì mà giám giữ, đại thiếu gia cho hai người đó nghỉ phép rồi, nói là muốn cho cô không gian thoải mái, cô cần gì cứ gọi tôi, đại thiếu gia hôm nay không có về

_Bị tôi nói trúng tâm can thì không dám về à? Hay là bên ngoài tìm được người thay thế tôi rồi? Cầu mong là vậy, người nào lọt vào mắt anh ta thì tôi vui mừng thay

Cô kéo ghế từ từ nhích cái chân đau cần thận ngồi xuống, một buổi sáng đẹp trời sau trận mưa to, mọi thứ đã trôi qua có điều người nào đó vẫn ngang tàn không biết mình sai, cứ oan oan bả đạo cho rằng mình luôn làm đúng

_Lâm tiểu thư à, tôi chưa từng thấy đại thiếu gia quan tâm ai như vậy cả, cô đừng giận đại thiếu gia

Cô không nói gì nữa, thật ra nếu biết hẳn đi tìm người khác thay thế cô, cô sẽ rất đau nhưng mà không dám nói ra, bởi thân phận thấp kém cô đâu dám ảo tưởng, chỉ biết một mình giữ tâm tư trong lòng

Tiếp theo Chap 89 (Một seri Bắt cóc thê thảm)

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Chương 89: Bắt Cóc

_Kính...cong...

Nghe có người bấm chuông cửa Tú Chi dừng câu chuyện đang nói đang dở cùng Lâm Tương Y để ra mở cửa nhưng cô đã ngăn lại, mấy khi có người lạ đến, cô nghĩ là hẳn nên đã tự mình đi ra mở cửa

_Cô là ai?

Lâm Tương Y nhìn người trước mặt trông rất quen nhưng không nhận ra, thỏ nhô đạo này hay quên trước quên sau nên cứ ngỡ ngỡ mà không nhớ rõ được, cô gái trước mặt rất xinh đẹp, rất ra vẻ tiểu thư con nhà quyền quý, cô ấy mặc váy ren màu trắng tóc xoã dài, trên đầu đội nón rộng vành nên cũng không nhìn rõ khuôn mặt cho lắm

_Tôi là thuộc hạ ở Phàm gia, không biết có thể nói chuyện với cô một chút được không? biết đại thiếu gia không thích cô đến đó nên Phàm phu nhân đã đích thân đến đây muốn gặp cô

An Thuận Hy cất giọng ngọt ngào, cô đã gặp người này ở Phàm gia lần này ả ta ra mặt đến gặp cô là có chuẩn bị trước nhưng cô lại không nhận ra, vì ả ta đội nón rộng vành che đi phần mặt, trong giọng nói cũng nhỏ nhẹ khác lạ khiến cô không biết là ai

_Phàm phu nhân đến tận đây? Tôi thật là thất lễ quá

Lâm Tương Y cuốn quýt vội vã đi đến gần chiếc xe hơi màu đen để chào hỏi mẹ hân, cô ngại ngần khi mẹ hân đích thân đến tận đây tìm gặp cô

_Cháu chào Phàm phu nhân, xin lỗi vì đã để người đến tận đây tìm cháu ạ

Cô cúi người, niềm nở cười tươi nhìn qua cửa xe, cô không dám ngần mặt nhìn người bên trong vì sợ như thế là xác xuyết, cho nên không hề biết bên trong xe không có người, nhanh như chớp mắt, cô cảm thấy sau gáy nhói lên, hai mắt liền mờ đi, có khúc gỗ đập mạnh từ phía sau, cô không nói được lời nào rồi ngất đi, hai người đằng ông mặc vest đen bế cô lên xe, cẩn thận trói chân trói tay cô lại, An Thuận Hy kéo tấm kính chắn ở giữa xe lại, ả tàn độc dùng kéo cắt sạch váy áo trên người cô chỉ chừa lại bộ đồ lót, còn cho một người đằng ông đến gần để chụp vài bức ảnh tình tứ, ả rút điện thoại gọi cho một người, rất thần bí và nguy hiểm

_A lô, A Tước anh mau đến ngọn núi sau trường nhận hàng

_Nơi nguy hiểm nhất là nơi an toàn nhất, Hoa Trạch Siêu sẽ không ngờ người phụ nữ của hân bị giấu sau trường học đâu, em rảnh không? Tối nay chúng ta chơi trò cưỡi ngựa ngắm hoa? Haha

Mộ Phong Tước cười đều nói qua điện thoại, sau lần bị Hoa Trạch Siêu đánh đến cái chân què trở thành tàn phế, hân ta đã bắt đầu nuôi hận phục thù

_A Siêu mãi mãi là chồng tôi, loại tình nhân như cô sẽ không có kết cục tốt, đừng mong tôi chấp nhận chuyện A Siêu đơn phương ly hôn, còn anh nữa A Tước, tối nay đến sớm một chút đó.

Mộ Phong Tước cúp máy, sau thời gian dài từ việc bị hân đánh cho thừa sống thiếu chết hôm ấy, anh ta lúc nào cũng ôm hận đợi ngày phục thù và bây giờ cơ hội đã đến, lại nói về An Thuận Hy ả ta đang dúi dúi với Phong Tước đã vậy còn hợp sức hãm hại cô. Năm phút sau An Thuận Hy dùng một imail lạ gửi cho hân vài tấm ảnh về cô cùng người đằng ông khác đang tình tứ trên xe

_Tiểu Y....

Hoa Trạch Siêu rời ghế làm việc sững sờ đứng bật dậy, bàn tay nắm chặt laptop không tin những hình ảnh trước mặt, lập tức lồng ngực phập phồng thò mạnh, hân nén cảm xúc trừng mắt không chớp hướng về màn hình, một hồi lâu cuối cùng con giận bị đẩy lên đỉnh điểm hân đập nát laptop xuống sàn, trên bàn làm việc có thứ gì đều ném sạch, cả người hừng lên lửa điên cuồng nổi nóng

_Tiểu Y không làm ra chuyện này, cô ấy đang gặp nguy hiểm, kẻ nào dám?

Hắn nắm chặt cứ đấm trên mặt kính thủy tinh, một tay đấm mạnh cứ đấm Trời gián ghim sâu bực tức xuống mặt bàn đang nứt ra, máu từ lòng bàn tay thấm xuống, khuôn mặt lo âu tột độ, trong hơi thở pha lẫn tức tối, bỗng cơ mặt chuyển sắc, khoé môi cong lên cười khinh, kẻ nào dám động đến người phụ nữ của hắn, chỉ có con đường chết

_Thưa Hoa tổng, có thông tin nói rằng có người phụ nữ lạ đến tìm Lâm tiểu thư còn nói là thuộc hạ của Phàm gia

Hải Đan đi thu thập thông tin trở về lập tức thông báo, cô nói mà giọng run rẩy vì sợ, trong hắn nổi cơn giận dữ rất ghê rợn, cứ nghĩ đến sự an nguy của cô là không thể bình tĩnh, chân mày dựng đứng tức tối, ánh mắt sâu nào nhìn thẳng, hắn thở dài nghiêng ngàm nghĩ đến sự an nguy của cô, bàn tay bị thương kia gần mạch máu nên chảy máu rất nhiều hắn không quan tâm, trong đầu chỉ hiện lên hình ảnh cá nhỏ bị ức hiếp thì nhói đau, nếu cô xảy ra sự cố hắn sẽ hận bản thân rất nhiều, mấy hôm rồi cô giận hắn đã không nói một lời bây giờ cô biến mất hắn giận dữ tự trách đã không bảo vệ được cô

_Tiểu Y không bao giờ làm chuyện bại hoại này, kẻ nào dám bôi nhọ cô ấy

Bàn tay đầy máu nắm chặt mảnh thủy tinh trong tay, lần này hắn không nghi ngờ cô làm chuyện qua mặt hắn, trong đầu óc nghi hoặc đang nghĩ đến vấn đề cô bị kẻ xấu đưa đi, hắn gấp rút ra xe đi tìm cô thật nhanh, không nhìn thấy cô giây nào hắn phát điên giãy ụa

Tiếp theo chap 90 Bắt cóc 2

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 89: Chương 90: Bắt Cóc 2

_Àm..

Cánh cổng lớn bị tác động một lực rất lớn đến nỗi sắp xóc bản lề ngã ầm xuống sân, cũng may vẫn còn trụ được chỉ méo mó vì chiếc xe hơi điên cuồng nhả ga lao vào, mọi người trong Phàm gia bị một phen thất kinh hồn vía. Hoa Trạch Siêu tháo kính râm mở cửa bước xuống xe, hắn đá chân vào cửa điện tiết như sắp tàn sát mọi thứ, mấy thuộc hạ mặc vest đen đứng hai bên đường ở khoản sân rộng cúi đầu sợ hãi, tâm tình không tốt này trước sau sẽ phá hủy nơi này mất

_Ông xã, anh đã trở về, em rất vui mừng

An Thuần Hy eo là ra đón, ánh mắt tràn trề hy vọng mong người nào đó ngó ngang đến một lần, ả cúi đầu miệng nở nụ cười thân thiện

_Nói, Phàm gia cho người đến đưa tiểu Y đi đâu?

Hoa Trạch Siêu nặng nề vòng tay siết chặt, không thương tiếc bóp cổ ả ta, dùng ánh mắt khiếp đảm nhộm màu tơ đỏ vây quanh trông mắt hỏi tội ả ta, khuôn mặt mất kiên nhẫn lãnh khốc tàn độc, khí chất toát lên vẻ rùng rợn bao phủ không khí bên trong Phàm gia trang, hắn mà tìm được kẻ đem người của hắn đi mất, hắn thật sự không thể nương tay với bất cứ kẻ nào

_Oan quá, Hy nhi nào đâu biết, suốt ngày Hy nhi chỉ quanh quẩn ở Phàm gia dưỡng thai, hôm nay không hề đến gặp Lâm tiểu thư, anh có thể hỏi mọi người

An Thuần Hy hoảng sợ nghẹn ngào, ả ta run rẩy nắm bàn tay đang siết chặt khiến hơi thở yếu dần, ả ta ngoan cố không thừa nhận đã bắt cóc cô, còn diễn rất đạt vở diễn của mình, hai mắt còn ngấn lệ sợ hãi oan ức như người không biết gì

_A Siêu, con về lúc nào, sao nóng giận như vậy? An Thuần Hy hôm nay cùng ta chăm sóc hoa ngoài vườn, con bé đã biết sai sao con còn dùng ánh mắt nghi ngờ dò hỏi? Việc trước tiên là phải đi tìm Tiểu Y mới đúng, an nguy của con bé quan trọng hơn, đừng ở đây nóng giận con cần phải bình tĩnh

Phàm phu nhân lên tiếng phân trần, bà rất vui khi thấy hắn trở về nào ngờ hắn lại vì cô nên điên cuồng lục soát, bà rất đau lòng, An Thuần Hy thì rất đút ý nổi thâm trong bụng

_Bà già ngu ngốc, thật dễ bị lừa, cũng may có bà ta nói đỡ

_Cút...

Hoa Trạch Siêu hét lớn, giọng nói khàn đục đầy giận, hất tay làm An Thuần Hy ngã xuống đất ôm cổ than đau, ả ta bị một phen khiếp vía, sợ đến tái mặt ánh mắt lao liên lo lắng sợ hắn phát hiện sẽ đem ả ta ra xử tội rất thảm khốc, hắn gắt gông bỏ đi, việc bây giờ là phải nhanh chóng đi tìm cô

Ở một nơi tối om như mực, Lâm Tương Y bị trói tay chân vào ghế, mắt bị bịt kín, cô tỉnh dậy sau cú đập sau gáy, cô ngẩn đầu vùng cổ đau nhứt làm cô giật mình, tay chân bắt đầu cử động mới phát hiện mình bị trói, xung quanh là màu đen bởi mắt bị bịt kín, cô nghe con gió thoảng qua đến rợn người, bờ môi run rẩy khi nhận ra trên người không có quần áo chỉ có bộ đồ lót mỏng manh, cô xấu hổ hoảng loạn lại không biết xung quanh có những ai nên càng sợ hãi hơn, cô không biết lúc mình trong tình trạng này thì có bao nhiêu người nhìn ngó, chỉ nghĩ thôi cô đã đau đớn muốn cắn lưỡi cho xong, nhưng đến kêu la cô cũng không làm được vì miệng bị dán kín

_Ngẩn lên

Giọng nói lạ truyền vào tai cô, bàn tay to đưa ra sau gáy giật ngược tóc cô, cô nhủ mày vì đau, cảm giác không nhìn được không cử động được chỉ có thể cảm nhận xung quanh rất khô sở, cô muốn tìm thứ gì đó để che bộ đồ lót duy nhất trên người lại, cô khóc, nước mắt thấm vào cái khăn bịt mắt

_Bóp...

_Chát

An Thuận Hy tát vào mặt cô hai cái liên tiếp, ả hà hề nhìn gương mặt trắng mịn đang dần ửng đỏ hiện rõ năm dấu tay đem tất cả bức tức hành hạ cô

_um...ồ...ôi...ra...

Cô giãy dụa cố thoát ra, cổ họng vẫn cố gắng phát âm, trong bóng đêm vây quanh trước mặt cô vẫn kiên trì phản kháng

_Bóp...

_Bóp...

Ả tiện nhân dùng roi quất mạnh lên vai cô liên tục mấy cái liền, cô đau đến toát mồ hôi, miệng há ra cắn chặt cái khăn bịt miệng đến chảy máu, trên bả vai không có váy áo che đậy in đậm dấu roi tàn độc, chúng ửng đỏ vết dài, nhiều chỗ tím tái còn bong da chảy máu

_Huhu...hức...chết mất...

Cô nghiêng rằng chịu đựng, sự đau rát dày vò từ người phụ nữ lạ mà cô không thấy mặt, những vết roi vẫn đều đặn xuất hiện, ngày một nhiều hơn, chúng chần chịt lên nhau, da non bị đánh đập nứt ra sưng tấy chảy máu, nếu không có cái khăn giữ ở trong miệng chắc cô đã cắn lưỡi vì đau

_Bóp...

_Hự...

Từ vùng vai trở xuống, đến bụng và bắp đùi đều có vết thương bầm dập, cô bị cây roi đánh trên người liên tục, ả ta tập trung đánh đến độ không nói một câu như sợ cô nhận ra, cho đến khi cô đau quá chịu không nổi ngất đi, lúc này ả ta vẫn chưa hà hề dừng lại, đi lấy gáo nước lạnh tạt thẳng vào người cô, khắp người đều là vết thương vết trầy rách buốt gặp nước lại càng đáng sợ hơn, cô thở dài, mặt mày mải nhợt xanh ngắt không thờ nổi, cái đau thấm đến tận xương tủy khi bị hành hạ bằng cách đánh đập.

Tiếp theo Chap 91 Bắt cóc 3

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 90: Chương 91: Bắt Cóc 4

Sau màn hành hạ đến ngất xỉu rồi bị dội nước vào vết thương, Lâm Tương Y tỉnh dậy cảm nhận con gió lạnh ngoài cửa sổ rét buốt, từng té bào nhỏ đau rắc không chịu nổi, cơ thể còn bị lạnh, cô sắp không chống chọi được nữa rồi, cô gục ngã ngoài kia bây giờ ra sao đã không còn nhìn thấy, bỗng có người khoát áo cho cô, còn gỡ khăn bịt miệng cô xuống, trên mắt vẫn giữ cái khăn che đậy như sợ cô nhìn thấy

_Hoa tổng...là anh đúng không? Huhu...

Cô vỗ oà khóc to, người khoát áo cho cô gỡ khăn bịt miệng cho cô có phải là hắn, cuối cùng hắn cũng tìm ra chỗ tối tăm này và đến cứu cô rồi, trong đầu cô hiện rõ hình ảnh của hắn, thần trí bây giờ cũng chỉ gọi tên hắn, cô mím môi chờ đợi người kia mang cô đi, nhưng vừa cất giọng nói cô đã thất vọng rơi xuống đáy địa ngục, không còn hoảng sợ cô chỉ cảm thấy rất khinh thường người đối diện

_Anh không phải là Hoa Trạch Siêu nên làm em thất vọng à?

Mộ Phong Tước khoát áo choàng quanh người cô che đi mấy vết thương vì bị đánh đập nặng nề, cô nhận ra giọng nói này, nó từng thân quen giờ trở nên xa lạ đến ghét bỏ, cô cười khinh, tuy không nhìn thấy nhưng ánh mắt vẫn ngẩn lên khinh bỉ kẻ cận bã

_ Là anh à Phong Tước? Đồ cận bã...

Cô lắc đầu cố tránh xa bàn tay dơ bẩn kia, hấn không đoạ cô sợ được nữa vì những gì cô đang gánh chịu đã rất nhiều đến nỗi cảm xúc vỡ òa vô cảm, cô chỉ cảm thấy cực kỳ khó chịu khi phải tiếp xúc với loại đàn ông dơ bẩn này, anh ta trói cô, bịt miệng che mắt cô còn cho người đánh đập và trơ mắt đứng nhìn, đúng là loại không có nghĩa khí, chỉ vì thù hằn chuyện lúc trước mà đến phụ nữ cũng không tha

_ Em hận anh lắm sao tiểu Y, chúng ta từng hạnh phúc mà cực cung...nào để xem vết thương của em có đau lắm không...

Mộ Phong Tước xoay mặt cô về phía hấn, ánh mắt dâm dăng thoả mãn nhìn mấy vết thương rỉ máu trên người cô, hai bàn tay áp lên mặt cô nâng lên

_ Tránh xa tôi ra...

Lâm Tương Y khóc thét, chân tay giãy dụa đến độ cái ghế trôi trên người cô ngã nhào xuống đất, cô ngã theo cả thân người đập mạnh xuống, ê ẩm vì mấy sợi dây thừng cắn ra cànng siết chặt hơn

_ Ha Ha...nhìn em xem thật thảm hại, cũng vì em quá bướng bỉnh nên mới bị đánh ra nông nỗi này, bây giờ ngoan anh sẽ không cho người đánh em nữa

Mộ Phong Tước cười lớn sán khoái, anh ta không đỡ cô dậy, vô tư nhìn cô giãy dụa đau khổ dưới sàn, trên gương mặt bầm tím vết thương, hai mắt trong bóng tối phải cố gắng xác định phương hướng gượng dậy, cô thà chết chứ không để cho kẻ bỉ ổi này nhìn thấy cô nằm gọn trong tay anh ta để anh ta hành hạ

_ Anh không nghĩ thằng khốn đó tìm ra chỗ này đâu, hôm nay tất cả những gì thằng khốn đó si nhục anh anh sẽ đòi lại, em cứ ở đây đợi đi, chúc em may mắn

Mộ Phong Tước lấy can xăng bên cạnh tưới đều từng ngõ ngách của căn phòng bỏ hoang sau dãy núi gần trường học, chỗ này hoang vắng ít người qua lại, nên anh ta chuẩn bị rất kỹ, Phong Tước hài lòng đưa ánh mắt thích thú nhìn gương mặt cô phản chiếu từ vũng xăng được rưới xung quanh

_ Anh muốn làm gì?...thả tôi ra...Hoa Trạch Siêu sẽ không đến đây, anh cứ chăm lửa thêu chết một mình tôi đi, tôi không còn là tình nhân của anh ta, đừng lôi kéo anh ta vào chuyện này

Cô nghe quanh mũi sực nồng mùi xăng, nó làm cô ho sặc sụa cùng nôn mửa ghê tởm, Mộ Phong Tước đợi lúc Hoa Trạch Siêu đến sẽ thêu cháy cả hai, cô nghe ngực trái nhói đau, miệng kêu la mong Phong Tước chỉ thêu cháy một mình cô, Hoa Trạch Siêu đã trở nên rất đặc biệt trong lòng cô, dù cho hằng ngày hấn hay ức hiếp bắt nạt cô trong lời nói, nhưng cô chưa bao giờ mong muốn hấn xảy ra chuyện gì hại đến bản thân, ngay lúc này cô cầu nguyện trong lòng mong rằng hấn đừng tìm ra chỗ này, hãy cứ để một mình cô bị thêu rụi, hàng mi cô khép lại, tâm trí nghĩ về hấn nhiều hơn bao giờ hết, mà vương trong lòng cô thật sự rất đặc biệt

_ Cứ ở đây chờ đợi đi

_ Cốp...

Mộ Phong Tước quăng can xăng xuống trước mặt cô, khi cô ngu ngốc có ý trường xuống đất cố gắng liếm sạch xăng dưới sàn, anh ta gằm gừ dùng băng keo dán chặt miệng cô lại, để khi hấn có đến côm cũng không kêu la được, mọi thứ xong xuôi, tên bỉ ổi bỏ ra ngoài chờ đợi, anh ta neho mắt cười nham hiểm nhìn về phía cánh rừng, với địa hình này, dù hấn có cứu được cô thì cả hai cũng khó mà thoát khỏi cánh rừng u ám này.

_ Khi nào Hoa tổng đến, mình sẽ nói lời tuyệt tình, mình sẽ nói do mình chủ động đi theo tên cận bã kia, để Hoa tổng hận mình mà không muốn cứu...mình sẽ chết một mình, chỉ cần anh ấy luôn bình yên...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Chương 92: Bắt Cóc 5

Hoa Trạch Siêu điên cuồng đi tìm cô khắp nơi, mọi ngõ ngách đều không bỏ sót, hấn đã đi rất xa, cho đến những nơi cô hay đến cũng không tìm ra, thời gian càng kéo dài hấn càng lo lắng đứng ngồi không yên, mỗi nghi vấn lớn nhất vẫn là ở Phạm gia, tuy hấn xác định Phạm gia không nhúng tay vào chuyện này nhưng không hiểu sao tâm trạng nặng nề cứ đưa lối chân bước đến đây, hấn đứng trước công nhìn căn biệt thự rộng lớn rất lâu, lúc nào cũng nhớ thương lo lắng đến nhói lòng, hấn hối hận vì đã không ở bên cô lúc cô cần để bây giờ khi cô bị bắt đi hấn dằng vật với nỗi cô đơn còn rất hoảng loạn, hấn sẽ trừng trị kẻ nào đưa cô đi một cách tàn độc nhất, An Thuần Hy thoáng nhìn thấy hấn, ả cười mỉm biết kế hoạch đã đến giờ thực hiện liền đơn đã bước ra ngoài

_A Siêu! Hy nhi đã vất vả đi tìm Lâm tiểu thư, rất mệt nhọc, cô ấy bị Mộ Phong Tước bắt đi, hiện giờ đang ở trong nhà hoang sau ngọn núi gần trường, anh thấy đó em không phải là kẻ xấu xa, em thật sự muốn thấy anh hạnh phúc cùng Lâm tiểu thư mà

Hàng mi u buồn kia khẽ chớp, ánh mắt sáng lên trong đêm, khuôn mặt u ám chuyển sắc, khoe môi cong lên định hỏi nhưng vội im lặng, như không đợi được nữa, hần nhanh chóng lên xe phóng đi mà không kịp tra hỏi An Thuần Hy, an nguy của cô quan trọng hơn đợi khi nhìn thấy cô hần sẽ cho điều tra làm rõ mọi việc, chiếc xe hơi bóng loán vừa đi mất, ả đàn bà xảo huyệt liền rút điện thoại gọi cho Mộ Phong Tước

_A Siêu đang trên đường đến mau chăm lửa thêu chết Lâm Tương Y ngay đi trước khi anh ấy đến nếu không anh không toàn mạng đâu

An Thuần Hy cúp máy, ả ta cầu kết với Mộ Phong Tước là vì muốn xóa cái gai trong mắt là cô, ả ta gọi điện vờ nhắc nhở Phong Tước nhưng thật ra đã bày mưu nói cho Hoa Trạch Siêu biết chính Phong Tước bắt cóc Lâm Tương Y, lợi dụng thời cơ ả ta vờ là người tìm ra cô để lấy lòng hần trở về Phàm gia, cùng lúc được hai chuyện tốt

_Nghĩ mình là ai đây? Anh chỉ là người để tôi lợi dụng thôi Mộ Phong Tước, làm sao kẻ rác rưởi như anh có thể chống lại A Siêu của tôi, ngu xuẩn, mình phải đợi xem con tiện nhân Lâm Tương Y chết cháy cùng với Mộ Phong Tước là vừa, quãng đường từ đây đến nhà hoang cũng đủ thêu cháy cô ta rồi...mình thật thông minh khi không ra mặt, chỉ cần ngồi một chỗ xem phim thôi

Ở nhà hoang..

_Con đàn bà ngu dốt, tại sao tôi phải rời đi, người tôi muốn thêu chết là Hoa Trạch Siêu chứ không phải tiểu Y của tôi, đợi hần ta đến, hôm nay là ngày tàn của hần ta rồi

Mộ Phong Tước thay đổi giao kèo lúc đầu với An Thuần Hy, cả hai con người nham hiểm này đều giữ riêng ý nghĩ của bản thân, vài phút sau Hoa Trạch Siêu dừng xe ngoài đường lớn, hần nhanh chóng đi về phía cánh rừng tìm ngôi nhà hoang nơi cô bị giam giữ

Mộ Phong Tước nhìn bóng đen từ xa hót hải chạy đến, anh ta đứng dậy đá cái ghế ra xa niềm nở đón cổ nhân đã lâu không gặp

_Hoan nghênh Hoa tổng đã đến nơi hẻo lánh này

Mộ Phong Tước nói lời mĩa mai, lời nói như một cú đá mạnh vào vết thương lòng khó chịu của hần, khuôn mặt sắc lạnh tựa thần chết cõi âm, hần hừ lạnh bước đến, ma mị nhìn tên đồn mặt trước mặt, bàn tay nắm thành nắm đấm mấy khớp xương bố chặt kêu lên giữa con giận đing điem thần thái lãnh khốc tàn bạo

_Tiểu Y đâu?

Cô nghe giọng nói thân quen đó, lần này biết chắc là hần đến, cô giả dựa cổ để cho thân người trường về phía trước thoát ra ngoài, cô muốn nói cho hần biết bên trong nhà hoang đã bị tẩm xăng, mọi nỗ lực thoát thân của cô không phải vì an nguy của bản thân, cô chỉ nghĩ đến hần, sợ hần mắc bẫy của Mộ Phong Tước sẽ bị thêu rụi cùng cô, cô muốn gặp hần lần cuối trước khi cô chết, vậy mà cái khăn bịt kín mắt cứ cướp đi nguồn sáng duy nhất, đôi mắt u buồn giàn dụa nước mắt đằng sau cái khăn vẫn mong mỏi được nhìn thấy hần

_Mau đi khỏi đây đi..

Cô không thể mở miệng nói ra điều nguy hiểm để hần tránh xa, nên chỉ có thể nói bằng tâm tư trong đầu hy vọng hần nghe thấy, chân cô đang bị bong gân không làm gì được cô ngốc nghếch đầu đập mạnh vào tường để tạo ra tiếng động, mong rằng hần nghe thấy, trán cô chảy máu rất nhiều, dịch lỏng màu đỏ chảy xuống khắp mặt, cô như không còn thở được nữa, vùng ngực thắt nghẹn, không khí không lưu thông được cảm giác rất ngột ngạt cứ như hơi thở yếu ớt bị cướp đi và đang phải giành giật cô thoi thóp cô gắng không ngất vì một khi ngọn lửa bốc cao mắt cô không nhìn thấy miệng cũng không kêu lên, tay chân càng không thể chạy được, hần vào trong tìm cô sẽ không xác định được phương hướng trước sau cũng bị lửa thêu rụi, cô đã không còn hy vọng nào về ngày mai tươi sáng nữa, cô chìm vào cơn mê dài lắm, ngoài kia thế nào cũng không còn ý thức nhận biết

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Chương 93: Bắt Cóc 5

_Nếu mày bước lên tao sẽ chăm lửa thêu chết Lâm Tương Y

Mộ Phong Tước châm ngòi điều thuốc phi phà kéo một hơi, anh ta đi đến cửa nhà hoang tiếp tục dùng can xăng còn lại tưới đầy mặt cửa, anh ta nhìn hần bằng ánh mắt đầy căm ghét, thù xưa nhất định phải trả, anh ta chưa bao giờ quên cái ngày bị sỉ nhục bị đánh đến thừa sống thiếu chết

_Thằng khốn này mày chán sống rồi, muốn đấu với Hoa Trạch Siêu này sao?

Trên môi Hoa Trạch Siêu nở ra nụ cười không trọn, hần thu cảm xúc tức giận trong lòng, khuôn mặt trở nên sắc lạnh khinh bỉ kẻ trước mặt, hai chân bước lên phía không chút nhún nhường, chân mày cau lại hần hướng mắt nhìn điều thuốc đang bốc cháy trên tay Mộ Phong Tước

_Mày bước thêm một bước tao lập tức châm lửa

Mộ Phong Tước trừng mắt đe dọa cái thần thái không biết sợ của hần, hần dùng chân miệng nhếch lên neho mắt bí hiểm, nếu kẻ kia dám châm lửa hần sẽ xuống tay mạnh bạo không thương tiếc, Phong Tước rất ghét gương mặt không thoáng lo lắng còn rất lạnh lùng kia, anh ta không nghĩ hần sẽ không lo lắng cho cô, hần đứng trước kẻ thù sẽ không để cho kẻ đó thấy hần lo lắng hay nông nổi để anh ta bắt được điểm yếu, chỉ là hần giấu đi cảm xúc lo lắng về cô, đợi giải quyết tên này xong

_Mày không lo lắng cho Lâm Tương Y hay sao? Nếu hôm nay tao muốn một trong hai đứa bây phải chết thì mày nghĩ ai đây?

Mộ Phong Tước châm thêm điều thuốc khác bàn tay dọa người kéo điều thuốc đến gần cánh cửa tấm xăng, ung dung mở cửa để bên trong dần lộ ra gây chú ý

Hoa Trạch Siêu hướng mắt về bên trong nhà hoang, con người đen cuơng nghị liếc nhìn khắp nơi dò tìm, hần nhìn cánh cửa cách mình vài bước chỉ muốn lao đến, nhưng không được, hần nghiêng răng để nén tâm trạng nóng nảy xuống, lồng ngực thở mạnh nặng nề

_Tao sẽ thù cháy Lâm Tương Y

Phong Tước to mắt búng tay cho điều thuốc rơi xuống cánh cửa, anh ta như con ác thú mất đi tính người chỉ muốn bao phủ mọi thứ bằng biển lửa

_Đoàng...

_A....

Đáp lại hành động đốn mặc là tiếng súng nổ lớn nhắm vào cánh tay cầm điều thuốc kia, kẻ ác độc quy xuống ôm cánh tay nhuộm máu quàng quại, Hoa Trạch Siêu chớp mắt ba giây nhìn kẻ địch đau đớn ôm cánh tay bị dính phát súng khủng khiếp, Phong Tước không ngờ lần này hần mang theo súng và sẵn sàng giết chết kẻ nào dám động đến người phụ nữ của hần

_Chết tiệt

Hoa Trạch Siêu bị đẩy con giận lên đỉnh điểm, hần bước đến cạnh Mộ Phong Tước ánh mắt sát khí nhìn con người can bã, bàn tay đưa lên nắm chặt khẩu súng chuẩn bị bóp cò giết chết anh ta, có như vậy con cuồng phong trong người hần mới được giải, Mộ Phong Tước ôm mũi giày bóng loáng sợ hãi cầu xin, bàn tay cầm súng vẫn lơ đãng, ánh mắt không chút dịch chuyển, bất động nhắm thẳng, tia máu trong tròng mắt được kết hợp giữa con giận cùng hành động dứt khoát chuẩn bị kết liễu mạng sống dư thừa của kẻ kia

_Hoa tổng, Lâm tiểu thư bị kẹt trong nhà hoang

Hải Đan lo lắng nói lớn, giọng nói phá tan suy nghĩ sẽ lấy mạng kẻ kia, hần thu súng vào túi vội vã tìm cách cứu cô giữa biển lửa, trước khi rời đi hần không quên đập mạnh vào lồng ngực kẻ kia, anh ta nhăn nhó như người sắp chết mặt mày đều đầy máu do hứng chịu vài cú đấm dữ dội

_Hoa tổng...nguy hiểm lắm

Hoắc Kiệt Nam cùng Hải Đan không thể ngăn được hần, họ đau lòng nhìn đại boss lao vào biển lửa mệnh mông, cả một khu rừng bỗng rực sáng toả khói đen mù mịt, ngôi nhà hoang bấy giờ đã bắt đầu biến dạng, cột gỗ cùng cửa sổ bị lửa bao lấy thêu thành tro bụi chỉ còn màu đen, mịt mù không thấy được lối ra

_Tiểu Y...em ở đâu?

_Tiểu Y, có nghe tôi gọi không?...

Khói lửa mỗi lúc một nhiều, chúng nhanh chóng lan toả khắp nơi, bên trong thiếu ôxi ngột ngạt vô cùng, cô dù cho có nghe hần gọi cũng không thể đáp trả, cô ray rứt cạnh đồng lửa sắp lan tới mà lòng đau nhói, cứ tiếp tục tìm kiếm thế này hần sẽ bị chết cháy mất thôi

_Tiểu Y...em ở đâu?

Hần không màn lửa nóng, bàn tay còn hát tung mấy khúc gỗ đang cháy để tìm cô, nặc cho sức nóng khủng khiếp hần nhất định phải tìm ra cô

_Àm..

Một nửa căn nhà bắt đầu sụp xuống chôn vùi dưới biển lửa, ngọn lửa gặp xăng lại càng hung hần cháy dữ dội, lối ra duy nhất cũng sắp bị bịt kín mất rồi vậy mà cô và hần vẫn chưa tìm được nhau dù chỉ cách nhau mấy bước chân, cô nghe thấy từng bước chân cho đến giọng nói lo lắng vì cô nhưng không thể làm gì, như vậy càng khổ hơn, cô đau khổ tại sao số phận lại đưa cô vào tình huống thảm họa này.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Chương 94: Bắt Cóc 6

Sợi dây chuyền trên cổ Lâm Tương Y là vật duy nhất có thể phát ra tiếng kêu, nó leng keng rất nhỏ yếu ớt như thể trạng của cô bây giờ

_Tiểu Y...

Hắn nghe thấy tiếng vang nhỏ ở sau lưng, khẽ nhú mảy biết là cô hắn lao nhanh đến, ánh mắt hạnh phúc khi nhìn thấy cô, hắn mở trối, tháo bịt mắt cùng băng keo trên miệng cô xuống, hắn ôm lấy cô đôi tay siết chặt, ánh mắt tha thiết vừa vui mừng xen lẫn đau khổ, hắn không biết từ lúc nào đã yêu sóc nhỏ ngây ngốc rất nhiều, yêu đến độ không một ai có thể thay thế được, nếu hôm nay không nhìn thấy cô hắn phát điên mất, tình yêu trong lòng hắn người làm hắn rung động chỉ có cô, cô là tất cả đối với hắn, mấy hôm cô bị bắt đi hắn đã điên cuồng đứng ngồi không yên, tim còn rất đau, bây giờ nhận ra đã yêu cô rất nhiều, suốt đời chỉ muốn ở bên cô mãi mãi

_Tiểu Y, không sao nữa rồi, chúng ta về thôi

Hoa Trạch Siêu hôn vội lên trán cô nụ hôn nhẹ sâu lắng xua tan bao nhiêu khổ sở sợ hãi cô phải chịu mấy ngày qua, cô từ từ mở mắt nhìn hắn hàng mi cong buồn nhìn thấy gương mặt cô mong ngóng đã lâu, được cảm nhận hơi ấm nồng nàn từ hắn cô cảm thấy mãn nguyện rồi bây giờ có chết cũng không sao, cô nhắm mắt ôm trọn hơi ấm kia như sợ mất đi lần nữa

Hắn ôm chặt cô trong ngực, đưa cô ra bên ngoài, lúc này lửa vẫn hừng hực cháy nhiều hơn, hắn cần đưa cô ra khỏi đây nhanh hơn, mấy giây nữa thôi tấm ván trên đầu hắn sẽ rơi xuống, hắn ôm cô phóng ra bên ngoài, tấm ván cũng vừa lúc rơi xuống

Nhìn lại phía sau, lửa đã bắt đầu cháy khắp nhà hoang, cũng may hắn kịp đưa cô ra bên ngoài

_Tiểu Y, em nhất định không sao

Hắn đau đớn ôm khuôn mặt tái nhợt với hơi thở yếu dần, nhìn sắc mặt đó tâm tư hắn như bị dày xéo nặng nề, những năm tháng đi qua hắn hối hận vì không bảo vệ được cô cứ thế để mất thời gian tạo nên ngăn cách giữa hai người, lần này nhất định không để cô thiệt thòi, hắn nhận ra dù có làm gì, ở đâu, thì vẫn chỉ có cô là người hắn yêu thương đến sâu lắng, chỉ mình cô mới có thể lấp đầy khoảng trống trong tâm hồn hắn

_Tiểu Y, là tôi không tốt

Hắn ôm chặt cô trong ngực, cảm xúc đau khổ như mảnh vụn thủy tinh vỡ ra, nếu cô có chuyện gì xảy ra cả đời này hắn sẽ sống trong đau khổ

Hoa Trạch Siêu bỗng cô đưa cô ra xe, hắn cần nhanh chóng đưa cô đến bệnh viện kịp thời

_Hoa Trạch Siêu...

Giọng nói ghê rợn kèm theo sự nguy hiểm vang lên sau lưng, cùng lúc đó là đầu súng vương thẳng trước mặt hắn, là Mộ Phong Tước quay lại, lần này anh ta có ý định sẽ xả súng nếu hắn bước thêm một bước nữa

_Đại thiếu gia....

Hoắc Kiệt Nam hoảng hốt nhìn về phía trước, thuộc hạ thân cận trông thấy boss lớn của mình gặp nguy hiểm trong lòng khốn khổ hoang mang liên lên tiếng

_Hay là chúng ta để lại Lâm tiểu thư đi, đại thiếu gia đâu có thiếu phụ nữ

_Thuộc hạ của mày nói đúng đó, tốt nhất để tiểu Y ở lại đây mày sẽ toàn mạng, thật ra mà nói vừa nhìn tiểu Y thôi tao đã rạo rực trong lòng

Mộ Phong Tước cười lớn tuy vết thương ở cánh tay vẫn đang chảy máu, vừa lúc này anh ta đã nhận một viên đạn bắn vào người bây giờ vẫn chưa tỉnh ra còn dùng cơ mặt gian xảo biểu lộ huênh hoang

_Khốn nạn...

Hoa Trạch Siêu bước lên một bước, trong lòng sôi sục bức tức chỉ muốn giết chết tên cầm thú ăn nói hàm hồ, người phụ nữ của hắn làm sao để người khác chà đạp được

_Đoàng...

Mộ Phong Tước thấy tình hình không ổn, anh ta nổ súng vào không trung đe dọa, Hoa Trạch Siêu nhìn cô, thể trạng của cô rất yếu cứ nằng nã ở đây cô sẽ không thể thở nữa vì phổi cô đã hít rất nhiều khói độc trong lúc nhà hoang bị cháy

_Đưa tiểu Y đi khỏi chỗ này

Hắn ra lệnh cho Hoắc Kiệt Nam đưa cô đi, cô vẫn nhắm nghiền mắt không còn biết gì, trên gương mặt có hàng nước mắt roi xuống, hắn nhói lòng nhìn cô lần nữa, nỗi niềm đau đớn còn hơn dao đâm vào người

_Nhưng mà....

_Đi nhanh đi..

_Hôm nay mày phải chết

Mộ Phong Tước nhấp tay nổ súng, do kỹ thuật sử dụng súng của anh ta quá kém nên viên đạn không trúng Hoa Trạch Siêu, trượt một lần anh ta điên loạn tiếp tục nổ súng liên tục

_Pằng...pp

_Pằng...

_Bụp...

Hoa Trạch Siêu lao đến đá mạnh vào bụng Mộ Phong Tước, anh ta mất đà ngã ra sau, khẩu súng văng ra xa, anh ta biết Hoa Trạch Siêu sẽ đến nhốt khẩu súng nên nhanh tay hất tung bụi cát làm mờ mắt hắn

_Chết tiết...

Hoa Trạch Siêu đâm liên tiếp vào mặt tên hung ác, hắn dùng cây gỗ đâm mạnh vào lòng bàn tay Phong Tước

_A....

Mộ Phong Tước nhăn nhó nhìn bàn tay đang chảy máu trong khiếp sợ, giờ thì đã quá muộn để hối hận, đó là kết cục cho kẻ xấu xa

_Đừng bao giờ động đến Lâm Tương Y

Hoa Trạch Siêu nhốt khẩu súng lên, hắn chia súng vào người đang nằm dây dưa dưới đất, trông anh ta có vẻ vang xin, hai tay ôm chân hắn hối lỗi.

Tiếp theo Chap 95 Cảm ơn cùng xin lỗi

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Chương 95: Cảm Ơn Cùng Xin Lỗi

Lâm Tương Y tỉnh giấc, cô mở mắt nhìn lên trần nhà, đều là một màu trắng, vẫn chưa kịp ý thức, cô nhủ mảy ôm đầu ngồi dậy, trên tay có găng ống truyền nước, do sơ ý cô làm ngã cây dẫn ống truyền nước tạo nên tiếng động lớn

_Àm..

_Lâm tiểu thư cô tỉnh rồi, thật may quá

Hải Đan mừng rỡ vội đến gần cô, sau hai ngày mê man cuối cùng cô cũng đã tỉnh, sức khỏe bắt đầu tốt hơn, tuy rằng trên người là nhiều cục băng to tương với nhiều vết thương, trên khoé mắt vẫn còn một đốm bầm tím

_Sao cô không nói gì hết vậy? Có phải tinh thần của cô còn hoảng sợ?

Hải Đan thoáng lo lắng, đại thiếu gia đã dặn phải chăm sóc cô cho cẩn thận khi hắn đi giải quyết Mộ Phong Tước, bây giờ cô đã tỉnh nhưng thần sắc rất kém trên mặt luôn lo lắng thế này thì quả là chuyện đáng lo

_Tôi không sao...

Lâm Tương Y chỉ nói vồn vện ba chữ, sau đó cô im lặng nằm xuống giường không nói không cười, cũng không hỏi han chuyện về mấy ngày trước

_Cô thật sự ổn chứ? Cô còn nhớ chuyện đã xảy ra không vậy?

Hải Đan hỏi lại lần nữa, nhìn thái độ mơ hồ dửng dưng của cô rất kỳ lạ, thường ngày gặp chuyện chẳng phải cô rất lo lắng luôn miệng hỏi về hắn hay sao

_ Cũng vì tôi nên mọi chuyện mới như vậy, nếu tôi còn tiếp tục ở gần Hoa tổng thì có ngày mọi chuyện còn khủng khiếp hơn, thật sự quá nguy hiểm, có khi còn ảnh hưởng đến mạng sống của anh ấy

Lâm Tương Y quá lo lắng về chuyện xảy ra, vừa tính lại cô đã có suy nghĩ phải rời xa hắn càng nhanh càng tốt để tránh những rắc rối kinh khủng, cô thậm chí không dám nghĩ đến chuyện mấy hôm rồi, trong giây phút sinh tử kia cô nhận ra bản thân quá vô dụng để hắn phải nguy hiểm, cũng vì cô nghĩ ngợi quá nhiều nên chỉ biết tự trách bản thân

_ Lâm tiểu thư cô đừng tự trách mình, đại thiếu gia thật sự rất yêu cô, hai ngày nay lúc nào cũng ở trước phòng bệnh chăm chú nhìn cô mà không nghĩ ngợi tí nào, à....quên nữa đề tôi đi báo cho đại thiếu gia biết cô đã tỉnh

_ Không cần đâu đề tôi đi gặp Hoa tổng

Lâm Tương Y gỡ dây truyền nước trên tay ra, cô yếu ớt do mới bình phục nhưng vẫn quyết định ra khỏi phòng bệnh tìm hắn, vừa bước chân đến cửa đã trông thấy thân ảnh quen thuộc đang mệt mỏi nhắm mắt dưỡng thần trên ghế, cô nhìn hắn, đúng là người không ngủ có khác, gương mặt hốc hác, trên cằm cũng bắt đầu có râu, chưa kể tay còn có nhiều vết thương lớn, trên cổ cũng có vết xước, tuy nhiên độ đẹp trai thì không mất đi, vẫn là gương mặt thanh tú quyến rũ nhiều nữ bác sĩ cùng y tá, ai đi qua khu này cũng đều ngược nhìn, cô nhẹ nhàng ngồi xuống ghế không để hắn tỉnh giấc, cô khẽ mỉm cười nhìn khuôn mặt mỹ nam kia, nhìn thấy hắn không sao cô như trút được gánh nặng

_ Hoa tổng đã vì mình làm quá nhiều chuyện, còn vì mình không màng nguy hiểm, thật ra mà nói mình...mình mỗi lần ở gần Hoa tổng tim đều đập rất nhanh, thật sự mình đã yêu Hoa tổng rất nhiều, nhưng mà anh ấy...Hoa tổng hằng ngày lạnh lùng thô lỗ thích bắt ép mình nhưng thật ra rất dịu nhẹ quan tâm...hừm...Lâm Tương Y à, mày đang nghĩ cái gì vậy?

Lâm Tương Y thoáng giật mình, quảng thời gian này cô nhận ra mình đã bị tình cảm của hắn làm cho mềm nhũn mà quên đi chuyện người ta còn vợ còn con, nhớ đâu 9 tháng sau hắn quay về với đúng những gì An Thuần Hy đã khẳng định thì cô chẳng phải tự ôm mối tương tư? Nói tới nói luôn tâm trạng vẫn không ngừng suy nghĩ 2 chiều, Hoa Trạch Siêu không chỉ tốt với cô mà còn rất yêu chiều cô, điều này cho thấy cuộc hôn nhân trời buộc kia không là gì so với tình cảm trong lòng, cô ghen ngào rơi nước mắt, có lẽ suốt thời gian qua hắn cũng rất khổ sở với cuộc hôn nhân trời buộc, cô đã từng có thời gian e ngại về việc hắn kết hôn, cô đã ôm đầu khổ dai dẳng cho đến thời điểm hiện tại, tình cảm sâu nặng đã làm cô hiểu ra.

_ Hoa tổng, cảm ơn anh!

Cô nói khẽ, ánh mắt tha thiết nhìn hắn, cô vui mừng vì hắn vẫn bình an vô sự, nếu hôm đó có chuyện xảy ra có lẽ cô sẽ không bao giờ vui vẻ nữa

_ Tiểu Y, em tỉnh rồi? Cuối cùng cũng không bị gì...đồ ngốc sao không ở yên trong phòng bệnh?

Hoa Trạch Siêu vì bàn tay ấm áp lên mặt kia làm cho tỉnh giấc, từ ánh mắt ngọt ngào hắn chuyển sang tức giận, vừa tỉnh dậy cô đã bước bình đi ra ngoài, hắn rất lo, hai tay dang rộng ôm lấy cô, hắn hôn lên tóc mềm, hắn nhớ mùi hương quen thuộc này, mấy ngày qua thật sự rất khổ sở, hắn ôm lấy cô mà lòng không muốn rời, chỉ muốn giữ chặt cô thế này mãi thôi

_ Hoa tổng mới là đồ ngốc, ai bảo hôm đó không để tôi ở lại, tại sao phải nguy hiểm liều mạng vì cái gì chứ? Hừm..

Lâm Tương Y giận quá oà khóc, nghĩ lại cô vẫn còn rùng mình, hai bàn tay uất ức đâm vào ngực hắn bức xúc

_ Bảo bối, vì anh yêu em

Hoa Trạch Siêu áp hai tay lên mặt cô, hắn hôn lên trán cô, ánh mắt rực sáng bày tỏ. Cuối cùng trái tim đóng băng của ai đó cũng mờ ra lần nữa rồi, còn thô lộ bằng lời trên môi, cô nghe thấy mà tim muốn nhảy ra ngoài, có chút bồi hồi xen lẫn bối rối, cô đỏ mặt ngượng ngùng, trong lòng người ra có cô, trong lòng cô cũng có người ta nhưng không dám nói ra

_ Cảm..cảm ơn cùng xin lỗi, vì tôi mà Hoa...

_ Đồ ngốc nói nhảm gì vậy?

Hoa Trạch Siêu nhũn mày không vui, nhìn thấy cô nói cười là trong lòng hắn có ngàn đóa hoa tươi nở, một giọt nước mắt của cô thôi cũng như thêu đốt cõi lòng hắn, nhất định hắn không muốn thấy cô khóc, mọi chuyện đã qua, hắn vẫn luôn ở bên cô.

Tiếp theo chap 96: Có muốn làm vợ tôi hay không?

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Chương 96: Có Muốn Làm Vợ Tôi Hay Không?

Buổi tối, khi làm thủ tục xuất viện đưa cô về biệt thự Phàm gia, vì ở đây gần bệnh viện hơn so với biệt thự riêng, hắn vẫn không quên câu hỏi mà cô chưa trả lời còn có ý lảng tránh

Tiểu Y em nói xem có còn muốn làm vợ tôi hay hay không?

Hoa Trạch Siêu cúi người vòng tay qua eo nhắc cô lên, hắn bế cô trong ngực, lúc này đôi mắt quyền rũ cực kỳ lôi cuốn nhìn thẳng dò hỏi, cô ái ngại ôm cô hắn không trả lời gương mặt xinh đẹp xoay đi hướng khác, hắn đã vì cô không màng nguy hiểm lao vào biển lửa cứu cô, cô cũng không muốn cuộc đời hôm nay làm hắn không vui, nhưng mà với bản tính hung hăng chiếm đoạt của hắn thì cô nghĩ nên nói ngắn gọn sau đó lo mà chuồng đi, không nên để hắn hiểu lầm rằng cô cũng đồng tình với hành động xấu xa kia

_Nhìn tôi

Thấy cô suy nghĩ lâu quá hắn gắng giọng cong môi nói ngắn gọn, hắn có chút ghen tức trong lòng, sau bao nhiêu chuyện nhỏ vẫn cứng đầu giữ nguyên ý định không phối hợp, hắn âm ỉ vì chuyện này vô cùng nhân lúc chân mày kiếm không cau có chau lại cô đành liếc mắt nhìn hắn để hắn hài lòng vậy, vừa xoay mặt sang cô đã bắt gặp ánh mắt ngọt ngào lôi cuốn đến làm nhịp tim cô bất ổn, gương mặt nam tính nồng nàn thật là khiến người khác thẹn thùng

_Trả lời nhanh

Hắn không một chút ngần ngại cái miệng mở to thét lên, cau có gắt gỏng đúng thương hiệu đại thiếu gia bá đạo, ngẩng đầu cảnh giác quanh vành tai cô, đôi mắt nhử lại nhìn cô chăm chú, cái nhìn không chớp làm cô ngượng, hắn còn dùng lời lẽ dụ dỗ muốn cô đêm nay hiểu ý một chút, hắn bắt cô trả lời, bằng thái độ ngang ngược lấn áp kia cô không thể nào không trả lời được

_Tôi...

Cô ôm cổ hắn miệng nhỏ chỉ mấp máy đứt quãng không nói được, cô buồn bực khi không lại chủ động đi tìm hắn nói chuyện làm gì để bây giờ bị hắn ôm chặt không buông, còn bé cô rất lâu không chịu đặt xuống, tuy là đã rất gần gũi với hắn nhưng mà mỗi lần tiếp xúc cô đều rất ngại, cô biết con người gấp gáp này nhất định không nhận được nhưng cô thì lại không muốn đáp ứng, hắn đã nhìn ra bộ dạng không phối hợp nên khá là mỉa mai suy tính

_Em thế nào? Có muốn làm vợ tôi hay không?

Hắn lặp lại câu hỏi, từng câu từng chữ đều nhấn mạnh, khuôn mặt rất gần với cô, cô nghe được cả nhịp đập trong lồng ngực sau lớp áo ngủ khoát trên người hắn, hắn vẫn dùng đôi mắt đa tình dành cho cô, sâu lắng như nhìn tận tâm can, khuôn mặt lạnh như băng còn đờ đờ sát khí biết rõ cô làm sao dám trả lời là không muốn vậy mà vẫn bắt chấp muốn cô nói ra, cô muốn liếc xéo ánh mắt gian tà kia chỉ biết ức hiếp cô thôi nhưng không dám vì cô đang bị giặc giữa trong lòng bàn tay tốt hơn nên nhún nhường nhẫn nhịn, thật ra thì trong lòng vẫn không phục, thỏ nhò cực kỳ ghét bản tính khó ưa của người nào đó

_Nói...

_Tôi muốn...hừ...bỏ tôi xuống

Cô xấu hổ nói ra, vì bị hắn bá đạo đe dọa, nếu không trả lời hắn sẽ không bỏ cô xuống mà cứ thích thú ôm chặt, sau câu trả lời hắn vui vẻ nở nụ cười đẹp như hoa tặng cho cô, mặc cô giãy dụa dẫm trên ngực hắn hắn vẫn không bỏ cô xuống, cảnh môi gian xảo còn nhếch lên nói một cách chọc ghẹo, hắn rất thích hỏi những câu hỏi mang tính dồn dập người khác và nhất là dồn dập đè bẹp cô

_Em muốn cái gì? Muốn vận động cùng tôi hay sao?...haha..

Hắn cười lớn sảng khoái, cô ít khi thấy hắn cười không lo âu như vậy, rất hiếm khi, nụ cười làm mê mẩn tâm hồn bé nhỏ đang run lên, cô sờ da gà rùng mình vội trở lại cảm xúc của bản thân không thể mê mẩn nụ cười của hắn được, cô biết ý định đen tối của người nào đó, chỉ biết mím môi im lặng giữ âm ỉ, ý hắn là bắt đầu muốn làm chuyện gì đó đang rạo rực đây mà, hắn không trêu đùa cô nữa, nhanh chân bước đến giường lớn đặt cô nằm xuống, tay vòng qua eo cô vuốt ve

_Tiểu Y...em rất đặt biệt

Hắn nhìn cô suy tư, đôi mắt đẹp rực rỡ hướng cái nhìn sâu sắc vào con ngươi đen láy, long lanh đang chớp, hai bàn tay áp lên mặt cô thô lỗ, lần đầu hắn nói ra tình cảm trong lòng, ánh mắt không rời khuôn mặt xinh đẹp tựa cảnh hồng, hắn nhìn cô quá lâu làm cô đỏ mặt không biết giấu cảm xúc đi đâu vì cô cũng nhận ra hắn đã rất tốt với cô

_Đừng...vừa từ bệnh viện về, tôi muốn đi tắm cho khuây khoả

Cô cố gắng trốn tránh vừa nói xong đã chạy vội vào phòng tắm đóng cửa mở van nước

_Được lắm, tôi chuẩn bị sẵn xả hướng trong nước tắm, váy áo treo trên kệ, nhớ đừng tắm quá lâu, cảm lạnh đó, Hoa Trạch Siêu này không đợi được đâu, vợ bé nhỏ

Hoa Trạch Siêu thong thả ngồi xuống giường đọc báo, hần nhàn rồi chờ đợi, Lâm Tương Y nghe những lời nói đó xong thật là chói tai, chưa gì đã sắp xếp sẵn trong đầu sẽ đối xử với cô thế nào khi cô gật đầu đồng ý làm vợ hần.

_Nè, sao toàn là váy ngủ sexy không vậy? Tôi không mặc đâu

Lâm Tương Y nhìn 20 cái váy ngủ treo trên kệ, phải nói 20 bộ chấp lại cũng không đủ để cô che thân, loại tiết kiệm vải đến cùng cực

_Em nói gì? Muốn tôi vào mặc cho à?

Hoa Trạch Siêu được nước làm tới, nhận chóng đi về phía cửa còn tạo ra tiếng động làm cô hoảng

_Đừng...tôi mặc...

_Đừng vậy, ngoan đi! Nhìn em mặc váy ngủ thật sự rất hao tổn, càng nói càng thấy nóng, đêm nay tôi sẽ suy nghĩ tặng cho em vài tiếng, không phải gấp

_Đáng ghét thật đó...

Lâm Tương Y nghe những lời hần nói cách qua cánh cửa mà thoáng rung mình, nghĩ cô là gì đây? Sao mà cuồng vọng quá.

Tiếp theo chap 97 Cuồng Hôn

By Thuytinh 103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Cuồng Hôn

_Cách....

Lâm Tương Y buộc lòng phải bước ra khỏi phòng tắm, trên người cô bây giờ là bộ váy ngủ lụa mịn màu trắng ngà trông cô như thiên thần với những hạt nước vương trên cổ đang chảy dài xuống đường rãnh mờ ảo núp sau lớp áo ngắn

_Em giết người không cần dao đó tiểu Y

Hoa Trạch Siêu vừa nhìn thấy dáng vẻ hút hồn đẹp đến ngây dại của ai đó thì không kìm lòng được, gấp gấp chạy đến ôm chặt dùng lời băng lãnh nhưng ấm áp rù vào tai, gương mặt đẹp nghiêng nhẹ, hướng tầm mắt xuống mấy giọt nước mát mà đưa lưỡi mút đi

_Hoa..tổng...

Lâm Tương Y nhũm mày nhột nhột, gương mặt buộc phải ngẩng lên vì hần đang găm quanh cô, do cô chỉ đứng tới ngực hần nên hần dùng hai tay nâng cằm cô lên cao buộc cô đón lấy nụ hôn quá đôi cuồng nhiệt, hần mạnh bạo mút mạnh cánh môi làm cô đau, hần xa cánh môi này lâu quá bây giờ không ra sức hôn thì không thỏa mãn nổi lòng trong người, đầu nghiêng về một phía hần nâng cánh môi mỏng manh ngậm chặt, bàn tay ghì đầu cô áp sát làm cô loạng choạng đứng không vững, tâm tình bực bội vì bị cưỡng hôn đến cánh môi đau nhói, do người kia quá gấp gấp hôn mút dữ dội

_Uhm..tránh...

Cô muốn thoái lui vì mất sức phải dằng co với hần, hần lần át lướt trên cánh môi mềm tham lam cắn lấy, như chưa vừa lòng còn đẩy lưỡi tiến sâu vào miệng cô làm cô ngộp thở không nói hết câu, bàn tay còn cố định đầu cô về một hướng, hung hăng giữ lấy để hôn sâu hơn, hần mở miệng cắn lấy cái lưỡi nhỏ của cô, làm cô đau mà không phản kháng được, hần hôn cô cuồng nhiệt yêu thương, không màn đến biểu hiện cau có của cá nhỏ hần chỉ việt ngậm lấy cánh môi mút mạnh, lâu lâu cắn lên thích thú, lưỡi cứ tha hồ dò tìm, buộc cô phối hợp

Cô đứng không vững vì hần lôi kéo, cô ức chế ngã trong ngực hần, cánh môi còn bị mút chặt dữ dội, chúng bị cắn đến sưng tấy đau khổ, cái chóp mũi cao cạ vào mũi cô lấy hết khí quyền, cô chặt vật làm mới thờ được yếu ớt, bờ môi tội nghiệp vì hần mà ửng đỏ, hần mang tâm tình lâu ngày không được hôn nên rất ra sức mút lưỡi, ngậm lấy bờ môi run rẩy, cô chỉ muốn thét lên đá cho hần một cái, bờ môi yêu mềm này của cô bị hần chiếm đoạt còn hung bạo đẩy lưỡi, như không chứa soát bất cứ hương vị nào hần hôn rất mãnh liệt

_Uhm...

Cô bị hần chiếm giữ không kháng cự được chỉ đành cố gắng đứng vững để không bị ngã vào ngực người nào đó, cái hôn sâu đậm làm cô ngao ngán ám ảnh, cái môi tê rất mỗi một, hần vẫn lần tới hùng hổ cướp đi bờ môi căng mọng, ra sức ngậm chặt mút sạch kéo dài, chán chường cắn hết cánh môi phía trên đến tìm bờ môi phía dưới, hần rất thích cắn lên môi cô nó tạo hần cảm giác ấm áp rất tốt còn cô bị hần cắn là cực kỳ ghét việc gì mỗi lần hôn là phải cắn, chưa kể hần hôn rất vô và mỗi lần như thế cô đều hụt hơi thở như sắp ngắt xiu, hần vẫn hăng say chiếm đoạt bờ môi ngọt, ép sát cắn xuống đôi khi

còn quết lưỡi lên cằm cô mút nhẹ

_Bỏ...ra...

Thừa lúc hấn nói lỏng cánh môi để cho cô thở cô gấp gấp nói như sợ không kịp, chưa quá ba giây hấn lại bắt đầu điệp khúc hôn chặt lên môi cô, không để cô yên bình cứ thích hôn mạnh bạo ép buộc, bàn tay còn lần mò xuống lớp áo cản ra gấp gấp xé rách, tìm phần nhấp nhô nhào nặng, hai bàn tay khí thế ra sức bóp mạnh, anh đào ở bên trong lớp áo bị xé dịch mạnh đến nỗi run lên, bàn tay mạnh mẽ rất khỏe cứ đều đều xoa bóp, cô sắp ngất đi vì bị gán chặt bởi nụ hôn ở trên, trước ngực còn bị chiếm đóng bởi bàn tay xoa đều dữ dội

_Đồ phí phạm...hức...

Lâm Trương Y bị khuấy đảo tâm hồn đến cực nhọc mệt mỏi, đầu óc căng thẳng không còn suy nghĩ được vấn đề gì, cô là con thỏ nhỏ rơi vào tay hấn đành ngậm ngùi để hấn thỏa sức nhào nặng vậy, có khán cự cũng không còn sức lực và cô cũng không chống nổi hấn nữa hấn sẽ lỏng lẻo như đang bị chọc tiết lại càng thô bạo hơn, cánh môi hoà nhịp cùng bàn tay thì nhau khảy trên đầu ngọc rất hăng hái, chỉ một lúc cái đốm đỏ sẫm lại chia thẳng sau hai lớp áo rách nát, cô mềm mòng nhịn xuống không dám kêu lên để bản chất hung hăng của hấn lại trời dậy đêm nay cô lại không được yên

Nhận ra khuôn mặt bí xị của người nào đó khi hấn đang hôn say đắm có vẻ không muốn phối hợp hấn liền mạnh tay xoa nắn hơn, thô bạo đẩy lưỡi vào miệng cô lần lượt, tay lại càng cuồng dã nắm chặt nhào nặng buộc chúng rung lắc lên xuống, cô thờ dốc ngã người nép vào ngực hấn hứng chịu, cái người hung hăng cứ thấy cô là vô và cuồng nhiệt còn cho là rất thích thú nữa đang sung cô nữa chứ

Đến khi cánh môi cô sưng lên đau buốt hấn vẫn chưa chịu buông cô ra, cái hôn này gọi là thỏa nỗi nhớ mong cho nên mới cực kỳ lưu luyến không muốn rời, hấn chỉ mới hôn thôi đã cuồng dã như vậy cô xác định đêm nay không được yên thân rồi chỉ nghĩ thôi đã khóc thầm trong lòng, riêng với hấn tâm tình cực tốt đang nóng lòng đẩy cô xuống giường

_Hừ...

Cô lao xuống giường ngã nhào xuống ôm gối, cô cúi gắt mặt nhìn người nào đó đang mang trong người tâm tình vui tươi tha hồ dùng cảm giác của mình trối buột người khác

_Anh làm gì đấy tới chứ hả? Hừ...

_Vì tôi muốn em, nhìn em tôi phát cuồng

Hấn đáp thân hình to lớn đè lên cơ thể mảnh khảnh của cô, cười tươi đưa tình miệng lưỡi tiếp tục mút cắn không rời

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: H 1

Hoa Trạch Siêu cắn mút bên ngoài lớp áo rất thô bạo, hấn còn cắn rách cả áo ngủ của cô, bao nhiêu ngày nhịn đói bấy giờ như thú hoang được thả về rừng cứ vô và không ngừng, cô mảnh mai gầy yếu ở trong ngực hấn, buồn bực nằm một đống không vui, nói là không vui chứ không làm sao kéo cái lưỡi ướt át đó ra được, hấn nhìn cô đắm đuối say mê, gương mặt cúi thấp hít thở đề mê, bao nhiêu sức lực đều dồn nén gặm cắn, mthích thú càng ngày càng trở nên mạnh bạo hơn, cô thờ hỏn hển nhìn anh đào trắng mịn bị bàn tay to ôm áp chúng thẹn thùng ửng đỏ, ngược quá cô nhìn đi nơi khác mặt mày tê dại không tí cảm xúc, thân người sắp rã ra từng mảnh như thủy tinh bị va chạm mạnh

Hấn cúi thấp người dùng khuôn ngực rắn chắc che đi cơ thể mỏng manh như hạt sương mai, bất ngờ đẩy người đưa khúc thịt to cương cứng này giờ vào cửa động, đẩy nhanh một cái hấn như được giải toả, cô bất ngờ ôm chặt lấy hấn tâm tình đã không được tốt giờ còn bị hấn dùng chiêu đề bẹp, một khi hấn đã xâm chiếm cửa động liền lập tức đẩy người rất nhanh, con người mạnh mẽ hoạt động ổn định với tốc độ nhanh và dứt khoát, hấn ôm lấy cái eo nhỏ đôi mắt chim ưng sáng lên nhìn người trong ngực đang chịu đựng, từng đợt phản công, ở gần cô hấn cảm nhận được cơn gió mát thoảng qua mang theo ánh nắng ban mai, cô chính là hạt sương uy mị hấn muốn hút lấy chiếm trọn tận hưởng dư vị thơm mát cùng ngọt ngào

_Ummmm...uu

Cô khẽ nấc lên nghẹn ngào, phía dưới khúc thịt to không ngừng ra vào, nó bao trọn lấy vùng nhạy cảm tạo nên một cảm giác mê mẩn ngây ngất, cô cong người chịu đựng xúc cảm sung sướng thoáng qua, đầu óc căng thẳng không thể kiểm soát, cô tan ra vì động tình to lớn, ánh mắt dịu nhẹ len lỏi suy tư nhìn hấn nhíu mày, vẻ mặt khó chịu tuy nhiên cảm xúc rất tốt rất thoải mái, hai chân khép chặt ôm lấy hông hấn

_Um...r...r...

Cô cắn môi thờ hỏn hển, hai chân càng kẹp chặt hông hấn hơn, hấn cười gian nhìn cảm xúc của cô, trông cô lúc này rất xinh đẹp vẻ đẹp lôi cuốn quyến rũ hấn, trong lòng ngực nam tính đang nhấp nháy người bị hấp dẫn bởi sức nhỏ cứ kêu khẽ, hấn xúc động muốn đẩy người mạnh hơn, cảm giác bên trong cô bó chặt rất tốt, bao nhiêu hưng phấn lời cuốn đều vì giọng kêu gọi mời kia, hấn không kìm chế nổi cả người bứt rứt khó tả, cô giật nảy cong người gấp

gấp thờ, cô bây giờ thật sự tan ra trong không trung, hai mắt không dám mở ra nhìn hắn, nụ hôn nóng bỏng bắt chợt ngăn tiếng kêu oán trách, cô chỉ còn biết âm ư ở cổ họng, hắn hôn mát mạnh cánh môi curop đi tiếng kêu ư ư mị nó làm hắn rạo rục xúc cảm

_Aa...Siêu...a...S...

Cô nhú mày nắc lên từng tiếng, cô gọi tên hắn, đôi mắt ngập nước cảm nhận một chút sung sướng lạ thường, cô ái ngại giật mình vì bản thân, cảm xúc dâng trào làm cô toát mồ hôi như bông hồng e ấp, từng tế bào trong máu huyết nóng lên dồn dập đến tận não

_Hooo...hừ...

Cô bắt đầu thờ dốc vì thân người to lớn đẩy vào quá nhanh, nó quét dài trên cửa động âm ư ôm lấy nơi nhạy cảm, cô ôm cổ hắn chờ đợi, trong lòng khao khát khó tả, nhìn thô nhô ư ư mị vì hắn làm cho hoảng loạn dưới đồng chân gối hắn cười nhẹ, hắn ôm cô dịu ngọt dỗ dành, đôi mắt nhắm nhìn những đốm ửng đỏ trên cổ cô một cách cuồng nhiệt, bên dưới hắn vẫn nhấp người mỗi lúc nhanh hơn, trong mắt ẩn đầy tia nhìn ẩn tình hắn vì người nào đó kêu la thảm thiết mà tâm tình vui vẻ khó tả, bên cạnh cô hắn không kim lòng nổi trước vẻ đẹp mềm mại mê hoặc, động tác thuần thực có phần bắt đầu nổi loạn, cuồng dã lên xuống cao trào, hắn dâng trào cảm xúc mãnh liệt như thế nào cũng không thể kim xuống cứ như vậy đẩy người ra sức che chở cô bằng tình cảm kịch liệt của bản thân

_Ứ...á...á...á...

Cô nhòm người nắm chặt tay hắn, cánh môi không ngừng kêu khẽ nghẹn ngào, gương mặt ngốc nghếch mỗi khi nhìn vào làm hắn rung động, bên dưới lại càng thi nhau vỗ và ra vào thúc đẩy

_Tiểu Y, nói xem...nếu sau này tôi bỏ rơi em về với An Thuận Hy em có hận tôi không?...

Bắt chợt hắn hỏi cô, hành động bên dưới cũng tới thời điểm mà ồ ạt lưu giữ sâu vào hoa huyết một chất dịch sệt, hắn mím môi nhú mày gương mặt thỏa mãn đang say đắm dò hỏi nhìn cô gái mềm yếu ớt thờ gấp

_Tôi...không biết...không hận... hức...Áh...ah...

Lâm Tương Y thật tâm trả lời không phải vì dục vọng che mắt mà thật sự cô đã yêu hắn bằng cả trái tim chân thật, cô đã trao tất cả cho hắn rồi tùy cách đối xử của hắn vậy, nghe được câu trả lời ngốc nghếch không nghĩ đến bản thân của cô hắn có chút xót xa, cảm xúc bắt đầu trào lên sau trận kích tình vừa rồi, bên trong hoa huyết vẫn đang ngâm chặt bảo bối mềm nhũn bỗng trở nên sung đau cứng nhắc mà đẩy tới

_Áhhhh...ahhh..

Cô hỗn hên loạn nhịp hết lần này đến lần khác, hắn nhất định không để cô thiệt thòi cánh tay rắn chắc ôm lấy cô xoa dịu như một lời xin lỗi, bảo bối càng đẩy mạnh hơn chọc vào nơi sâu nhất khuấy mạnh khoái cảm cực độ

_Ngốc...tôi yêu...hừm...

_Ah...ah...khó chịu...a...

Cô uốn người xoay vòng liên hồi, bên trong siết chặt hưng phấn rất mạnh, bao nhiêu gối chần đều muốn vỡ nát vì khát khao, cả hắn cũng vậy vì quá yêu thương người con gái này mà nhịp thờ trở nên mạnh mẽ đẩy người mãnh liệt rất lâu

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: H 2

Hồi thờ cả hai phản phát mùi vị tình ái, cô như đang vui mình vào không gian tĩnh mịch của tình yêu, đêm nay là một đêm triền miên, hắn rục tình hôn cô thấm thiết day dưa lưu lại dư vị tình yêu, tấm lưng trần phủ một lớp mồ hôi mịn, cả hắn và cô đều chìm vào giấc mộng đậm tình đầy lời cuốn, cả hai ôm nhau thờ hôn hên một hồi lâu thì hắn mới dứt tình dừng lại, cô giật thót tim liên tục thờ gấp như sợ không khí xung quanh phòng bị mất cô đẩy hắn đang nằm bên cạnh tránh xa cô ra cô đi vào phòng tắm dội rửa vết tình hắn lưu lại, mở vòi hoa sen cô nhắm mắt thồn thức nhớ lại phút giây vừa rồi, chỉ trách hắn quá mạnh mẽ còn rất khỏe làm người cô đẩy vết bầm đỏ

Lâm Tương Y yên ổn tận hưởng những hạt nước mát từ vòi hoa sen không chút ưu tư, cô cẩn thận nhẹ nhàng nhìn lại mấy vết bầm, tên hung hăng kia vì không nhìn được nên thích thú cắn gặm để người cô đầy mụn đỏ, cô thoải mái ngẩn mặt để nước xả xuống hàng mi cong, mấy giọt nước đọng lại trông rất đáng yêu, làn da thích thú đón lấy mấy giọt nước ấm dễ chịu, cô đâu biết hắn mở cửa phòng tắm bước vào, hắn nhìn mấy giọt nước đọng lại trên khe rãnh ở giữa anh đào, cảm giác rạo rục lại trời dậy dù mới trải qua một trận dữ dội, hắn bước đến gần cô, tay liền ôm lấy anh đào từ phía sau, làm cô giật mình mém tí trượt chân ngã

_Vừa nãy...hừ...tôi muốn yên..

Cô biết là hân giờ trò nhưng tay không giành lại anh đào đang bị xoa nắn được, cô bức bối tâm trạng bị trêu ghẹo bí xị hăng lên trên khuôn mặt, hân quá dai sức quyết liệt không buông tha cô, cô tự trách mình quá ngốc lúc này không khoá cửa phòng tắm để hân thừa cơ hội ngang ngược lấn tới, hân biết cả nhỏ sẽ lập tức phản kháng còn chống đối kịch liệt có thể dùng vòi hoa sen kia gián vào mặt hân, không để cô có cơ hội phá tan cơn khát tình đang dồn dập trong lòng hân mạnh tay kéo hông cô về phía mình vội vã nhét khúc thịt đã cương cứng trở lại vào nơi nhạy cảm, ánh mắt ma mị đất thẳng liếc nhìn khêu khích

_Á...Hoa...tổng..

Cô mém tí vì hân đẩy người tới mà ngã ra đất, cô tức cảnh, bức bách ngậm ngùi, phòng tắm này thiết kế quá kín cô không chạy thoát thân được đành để hân vui dập dẩy vào tường đứng dậm chân tại chỗ, nơi bắp đùi non còn phải kẹp cứng một vật, cô hận tên đảng ông thối suốt ngày đè bẹp cô dưới mọi hình thức ở bất cứ đâu, cô hậm hực vì chống không lại hân chỉ biết mắng chửi trong lòng càng ra mặt càng bị hân dùng vật kia làm cho hôn phách tiêu tan

_Nghe lời đi nha...

Hoa Trạch Siêu cười khẩy nghiêng khuôn mặt mỹ nam nhìn cô, miệng không ngừng phun ra mấy chữ nhấn mạnh, nói xong liền dùng cánh môi cuồn đã ngậm lên đầu ngọc, liếm mấy cái rồi cong lưỡi tì vào đỉnh ngọc, say mê mút chặt, bên dưới tấm lưng cũng không ngừng đẩy vào hồ hởi tiến quân, hân say mê hôn hít anh đào trong lòng là bảo tố phong ba kêu gào rạo rực

_Ax...???

Lâm Trương Y méo mó xị mặt một đồng hân coi mình là gì, cánh môi còn ngao mạn nói chuyện xằng bậy, lần lượt ức hiếp, lần nào cũng lấy lý do là cô gọi mời hân, cô mà thềm trong lòng cô nghĩ "đồ bại hoại, có một ngày tôi sẽ đè bẹp anh", cô tức đến nổi chỉ muốn cào cấu trút giận lên tấm lưng dài trắng ngần của hân thôi, người đầu mạnh bạo hung hăng vô đối

_Ah...uh...ừh...

Cô ôm đầu hân thở dốc, tấm lưng đứng không vững uốn cong liên tục, vì miệng lưỡi hân làm cho anh đào rung rẩy chứng mềm nhũn ướt át, tâm tình cô bị đẩy lên cao, cảm giác hưng phấn lại ủa về, bên dưới lại không ngừng ma sát đẩy vào, nhiều lần cô muốn ngã vào ngực hân vì đứng không yên thân, bụng nhỏ thôi thóp như bị đẩy căng, vật cuộn cuộn kia như sóng đánh vào bờ vô vàn dồn dập, thoát đầu cô tưởng chừng đã gục ngã vì sự mạnh bạo kia nào ngờ trong lòng lại toả ra hương vị hưng phấn sung sướng

_Hồ ly nhỏ, em làm tôi mất bình tĩnh đó

Hân ôm hông cô đẩy mạnh về phía hân, cô véo lên ngực hân giật mình đứt quãng nói không nên lời, hân lướt trên cơ thể sương mai nồng thắm, cô như mặt ngọt làm hân si mê cuồng nhiệt không bao giờ muốn rời, hân hận cả nhỏ cổ sức quyến rũ quá lớn suốt ngày khiến tâm trí hân đảo lộn lúc nào cũng muốn giam giữ cô cho riêng bản thân, cô không còn chú tâm đến lời hân nói nữa cô bây giờ bị chi phối tư tưởng một cách tà mị miệng lưỡi chỉ ư hử quên đi mọi điều xung quanh

Buổi sáng tốt lành đối với hai con người còn trằm chấn kín bít sau một đêm hoang ái bất tận, cả đêm đối với hân và cô như một giấc mộng dài đẹp tuyệt, đến gần sáng hân mới buông tha cho cô cho nên hôm nay khi mặt trời lên cao cô vẫn chưa thức giấc, tay vẫn vòng qua hông người nào đó ôm chặt không hay biết, khi tỉnh dậy người ề âm kinh khủng hôm qua hân đã rất khủng khiếp còn phủ lấy cô như cái cối xay đến giờ cô vẫn chưa tìm ra vấy áo bị vứt chỗ nào, khẽ nhích khỏi người hân cô đành dùng chăn quấn cơ thể trần trụi lại, dù gì đây cũng là Phạm gia chứ không phải như ở nhà chỉ có cô với hân thế mà hân vẫn bá đạo làm loạn

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Nhất Cử Nhất Động

Lâm Trương Y sau khi vệ sinh cá nhân xong thì chỉnh chu chải tóc, cô vẫn không tìm ra vấy áo đang ở chỗ nào, tìm trong tủ cũng không có cái gì để mặc, Hoa Trạch Siêu đã cho đi dời tủ quần áo đi nơi khác cốt là để cô trần trụi ở bên hân, cô tức chết đi được trong đầu luôn mắng chửi tên bại hoại đến cả vấy áo cũng tước luôn tự do của cô, cô đành mặc lại áo sơ mi của hân

_Hoa tổng anh mau dậy đi

_Gọi là ông xã mới đúng

_Hừm..

Lâm Trương Y hậm hực lườm người nào đó còn say giấc trong chăn, đã vậy còn tự ý cho rằng cô đã gả cho hân, từ bây giờ còn một mình tận hưởng

cuộc sống hôn nhân mới

_Được rồi, ông..ông xã...anh mau dậy đi

Lâm Tương Y có chút ái ngại nhưng mà thật tình rất hạnh phúc, hai từ "ông xã" thốt ra từ miệng rất ngọt ngào

_Chuyện gì?

Hắn nheo mắt ngáp dài vươn vai, tay vuốt tóc nhăn nhó ra mặt, thoáng nhìn thấy cô hắn vui vẻ đề cô ra hôn ngay lên môi

_Vợ hồ ly, có chuyện gì?

_Anh mau chỉnh chu lại đi, giữ...

Cô mặt dạng mày chau nuốt cục tức đẩy khuôn mặt đang rực sáng chăm chú nhìn mình ra xa, mới sáng đã bắt đầu muốn làm chuyện xấu

_Tôi muốn em mặc quần áo cho tôi, nếu không tôi cứ thế này

Hắn đen tối lườm cô, cánh môi nhàn rỗi nhếch lên phun ra suy nghĩ thâm thúy, tay còn cố ý kéo cái chăn ra khỏi người để lộ khúc thịt to, hắn còn kéo cô ngồi xuống chỗ đó của hắn, cô vừa nhìn đã hoảng sợ thét lên, ở đâu ra con người không có dây thần kinh ngưng ngừng thế này, quá cao siêu

_Được rồi...hừ...anh đang hoảng chứ đi

Cô uất ức bị hắn vui đập tan nát cả đêm còn chưa oán trách hắn đã bắt đầu giờ điệp khúc bá đạo bất nạt, cô thất thế đành mím môi chịu đựng, đại thiếu gia xấu tính tốt nhất không nên đầu khẩu thật chẳng cần sức gì cả, để tránh xa cái vật nguy hiểm cô đứng dậy đáng người nhỏ bé đi đến tủ quần áo rộng lớn toàn đồ hiệu, cô mở tủ chọn cho hắn cái áo sơ mi

_Tiểu Y...

Hắn đến gần cô, từ đằng sau ôm lấy cô, tay vòng qua eo siết nhẹ, thân mật nghiêng đầu đặt cằm trên vai cô hít thở, hàng mi cong nhắm lại tận hưởng hương thơm từ người cô, hắn thích nhìn cô bé nhỏ an phận trong ngực hắn, chỉ mỗi hắn được quyền sở hữu thôi

_Á...sao anh còn...??

Ý cô bảo sao hắn còn tổng ngông không biết ngưng thế kia, cứ như thế trần trụi ôm cô, từ khuôn ngực rắn rắn chắc đến cơ bụng sáu múi cùng tám lưng trần, nhất là cái đồ vẫn vô tư đưa ra trước mặt, cô đỏ mặt vì cảnh nóng trước mặt bức mình vì cô không ngăn được xúc cảm hắn đối với cô, suốt ngày cứ thích làm mấy chuyện làm cô khó xử

_Hôm qua nó đã cùng em cả đêm còn gì? Cũng vì em thét gào nên nó mới làm loạn

_Anh...đồ bệnh hoạn, nghiêm túc đi

Cô nghiêm mặt cương quyết không đùa giỡn, cô đang rất bức mình, nói là cô quen thuộc với cái kia không sai nhưng đầu thể nào bắt cô vui vẻ xem như bình thường, hắn thật bệnh hoạn, cô nhăn nhó liền rút tay lại ôm mặt, hắn rất thích nhìn thấy bộ mặt bị dọa sợ của cô

_Áo sơ mi này đơn giản mà đẹp

Cô khoát áo sơ mi cho hắn, tí mi cài lại từng cúc áo, cơ thể chuẩn quyền rũ dần được che lại, cô đỏ mặt không dám nhìn từng cơ bắp hiện rõ hắn quá đẹp trai đến độ hút hồn, cô có chút xao xuyến nhưng không thể bày tỏ lên khuôn mặt, chân mày dựng đứng nhử lại hắn đưa mắt nhìn cô đắm chiều, trên mặt sọc nhỏ hiện rõ sự ngưng ngừng dù có giấu thể nào cũng không che mất hắn được, khẽ dùng hai ngón tay nâng cằm cô lên, gương mặt trở lại lạnh lùng cao ngạo

_Tiểu Y, tôi muốn ngày nào em cũng mặc áo cho tôi

Hắn tìm môi cô hôn lên say đắm, vồ vã vào mỗi cái hôn đều in đậm dấu vết nồng cháy, trong lòng hắn từ lâu đã xem cô rất quan trọng chỉ là bản thân không nhận ra đến bây giờ mới phát hiện mỗi lần ở gần cô tâm tình đều rất tốt, hắn đã thay đổi rất nhiều, nhân lúc tâm trạng đang rất tốt hắn phần khởi ôm hôn cô thỏa mãn với nụ hôn ngọt ngào

Hắn đưa cô xuống lầu ăn sáng, hắn nắm chặt tay cô một giây cũng không rời cô, đáng người cao ráo nghiêm nghị vừa sai bước chân đầu tiên chạm đến cầu thang đã có rất nhiều người hầu chờ đợi cúi đầu chào hỏi

_Chào đại thiếu gia, mời ngài ăn sáng

Hắn chán ghét nhìn đám người hầu suốt ngày theo hắn lấy lòng, ở Phàm gia không có điều gì làm hắn hài lòng, nếu như không phải cô đang ở đây thì hắn đã không nhân nhượng ở lại làm gì, tất cả đều làm tâm trạng hắn trở nên tệ hại, chỉ có cô là niềm vui duy nhất

_Chúng ta phải về đúng không?

Cặp mắt long lanh trong veo nhìn người nào đó, giọng nói khá rụt rè vì cô đã quá sợ hãi khi mỗi lần nhắc đến Phàm gia đều bị hấn mắng chửi không thương tiếc

_ Chẳng phải em muốn tôi ở đây cho có không khí gia đình hay sao chiều ý em vậy

Ngon tay thon dài véo lên gò má ửng đỏ đáng yêu, đại thiếu gia khó tính cao ngạo bắt đầu mở lòng, cô ở trong lòng hấn đã chịu rất nhiều đau khổ khoản thời gian này hấn muốn đối đãi tốt với cô, cô nghe hấn đồng ý ở lại thì vui lắm, một cục ghét nhỏ ở trong lòng được ném đi, ma vương khó ưa cũng có lúc rất dịu nhẹ, cô thờ phào mong rằng ngày nào hấn cũng thế, hấn lúc này như con gió mát rất thoải mái

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Ở Lại Phàm Gia

_Bảo bối, con chịu ở lại rồi sao? hic...

Thật tốt quá

Phàm phu nhân vui mừng trong lòng, cuối cùng cũng có người thay đổi được bản tính như thú hoang kia bà thật sự rất vui, thầm khen cô gái nhỏ có thể thuần phục con người lạnh khốc u ám

_Bảo bối mau ngồi cạnh mẹ

Phàm phu nhân kéo hấn ngồi xuống ghế, hôm nay là ngày đặt biệt, đưa con yêu quý đã đồng ý về nhà bà còn gì vui hơn nữa tất cả cũng là nhờ vào Trương Y bà đánh giá cao cô gái nhỏ thông minh, từ đầu Phàm phu nhân không nghĩ cô có thể thay đổi hấn nào ngờ cô chiếm trọn trái tim tưởng chừng khô khốc

_Tiểu Y, ngồi xuống...cẩn thận

Hoa Trạch Siêu kéo ghế diu cô ngồi xuống một cử chỉ nhỏ cũng không rời khỏi, hấn ngồi cạnh cô ánh mắt luôn hướng về cô, cô ngại ngần không dám nhúc nhích quãng thời gian sau này hấn đã bắt đầu đem cô đến đây, Phàm gia có rất nhiều người nên cô rất lo lắng

_Mời bố mẹ ăn cơm

Hấn dù đi xa vẫn không quên lễ nghĩa, hấn nhân nhặt đưa tay gấp thức ăn cho bố và mẹ, sau đó xoay sang cô

_Tiểu Y, ngoan há miệng ra

Hoa Trạch Siêu không để cô động đũa mà ân cần gấp thức ăn đến tận miệng cô, cô trở mắt vẫn không dám há miệng, hấn vẫn ung dung chờ đợi nếu cô không nghe lời sẽ lập tức dùng ánh mắt nguy hiểm đe dọa

_Con người ta còn đi học, A Siêu đừng có vồ vĩa quá

Phàm chủ tịch nhắc nhở con trai, ông nhớ lại chuyện tình trường của mình cũng từng như vậy

_Đừng, tôi tự ăn được

Lâm Trương Y đẩy bàn tay hấn ra xa, sắc mặt không được thoải mái cúi xuống vội vã uống ngụm nước lấy lại bình tĩnh, có người liếc mắt nhìn không vừa ý nhưng không dám nói đó là An Thuần Hy, ả không thích cô thậm chí còn rất ghét

_Mấy người nghĩ tôi ăn bám à? Đợi đi tôi sẽ lấy hết tài sản này, lúc đó tôi tổng cổ từng người ra ngoài đường lê lết

An Thuần Hy điện tiết ghen ghét ngấm ngấm, cả nhà họ Phàm giờ đây không ai tin tưởng ả ta cả, họ im lặng là để chờ ả ta sinh đẻ lấy ADN mà thôi, thấy tình hình không ổn, ả ta vội bước đến gần Trương Y

_Lâm tiểu thư mời cô thử canh vi cá này, nó rất ngon đó nha!

_Giọng nói này?....

Lâm Trương Y nhũn mảy ôm đầu cô cứ thấy giọng nói này rất quen nhưng không thể nào nhớ ra được, một cảm giác bất an vừa tiếp cận khuôn mặt xinh đẹp kia đã thấy không có thiện cảm, cô mãi chăm chú nhìn ả ta cố gắng để nhớ xem trong những lần gặp gỡ cô đã thấy ả ta ở đâu

Cô đau đầu không tài nào nhớ nổi nên buộc miệng hỏi thẳng, ánh mắt sợ hãi nhìn ả ta, đối với loại người này không hiểu sao cảm giác cô rất sợ, trong lòng không thể nào bình tĩnh được, rất bất an, ả ta sợ cô phát hiện nên cố ý làm đổ bát canh lên người cô

_Ồi...Lâm tiểu thư tôi xin lỗi

_Vợ ngọc, có bông chỗ nào không?

_Tránh ra...

Hoa Trạch Siêu lồng lộn đen tối, trên trán nhăn nhúm chau lại, bao nhiêu bức tức tràn về, con người nóng nảy không lúc nào nhịn được phiền não chán nản nhếch môi mở ra dò hỏi, hần đứng dậy kéo cô ra khỏi bàn ăn, về mặt tối sẫm trông rất đáng sợ quất nạt, một cử động nhẹ làm cô đau làm hần không yên, hần hậm hực người cộc cần muốn mắng chửi

_Đi, tôi đưa em lên phòng

Hần bỗng cô lên, hần nhìn vết dầu mỡ ở trên ngực cô thì không vui, cô muốn vùng vẫy thoát khỏi vòng tay đang bế cô trong ngực, trước mặt mọi người hần làm cô khó xử quá, cô không muốn vì sự cung nịnh này mà làm cho nhiều người nghĩ cô thích làm nũng, việc này như đang khiêu khích lòng ghen tị của nhiều người trong biệt thự, nếu không phải cô muốn hần hàn gắn tình cảm gia đình thì cô đã không muốn ở lại đây, cô chẳng khác nào kẻ dùng thân ăn bám, lại làm nhiều người nhìn ngó không thoải mái, đa số đều không ai thích cô vì cô đã chiếm trọn sự quan tâm của hần

Hoa Trạch Siêu cẩn thận đưa cô về phòng, hần mạnh bạo đá cửa phòng bật ra, hần nhẹ nhàng đặt cô xuống phòng tắm, bàn tay cời cúc áo bị bản của cô

_Hoa tổng, anh bỏ tôi ra, để tự tôi làm được

_Em mới gọi gì?

Hoa Trạch Siêu gằng giọng hỏi, chỉ cần một chút sợ ý không quan tâm hần là hần nổi cáu ngay

_Ờ...ờ..ông xã em tự làm được

_Ngoan, đừng có bướng

Hần không ngừng tay, ánh mắt ngập tràn lo lắng nhìn cô, hần lau đi vết bẩn dầu mỡ trên người cô, ân cần một động tác nhỏ cũng không rời khỏi cô, hôm nay hần thật lạ không còn lạnh lùng khó gần như ngày nào, Hoa Trạch Siêu như trở thành con người khác, dịu nhẹ biết quan tâm người khác, thời gian trôi qua cô đã dùng sự mềm mỏng lấp đi cái ngang tàn trong hần

_Vợ à! Đừng sợ, tôi ngày nào cũng muốn chăm sóc em

Hần hôn lên trán cô, sau khi dội rửa vết bẩn trên người hần bế cô lên giường, vẫn không để cô tự do thay quần áo, hần tự tay chọn cho cô bộ váy mới

_Đồ đáng ghét thì ra anh giấu hết váy áo, biến thái...

Lâm Trương Y thét lên, cô phát hiện toàn bộ tủ quần áo đều được hần cho dời đi chỗ khác, từ hôm nay hần muốn tự tay chăm sóc cô mà không để ai tiếp cận cô, lúc nào cũng khur khur ở bên cạnh cô, lấy mất tự do của cô nhất cử nhất động đều không để cô một mình rời khỏi hần, hần bây giờ cuồng đã cuồng lấy cô trong đầu có suy nghĩ không chỉ muốn lấy đi thể xác cô mà còn muốn lấy đi tất cả những gì thuộc về cô nhất là về phương diện tình cảm đạo gần đây hần không thích để cô đi ra bên ngoài vì lo lắng có kẻ nhìn ngó.

_Ờ cùng tôi không cần mặc váy áo...haha

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Cô Chỉ Là Tình Nhân

Lâm Trương Y uỷ mị trong bộ váy trắng trang nhã, cô thuần khiết như hạt sương mai vương đôi mắt nhìn hần rất lâu, giữa biệt thự xa hoa rộng lớn hần để cô ở lại rồi đi làm, trong lòng cô có chút bất ổn, bây giờ không giống như lúc trước cô thoáng cái suy nghĩ tuy trong lòng của Hoa Trạch Siêu xem cô là vợ nhưng mình ở lại đây vì thân phận gì, mọi người sẽ nhìn cô kiểu gì? Chẳng khác nào cô cũng chỉ là một trò mua vui cho hần, mọi con mắt ghen tị khinh bỉ đều như muốn khẳng định điều đó

_Bà xã ở nhà ngoan, tôi sẽ về sớm, buồn chán cứ sang phòng tâm sự với mẹ, mẹ rất thích em, nên em không phải lo

Hoa Trạch Siêu vuốt tóc cô, hần ve vuốt bàn tay mềm không muốn rời, ánh mắt tràn ngập hơi ấm dành cho cô

_Tôi thấy thế này không tiện, dù gì Hoa tổng à...dù gì anh cũng về Phàm gia rồi hay là để tôi về nhà đi, được không?

_Vớ vẩn

Hoa Trạch Siêu tối sầm mặt mày, tâm trạng đang vui thì chuyển màu tức giận, dạo gần đây hần muốn cô ở bên cạnh ngày đêm cũng không thoả ý nhiều khi còn muốn đem cô theo khắp mọi nơi vị trí của cô trong lòng hần cũng thay đổi rất là quan trọng hần còn muốn giữ cô cho riêng mình làm sao có thể để cô tự do về nhà, hần đồng ý về Phàm gia cũng là vì muốn cô được chăm sóc đặc biệt hơn, cũng muốn cô bước chân danh chính ngôn thuận vào Phàm gia tiếng tăm lẫy lừng, do công việc bận rộn quá hần vẫn chưa có thời gian đề cập đến chuyện lễ cưới và cô vẫn còn phải đi học chưa gì cô đã muốn rời khỏi hần đi về nhà, vừa nghe thôi hần đã muốn giam lỏng cô trong phòng cho rồi

_Nhưng mà ở đây...

Cô nhú mồm lo lắng bao nhiêu phiền não đều giấu trong đôi mắt ngập nước, ở lại Phàm gia cô không có cảm giác an toàn cô không dám nói ra vì sợ làm mất hòa khí giữa hần và gia đình

Nói tới nói lui hần vẫn quyết định giữ cô ở lại Phàm gia, thứ nhất hần đã chấp nhận về sống cùng gia đình mình, thứ hai hần muốn cô quen thuộc nơi này vì vài ngày nữa khi ổn định công việc chắc chắn một đám cưới thế kỷ sẽ diễn ra, thứ ba hần lúc nào cũng chắc chắn An Thuần Hy không phải mang thai cho mình nên để cô sống ở Phàm gia để An Thuần Hy thôi ngộ nhận rằng bản thân còn là vợ hần, hần đã đồng ý bỏ qua lỗi lầm của An Thuần Hy cũng vì cô không muốn hần thể hiện bản tính tuyệt tình trong gia đình, hy vọng rồi mọi chuyện sẽ ổn

_Lâm tiểu thư, con không chấp nhất chuyện A Siêu đã có vợ chứ? Từ lâu ta đã xem con là con dâu, còn thương như con gái

Phàm phu nhân xuất hiện sau lưng cô, cô giật mình làm tay vô thức ngắt đi hoa hồng trên cây, ngoài vườn hoa giờ này trời cũng sắp mưa, cô nhìn mấy bông hoa nhỏ trước gió sắp kéo bão mà lòng bất an

_Phàm phu nhân quá lời, con đâu dám có ý bất mãn, chuyện cũ qua rồi, con cũng rất thích phu nhân

Cô xua tay, Trương Y rất ít khi đề bụng chuyện gì, cũng vì bản chất quá tốt nên mới bị lợi dụng

_Năm xưa là ta không rõ chuyện, do ta quá nuông chiều An Thuần Hy nên để con bé làm càn lợi dụng thời cơ để kết hôn, cũng may A Siêu không bao giờ có hành vi sai trái trong suốt thời gian diễn ra hôn nhân đó, bây giờ ta thật sự mong con mau mau trở thành con dâu của ta

Phàm phu nhân nắm tay cô phân trần, bà nhìn cô âu yếm yêu thương, giờ thì thật sự rất thích cô

_Con dâu cái gì chứ? Nha đầu này nghe mấy lời khen ngợi từ mẹ đã bắt đầu huênh hoang ra mặt, nếu không phải cô có công đưa A Siêu về đây thì tôi tổng cổ cô đi lâu rồi, bần hèn giả tạo

An Thuần Hy xuất hiện, à ta không tiếc lời nói mấy câu chối tai, An Thuần Hy tuy mất đi lòng tin của Phàm phu nhân nhưng vẫn tìm cách hại cô

_Cô mãi mãi chỉ là tình nhân mà thôi, tôi không phải là ghen tị mà nói thế đâu, tuy là tôi đã biết thân biết phận rằng A Siêu xem như người dung nhân nhượng cho tôi ở lại đây nhưng mà cô đừng giận tôi nói lời khó nghe nha, tôi chỉ là muốn tốt cho cô thôi, giữa chúng ta nên thân thiết với nhau hơn đúng không?

An Thuần Hy lên tiếng thâm độc, lời của ả ta nói chẳng khác nào mũi dao nhọn cửa vào tâm trí cô, mãi mãi chỉ là tình nhân, cô nghe mà chua xót, ả ta thật giỏi đóng kịch thấy cô thất thần đứng ngẩn ra, ả ta nắm tay cô siết chặt

_Cô bỏ qua lỗi lầm của tôi được không? Chúng ta bây giờ là chị em tốt

Lâm Trương Y bị cái siết tay làm cho búng tỉnh, cô hoang mang nhìn người đối diện, An Thuần Hy này thật sự muốn thân thiết và đối xử tốt với cô hay chỉ đang giả tạo.

_Nếu tôi chỉ là tình nhân vậy cô mau mau chứng minh đưa bé trong bụng mình đi, đừng để tiêu tam như tôi qua mặt. Không tư tình thì chả phải sợ, với lại sau ba tháng đầu mang thai là có thể xét nghiệm ADN rồi còn gì? Giấy trắng mực đen mà Hoa tổng còn không tin cô thì phải xem lại con người cô rồi đó, với lại tôi cũng không lo lắm về 9 tháng sau, cũng vừa lúc tôi tốt nghiệp, cũng có thể là một đám cưới

_Giỏi cho cái mồm thôi của mày dám lên mặt...hừm..

An Thuần Hy liếc ngang liếc dọc suy tính, trong lòng rất tức giận muốn giết chết Lâm Trương Y nhưng phải nhịn lại vì đại cuộc

_Chỉ là cô và Hoa tổng đã ly hôn nên tôi mới dám nói như vậy, Hoa tổng đã từng vì cô mà rất đau khổ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Không Nhớ Ra Nỗi

Tiếp tục với câu chuyện đang dở giữa An Thuần Hy và Lâm Tương Y, à ta vẫn đang siết chặt tay cô trò chuyện như hai người thân thiết

_Tương Y! Cô cho tôi xin lỗi những chuyện trước kia nha, nói gì thì nói bây giờ cô làm tình nhân của A Siêu cũng hạnh phúc vậy, ngày đêm hoang ái còn có thật nhiều tiền, ở không vận động vẫn kiếm ra tiền

An Thuần Hy nói nhỏ nhẹ, từ tốn tỏ vẻ thân thiện thật ra còn ghê gớm hơn loại rắn độc, nói lời nào đều kèm theo ý xấu sâu sắc nhấn mạnh cô chỉ là người làm ấm giường của Hoa Trạch Siêu

_Tôi không còn nhớ chuyện cũ, đã quên hết rồi

Lâm Tương Y cười trừ đáp lại, cô không thể để bụng chuyện An Thuần Hy quá lâu bản thân cô vốn nhân từ với lại cứ nghĩ đến mấy chuyện không vui thì cũng không khá lên được, những gì ả xấu xa này làm nhất định có một ngày nhận lấy kết cục không tốt, Tương Y tin là vậy, trước mắt không nên hận thù làm gì cho phiền lòng, tấm lòng thật đơn giản

_Thật chứ?

An Thuần Hy hỏi lại, cô ta cố ý dùng ngón tay dài bấu vào lòng bàn tay cô để nó chảy máu, à ta không lúc nào là thói ý định xấu xa hãm hại cô

_A...ui da...

Lâm Tương Y giật mình ôm bàn tay bị bấm một dấu to, cô nhúu mày kêu khê vì đau

_Ấy chết, do tôi xúc động quá, cô đừng trách nha, cô là người của A Siêu, nếu để A Siêu biết thì tình cảm giữa tôi và anh ấy sẽ tệ lắm, mong cô thương xót đừng mách với A Siêu nào...Để tôi xem tay cô có sao không?

An Thuần Hy nắm tay cô tỏ ra sợ hãi, ánh mắt hồi hồi dò xét động tĩnh từ cô, biết cô nhạy cảm dễ xúc động nên cố tình đánh vào điểm yếu này, à ta dùng một nắm gió đó dạng bột màu trắng thoa vào tay cô, như là quan tâm đến cô lắm

_A...rất quá...đau quá, đây...đây không phải là muối hay sao?

Nhìn An Thuần Hy đơn đã bước đi, cô cắn môi vì đau nhận ra trên tay mình là muối chứ không phải loại thuốc bôi vết thương gì cả

_Sao mình có cảm giác, An Thuần Hy rất giống người phụ nữ hôm trước bắt cóc mình, nhưng mà...cuối cùng lại là Phong Tước giam giữ mình?.....hazzz....tiểu Y à...lại nghĩ đi đâu vậy, An Thuần Hy làm sao quen biết Mộ Phong Tước được

Lâm Tương Y vừa rửa vết muối trên tay vừa nghi hoặc nghĩ ngợi, cô có cảm giác An Thuần Hy rất giống người hôm nọ nhưng không có cơ sở để xác minh

_Tiểu Y, đi học ngoan, chiều tôi đến đón em

Hoa Trạch Siêu nhìn bóng dáng bé nhỏ trong bộ đồ thể dục đang vui cười vẫy tay rất hồn nhiên, chỉ muốn đem cô về cung nựng mà thôi, không thiết học hành gì hết

_Tạm biệt, anh đi làm đi, nhanh lên để bạn học nhìn thấy thì phiền lắm

Lâm Tương Y vui vẻ nhoẻn miệng cười tạm biệt, hôm nay cô có tiết kiểm tra môn chạy của thầy Đường, nên phải đi sớm chuẩn bị

Trong giờ học thể dục ngoài trời..

_Nè..nè Lâm Tương Y, em đừng nghĩ mình có quen biết với A Siêu thì tôi cho em cao điểm, đừng mơ ha? Sau thời gian em được miễn giảm, bây giờ muốn có điểm phải chạy gấp đôi cho tôi, 10 vòng..

Đường Vũ Phùng lớn giọng nói, còn nói rất dai rất dài trên tay cầm cây thước to toan đánh vào mông cô mấy cái

_Chạy nhanh...hay muốn 0 điểm??? Nha đầu này? Tình nhân thôi mà tưởng vợ lớn à?

Đường Vũ Phùng nghiêng ngàm mắng chửi, do là mới chia tay người yêu nên sẵn trút vào cô luôn

_Học...học...

_Còn...còn những 7 vòng...chết...chết mất...

Lâm Tương Y nhìn đoạn đường trước mặt mà khóc thét trong lòng, vừa mệt vừa choáng, hai chân bắt đầu loạn choạng

_Hộc...hộc...

_Tiểu Y à? Cậu chạy nổi không đó, hay vào sân đi...

Một bạn học quan tâm cho cô, trông cô có vẻ bất ổn hai chân cứ lảo đảo mất phương hướng..

_Hay là mình lén nghỉ một lát...chỉ một lát thôi...thầy ấy lo tán tỉnh nữ sinh chắc không biết đâu...Hộc...

Cô dừng lại tốc độ chạy giảm dần lén lút nghỉ mệt, nếu không đứt hơi chết mất

_Uhm...Ọe...ọe...

Cô cảm thấy không được khỏe, phải chạy đoạn đường xa bao nhiêu thức ăn trong bụng đều muốn nôn ra

_Uhm...ọe...

_Lâm Tương Y ai cho em dừng lại...chạy cho tôi...

_Vâng...ọc...ọc...

Không còn cách nào khác cô đành phải ôm miệng chạy, trong tư thế không ngừng nôn ói, cho đến khi không còn chịu được nữa, cô ngất xuống đất, gương mặt tái xanh, hai bờ môi nhợt nhạt cùng tay chân run rẩy

_Thầy ơi...Tương Y bị ngất

Một bạn học trông thấy tình hình nguy cấp của cô thì chạy đi thông báo

_Cái gì? Chết tiệt...họa đến rồi, A Siêu mà biết sẽ băm mình ra, hừm...chạy không được thì đừng cố phiền thật...

Đường Vũ Phùng dựng đứng tóc gáy, hoảng sợ chạy ra sân nơi cô đang nằm một đồng bất tỉnh

_Lâm Tương Y...Học trò này, tôi đưa em đến phòng y tế

Đường Vũ Phùng bồng cô trên tay, nhanh chóng nhấc cô lên đưa đi

_Trạch Siêu...

Cô ôm cổ thầy Đường mơ màng, miệng còn gọi thầm tên hắn, hai mắt nặng trĩu không mở nổi

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Tin Vui Bất Ngờ

Đường Vũ Phùng đưa cô đến phòng y tế, cái phòng y tế này thường ngày Lâm Tương Y dù có đau ốm cũng không bao giờ bén mẫn đến, vì nó được cô cho là nơi ô quế, một nơi mà thầy Đường thường dụ dỗ nữ sinh

_Nha đầu này...còn không mau tỉnh dậy bị làm sao đây?

Đường Vũ Phùng bức dọc nhìn Lâm Tương Y bất động nằm trên giường bệnh, thật là phiền nếu để Hoa Trạch Siêu biết được, hắn sẽ cho Đường Vũ Phùng một trận vì dám ức hiếp cô

_Tốt nhất mình không nên để a Siêu biết, học trò này ngất một lát thì tỉnh thôi

Đường Vũ Phùng khám bệnh cho cô, vừa đặt ống nghe lên tim cô đã cảm thấy có chút vấn đề, giật mình phải nắm tay bắt mạch mới thôi hoảng hốt

_Hự...hự...nước...

Lâm Tương Y tỉnh dậy, mặt này vẫn còn tái xanh ngược nhìn người trước mặt đòi uống nước

_ Đây...uống đi...

_ Thầy...thầy...em muốn về lớp

Lâm Tương Y không muốn nghỉ ngơi ở đây, cô muốn về lớp tiếp tục học tiết sau, mặt mày kém sắc còn rất yếu

_ Lâm Tương Y em đứng lại đó!

Đường Vũ Phùng ngang ngược kéo tay cô giữ chặt, đã vậy còn nhanh chóng kéo rèm, đóng cửa lại

_ Thầy Đường, thầy làm gì vậy? Em la lên đó, không ngờ Hoa tổng có một người bạn cận bã đến vậy

Cô nhúm mày bực dọc, hai mắt liếc ngang liếc dọc tìm xem có khúc cây nào không để gác lên đầu ông thầy biến thái, ở trường nữ sinh chắc cũng sắp bị anh ta ăn sạch hết rồi

_ Học trò này, em ăn nói cần trọng, a Siêu nghe được sẽ xử bắn tôi đó. Tôi hỏi em cái này...

_ Hỏi...hỏi cái gì? Mau mở cửa đi

Lâm Tương Y không muốn nghe bất cứ thứ gì, cô chỉ muốn mau mau thoát khỏi đây

_ Lần trước trong tiết sinh hoạt phòng tránh thai cho nữ sinh em dám vắng mặt, bây giờ mang một bụng rồi...giỏi...giỏi lắm...tuổi trẻ tài cao ha?

Đường Vũ Phùng lắc đầu đau khổ, khi không mình là người đầu tiên biết được chuyện động trời này, đã vậy cô vẫn còn là nữ sinh, chuyện này đồn ra chắc chắn trở thành chủ đề Hot nhất

_ Thầy nói...urm...ợe..ợe...

Lâm Tương Y xúc động sững sờ vừa nghe đến mang thai bụng dạ đã muốn nôn ói chịu không được phải vội vã chạy đến bồn rửa mặt nôn ra

_ Chết rồi, mình có thai...hức...chuyện này?...bây giờ phải làm sao đây?

_ Sao hả? Nữ sinh gì mà không lo học, suốt ngày bám theo a Siêu cau đầu, bây giờ thì hải lòng rồi

_ Thầy im đi...hừm...

Lâm Tương Y không ngừng dụi nước trên mặt, chuyện này thật sự đến quá bất ngờ, cô còn chưa có dự định gì cả, mọi chuyện vẫn còn làm cô bàng hoàng ngẩn ngơ

_ Về phương diện này a Siêu thật là phong độ, sắp làm bố rồi, để tôi gọi điện chúc mừng, bạn thân nhất của tôi

Đường Vũ Phùng lấy điện thoại định gọi cho Hoa Trạch Siêu, nhưng cô đã ngăn lại

_ Đừng, thầy đừng gọi, xin thầy giữ bí mật chuyện này giúp em, em không muốn Hoa tổng phải khó xử, chuyện về An tiểu thu vẫn chưa giải quyết xong, đến thời điểm thích hợp em tự biết nói ra

Lâm Tương Y nói xong thì tự động bỏ đi, để lại Đường Vũ Phùng đang ngơ ngác không tin nổi

_ Tôi có nói là đồng ý giữ bí mật đâu? Làm gì vậy chứ? Nha đầu này...

Hôm đó Lâm Tương Y xin về sớm bỏ qua hai tiết toán cuối giờ, tâm trạng bây giờ rất bất ổn, vừa vui lại vừa buồn, cô rất thích đứa con thiên thần này nó là kết quả của cuộc tình ngọt ngào giữa cô và hán nhưng nỗi buồn về chuyện gia đình hán vẫn loay hoay quanh trong đầu khi mà An Thuần Hy cũng đang mang thai, có phải cô chịu thiệt thòi nên không muốn nói ra

Khi ra đến cổng trường, cô vẫn chưa được yên ổn về nhà mà bị thầy Phùng đi theo cản đường

_ Phụ nữ có thai phải đi đứng cẩn thận, nghỉ ngơi đúng giờ ăn uống đầy đủ, tránh chạy nhảy, không nên...

_ Thầy có tình la cho cả trường biết phải không? Hừ...

Lâm Tương Y đỏ mặt nhìn trước nhìn sau, với volum cực đại này không chừng người ta còn hiểu lầm là cô đang đùa với thầy Đường, Đường Vũ Phùng ở trường nổi tiếng sát gái mà

_ Tôi chỉ là nhắc nhở thôi, vì em là tiểu mật của A Siêu mà, hừm...tương tôi muốn biết đầu tiên lắm à? Bí mật cái quái gì chứ?

Đường Vũ Phùng cời áo khoát khoát cho cô, sức khỏe cô quá yếu, bây giờ còn mang thai

_ Học không lo học, suốt ngày dụ dỗ a Siêu, thật là...

_Thầy đừng quá đáng nha, thầy nhai như bã kẹo vậy? Thầy đúng là người không giữ được bí mật, vô dụng

Lâm Tương Y nghiêng ngàng bức tức, cứ mở mồm là thầy Phùng có ý muốn phanh phui chuyện này thật là phiền

_Ồ...nha đầu này? Dám nói tôi vô dụng? Em..

_Có nữ sinh tìm thầy kia...

Thừa cơ hội Lâm Tương Y lo mà chạy thoát khỏi ông thầy phiền phức này, lăm mồm khỏi phải nói

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Không Thể Nói Ra

Tập Đoàn Hoa Vũ tầng 101....

_Hoa tổng, bên dưới có...

Hải Đan rút rề vào phòng làm việc của hần thông báo nhưng lời chưa nói ra hết đã bị hần nạt ngang

_Không tiếp ai cả...ra ngoài đi

Hoa Trạch Siêu cảm thấy rất bức mình vì nghĩ đến cái thai trong bụng An Thuần Hy, có lẽ cảm giác hồi hộp đã bắt đầu lang truyền, hần sợ lẽ nào định mệnh sắp đặt có thể đẩy Tương Y bé nhỏ của hần xa mãi, sợ một ngày hần phải nhẫn tâm bỏ rơi cô

_Nhưng mà có...

_Đã báo ra ngoài, có nghe không?

Hoa Trạch Siêu quát tháo hất mạnh cuốn sách to trên bàn xuống đất, Hải Đan sợ quá đành im lặng đi ra ngoài

_A Siêu! là tôi...

Một giọng nói nhỏ nhẹ rút rề, lần đầu Lâm Tương Y gọi hần thân mật như vậy, ánh mắt người nào đó ngẩn lên, vô tình nhìn vào đôi mắt long lanh, thân người nhỏ bé trong bộ đồng phục trông rất ngọt

_Tiểu Y? Làm sao đến đây...đồ ngốc này? Không cần phải học sao?

Hoa Trạch Siêu xúc động, gương mặt u tối bỗng ngập tràn hạnh phúc vội vã đến gần, hai tay nhấc cô lên bông trong ngực âu yếm

_À, do là tôi...

_Hừ??? Hôm nay biết ngọt ngào lấy lòng rồi sao? Hồ ly này ghê gớm thật, trốn học đến tận đây?

Hần cười vui vẻ vuốt má ngón tay trên mặt cô, cánh môi vừa nói vừa cắn gặm quanh vành tai cô

_Tôi...tôi đã có...

_Hoa tổng, bệnh viện X vừa gọi, họ đã gửi ngày dự sinh của Hoa phu nhân đến rồi ạ, ngày giờ dự là rất gần...ơ...ơ...

Hoắc Kiệt Nam cái mồm còn hơn tên lừa, vừa tự tiện mở cửa đi vào đã nói không thẳng lại được, vì vậy Lâm Tương Y đã nghe tất cả, ý định nói rằng mình có thai cũng đành rút lại, mím môi khó xử

_Tôi biết rồi, mau ra ngoài đi

_Tiểu Y, thiết thời cho em..

Hoa Trạch Siêu dùng ánh mắt thâm tình dò xét, sợ là đã làm tổn thương cô, thật ra việc này làm hần rất phiền não

_Tôi...tôi không sao, nếu...nếu như đó là cốt nhục của anh, vậy anh...vậy anh tất nhiên phải biết hồi lỗi trở về bù đắp cho An tiểu thư rồi, tôi...tôi sẽ không bao giờ xuất hiện trước mặt anh nữa, có lần anh hỏi tôi có hận anh không? Tôi đã trả lời rồi mà, là do tôi mù quáng, anh không được tự trách mình

_Đồ ngọc này nói gì vậy hả? Hừm...

Hoa Trạch Siêu nghe từng câu từng chữ càng đau lòng hơn, lẽ nào duyên phận ngắn ngủi, hắt hắt lời trên môi cô bằng nụ hôn vội vã, lẩn át nước mắt trên mặt, đã biết sẽ phải quay về mà lòng còn vẫn vương

_Cách...

Trong phòng không khí đang nồng ấm đắm đuối thì lại có 1 người tùy tiện xông vào mà không gõ cửa, đó chính là thầy Đường, ông thầy quái gở ái ngại nhìn hắt hắt mắt chặt môi cô tha thiết nghiền đầu tận hưởng

_Ồ...hừm...

Lâm Tương Y ngại quá cúi mặt hổ thẹn, cô đứng dậy, rời khỏi vòng tay hắt sang ghế khác ngồi xuống lúng túng

_Cậu đến có chuyện gì? Có phải ở trường học có ai bắt nạt tiểu Y?

Hoa Trạch Siêu kéo ghế mời bạn, Đường Vũ Phùng lắc đầu không hiểu bản thân bị gì mà từ khi biết tin cô mang thai thì đứng ngồi không yên còn muốn đi theo bảo vệ cô, sợ cô thiệt thòi khi ngốc nghếch không nói ra

_À...không...không có, chỉ là em ấy quên sách, xem nha đầu đó kia...đang học thì nhớ cậu quá nặng nề đòi về...hừm...học hành thì không lo

Đường Vũ Phùng đành nói lảng sảng một chuyện, nhìn thái độ của Hoa Trạch Siêu đoán được là cô vẫn không can đảm nói ra chuyện mình mang thai, Đường Vũ Phùng bước đến gần cô trả cho cô quyển sách rồi dặn dò

_Trong đây có toa thuốc bổ, mua mà uống, mai nhớ đi học tôi hướng dẫn thêm, bụng to ra thì khó mà giấu

Lâm Tương Y đơ người không biết tính sao, ông thầy này nói dai nhưng được cái tốt tính, còn dặn dò cô rất kỹ

_Em nhớ tôi đến vậy sao đồ ngọc?

Nghe Đường Vũ Phùng nói Hoa Trạch Siêu rất vui vẻ, hường ánh mắt còn hơn cả mặt ngọt nhìn ngắm thiên thần uy mị trong lòng

_Thôi, tớ về

Đường Vũ Phùng ngậm ngùi ra về, trong lòng trống rỗng không giải thích được

_Mình làm bố đỡ đầu cho đứa bé cũng được mà...haxx...tôi được làm bố rồi đấy, tôi có con rồi...

Tên Đường Vũ Phùng bỗng dưng bị trói buộc vào một chuyện không đâu, chỉ là vô tình làm người đầu tiên biết tin Lâm Tương Y mang thai mà đã cuốn quýt muốn làm nhân vật chính mặc kệ lý trí đang cho rằng việc đó không thể được

_Cái thai đó của mình thì có phải rất tuyệt...

Khi trong phòng chỉ còn lại hai người, Hoa Trạch Siêu mới kéo tay cô đến gần. Tay luồn qua eo nhỏ nhắc cô ngồi xuống bấp đùi mình để cung nệm

_Tiểu Y, nhớ tôi ra làm sao? Mau thể hiện đi

Hắn tham lam cho tay vào áo cô kéo áo ngực xuống bụng, lúc đám lá được vạch ra hắn xoa xoa hai nắm xôi ấm nóng, nghe cô nói nhớ hắn đến bỏ học chạy vào tập đoàn gấp cho bằng được thì lúc này trong lòng đang rất muốn, tâm trạng cực kỳ phấn khích

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Em Rất Yêu Anh

Lâm Tương Y quên mất chỉ cần một lời nói nhớ của mình thôi cũng đủ làm dục vọng của người nào đó trỗi dậy, có can ngăn thế nào cũng không dập được, mà vòng vo một hồi sẽ phải nói ra chuyện mang thai, còn nếu để hắn thỏa mãn một trận thì bé con trong bụng nguy mất, cho nên cô đành chủ động điều khiển lửa tình đang bốc trong lòng hắn

_Hoa tổng, hôm khác được không?

_Hôm khác cũng được..

Hoa Trạch Siêu gật đầu, cô nghe mà vui lắm, hôm nay mặt trời mọc đằng tây nên hấn mới tha cho cô

_Hôm nay vẫn tiếp tục, em khác vẫn vậy, tôi sẽ gia tăng em đừng lo tôi lạnh nhạt với em, tiểu Y đừng vòng vo, tôi không đợi được

Hấn nhắc cô lên xoay cô về phía đối diện hấn, cả hai ngồi trên ghế chật vật nhưng rất nóng bỏng, hấn là đang muốn ở ngay phòng làm việc cùng cô, nghe hấn nói mà cô hoang mang, hết cách đành phải chấp nhận nhìn hấn hung dữ cắn vào anh đào của cô

_Hoa tổng, tôi thấy không được khỏe, hôm nay ít thôi, nhưng bù lại tôi sẽ chủ động mà

Sợ ảnh hưởng đến cục cưng trong bụng, càng không thể dập tắt tính hung hăng của bố nó, cô chủ động ôm gương mặt mỹ nam với ánh nhìn sắc bén lên cao áp vào đó nụ hôn ngọt ngào, cái lưỡi cũng linh hoạt đẩy vào trong dò tìm khoan miêng hấn, Hoa Trạch Siêu lần đầu được cô gan dạ tiến đến như vậy cảm thấy cực kỳ thích thú còn rất nóng, máu huyết cứ dồn hết xuống bụng dưới làm bảo bối nhanh chóng cứng lên, đẩy cao muốn đi ra ngoài

_Tiểu Y...nói là yêu tôi rất nhiều...ngoan

Hấn ngẩn mặt nhìn ra phía cửa, từ bên ngoài có thể nghe được tiếng bước chân của những nhân viên đang làm việc, bên trong phòng trần xung tình vẫn đang dữ dội, Lâm Tương Y lướt nhẹ trên ngực hấn cời ra những cúc áo sơ mi, bàn tay nhỏ tiếp tục dò xuống cời cúc quần, kéo dây khóa, chủ động cầm lấy vật cứng ve vuốt

_Hừm...Y...nói yêu tôi...

_Em... yêu anh rất nhiều, Siêu...em yêu anh...

Lâm Tương Y nghẹn ngào nói, thật sự trong lòng cô đã yêu nam nhân này rất nhiều, từ lúc biết tin mình mang thai cô càng yêu hấn hơn và có lẽ nếu hấn biết thì hấn cũng như cô yêu và điên cuồng ruồng bỏ tất cả vì cô, nhưng một khi mọi chuyện chưa sáng tỏ cô sẽ không ích kỷ như vậy. Chỉ cần một thời gian nữa cô nhất định nói ra

_Tiểu Y...hừm...

Hoa Trạch Siêu ôm chặt lấy cô liếm mút anh đào mê say, bên dưới những ngón tay nhỏ cứ xốc mạnh bảo bối lên xuống làm hấn rất sung sướng, cùng nhau tận hưởng ngọt ngào cùng với người mình yêu là hạnh phúc vô tận

_Ah...Siêu...em...

Hấn nhìn thấy gương mặt ngây thơ rất lôi cuốn, cánh môi cứ cắn vào nhai rít lên vì quá hưng phấn, hấn yêu khuôn mặt này vì yêu quá nên lúc nào cũng muốn làm loạn. Một tay kéo mỏng cô về phía bụng mình, lúc cô đang ngồi, hai chân co lên hoa huyết đang mở ra với đầy mật dịch, hấn kéo một phát tay cô đang ôm bảo bối của hấn phản ứng không kịp, tư thế cứ như chính cô đem khúc thịt chọc vào cửa động, dịch chuyển mê hồn

_Tiểu Y này dụ dỗ quá. Thấy tôi không nói rồi làm tới

_Uhh...ghét...uhh...

Lâm Tương Y ngồi trên người hấn, hai tay ôm bờ vai rộng khẽ ngã đầu tựa vào, cái eo thon chậm rãi lên xuống, nhẹ nhàng hoạt động, lần đầu tiên cô ở vị trí làm chủ, gương mặt ửng hồng hạnh phúc và sung sướng, hoa huyết bị chọc rất sâu mỗi lần cô rướn người đẩy tới, khoái cảm được đẩy đến rất nhanh

_Tiểu Y này...em rất ngoan...

Hoa Trạch Siêu ngồi phía dưới cũng không kìm được xúc cảm vì bị sóc nhỏ chọc ghẹo, cái mông trắng ngần cứ xê dịch lên xuống, hấn nóng lòng đẩy người lên trên, cường bạo ra sức hòa hợp

_Ah...đừng anh...ah...

Cô khóc nức trong ngực hốt hoảng khi nhìn thấy phản thân hấn hoạt động cùng cô, lúc này cảm giác như điên cuồng vì bị chọc quá mạnh, quá sâu khiến cô không còn bình tĩnh, van nài nhưng không muốn hấn dừng

_Em muốn anh dừng cái gì...hả?

Mỗi một chữ từ miệng hấn là từng tiếng găng giọng còn nhấp lên rất mạnh làm tạo ra tiếng động có thể nghe thấy, cô thở dốc, hơi thở dồn dập rên rì

_Buổi chiều còn phải học...Ah..anh..ah

_Mặt kệ em, ở đây học cùng anh là đủ

Hoa Trạch Siêu không màng đến lời nói hỗn hênh vô nghĩa nữa, vì cô hấn như kẻ si tình hoang dại, vô cùng yêu thương mà ra sức luận động rất lâu

_Tôi đã mang thai...mang thai...

Lâm Tương Y thờ dốc co thắt dữ dội, cô chủ động đẩy mạnh hấn ra để hấn phải dứt tình dừng lại, nếu còn tiếp tục e rằng không thể, cũng may cho cô ở phía trên hấn nên mới có thể ngăn được hấn, nếu không hôm nay đã la liệt đến tối, một nam một nữ ôm lấy nhau ngồi trên ghế thờ dốc, bao nhiêu thứ trên bàn đều bị vứt sạch lộn xộn, cuối cùng cô vẫn chỉ nói thầm chuyện mình mang thai

_ Tiểu Y, tối nay muốn ăn gì? Hay là muốn ăn tôi?

Hoa Trạch Siêu bồng cô lên ánh mắt nhìn cô rất khát khe, kiểu như khẳng định cô không được lơ là khi ở bên hấn

_ Ăn gì cũng được, miễn sao không phải ăn trên giường, tôi muốn ăn nhiều một chút, còn nữa tôi chủ động là vì đây là lần cuối, sắp...sắp thi rồi, tôi phải học nhiều tuyệt đối không được làm quá đà, với lại...đạo này ăn uống thất thường ngày đèn đỏ kéo dài rất lâu, một lần đến tận 9 tháng

Lâm Tương Y viện một lý do nói dối, chỉ hy vọng hấn tin và trì hoãn được lúc nào hay lúc ấy, nhưng nhìn thái độ của hấn khi đem cô đi dội rửa những thứ hấn để lại chắc là cô không có ngày được nghỉ rồi, cánh môi cứ thay khăn tắm lau sạch những giọt nước trên người cô

_ Gì mà đèn đỏ 9 tháng, em gạt tôi à?

Hoa Trạch Siêu vừa nghe đã sinh nghi, tuy hấn không rõ vấn đề này nhưng mà vẫn là không tin được

_ À...ờ...anh hỏi nhiều quá, anh có phải phụ nữ đâu, tôi đã nói là phải thi phải học, phải tới tháng nhiều chuyện dồn dập nên không có thời gian mà.

_ Đồ đáng ghét nhà em, lúc nãy được tôi "húc" thì anh anh, em em...vừa xong là tôi tôi...muốn bị húc nữa không?

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: Nam Phụ

Sau một trận dữ dội hôm qua ở Tập đoàn, Hoa Trạch Siêu đưa cô về biệt thự tiếp tục cung chiều đến tận sáng, cả hai ôm nhau ngủ quên cả công việc, học hành...thời gian cứ như đang dừng lại

_ Tiểu Y, 1 giờ trưa rồi, không muốn đi học hay sao?

Hoa Trạch Siêu nhìn con sóc nhỏ ngủ mê say đến quên cả giờ học, lần đầu tiên hấn thấy cô như vậy, có việc gì còn hơn việc học mà cô bỏ mặc thế này, ánh mắt ngọt ngào xúc động nháy một cái, miệng lưỡi theo đó tìm ngực cô cắn từa, hấn chui vào đóng chặn mềm muốn cùng cô làm chuyện đại sự

_ Hoa tổng, để nó ngủ, hành tôi chết được, đứa con này thật là giống anh từ tổng trứng, buồn ngủ chết được hừm..

Lâm Tương Y không mở mắt nổi, từ lúc mang thai tâm sinh lý của cô thay đổi rất nhiều, phần vì phải che giấu nên tâm trạng càng trở nên nhạy cảm và mệt hơn, cũng may người nào đó mãi mê cắn gặm nên không thèm nghe ngóng nếu không đây chắc là tin giật gân

_ Tôi đã nói là đèn đỏ đang kéo dài mà sao anh buống quá vậy? Tránh ra...chết mình làm nhằm gì vậy???

Cô tung ra khỏi đám chăn mềm đứng dậy, tình trạng không vậy áo tự dưng đứng như trời trồng vì những điều lờ lờ, hấn đang sững ngơ cô bị mất hứng cau có leo xuống giường bế cô trở lại vị trí cũ

_ Tiểu Y, em làm sao vậy? Nhớ ra muộn giờ học rồi hả? Vậy ở đây luôn đi, chúng ta

_ Không mà...Hoa tổng...tôi đói...đói chết được...tôi muốn ăn đường...ăn đường...mang hủ đường đến cho tôi đi mà...

Lâm Tương Y rất khác bình thường, cô không ngại mặc lại váy áo hay đi tắm rửa vệ sinh cá nhân, bây giờ chỉ biết mình rất thèm đồ ngọt...thèm đến chết mất, nhất là đường cát...cô muốn ăn cả hủ to luôn

_ Y Y làm sao vậy? Tôi nghĩ đâu em thiếu muối chứ đâu phải thiếu đường, ngoan...tắm rửa sạch sẽ vệ sinh cá nhân sau đó tôi bảo người đem đến cho em nha

_ Hừm...nhanh nhanh nha...Hoa tổng...tôi muốn ăn lắm lắm, anh muốn gì cũng được, cho tôi đường đi mà...hức...

Cô sắp khóc, như đứa trẻ khó chịu, cũng vì con nòng nọc đặc biệt của hấn quá mạnh, tượng hình quá nhanh còn bá đạo y hệt phiên bản gốc. Chứ thật ra bản tính cô hàng ngày đâu làm nũng kiểu đó

_ Tiểu Y hôm nay biết nói ngọt rồi hấn tôi muốn gì ngoài em nữa đây, nào ngoan vào trong tắm thôi

Lâm Tương Y sau khi hơn hai tiếng được hân tắm cho thì hậm hực quên luôn việc thềm đường, lần này cô thềm mật ong hơn, thử gì càng ngọt càng tốt, bị hân lừa một vỏ nhốt trong phòng tắm tắm đến ngập thở cùng hân cô muốn nổi cáu băm chết hân cho rồi, đợi lúc hân đang chỉnh chu âu phục, cô xuống phòng ăn tự mình tìm mật ong vậy

_ Mật ong....mày ở đâu vậy?

_ Ở đây...

Đường Vũ Phùng xuất hiện trên tay cầm theo lọ mật ong thơm phức, Lâm Tương Y nhìn thấy rất hạnh phúc nhưng mà không thích thầy Đường chút nào, từ ngày biết cô mang thai thầy ấy bám dai như đĩa đói

_ Thầy...

_ Em trốn học, bỏ tiết của tôi, tôi đã nói có vài vấn đề quan trọng cần nói khi mang thai mà???

Đường Vũ Phùng đặt lọ mật ong xuống bàn, anh đến gần níu cổ tay cô siết nhẹ, ánh mắt vừa lo vừa giận cứ như cô là bạn gái của anh, và cô đang không biết nghe lời

_ Em tự biết, thầy làm như em mang thai con thầy không bằng, bỏ tay ra!

Lâm Tương Y không chịu được phát tiết cáu gắt, bức mình ông thầy quái đàng, là bạn của Hoa Trạch Siêu nhưng suốt ngày kiểm soát gấp cô

_ Cứ cho là vậy...

_ Thầy...???

Cô không tin nổi từ miệng thầy giáo có thể nói ra những điều như vậy, cô thoáng cảm giác sốt ruột, có lẽ mình đã lầm khi nhờ người này giữ bí mật

_ Chuyện này dễ mà, tôi biết chính xác ngày em mang thai đến ngày em sinh nó, chỉ cần mấy lời nhỏ là có thể xáo trộn cuộc sống của em và Siêu rồi, nhưng mà em yên tâm, tôi không phải loại bỉ ổi

Đường Vũ Phùng nhấn mạnh, anh tỏ ra cao thượng uy nghiêm. Trong lúc cô còn giấu chuyện này thì anh còn cơ hội ở bên cô

_ Đến lúc thích hợp em sẽ nói

_ Vậy theo em lúc nào thích hợp, bụng em chờ được à?

Đường Vũ Phùng lo lắng từ lúc nào bao nhiêu sự quan tâm đều dành do một người

_ Đến lúc em tìm được người đáng ông dang dúi cùng An Thuận Hy, hoặc là xác định được cô ấy đúng là sinh con cho Hoa tổng...còn nếu thầy can thiệp nhiều quá thì em sẽ bỏ học, không đến trường nữa, dù gì cũng cần thời gian để dưỡng thai

Lâm Tương Y nghĩ về cái lần mình bị bắt cóc, từ hôm đó cô đã rất nghi ngờ nhưng bây giờ không muốn nói thêm cho Đường Vũ Phùng biết, cô muốn tránh xa thầy giáo, càng xa càng tốt.

_ Muốn tránh mặt tôi sao? Em đừng mơ

Đường Vũ Phùng cảm thấy mỗi lần ở cạnh cô là một cảm giác rất đặc biệt, có lẽ vừa chia tay người yêu nên cảm xúc thay đổi khá nhanh và nhạy cảm

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Xem Cảnh Nóng

Buổi tối, Lâm Tương Y nấu chè hạt sen đợi hân về cùng ăn, cũng lâu rồi cô chưa có cơ hội nấu đồ ngọt cho hân ăn và điều quan trọng là cô thềm ngọt, cùng hân và đứa con bé bỏng trong bụng ăn chè thì cực kỳ hạnh phúc. Đang loay hoay dưới bếp thì Hải Đan đến gần gọi cô

_ Lâm tiểu thư, đại thiếu gia nói có việc đột xuất không về được, có dặn cô ăn uống rồi nghỉ ngơi, đi ngủ sớm, ngày mai đại thiếu gia về sẽ đưa cô đi chơi

_ Vậy sao? Hoa tổng bận rồi à???

Cô chán nản ngồi xuống ghế nhìn chén chè thơm phức, cất công nấu cả buổi thì hân lại bận, bao nhiêu công sức đều tiêu tan

_Vậy, Phạm chủ tịch và Phạm phu nhân có ở trên phòng không? Tôi muốn mời họ ăn chè

_Hai người họ đi chơi bài ở nhà hàng xóm rồi.

Vậy là trong nhà chẳng còn ai, chỉ còn mỗi cô và An Thuận Hy, cô buồn bã thở dài, nghĩ ngợi một lúc dù gì cũng không nên xa lánh với, cho nên cô đã lấy một chén chè khác đem lên phòng mời ả ta

Trên phòng An Thuận Hy là một cảnh tượng mà chẳng ai ngờ tới, một nam một nữ đang loã thể quấn lấy nhau, say đắm chìm vào cơn tình ái mê

_Ừm...uh...

An Thuận Hy ôm lấy người đang ông đang dùng tấm lưng trần phủ lấy mình, động tác ra vào không ngừng nghỉ ngày một gia tăng, cả căn phòng tĩnh lặng vang lên tiếng kêu dâm dăng của cuộc truy hoan vùng trộm

_Hoa Trạch Siêu đúng là thằng ngu khi bỏ qua cô, rất kích thích hấp dẫn, càng nguy hiểm càng phấn khích

Người đang ông thể hiện bản lĩnh của mình bằng những động tác truy hoan, bờ môi không ngừng cắn lên da thịt nhấp nhô của ả phụ nữ không biết xấu hổ phía dưới

_Hừm...ừm...

Người đang ông chuyển đổi tư thế ngồi trên giường lớn, hai tay ôm lấy đầu ả ta tận hưởng, cơ mặt hài lòng với việc tiểu đệ được chăm sóc đặc biệt bằng cái miệng dâm dăng của ả

_ư...Siêu...anh thật ngọt ngào....

An Thuận Hy chìm đắm trong hoang lạc sinh mộng tưởng người đang ông ở trên người mình là Hoa Trạch Siêu còn khoái cảm mở mồm nói lời dâm dăng, ả ta đúng là không biết hổ thẹn còn đưa người đang ông khác về nhà lên lút ân ái cuồng say

Đúng lúc Lâm Tương Y bước lên phòng, thấy cửa chỉ khép hờ nên đẩy nhẹ vào, có lẽ hai con người kia quá dục vọng và huênh hoang cho rằng không ai dám bén mảng đến phòng riêng nên đã quên mất việc khóa cửa, cô to mắt nhìn quần áo bị vứt dưới sàn, vừa nhìn thấy đũa vôi đóng cửa nhắm mắt không dám quan sát, chén chè trên tay run rẩy rơi xuống đất...bên trong phòng tối om, màu đen lấp đi cuộc hoang ái lên lút, tuy nhiên Lâm Tương Y vẫn nhận ra người phát ra tiếng kêu thỏa mãn trong căn phòng chỉ có thể là chủ nhân của nó, cô vẫn không có can đảm nhìn xem tên đang ông làm nhân tình của ả

_Xoảng....

_Ai đó???

An Thuận Hy nghe có tiếng động vội dừng cuộc vui đẩy người đang ông kia sang một bên nhanh chóng nhặt quần áo đi ra bên ngoài dò xét.

_Là ai? Là con hầu nào? Tao mà bắt được thì móc mắt mày ra, chỉ là em trai tao đến thăm, bọn mày nhìn ngó cái gì? Muốn bị đuổi việc không?

An Thuận Hy mặc váy ngủ đơn đã bước ra, tay còn sờ cái bụng to ra vẻ liếc ngang liếc dọc mắng chửi chạng đầu

_Hơ...rõ ràng mình nghe tiếng đang ông mà??n không thể nhầm được, làm..làm sao bây giờ?? Nếu để bị phát hiện..

Lâm Tương Y sợ hãi chưa biết tính sao, cô sờ xuống bụng mình lo lắng. Nếu để ả ta biết được cô chứng kiến đôi gian phu dâm phụ này thì ả ta sẽ giết cô mất lúc đó còn nguy hại đến cái thai trong bụng

_Vậy là An Thuận Hy thật sự ngoại tình, cô ta thật đáng sợ

Lâm Tương Y vội vã thu dọn chỗ chén chè bị bể có vài mảnh sành dưới sàn, cô nép mình vào góc tường run rẩy sợ bị phát hiện

_Meoo....

_Chết tiệt chỉ là con mèo nhỏ

An Thuận Hy mở cửa, trên người quần áo vẫn còn xốc xếch, ả ta bực dọc nghe thấy tiếng kêu của con mèo nhỏ, cũng vì con mèo mà ả tưởng rằng có người phát hiện ra, ả nhìn trước nhìn sau quan sát, nếu chuyện này bị phát hiện thì xem như ả ta không còn mặt mũi nhìn ai, có khi còn bị tống khứ Phạm gia

Lâm Tương Y vẫn còn run rẩy bàn hoàng ôm con mèo nhỏ, hy vọng nó không kêu lên, cô không muốn để Dịch Khiết biết rằng mình đã chứng kiến tất cả

_Mèo nhỏ mày nói xem, tại sao người đang ông kia lại là Mộ Phong Tước? An Thuận Hy tại sao có thể qua lại với anh ta được chứ? Cô ta chính là người đã bắt cóc tao hôm nọ, nếu Hoa tổng biết chuyện này thì...hừm...khó nghĩ quá? Còn nếu không nói ra thì An Thuận Hy sẽ làm nhiều chuyện sai trái hơn, làm sao đây? Hic....

Chương 109: Nguy Hiểm Cận Kề

Lâm Tương Y ôm lấy con mèo nhỏ hoang mang, mèo nhỏ này là do hân tặng cô để cô có bạn vì ở Phạm gia cô vẫn chưa thân thuộc, nào ngờ trông lúc cô run rẩy chưa biết tính sao vì chuyện vừa nhìn thấy thì mèo nhỏ bất ngờ phóng khỏi tay cô, nó còn chạy đến chỗ An Thuần Hy đang đứng dò xét cào vào chân ả ta

_A...con mèo khôn kiếp...

An Thuần Hy bị con mèo làm cho thương tích, điên tiết dùng chân đá nó một cái, mèo nhỏ yếu ớt ngã lẳng mấy vòng rất đáng thương, Lâm Tương Y nhìn thấy thương cảm chịu không nổi, quên là mình đang trốn ở gần đó vội lao ra ôm lấy con mèo

_Mèo nhỏ, mày không sao chứ?... hức....

Cô chớp hàng mi đầy nước thương cho mèo nhỏ tội nghiệp, cô rất thích con mèo này vì nó là do Hoa Trạch Siêu đặt biệt chăm sóc, vậy mà ả ta lại thắng chân đá nó đến gần chết

_An Thuần Hy chúng ta tiếp tục đi...

Vừa lúc, Mộ Phong Tước đợi ả ta ở trong phòng mãi chẳng thấy quay lại nên đã đi ra ngoài tìm, Phong Tước và An Thuần Hy nhận ra bọn họ đã bị cô phát hiện, hai ánh mắt đen tối nhìn nhau, họ nhanh chóng không chế cô đưa vào phòng riêng

_Con tiện nhân, mày dám theo dõi tao à?

_Bốp...

An Thuần Hy tát cho cô một cái đay nghiến, cô ngã xuống đất một phát mạnh ôm bụng bảo vệ, cắn răng gắng gượng đứng dậy

_Con của mình...

Lâm Tương Y vừa hoảng vừa sợ, cô lo nhất là trong bụng, lỡ như nguy hại đến bào thai, cô sẽ không chịu nổi cú sốc này

_Cứu...

Mộ Phong Tước trói hai chân cô lại, còn hai tay anh ta đang giữ chặt không để cô cử động, loại đảng ông hèn hạ để cho ả ta tát mấy cái vào mặt cô

_Bỏ tôi ra, hai người không biết xấu hổ, có ai không...

Lâm Tương Y cố thoát khỏi sự khống chế của loại người bẩn thỉu, cô không muốn đến gần loại đảng ông này, thật sự lúc này rất sợ hãi nhưng cô vẫn cố gắng mở môi kêu cứu, hai người một nam một nữ không chế cô đưa vào phòng ném lên giường, trong đêm u tối không cần mở đèn để dễ giết chết cô

_Con tiện nhân kia, mày đã biết hết rồi hôm nay tao sẽ giết chết mày, khi A Siêu về, anh ấy chỉ biết đây là một tai nạn...haha...

An Thuần Hy dùng cái gối to đưa ra trước mặt cô, ả ta định sẽ cho cô chết ngạt bằng cái gối đó, nhìn trong đôi mắt gian ác ngập tràn thù hận một mực chỉ muốn kết thúc mạng sống của cô

_Trước khi chết mày có muốn nói gì không? Hãy để tao chăm sóc A Siêu giúp mày nhé, chúng tao mới là thanh mai trúc mã của nhau

An Thuần Hy nắm tóc cô giật ngược ra sau bày tỏ với sắc mặt thỏa mãn, vui tươi, ả ta đã đợi ngày này lâu lắm rồi

_Mau bỏ tôi ra....

Lâm Tương Y kêu cứu thảm thiết, nhưng giờ này mọi thuộc hạ trong biệt thự đã được An Thuần Hy phân tán đi nơi khác, còn về phần Hải Đan và Hoắc Kiệt Nam thì đã được nghỉ phép vì trước đó cô muốn được thoải mái gần gũi với Phạm gia nên hân đã không để thuộc hạ đi theo làm phiền cô

_Chết đi...

An Thuần Hy từ từ đặt cái gối lên mặt cô đè chặt, cô ta nghiến răng, trợn mắt hải lòng tước đi mạng sống của cô

_Không được, mình phải bảo vệ con mình...hức...

Lâm Tương Y ngạt thở cố vùng vẫy thoát ra. Cô không thể để sinh linh bé bỏng bị hai kẻ cặn bã này sát hại, cô sẽ làm mọi thứ để cứu lấy con mình ngay cả phải hy sinh bản thân

_Khoan đã, dù sao thì cô ta cũng chết, hay là để anh vui vẻ một tí, dù gì cô ta cũng từng là người anh yêu thích

Mộ Phong Tước ngăn An Thuần Hy lại, anh ta nhìn cô với ánh mắt thèm khát, cô nhìn thấy mà phát khiếp sợ, hãi hùng đến kinh khủng, không ngờ trước sau anh ta vẫn chứng nào tật đó vẫn luôn giữ ý đồ xấu xa với cô

_Được thôi, cho cô ta ra đi trong đau khổ là niềm vui của tôi mà

An Thuần Hy đồng ý, cô ta hoảng thời gian kết liễu cô lại, từ từ quăng cái gối xuống đất rồi đi ra ngoài để Mộ Phong Tước được vui vẻ

_Không...Tránh ra....tránh xa tôi ra...

Lâm Tương Y lắc đầu nhắm mắt không dám nhìn tên cầm thú trước mặt, hẳn ta đang chuẩn bị hành vi xấu xa của mình, đáng thương cho cô, mặt mày đã tái đi trong đôi mắt long lanh ngập tràn hoảng loạn

_Lần này, nhất định không ai cứu em được rồi, tiểu Y à, nghĩ đến ân tình lúc trước em yêu anh, anh cho em chọn lựa, hay là em ưng thuận chịu ý anh đi, anh và em sẽ rời khỏi đây cùng nhau sống hạnh phúc, anh không để An Thuần Hy động đến một sợi tóc của em...anh xin hứa

Mộ Phong Tước dùng ánh mắt biến thái nhìn cô như yêu thương lắm, anh ta còn nắm tay cô hôn nhẹ thể hiện

_Đồ cặn bã, mau cút đi

Lâm Tương Y phi vào mặt anh ta bãi nước bọt khinh thường, cô nhìn thấy anh ta đã phát kinh hãi, chứ đừng nói đến chuyện cùng nhau chung sống

_Được lắm Lâm Tương Y, tôi sẽ cho cô chết vì tôi....haha.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Cú Tưởng Là Hấn

_Tôi thà tự tử chứ không muốn để người bản thủ như anh động đến

Trong màn đêm vô vọng, giữa căn phòng rộng bốn bề tối om, giọng nói khỏ sở của cô thê thảm vang lên, bên ngoài là An Thuần Hy luôn canh giữ ở phòng khách lần này cô kêu la cũng không một ai giúp được và chuyện mà Hoa Trạch Siêu không ngờ đến được đó là cô bị hại ngay trong Phạm gia

_Hự....

Lâm Tương Y không còn cách nào khác thà chết còn hơn là khi mình đang mang trong bụng đứa con của người yêu mà bị hãm hại thê thảm như vậy, cô đưa cao con dao gọt trái cây ở trên bàn lên cổ, cô sẽ kết liễu đời mình tại đây

_Hoa Trạch Siêu, hãy hiểu cho em...hửc...

Cô nhắm mắt nói lời cuối cùng, những gì hôm nay cô làm đều là vì tình yêu vẹn nguyên cô dành cho hắn

_Là ai đó?

Có bóng người từ ngoài nghe tiếng khóc than trong phòng thì nghi ngờ lao vào, giọng hỏi này là của Đường Vũ Phùng, anh vừa vui vẻ cùng cô giúp việc của mình ở Phạm gia xong, đến lúc ra về đi ngang dãy phòng này thì nghe tiếng khóc

_Không xong rồi...

Mộ Phong Tước thấy tình hình không ổn, bóng tối làm hắn nhầm tưởng người này là Hoa Trạch Siêu nên cuốn quýt phóng ra cửa sổ tìm lối thoát thân

Lâm Tương Y đã dùng dao cứa một đường dài trên cổ, cô nhắm mắt xem như mọi chuyện đã kết thúc, có lẽ do quá sợ hãi nên cô cũng chưa kịp nhận biết xung quanh đã diễn biến ra sao

_Ai đó?...đứng lại mau

Đường Vũ Phùng dùng cái đèn ngủ trên bàn ném mạnh qua cửa sổ, Mộ Phong Tước không đỡ được nên bị mấy mảnh thủy tinh từ đèn ngủ ghim mạnh

vào lưng, may ra anh ta còn chạy thoát được, Đường Vũ Phùng vội vàng ngồi xuống giường giết con dao trên tay cô vứt đi

_Trạch Siêu...hức...

Vì trong phòng vẫn chưa được mở đèn nên cô nghĩ Đường Vũ Phùng là hắc, trong lúc sợ hãi cô ôm lấy anh khóc rất nhiều

_Huhu...hức...

Đường Vũ Phùng giật mình không biết tính sao, khi hai bàn tay run rẩy đang ôm cổ mình rất đáng thương, gương mặt đầm đìa nước mắt còn dụi vào ngực mình tìm hơi ấm, máu trên cổ thì cứ rỉ ra, anh có chút xao xuyến, thương cảm cho cô, chắc do cô sợ lắm nên mới hoản loạn đến vậy

_Học trò này...hừm..., không sao rồi đừng khóc nữa

Đường Vũ Phùng kéo cô ra khỏi người mình, nhủ mày ái ngại an ủi, anh đứng dậy mở tủ lấy bông băng sát trùng cho cô

_Hà....? Là...là thầy hả? Thầy Đường...???

Cô nín khóc, khi Đường Vũ Phùng mở đèn cô mới trở mắt nhìn anh, vẻ mặt ửng đỏ vì ngượng, không biết tìm cái lý nào để chui xuống

_Thật ngại quá, em xin lỗi, em cứ tưởng thầy là Hoa tổng, thật sự xin lỗi

_Ngồi im đi...đang mang thai đừng xúc động mạnh

Đường Vũ Phùng ghì chặt hai vai cô, để cô yên vị ngồi trên giường, anh dùng bông băng sát trùng vết thương cho cô

_A...ui da...

Cô nhún vai nhăn mặt, vừa đau vừa rát, mặt mày cô ủ rũ cần môi, lúc này Vũ Phùng rất gần cô, anh nhìn cô suy nghĩ, biết học trò này đã lâu nhưng đến tận hôm nay mới có dịp tiếp xúc nhiều

_Có gan làm mình bị thương lại không có gan chịu đau

_Chỉ là em tự vệ, thầy không biết đừng nói càng

_Vậy em nói xem là ai đột nhập vào đây? Chuyện này nghiêm trọng một lát nữa là quên gọi cho A Siêu

Đường Vũ Phùng nhớ ra mình cần gọi cho hắc, có một kẻ lạ vào được tận phòng riêng uy hiếp cô, cô còn bị thương nữa, Hoa Trạch Siêu nghe xong điện thoại sẽ điên tiết về ngay

_Thầy...đừng gọi

Lâm Tương Y bắt chợt ngăn Vũ Phùng lại, cô không muốn anh gọi cho hắc

_Tại sao?

Anh khó hiểu nhìn cô, chẳng phải lúc này cô hoảng sợ rất muốn gặp hắc hay sao

_Nếu để thầy ấy biết chuyện giữa An Thuần Hy và Mộ Phong Tước sẽ không tốt, hazz...làm sao đây?

Cô nghĩ thầm vẫn không nghĩ ra cách nào vẹn cả đôi đường, bản thân lương thiện sợ hắc biết được chuyện này sẽ rất phiền muộn mà giấu mãi cũng không xong

_Thầy...thầy đừng nói là có người muốn hại em, còn vào được tận đây, em không muốn Hoa tổng lo lắng

_Được rồi tôi sẽ cho kiểm tra an ninh trong Phạm gia, còn chuyện này để tôi điều tra sau đó mới nói cho Siêu biết với lại tôi thích cách em muốn tôi bảo vệ em hơn là a Siêu

Đường Vũ Phùng miễn cưỡng cho rằng nữ nhân đáng yêu trước mặt đang rất cần mình bảo vệ, đúng là suy nghĩ một chiều thật đi xa sự thật

_Thầy bị gì vậy? Thầy làm sao thay thế được Hoa tổng trong lòng em? Hừm..

Ở bên ngoài cả cô và Đường Vũ Phùng đều không biết An Thuần Hy âm thầm chụp lại nhiều hình ảnh giữa cô và anh ở tổng phòng riêng

_Có cái này thì cho dù cô ta có nói ra chuyện giữa mình và Mộ Phong Tước thì cũng không ai tin haha...

An Thuần Hy mãi nguyên nhìn mấy bức ảnh trong điện thoại, tuy kế hoạch hại cô bị gián đoạn nhưng thời gian còn dài cứ từ từ nghĩ cách khác. Vẫn còn may là à ta chưa nghe đến việc cô mang thai...

Tiếp theo Chap 111 Mềm lòng

By Thuytinh103

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Mềm Lòng

_An Thuần Hy....Thuần Hy....

Tiếng của Mộ Phong Tước vang khắp chân cầu thang, cứ nghĩ anh ta đã thoát ra ngoài rồi, An Thuần Hy giật mình từ phòng khác vội vã chạy lên phòng

_Xong chưa?...hơ....sao còn chưa đi khỏi đây?

An Thuần Hy ngáp ngắn ngáp dài chán nản hỏi, mắt nhắm mắt mở khi đến gần Mộ Phong Tước mới trở mắt hoảng sợ, mặt trắng bệch không còn giọt máu, trên áo Phong Tước có dính máu rất nhiều, trên tay anh ta còn cầm con dao nhọn sắc bén

_Là cô ta tự tử...hình như có người đến cứu

Mộ Phong Tước vuốt mồ hôi trên trán, không ngờ mọi chuyện thành ra như thế, lúc này tên đảng ông cận bã mới bắt đầu hoảng loạn

_Mau đi khỏi đây đi, nhanh...

An Thuần Hy đưa Mộ Phong Tước ra ngoài bằng một lối khác, sau đó ả ta vội vã lên phòng xem tình hình của cô

Hoa Trạch Siêu nhận được tin vội vã lái xe như điên đại từ Tập Đoàn Tam Châu về biệt thự, vừa tới cổng hắn đã vội vã chạy đi tìm cô, biệt thự Phàm gia rất rộng lớn, có rất nhiều tầng, mỗi tầng đều có thang máy, hắn hậm hực muốn đập nát cái thang máy vô dụng mãi chẳng chịu lên tầng 7

_Tại sao ngưng rồi?

Hoa Trạch Siêu nghi ngờ nhìn thang máy đang chạy bỗng dừng lại, điều này có nghĩa có người dùng thẻ chặn ngang, thường thì những tầng phòng riêng tư nếu không muốn ai đi đến sẽ có một thẻ riêng để đi vào thang máy, bất giác hắn lo lắng tột độ, lập tức rút trong áo ra khẩu súng riêng

_Y nhi đâu?

Hắn bước ra khỏi thang máy đã có rất nhiều thuộc hạ chờ sẵn, tất cả đều cúi mặt khiếp sợ trước khẩu súng đang chia thẳng, giọng nói khàn đục sôi sục giận dữ khiến ai cũng phát hoảng

_A Siêu, anh làm gì vậy? Bỏ súng xuống đi mà

_Y nhi đâu?

Hắn hỏi lại, những tia đỏ bao quanh tròng mắt như màu máu nhộm đầy đôi mắt lạnh lùng

_Cô ấy...ở trong phòng

An Thuần Hy nuốt nước bọt nhìn khẩu súng lạnh trên tay hắn, nếu Mộ Phong Tước không kịp rời đi có lẽ giờ này đã bỏ mạng khiếp đảm

_Y nhi....

Hoa Trạch Siêu không cho bất kỳ ai vào phòng, hắn cẩn thận khoá cửa, rồi ngồi xuống giường nắm lấy bàn tay yếu ớt, ánh mắt dịu đi quan sát gương mặt xanh xao với hai mắt nhắm nghiền, hắn nhủ mấy khó chịu khi phát hiện trên cổ cô có cục băng to còn thấm máu, vết thương còn rất mới

_Y nhi....

Hắn vuốt tóc cô, tâm tình không tốt, vết thương của cô khiến hắn đau lòng, nhìn thần sắc mệt mỏi nơi cô tìm hắn như tan nát, cô là tất cả đối với hắn cô không vui lòng hắn như bị xát muối

_Siêu....

Lâm Tương Y mở mắt, nhìn thấy hân cô vui biết bao, bao nhiêu sợ hãi lúc nãy thu lại, cô cứ nghĩ mình đã không còn có thể nhìn hân nữa rồi

_Hức...Siêu...Trạch Siêu...

Lâm Tương Y oà khóc, cô ôm hân, gương mặt còn ngây ngốc dụi vào ngực hân, hai bàn tay ôm chặt sợ hân đi mất, cô không muốn trở giây phút lúc nãy, cứ rời khỏi hân một tí là gặp nguy hiểm, ngay cả đến thờ cũng khó khăn cô thật sự không muốn rời xa hân, chỉ muốn ở cạnh hân thế này thôi

_Y nhi, em làm sao vậy? Ai ức hiếp em? Nói đi

Hân hôn lên tóc cô, bàn tay rắn chắc ôm chặt cô ve vuốt để cô bình tĩnh lại, cơ thể mảnh mai đang run thật yếu ớt, hân muốn bảo vệ che chở suốt đời, nhiều lần còn nghĩ muốn đem cô nhốt vào một chốn riêng để một mình yêu thương thôi

_ Là kẻ nào?

Hoa Trạch Siêu nắm lấy khẩu súng lúc nãy, chỉ vừa nghĩ cô bị ức hiếp là hân đã muốn tàn sát mọi thứ, đúng lúc An Thuần Hy bước vào phòng nhìn thấy khẩu súng trên tay hân thì hoảng sợ không bình tĩnh để che giấu chuyện xấu xa được

_ Cô ta định nói ra chuyện lúc nãy sao?

An Thuần Hy nghĩ thầm, tay chân bắt đầu run đến mất kiểm soát

_Lâm tiểu thư à, cô nói gì đi, đừng để A Siêu hiểu lầm tôi mà hức...

An Thuần Hy gần cô, dùng ánh mắt đáng thương rơi vài giọt lệ van xin

_Mình có nên nói ra hay không? Còn cái thai trong bụng mình nữa...Tại sao mọi chuyện lại thế này?

Lâm Tương Y nghĩ thầm, bản chất lương thiện của cô sắp bị lợi dụng, cô quá thương cảm cho ả và cũng vì đứa con trong bụng, là do cô đã nghĩ quá nhiều...mọi suy nghĩ đều rối ren khó nghĩ

_Y nhi, nói xem tại sao em bị thương?

_Lâm tiểu thư, cô không sao là tốt rồi, cũng vì con mèo nhỏ tính nghịch này nè, có cứ đòi cô ấy bồng cho bằng được trong lúc cô ấy đang gọt trái nên con dao mới làm cô ấy bị thương ấy mà

An Thuần Hy bế con mèo nhỏ đưa cho cô, ả ta diễn thật là sâu sắc, giọng điệu không chút gì là có phần giả tạo rất giỏi qua mặt người khác, Tương Y ôm lấy mèo nhỏ xuyết xoa, sợ ả làm đau mèo nhỏ

_Dịch Khiết nói đúng, tôi chỉ là do bất cẩn

Rốt cuộc cô vẫn không đành lòng thấy tình cảm gia đình của hân bị hủy, cô không nói ra xem như cho ả ta cơ hội cuối cùng, bản thân mỗi người đều có một suy nghĩ tích cực hoặc tiêu cực cô chỉ hy vọng ả ta biết hối hận trước khi quá muộn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Nếu Như....

_Trạch Siêu...chúng ta có thể ở riêng được không?

Lâm Tương Y nhìn hân bằng đôi mắt long lanh chứa đựng sự đau khổ không thể nói ra, hân mím môi, nhận ra trong cô có cái gì đó không muốn bày tỏ, gắng hỏi sẽ làm cô thêm đau đầu, hân phiền não nhếch môi

_Ra ngoài hết đi

An Thuần Hy muốn xem cô sẽ hành động thế nào, nhưng không thể nán lại trong phòng mãi, ả ta nghĩ cô đã không nói ra chắc chắn sẽ không nuốt lời nên đành bỏ ra ngoài chờ đợi thời cơ khác.

_Em muốn gì tôi đều đáp ứng

Hoa Trạch Siêu nhìn trong cặp mắt trong veo là một ý định thỉnh cầu điều gì đó, có lẽ khó nói ra nhưng hân hiểu được, từng cử chỉ của cô hân đều ghi nhớ chúng làm hân khó chịu mỗi khi cô buồn phiền

_Tôi muốn...về nhà tôi

_Không được

Hắn bức tức nghiêm giọng, hắn đã nói nhiều lần về việc này, chuyện xa cô một giây thôi hắn cũng không muốn làm sao để cô sống xa hắn được

_Nhưng...

_Không nói nhiều cái gì cũng được, chuyện này thì không? Nói...ở Phàm gia này ai ức hiếp em? Có phải là An Thuần Hy?

Hoa Trạch Siêu nắm lấy bàn tay gầy thật chặt, đôi mắt thâm sâu nhìn cô, cơ mặt căng thẳng thấy rõ

_Không...không phải, chỉ là tôi nhớ chị tôi

_Thật chứ?

Hắn xoa đầu cô gặng hỏi, nhìn vết thương ở cổ cô hắn không yên tâm cho lắm

_Thật mà

_Thỏ nhỏ, em nói dối rất tệ, em không thoải mái vậy chúng ta về lại Tập Đoàn sống, tôi sẽ thường xuyên về đây thăm bố mẹ, chỉ cần em thấy thoải mái cái gì cũng có thể

Hắn ôm eo cô, thỏ thẻ nói bên tai, cánh môi mở ra hôn lên má cô một cái, hắn yêu lắm mùi hương dễ chịu trên tóc cô, cô là tất cả tâm tình gói trọn trong một chữ yêu, hắn bây giờ cung chiêu cô vô hạn, nhìn thấy tình cảm lớn hắn dành cho cô cô lại càng lo sợ chuyện về An Thuần Hy, khổ tâm không biết nói ra sao

_Trạch Siêu quá tốt, mình không muốn anh ấy có được tình yêu mà mất đi tình cảm gia đình

Cô ở trong ngực hắn nghĩ ngợi rất lâu, cho đến khi nước mắt rơi lúc nào không hay, cô sợ những tháng ngày ngọt ngào gần gũi lại phải đối bằng sóng gió bất ngờ, chuyện vừa rồi xảy ra cô cảm thấy mình thật nhỏ bé rất khiếp sợ chỉ muốn ở trong vòng tay hắn, cô biết rằng mình cũng yêu hắn nhiều lắm, bây giờ không còn gì trở ngại để cô thừa nhận tình cảm nữa nhưng tổng lòng vẫn lo lắng

_Chúng ta sẽ sớm kết hôn, lúc đó tôi không ngày nào rời em cả

Hoa Trạch Siêu dỗ ngọt, hắn triều mến nhìn người con gái đang nép mình e ấp

_Ngoan, không còn sớm nữa nằm xuống ngủ đi

Hắn hôn cô gấp gáp, từ cánh môi đến cổ, hơi thở nam tính quyến rũ, cô im lặng nằm xuống giường, hai tay ôm cổ hắn nhẹ nhàng...bỗng hắn dừng lại thôi không hôn cô nữa, hàng ngày chẳng phải sẽ không buông tha cho cô hay sao

_Y nhi ngủ ngoan, ở Tập đoàn nhiều việc quá, tôi rất bận không biết mấy ngày mới về đây, tôi rất nhớ em

Hắn luyến tiếc vuốt tóc cô, mi tâm khép hờ, chán nản không muốn xa cô, nghĩ đến không được gần cô mấy ngày là tâm trạng khôn khổ khi phải chịu đựng

_Siêu...anh đừng làm việc quá sức

Cô lo lắng áp tay lên khuôn mặt điển trai đang nhìn cô với ánh mắt thu hút, cô không muốn xa hắn, Hoa Trạch Siêu mang tâm trạng cũng không khá hơn, cô như mặt nước mùa thu tẻ nhạt lúc không ở gần hắn, người nào đó chắc cũng hiểu cảm giác này cho nên cực kỳ thất vọng, còn ước gì có thể thu nhỏ cô bỏ vào túi để mang theo bên mình

_Vì em không phải là người đầu tiên tôi lấy làm vợ, cho nên tôi không muốn có bất kỳ ai nói xấu coi thường em, tôi đang chuẩn bị rất nhiều thứ, tiểu Y xin lỗi vì để em chờ đợi, em không phải tình đầu nhưng là duy nhất.

Hoa Trạch Siêu tìm môi cô hôn xuống, ngón tay thon lùa vào tóc mềm ôn nhu cười tươi rói, chỉ cần nhìn thấy nụ cười bình yên này bao nhiêu giông bão trong lòng cô đều có thể vượt qua

_Siêu...em tin anh, thời gian này anh cứ chuyên tâm vào công việc, em không sao đâu chỉ là nhớ gia đình một chút

Lâm Tương Y nhìn ánh mắt chứa đựng cả bầu trời yêu thương thì không đành lòng để hắn lo lắng, cho nên chỉ biết gượng cười tỏ ra mình ổn, ở bên cạnh hắn cô không muốn có những cảm xúc rối ren lần ắt

_Siêu à...

_Lại chuyện gì làm phiền em?

Hắn ôm cô chặt hơn, nhìn cô cuộn tròn trong chăn như cục bông mềm thật ngây dại

_Em...nếu như em có thai thì sao?

Cô bất ngờ hỏi, mập mờ không nói rõ, chỉ dừng lại ở hai từ nếu như mà thôi, nghe cô hỏi tim hắn như ngừng đập, yết hầu lên xuống đôi chút, gương mặt đẹp biểu lộ cảm xúc khó tả, hắn ngừng lại hồi lâu, sau mới lên tiếng

_Thì mỗi đêm vẫn nằm trên người em đến sáng

Hoa Trạch Siêu trêu cô, thân người nhanh nhẩu chồm đến vỗ lấy cục bông to trước mặt tỏ vẻ rục rịch chuẩn bị hành động

_Hừm...bại hoại...em hỏi thật mà

_Mang thai thì đã làm sao? Em là người của tôi, mang thai con của tôi có gì lạ mà hỏi? Tiểu Y dừng nghĩ nhiều, tôi không bao giờ bỏ rơi em

Hoa Trạch Siêu trả lời cho cô yên tâm, những lời thực tâm nhưng không để ý lắm đến chuyện này vì hắn cho rằng đây chỉ là câu hỏi cho tương lai

_Nhưng mà thực sự em mang giọt máu của anh rồi...

Lâm Tương Y nghĩ thầm, cô nhắm mắt ngủ trong vòng tay hắn, chuyện này cô sẽ cho hắn biết trong thời gian sớm nhất

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Thông Báo Tin Vui

Buổi tối, thế là lại trôi qua một ngày cô không được gặp hắn, chỉ nghĩ thôi đã thấy đau lòng, vừa nhớ vừa ghen ngào, đêm nay cô ngủ một mình, vừa nghĩ đến đã thấy sợ, bỗng dưng trong đầu hiện ra hình ảnh An Thuần Hy lại đưa người đang ông đó đến, hôm nay bố và mẹ hắn lại ra ngoài dự tiệc không biết bao giờ mới về, Lâm Tương Y cứ giữ khư khư cái suy nghĩ An Thuần Hy một lần dẫn tên cận bã Mộ Phong Tước đến được thì sẽ có lần thứ hai, rồi thứ ba nếu cô không nói ra sớm chuyện này thì bản thân sẽ tiếp tục bị hại, nhưng mà mấy hôm nay khó gặp Hoa Trạch Siêu quá, cũng không biết làm sao để nói vì hắn có hứa với cô trong thời gian này hắn đang tìm người điều hành Tập Đoàn, đợi sắp xếp mọi việc xong rồi sẽ chuyển tâm ở bên cô không lúc nào rời

_Reng...reng...

Đang mơ màng sợ hãi với suy nghĩ của chính mình thì điện thoại cô reo lên, cô giật mình bắt giác run rẩy đến cầm điện thoại cũng không xong

_Trạch Siêu....là anh hả? Em...

Cô mang tâm trạng sợ hãi trong giọng nò thốt lên chỉ mong nghe được hắn nói công việc đã xong và sẽ về ngay. Trong lúc này đây, tâm trạng hỗn loạn, bất ổn lo sợ mất phương hướng cô muốn tìm một hơi ấm vì vậy sẽ nói cho hắn biết cô đã mang thai giọt máu của hắn, có như vậy cô sẽ yên tâm hơn về việc vẫn giấu đi một nửa sự thật kia và đợi ngày vạch mặt bọn họ

_Siêu! Em có thai, em mang thai rồi...em...

Đang nói dang dở, hạnh phúc vỡ òa trong niềm vui xen lẫn xúc động, nào ngờ bị chặn họng bởi giọng nói lạ

_Là anh Phong Tước của em đây...

_Hơ...

Lâm Tương Y rùng mình quăng điện thoại ra xa, cô xanh mặt không dám nhìn, trong phòng bỗng nhiên lạnh lẽo xa lạ, cô oà khóc tâm trạng hỗn loạn, điện thoại vẫn reo tiếp tục...rất cuộc lại thông báo nhằm cho kẻ bại hoại biết tin tốt lành

_Reng...reng...

Cô nhìn điện thoại reo dai dẳng, cô chạy vội ra cửa khoá cửa phòng, sau đó đành ngồi xuống sàn nhặt điện thoại lên, cô cố gắng tìm chút bình tĩnh cuối cùng để nghe xem anh ta muốn gì

_Anh muốn gì?

_Tiểu Y của anh, em còn nhớ đêm hôm đó chứ? Thật tiếc đã bị phá hỏng nhưng không sao...

_Anh im đi..

Lâm Tương Y ôm chặt điện thoại bức tức, không ngờ con người này vẫn chứng nào tật nấy, hai mắt cô đỏ hoe tràn ngập ảm ức, mỗi con người đều có sự chịu đựng nhất định, loại căn bệnh này đáng nhẽ cô không nên dung thứ

_Áy....đã làm em giận rồi, nhưng mà em sẽ hết giận ngay, chắc là Hoa Trạch Siêu của em không có ở đó chứ?

_Có gì nói nhanh đi

Cô mất kiên nhẫn hậm hực, cô thấy bản thân đã sai lầm khi không nói ra chuyện này sớm hơn cho Hoa Trạch Siêu biết, lần này nhất định phải sáng suốt hơn

_Anh có nhặt được sợi dây chuyền trong đêm đó cùng với kết quả siêu âm bé cưng, em có muốn lấy lại không nhỉ??? À...còn nữa nếu bây giờ anh nói Đường Vũ Phụng biết tin em mang thai trước Hoa Trạch Siêu thì liệu bé cưng của em có trở thành con hoang trong mắt anh ta không nhỉ? Ha ha... nghĩ thôi mà hạnh phúc thật đó!

Đầu dây bên kia Mộ Phong Tước vui vẻ nắm lấy kết quả siêu âm và dây chuyền ngắm nhìn, bây giờ Lâm Tương Y mới phát hiện mình bị mất sợi dây chuyền, cô đã từng rất vất vả vì nó làm sao để cho một kẻ cặn bã như anh ta cướp mất được

_Trả dây chuyền cho tôi

_Mai em đến lễ đường gần trường học đi, chúng ta thành hôn sau đó anh sẽ tặng em dây chuyền này làm kỷ vật có chịu không? Anh cầu hôn qua điện thoại em đừng giận, đến sớm anh bù đắp cho...yêu em..

_Alô...alô...

Lâm Tương Y tức giận gào thét, anh ta đúng là kẻ bệnh hoạn hết thuốc chữa, còn uy hiếp bắt cô đến lễ đường gì đó kết hôn, đầu óc tòi tàn thối nát, cô ảm ức việc mình quá nhân nhượng cô biết chắc An Thuần Hy đứng sau chuyện này, kẻ không biết quay lưng là bờ.

_Cô mà gọi cho A Siêu đến thì đừng trách đứa bé trong bụng cô xảy ra chuyện

An Thuần Hy từ bên ngoài gõ cửa nói vọng vào, ả ta đã chuẩn bị kỹ mọi thứ rất tỉ mỉ và đắt thẳng lần này sẽ đem lại kết quả tốt

_Họ lợi dụng lúc mình im lặng cho qua thì lần lượt làm tới, An Thuần Hy còn biết mình mang thai nên tha hồ đe dọa, đúng là biệt thự đông người nhưng rất khó nhờ người giúp, nếu mình gọi thầy Đường thì lập tức sẽ bị đổ oan tư tình ngay...hừm..

Lâm Tương Y đến gần cửa sổ kéo rèm nhìn xuống phía khoản sân rộng lớn phía dưới, thầy Đường và vệ sĩ vẫn luôn túc trực quan sát, nhưng cái quan trọng là kẻ gian lại có thể tự do ra vào biệt thự

_Thiên thần nhỏ, mẹ con mình cùng vượt qua tất cả. Mẹ sẽ sớm cho bố biết sự có mặt của con

Lâm Tương Y tự hứa với lòng, cô suy nghĩ cả đêm, lần này nhất định phải sáng suốt giải quyết mọi chuyện, bảo vệ tình yêu và đứa con bé bỏng đang thành hình.

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Kế Hoạch

Lâm Tương Y chỉ biết khóc, cô sợ hãi, bàn tay nhỏ run lên, cả thân hình nhỏ bé đứng bỡ ngỡ trước lễ đường, chưa bao giờ cô thấy ghê sợ người trước mặt như hôm nay, để lấy được dây chuyền cô phải chấp nhận điều này, chấp nhận cái vô lý và ngang trái.

_Tiểu Y đừng sợ, rồi em sẽ quen

Mộ Phong Tước an ủi, anh ta ôm cô cho cô đỡ sợ, Lâm Tương Y nhắm mắt không nói được câu nào

_Phải can đảm, để lấy được dây chuyền...rồi còn về nhà với Trạch Siêu

Lâm Tương Y nói nhỏ, tự an ủi bản thân, Mộ Phong Tước nghe được, vẻ mặt tỏ ra không vui, anh nắm tóc cô đe dọa, Phong Tước chỉ nắm nhẹ nhưng cô đã nhắm mắt nhắm mắt, sợ đến muốn ngất đi

_Em không ý thức được làm vợ là ra sao mà còn đòi về với thằng khốn đó? Con em có người bố hoàn hảo như anh còn gì tuyệt bằng?

_Tôi không biết, nhưng tôi muốn ở cạnh Hoa Trạch Siêu, chỉ mình anh ấy

_Từ từ em sẽ biết, bây giờ ngoan ngoãn làm lễ đi

Mộ Phong Tước đưa Lâm Tương Y lên bục làm lễ, cô rón rén nét buồn hiện lên khuôn mặt, tên cận bã này tin chắc cô vì bảo vệ cái thai trong bụng tuyệt đối không dám thông báo cho Hoa Trạch Siêu sự việc hôm nay, sau lễ kết hôn Mộ Phong Tước đưa cô cao chạy xa bay ngay

_Chúc mừng hạnh phúc của hai người, hôm nay để tôi làm chủ hôn cho nha, cô đó Lâm Tương Y cô phải biết ơn Mộ Phong Tước đã chấp nhận đưa con hoang trong bụng cô

An Thuận Hy là á đàn bà không biết xấu hổ, tiện nhân xấu xa mặt dày không có dây thần kinh ngượng ngùng

_Tôi đã sai lầm khi tha thứ và bỏ qua cho cô, đồ trơ trẽn, cô nhìn xem..

Lâm Tương Y nói lần cuối cô nói ra còn cảm thấy dơ bẩn khi phải nói chuyện với á, con người không biết đúng sai, nghĩ cô nhân nhượng yếu mềm suốt ngày lợi dụng uy hiếp cô, con người bị ức hiếp quá cũng có ngày chống trả á ta đã quá tự cao nghĩ cô ngu ngốc đến không biết phản kháng hay sao?

_Retttt....

Tấm màn lớn phía trước được kéo mạnh rơi xuống đất, ánh sáng thi nhau len lỏi tạo nên vệt sáng lớn chiếu thẳng vào lễ đường, Lâm Tương Y che mắt hi hí nhìn ra ngoài

_Hoa Trạch Siêu

Cô mừng rỡ, vội lao đến phía trước, Mộ Phong Tước cư nhiên giữ cô lại không để cô chạy

_Em dám bảo cho thằng khốn đó biết? em không muốn lấy lại dây chuyền

Mộ Phong Tước thì thầm bên tai cô, rồi nhanh chóng dùng dây trói cô lại, thật chắc vào góc cột được phủ đầy hoa tươi

_Thả tôi ra, giờ thì bộ mặt thật của hai người ai cũng biết, một con đàn bà lăng loạn cùng tên đàn ông cận bã vô lại

Cô gào lên bã nước bọt phỉ vào mặt á dâm phụ, sau đó còn một cước muốn đá tàn phế hạ bộ tên đàn ông đều giả

_A...cô dám sao???

Hoa Trạch Siêu từ từ chậm rãi đi vào trong, hần ngồi vào hàng ghế bên dưới xem Mộ Phong Tước diễn trò trước khi kết thúc mạng sống thối tha, gương mặt lạnh lùng không để lộ chút sắc thái nào dù chỉ có đôi mắt sáng lên mỗi lần nhìn cô, ánh mắt tỉnh lặng nhạt như nước hồ đó khiến người ta ngộp thở

_Cút đi, đừng làm phiền tao và Tiểu Y, ở đây không có dài dòng, mày muốn giành giật với tao à? Haha

Mộ Phong Tước đánh vào tâm tư Hoa Trạch Siêu, hần cười lắc đầu khinh bỉ, hần bước đến gần châm lửa điều thuốc, chậm rãi nhả khói

_Trạch Siêu...

Cô thều thào, hai tay bị trói chặt còn phải đứng lâu nên mỗi một lăm

_Coi trói cho Y nhi nhanh

Hoa Trạch Siêu ra lệnh, lời của hần bị phớt lờ, tên đồn mạt không quan tâm, hôm nay dù sao cũng phải kết hôn cho xong

_Mày đang mơ hả?

Mộ Phong Tước giật điều thuốc rồi ghì điều thuốc hút dở lên tay hần nghiêng răng gặm từng chữ, hần đập Phong Tước một cái, anh ta ngã nằm lên cái bàn phía sau lưng, hần thuận tiện rút luôn thanh sắt nhọn ở lồng hoa to được kết tỉ mỉ, thanh sắt ghim sâu vào bã vai anh ta

Mộ Phong Tước nhìn bã vai tuồng máu, Hoa Trạch Siêu đập chân về phía trước vào bụng anh ta ngã lẳng xuống đất, hần nắm cổ áo đám anh ta mấy cái, Mộ Phong Tước giờ cao thanh sắc nhọn đâm vào cổ hần, hần nắm bàn tay đó hai người giằng co một lúc

_Đừng mà...

An Thuận Hy lúc này mới hoảng loạn thốt lên, á sợ giằng co một lúc làm hần bị thương

Hoa Trạch Siêu bắt chéo tay anh ta ra sau lưng không chế, tay đưa thanh sắt tiến sâu vào cổ anh ta

_Còn kém lắm

Hần khiêu khích, hần giẫm lên chân anh ta, thanh sắt trên tay hần rơi xuống đất, Mộ Phong Tước cúi người nhặt nó, thuận thế Hoa Trạch Siêu đập vào

lưng anh ta, còn dùng cả cái bàn gắn vào lưng anh ta, do ở gần cửa sổ kính vỡ tung, hắn xoay người đâm một cái vào mặt Phong Tước anh ta trượt chân vì mảnh kính, Phong Tước nằm dài dưới sàn đầy mảnh vỡ, hắn giẫm chân lên ngực anh ta, kế bên là An Thuần Hy đang giúp tên cận kề ngồi dậy để thoát đi

_Tha...tha cho tôi..

_Cái mạng quèn bản thủ của mày đáng tha sao?

Hoa Trạch Siêu nhíu mày nghiêng răng, giọng nói lãnh đạm nhìn xuống, mũi giày càn tỉ mạnh hơn xuống ngực Mộ Phong Tước

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Em Có Thai Rồi

_Đoàng..

Hoa Trạch Siêu điên tiết nhìn đôi nam nữ không có tự trọng, tay rút súng một phát bắn chết loại đàn ông hèn hạ, tiếp đó khẩu súng lạnh nhạt đầy sát khí chỉ vào đầu An Thuần Hy, Hoa Trạch Siêu nhìn ả bằng đôi mắt quắc quật tàn ác

_Siêu...tha cho em khi kết quả ADN đứa con này vẫn chưa rõ

An Thuần Hy run rẩy quỳ lạy xin tha, chút sức lực sót lại dùng tay xoa cái bụng to sắp sinh cầu khẩn

_Trạch Siêu đừng...cô ấy sắp đến ngày sinh, anh đừng hại đứa bé, nó vô tội...cứ để em kết liễu đời ả ta.

Lâm Tương Y đón lấy khẩu súng từ tay Hoa Trạch Siêu, hắn không nói gì cả im lặng ưng thuận theo việc làm của cô

_Lâm tiểu thư, tha cho tôi...tha cho tôi...cũng vì tôi không hiểu chuyện...xin tha mạng cho tôi

Lần này đến lượt An Thuần Hy hết lời lên tiếng xin tha mạng, ả ta bản hèn không còn biết nhục nhã cứ vậy ôm chân cô khẩn cầu

_Loại lăng lợ, tiện nhân!

Lâm Tương Y hất mạnh chân trái vào vai ả ta, An Thuần Hy ngã ngửa ra đất khổ sở ôm cái bụng nhăn nhó như mình đau lắm, kiểu như muốn đẻ đến nơi làm cho cô có chút thương cảm không đành nổi súng mà chỉ quăng khẩu súng vào đầu ả ta

_Cốp...

_Hự...

An Thuần Hy cái trán chảy máu, thất thần run lên vì sợ chết nhục nhã trong tay cô, ả ta không ngờ một người có tấm lòng lương thiện như cô bây giờ lại gan dạ đến vậy

_Nếu không phải cô đang mang thai thì tôi đã không bỏ qua rồi

Lâm Tương Y dù biết loại đàn bà này không có gì đáng tha thứ nhưng đứa bé sắp chào đời thì không có lỗi với lại việc ả ta mang thai thật tình không xác định được chu kỳ lúc trước, bây giờ ả chỉ biết hy vọng con nòng nọc đó là của hắn mà thôi

_Đừng bao giờ để tôi nhìn thấy mặt cô, từ nay Phàm gia không còn công nhận cô...cút...

_A Siêu...đừng mà...huhu...em biết sai rồi, là do Mộ Phong Tước dụ dỗ đe dọa em chứ đâu phải..

An Thuần Hy ôm chân hắn van nài cầu xin trong nước mắt muộn màng, ả nhìn cái xác của Mộ Phong Tước mà run sợ

_Cầm miệng, bản chất của cô đúng là không biết hối cải, cút khỏi mắt tôi lần sau gặp lại tôi sẽ bắn chết cô đó

Hoa Trạch Siêu hất chân không để ả ta dùng nước mắt níu kéo, sự thật vẫn là sự thật, chỉ nên tha thứ cho người biết hối cải còn ả ta đã không còn đường lui, cũng nhờ có cái thai nên ả mới giữ được mạng sống, Hắn đưa Lâm Tương Y đi, lần này cô không bị thương và hắn cũng không để cô bị thương, cô đã lấy được sợi dây chuyền, cô gạt đầu cùng hắn bỏ đi, cảm giác xa hắn thật khó chịu, giờ lại tay trong tay với hắn cô vui lắm

_Vắt vả cho em, để em đi lúc sáng, tôi nghĩ đã không kìm chế được

Hoa Trạch Siêu nắm chặt tay cô bày tỏ, để cô mạo hiểm đến lễ đường tuy là có sắp xếp trước nhưng hắn vẫn có cảm giác ghen tức còn muốn cho Mộ Phong Tước tàn phế mới chịu, hoặc chết một cách bí ẩn

_ Tiểu Y, em chỉ cần nói đôi nam nữ đó vụng trộm với nhau, tôi lập tức tin ngay, cần gì phải mạo hiểm vậy? Hừm...ngốc quá đi

Hắn nhìn nữ nhân đáng yêu đang ngồi bên cạnh, ở trong siêu xe trần ngập ngọt ngào, ánh mắt tức giận cũng dịu đi đối đáp với cô

_ Em...là do em quá ngốc...hừ...em không thông minh được như anh, hành sự thì chậm chạp...nhưng mà em có thể mang thai cho anh đó...việc em làm tốt nhất

Lâm Trương Y cúi mặt thất vọng về mấy ngày qua, mềm lòng để bị lợi dụng, cô thờ dài, hai tay xoa bụng hạnh phúc, đầu nhẹ tựa vào ngực hắn bày tỏ

_ Việc em làm tốt nhất là mang thai sao? Ha ha...tiểu Y em...em.vừa nói cái gì???

Hoa Trạch Siêu đang vui vẻ bỗng chưng hửng, khi không còn đang định trêu cô quá ngốc nào ngờ lại nghe cô nói một chuyện rất thiêng liêng, hắn dừng mọi cảm xúc, khóe mắt xúc động mờ nhạt màu nước ấm áp nhìn cô, đôi bàn tay ôm khuôn mặt nhỏ nâng lên chờ đợi, muốn nghe lại câu nói đó một lần nữa

_ Có phải là anh không thích? Nhưng em lỡ có thai rồi...làm sao bây giờ...em...em vẫn không phải là vợ anh

Cô buồn tủi nghẹn ngào, thật ra mà nói tình cảm hắn dành cho cô cô rất hiểu, nhưng trong một mối quan hệ tình cảm nhiều cặp đôi vẫn không thích có con và rất kế hoạch, việc cô mang thai cô rất sợ hắn bắt bỏ không muốn có

_ Bảo bối ngốc, anh yêu em, tất nhiên muốn em mang thai, nhưng thời gian này vất vả cho em quá, là do anh không kim lòng được...cũng vì yêu em quá...

Hoa Trạch Siêu ôm cô trong ngực, hạnh phúc nói lời nhỏ nhẹ, từng câu từng chữ đều thật lòng yêu thương, niềm hạnh phúc này là vô cùng lớn và bất tận, hắn chỉ sợ việc mang thai ảnh hưởng đến cô vì cô còn quá trẻ vẫn chưa học hành xong, khổ thân cô vì hắn mà chịu nhiều vất vả

_ Trạch Siêu, em không vất vả, em muốn mang thai cho anh, chỉ cần anh thích, em không cần gì hết

Cô khóc, những giọt nước mắt hạnh phúc vỡ òa, được ở bên cạnh hắn thì không có gì mãn nguyện bằng

Lại nói về đêm hôm đó, cái xác của Phong Tước nằm dưới mưa không một người ngó và cũng chẳng ai muốn dụi vào...mãi cho đến tận khuya con trai riêng của anh ta đến thu dọn

_ Cũng vì ông bỏ rơi mẹ tôi, đi ngoại tình với người đàn bà khác nên mới có kết cục hôm nay...

Phong Thượng Đằng, con trai riêng của Phong Tước thu dọn cái xác trong hầm ỉm...

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116: Sủng Ái

_ Tiểu Y, ai cho phép em giấu tôi chuyện này hả? Đến bây giờ mới chịu nói, phạt em mới được

Hắn hậm hực vờ nhủu mày đe dọa. Việc vui mừng này đáng nhẽ cô phải nói sớm hơn

_ Em biết sai rồi mà, um...ọe...mới nói vài câu, bé cưng của anh lại quấy rồi, thật là giống anh...um...

Lâm Trương Y khổ sở che miệng, dạo này thai nghén rất khó chịu, suốt ngày nôn ói mệt mỏi

_ Hừm...tiểu Y, để tôi giúp em hết nghén...

Nói rồi Hoa Trạch Siêu ôm cô sở soạn còn hôn rất cuồng trên môi mềm làm cô ngạt thở nhủu mày

_ Anh...anh chứng nào tật nấy, từ nay không được làm phiền em, chỉ hôn cầm làm hơn, nếu không anh đừng hòng em cho ngủ cùng

Cô gắng giọng ra lệnh, hai tay dấm trên ngực hắn đẩy ra, hắn trở mặt hậm hực không ngờ cô bé cưng lại phiền đến vậy, phải nhin chắc hắn chết mất

_ Tiểu Y đừng bắt anh phơi củ cái khô, anh sẽ nhẹ nhàng, rút ngắn thời gian

_Em biết rõ anh quá mà. Rút ngắn của anh cũng đến 3 tiếng, không nói nhiều, em buồn ngủ em muốn về nhà

Hoa Trạch Siêu từ khi biết cô mang thai thì một bước cũng không rời cô, tuy công việc ngày càng bận rộn, chạy nước rút tìm người điều hành Tập Đoàn nhưng hắn vẫn cố gắng ở bên cô không sót một giây

_Siêu, bỏ em xuống đi mà, em tự đi được

Lâm Tương Y nhủ mảy nhìn hắn cứ khur khur bông cô trên tay, ôm chặt trong ngực cung sùng còn hơn trứng mồng, không lúc nào để cô tự đi đứng, mọi hoạt động đều bông bế đủ kiểu

_Ấy...không được, tiểu Y ngoan, em không thích tôi sùng em kiểu này à?

Hắn đưa cô ra sau vườn cho khoan đăng, tiện thể cùng cô hóng gió mát rất vui vẻ, cô noén miệng cười nhìn nam nhân ân cần vô cùng

_Em...em thích lắm, nhưng mà em ngại...hì...

_Tiểu Y này, em bớt ngây ngốc được không? Tôi yêu em điên đảo mất, sắp không kìm lòng được rồi

Hoa Trạch Siêu để cô ngồi trên bắp đùi mình tâm tình, bàn tay to nhẹ sờ lên bụng cô, thần thái nóng nảy gấp gáp

_Em đã nói là không được mà, A Siêu, anh ngoan một chút đi, sao cha con anh quấy thật đó nha?

Cô áp mặt vào ngực hắn khẽ lắc đầu, bàn tay ôm chặt vai hắn hạnh phúc, những ngày bình yên này phải cố gắng tận hưởng

_Tiểu thê à, chúng ta kết hôn ngay đi, có được không? Tôi rất nghiện em, em hiểu điều này mà đúng không? Tôi sẽ chuẩn bị cầu hôn em, chỉ cần em muốn tất cả đều cho em

Hắn nắm đôi bàn tay mềm mại, cả hai hòa vào nhau, những ngón tay đan chặt đặt trên bụng nhỏ, nơi có mầm sống đang cựa quậy

_Em cũng rất yêu anh, nếu không là anh em không biết mình sẽ ra làm sao, nhưng mà Siêu à, bác sĩ nói em mang thai khi còn quá trẻ, cái thai rất yếu cần tinh dưỡng, việc kết hôn còn nhiều thứ chuẩn bị, cả việc học, việc ở tập đoàn, việc gia đình, em sợ căng thẳng sẽ ảnh hưởng đến sức khỏe, em không muốn anh lo lắng nhiều thứ, em chỉ cần ở bên anh thế này là đủ, em không cần nhiều đâu, miễn sao anh cảm thấy vui là em cũng vui, chúng ta cứ đơn giản thế này, sau khi sắp xếp được mọi thứ mình kết hôn cũng được mà

Lâm Tương Y nhỏ giọng tâm sự, cô ở bên hắn cảm tưởng chỉ muốn thời gian ngừng lại, mọi thứ vồn vện bấy nhiêu thôi cũng đã hạnh phúc

_Được, nghe theo em, nhưng mà tôi đã xin thôi học ở trường cho em rồi. Thời gian này em không cần bận tâm, cứ tịnh dưỡng trước đã

_Em biết rồi, em cũng không thể vác cái bụng to đến trường được, chỉ tiếc chuyện học của em đang dở

_Hừm...tôi đã bảo Phùng đến dạy riêng cho em ở nhà rồi, đừng buồn nữa

Hoa Trạch Siêu véo gò má đang ửng đỏ thờ dài, mềnh nhỏ này chăm sóc phải đặt biệt, nếu không có tập đoàn thì hắn đã đích thân dạy cô học rồi, dạy dỗ vợ bé nhỏ rất là hạnh phúc

_Không...em không thích...

Cô nghe đến Đường Vũ Phùng thì lắc đầu ngay, cô vẫn đang hoang mang chuyện Mộ Phong Tước từng nói, nếu để lộ chuyện Đường Vũ Phùng cùng cô giấu chuyện mang thai một thời gian thì hắn sẽ nghĩ thế nào đây dù tên cận bã đó đã chết nhưng đầu chắc cái mồm gian xảo của An Thuần Hy có thêm mắm dặm muối

_Tại sao?

Hoa Trạch Siêu khó chịu nhăn nhó, hắn bắt đầu tỏ ý không vui, cứ nhắc đến Đường Vũ Phùng là cô sốt sắn như vậy về phần hắn máu ghen thì có thừa, Lâm Tương Y đã yêu hắn đến mức này, lại còn mang thai cốt nhục của hắn, cô nghĩ việc nói ra là đúng và cô tin người yêu cô nhất tất nhiên thấu hiểu từng chân tơ kẽ tóc và cũng không vì chút chuyện này mà lỏng lẻo, thà tự nói ra còn hơn để kẻ khác lợi dụng thổi phồng sự thật

_A Siêu, là do lúc trước thầy Phùng biết chuyện em mang thai trước anh, em có bảo thầy ấy giấu anh vì lúc đó em không biết phải làm sao, em sợ anh giận em

_Anh không nghĩ gì đâu, em đã chịu thiệt thòi nhiều rồi, đồ ngốc sau này đừng như vậy nữa, thời điểm đó đúng là rất khó cho em

Lâm Tương Y cảm nhận từng khoảnh khắc ngọt ngào, hắn không còn ngông cuồng như trước, mọi sự ôn nhu đều đặt biệt chân thành, trong mắt nam nhân này chỉ biết có mỗi cô và con là nhất ngoài ra không chấp nhặt những chuyện đã qua

_Mong là từ đây hạnh phúc sẽ đến, A Siêu rất hiểu chuyện nhưng mà việc thầy Đường có ý thích mình chắc chắn anh ấy sẽ không bỏ qua, cả mình cũng không thích nhưng sao hết chuyện này là đến chuyện kia...

Chương 117: Người Phụ Nữ Của Mình

Một buổi sáng có mưa nhẹ, mưa dai dẳng từ khuya đêm qua, lúc cô đã ngủ say hần mới chịu rời đi, đến sáng lúc cô dậy mở mắt đã biết không còn hần bên cạnh nhưng vẫn đưa mắt dò tìm, cô thờ dãi lại thêm một ngày buồn tẻ, sau khi cô sửa soạn cá nhân, thay bộ váy mới cô cẩn thận mở cửa phòng, nhìn trước nhìn sau luôn tự bảo vệ mình từ ngày xảy ra chuyện

_ Em muốn đi đâu?

Là giọng nói khàn đục vang lên, sáng sớm đã có người chờ sẵn ở cửa, cô ngẩn mặt lên nhìn thấy thầy Đường, cô xịu mặt tỏ vẻ không hài lòng

_ Sáng sớm thầy rình mò ở phòng riêng của em làm gì? Thật không hay cho lắm

_ Là Siêu bảo tôi đến, tôi thêm đến đây làm ả? Cũng vì an nguy của em thôi, đừng tưởng tôi không biết chuyện tối hôm đó

Đường Vũ Phùng khoanh hai tay trước ngực, cúi người thấp xuống tầm ngang mặt cô dùng ánh mắt thâm thúy dò hỏi

_ Thầy...thầy biết chuyện gì chứ? Hừm...

Lâm Tương Y đẩy anh sang một bên, cô vội vã bước xuống cầu thang không muốn tiếp chuyện với anh nữa

_ Đang nói chuyện em chạy đi đâu vậy?

Thấy cô muốn tránh né khi anh nói về chuyện đêm hôm cô bị hại, Vũ Phùng nhanh chân đuổi theo

_ Đứng lại

Vũ Phùng kéo tay cô, vì dùng lực quá mạnh nên khi cô quay lại mặt mũi ập vào ngực anh, thấy mình hơi quá tay anh buông cô ra ái ngại đảo mắt nơi khác, cô ôm mũi nhăn nhó bực mình

_ Thầy bị làm sao vậy?

_ Tôi đã biết hôm đó là An Thuần Hy và Phong Tước, sao em ngạc nhiên quá vậy? Nếu tôi đến không kịp thì sao? Đã vậy còn không cho tôi nói với Siêu, đầu em toàn đậu hũ hả?

Đường Vũ Phùng chống hai tay lên thanh cầu thang vòng qua người Lâm Tương Y, anh chỉ là không muốn cô chạy đi nên mới giữ chặt như thế, cả hai đều biết An Thuần Hy đã âm thầm theo dõi họ để chụp hình tạo ra một diễn biến mới, do ả ta đứng ở xa nên không nghe được cuộc nói chuyện của hai người

_ Thầy tránh ra đi...bẹp....

Lâm Tương Y giẫm vào chân anh, anh đau khổ ôm chân nhăn nhó, sau đó ném cho cô cái nhìn kiêu...học trò này thật to gan

_ Chuyện xong lâu rồi, đợi thầy chắc chết khô, Trạch Siêu giải quyết xong rồi, thầy đừng làm quá lên, sao đạo này thầy nhìn ngó em mãi thế?

Cô gắng giọng, nghiêm chỉnh nói, thái độ không muốn đến gần Đường Vũ Phùng chút nào, anh nhận ra cảm thấy rất thất vọng

_ Đúng là lương thiện đến ngốc nghếch mà

Vũ Phùng nhìn theo cô bỏ đi, anh chép miệng, tự nghĩ sao mình lại gặp cô gái tốt đến ngốc như vậy, chỉ biết tự nói vu vơ cho lãng đi chuyện khác

_ A...a...ya....

Lâm Tương Y quá gấp gấp bước xuống cầu thang, bản tính lại vụng về hậu đậu, cô trượt chân ngã lăn xuống đất

_ Tương Y....Y...

Đường Vũ Phùng to mắt méo mặt, anh lao theo cô, chỉ vừa nắm tay cô thôi đã bị cô cuốn theo cú ngã, cả hai cùng nhau lăn dài xuống cầu thang, biệt thự Phạm gia này có đường cầu thang rất dài, lăn xuống tầng dưới sân mà không phanh thắng lại chắc là rất kinh khủng, Vũ Phùng đã ôm chặt cô, đầu cô còn được tay anh che chở bao nhiêu êm ái, trầy xước anh đều hứng chịu nhiều hơn cô

_ Ầm...a ui da...thầy ơi, cái thai...còn chân của em...hức...cái thai...

Lâm Tương Y hoảng loạn ôm bụng, thất thần sợ chuyện không hay xảy ra với con mình, cô ngồi bó gối ôm chân, khổ sở vì cái chân hôm trước bị bông gân vừa khỏi bây giờ bị rách da một lỗm lớn, cũng vì chân cô kẹt vào tấm kính thủy tinh ở phần cầu thang

_ Trời ạ, có thang máy không đi, ai bảo đi thang bộ? Còn hại tôi ê ề ầm, tôi nay làm sao vận động đây? Còn nữa đã nói bao nhiêu lần mang thai phải cẩn thận...hừm...

Vũ Phùng bức dọc đến gần cô xem vết thương, cô quá phiền, nhưng mà nhìn cô bị thương trong lòng thoáng lo lắng, cảm giác không muốn cô bị thương, anh thì chưa từng lo lắng cho ai nhiều như thế

_ Đau lắm...nhưng mà em phải đi

Đường Vũ Phùng băng bó cho cô, cô đã không cần còn hất mạnh tay anh ra để tiếp tục đứng dậy hướng ra cửa mà đi, cô bước từng bước khó khăn

_ Em đi đâu?...

_ Em đến Tập Đoàn thăm Trạch Siêu

Cô dụi mắt đỏ hoe, mặt mày thảm hại tội nghiệp vì đau, cô nhớ hẳn muốn gặp hẳn dù chân đau vẫn muốn đến gặp hẳn cô không muốn tối nay phải ngủ trong lo sợ

_ Thật là...

Đường Vũ Phùng chép miệng, anh thấy Hoa Trạch Siêu thật may mắn khi có cô gái lương thiện ngoan ngoãn như vậy yêu thương, tình cảm rất sâu sắc và anh cũng thoáng buồn cũng chả biết tại sao buồn như vậy, chỉ là thoáng qua thôi mà nặng nề quá, vì không muốn vô khập khiễng đi dưới mưa đến tập đoàn anh đã bước mấy bước lớn đến gần cô, hai tay nhắc cô lên bồng trong lòng

_ Thầy...thầy làm gì vậy? Bỏ em xuống...

_ Tôi đưa em đến tập đoàn, mưa gió chân bị thương em đi đâu được? Em đang mang thai, thể trạng rất yếu, cũng may lúc này có tôi, nếu không giờ này em ở viện rồi, tôi không muốn người phụ nữ của mình gặp rắc rối

Vũ Phùng đưa ra là do hết sức thuyết phục, câu cuối lại không có nghĩa khí thét lớn mà chỉ nói rất nhỏ, chẳng lẽ anh để một cô gái mảnh mai dầm mưa đi một đoạn đường xa, thôi thì làm việc tốt đưa cô đi cho xong

_ Thầy thật tốt quá, ai được thầy yêu chắc hạnh phúc lắm

Lâm Tương Y ngồi yên vị trên xe, cô cười tươi nói chuyện, chỉ là một câu nói vô tư hoàn toàn không có ý gì nhưng người nào đó lại trêu chọc

_ Vậy em có muốn hạnh phúc không?

_ Há? Thầy vừa nói gì?

Ở bên ngoài gió lớn quá, trên đường cao tốc xe cộ ồn ào nên cô không nghe rõ anh muốn nói gì đành phải hỏi lại

_ Không có gì...

Vũ Phùng đáp lững, xem như chưa nói gì cả, tâm hồn sáo rỗng trở nên tẻ nhạt

Bạn đang đọc truyện *Đại Boss Có Quyền Ngược Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.